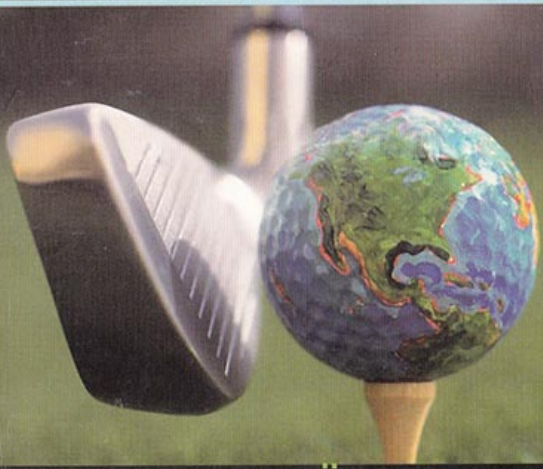
DÜNYAYI KİMLER YÖNETİYOR

Küresel İmparatorluğun Gizli Kurmayları

Mahir Kaynak / Ömer Lütfi Mete

TİMAŞ

3. Baskı

dünyayı kimler yönetiyor?

MAHİR KAYNAK
ÖMER LÜTFİ METE

Bu kitap
***Emine Eroğlu**'nun yayın yönetmenliğinde,*
***Cem Küçük**'ün editörlüğünde*
yayına hazırlandı.
Kapak tasarımı ***Kenan Özcan***
tarafından yapıldı.
3. baskı olarak 2006 Ağustos ayında yayımlandı.
Kitabın Uluslararası Seri Numarası
(ISBN) : 975-263-424-9

Baskı ve cilt:
Sistem Matbaacılık
Yılanlı Ayazma Sok. No: 8
Davutpaşa-Topkapı/İstanbul
Tel: (0212) 482 11 01

T İ M A Ş Y A Y I N L A R I

***İrtibat** : Alayköşkü Cad. No: 11*
Cağaloğlu / İstanbul
***Telefon** : (0212) 513 84 15*
***Faks** : (0212) 512 40 00*

www.timas.com.tr
timas@timas.com.tr

TİMAŞ YAYINLARI/1507
PERDE ARKASI DİZİSİ/28

©Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Yayınları'na aittir.
İzinsiz yayınlanamaz.Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

dünyayı kimler yönetiyor?

MAHİR KAYNAK
ÖMER LÜTFİ METE
Konuşan: CEM KÜÇÜK

TİMAŞ YAYINLARI
İSTANBUL 2006

ÖMER LÜTFİ METE

1 Şubat 1950 Rize doğumlu... İlk ve orta öğrenimini Rize'de, yüksek öğrenimini İstanbul'da tamamladı. Kısa bir dönem edebiyat öğretmenliği dışında gazeteci ve senaryo yazarı olarak çalıştı. Evli ve dört çocuk babası. Babıali'de Sabah, Bizim Anadolu, Tercüman, Türkiye, Yeni Haber, Orta Doğu, Yeni Şafak, Ayyıldız, Yeni Binyıl gazetelerinde editör, yönetici ve yazar olarak çalıştı. Türk Edebiyatı ve Çağrışım dergilerinde makale, mizahi öykü ve şiirleri yayınlandı. Halen Sabah gazetesinde köşe yazarı...

Kitapları:
Gülce (şiir), Çığlığın Ardı Çığlık, Yerden Göğe Kadar, Asker ile Cemre, Çizme (roman), Dein Millet Manifestosu (Köşe Yazılarından Seçmeler), Hacıyağı ile Parfüm Arasında (Deneme), Balonya Tünel (Kara Mizah7, İtfaiye Yanıyor (Kara Mizah), Derin Devlet (Röportaj)
Sinema filmi senaryoları:
Çizme, Gülün Bittiği Yer, Yunus Emre, T.H.E. İmam...
TV Filmi senaryoları:
Köstekli Saat, Ayrı Dünyalar, Veysel Karani, Ahmet Bedevi.
TV Dizi Senaryoları:
Bizim Ev, Evlere Şenlik, Ortaklar, Deliyürek, Avcı, Hayat Bağları, AGA, Çanakkale Destanı (Belgesel Drama).

MAHİR KAYNAK

1934 yılında Gaziantep'te doğdu. İlk ve orta öğrenimini burada yaptıktan sonra 1948 yılında Kuleli Askeri Lisesi'ne girdi. 1953 yılında Harp Okulu'nu bitirdi ve 1957'de askerlikten ayrıldı. 1961 yılında mezun olduğu İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde asistan oldu. 1965'te doktor, 1971'de doçent unvanını aldı. 1971 yılında MİT'e atandı ve 1980'de buradan emekliye ayrıldı. 1982'de üniversiteye döndü. 1989 yılında iktisat profesörü olduğu Gazi Üniversitesi'nden 1993 yılında emekliye ayrıldı. Mahir Kaynak, evli ve üç çocuk babasıdır.

Yayınlanmış kitapları şunlardır:
- Osiero Nero Öldü (Dergâh Yayınları)
- Komplo Yok (Timaş Yayınları)
- Üç.. İki.. Bir (Timaş Yayınları)
- Yel Üfürdü, Su Götürdü (BKY)
- Sil Baştan (Timaş Yayınları)
- Sonuçlardan Sebeplere (Timaş Yayınları)
- Büyük Ortadoğu Projesi (Timaş Yayınları)
- Derin Devlet (Timaş Yayınları)

İçindekiler

Önsöz **7**

Birinci Bölüm

Dünya Yönetiminde Etkin Olan Gizli Örgütler Değil, Küresel Sermayedir

Yeni Dünya Düzeni **13**

Gizli Cemiyetler **24**

Türkiye'deki İktidar Savaşları **47**

Dünyanın Kaynaklarını Kimler Kontrol Ediyor? **56**

Katolik Dünyasının Kaleleri: Opus Dei ve Vatikan **63**

Dünyayı Yöneten Büyük Aileler **70**

Medyanın Manipülasyon Yöntemleri **85**

Sabetaylar Kimliklerini Niçin Gizliyorlar? **95**

İkinci Bölüm

Dünyayı Yönettiğini Zanneden Güçler Her Halükârda Kendilerine Düşman Bulmaya Mecburdur

Soğuk Savaş Sonrası Yeni Dünya Düzeni **107**
Gizli Örgütler Çarkı ve Bilinmeyenler **111**
Sırrı Hâlâ İfşa Edilememiş Gizli Bir Örgüt: Masonlar **144**
Dünyanın Talan Edilen Kaynakları **158**
Vatikan ve Opus Dei **164**
Dünyayı Yöneten Aileler **173**
Kamuoyunu Yönlendirme Aracı: Medya **181**
Etkin Bir Güç: Sabetaylar... **190**

Önsöz

Dünya üzerinden çok büyük medeniyetler geldi geçti. Roma İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğu, Moğollar... Bu imparatorluklar kendi dönemlerinde dünyaya hükmediyorlardı.

Daha sonra 19. yüzyılda İngiltere, 20. yüzyılın başında Almanya ve nihayetinde ABD dünya üzerinde çok büyük hâkimiyet kurdular. Ancak hemen her dönemde devletleri yöneten bazı gizli ya da bildik güçlerden söz edilip durdu.

Bir de dünya yönetiminde etkin olduğu varsayılan bireyler, kurumlar, vakıflar, belirli cemiyetler vardır. Mesela bir zamanlar –aslında hâlâ- Masonların çok etkin oldukları söylendi. Hatta Fransız İhtilâli, Endüstri Devrimi, Birinci Dünya Savaşı gibi dünyanın gidişatını etkileyen olaylarda onların parmağı olduğu rivayet edilir.

Masonlardan önce Tapınak Şövalyelerinin Avrupa'ya damga vurduğu tarih kitaplarında yazılır. Ticarete yaptıkları çok büyük katkıları zaten söylemeye gerek yok.

Vatikan'ın Katolik Cemiyeti üzerinde ne kadar etkin olduğu herkesin malumu... Tabii Opus Dei'yi göz ardı etmemek gerekir. Hatta 1981 yılında Papa'nın vurulması dünya üzerinde çok büyük etkiye sebep olmuştu.

Bu tür cemiyetler genel itibariyle gizli değil, kapalı örgütlerdir. Onlara dair birçok şey söylenir, ama bu söylenenlerin bir kısmı tevatür, bir kısmı ise doğru olabilir. Neticede belgeye dayanan çok az şey vardır, çoğunluk komploya dayanır.

20. yüzyıldan sonra dünya yönetiminde etkin olduğuna inanılan cemiyet ve kurumlar değişti. ABD'nin dünyaya hükmetmesinden sonra CFR (Dış İlişkiler Konseyi), Bilderberg, Trilateral önem arz etmeye başladılar. Bunlara ilaveten medya özellikle belirli olayları manipüle etmede çok etkin bir güç oldu. Çok zengin ailelerin siyasilerle kurdukları ilişkiler ve istedikleri yasaları çıkartmaları onların ne kadar etkin olduğunu ortaya koydu.

1989 yılında Berlin Duvarı'nın yıkılıp Soğuk Savaş'ın son bulmasıyla dünya yeni bir döneme girdi. İki kutuplu bir dünyadan artık tek kutuplu dünyaya geçildi. İşte bu dönemde ABD "Yeni Dünya Düzeni" kavramını ortaya attı. Bu kavramın içini doldurmak için de bir dizi işgallere başladı. Bunlar dünyanın tepkisini çeken işgallerdi, ama neoconların bu tepkilere cevap vermeye ya da bunları dikkate almaya hiç niyetleri yoktu. Hâlâ da öyledir. Neticede bu dönem Amerikan politikalarına yön veren Amerikan petrol ve silah sanayi ve neoconlardı.

Benzer şeyler Türkiye için de geçerli. Mason localarının bizde de faaliyet gösterdikleri ve tanınmış üyelere sahip oldukları bilinen bir gerçek. Ayrıca etnik azınlıkların güçlü oldukları, bir zamanlar kimliklerini saklayan bazı Sabetayların önemli görevde oldukları da biliniyor. Biz de tüm bu konularda net bir fikir edinebilmek ve taşları yerine doğru koyabilmek için Ömer Lütfi Mete ve Mahir Kaynak'a danıştık.

Elinizdeki kitap 2006 Ocak'ıyla Nisan'ı arasında hem Ömer Lütfi Mete hem de Mahir Kaynak'la yaptığımız röportajlardan oluşuyor. Bu kitap bugüne kadar haklarında çok söylenen- bir kısmı komplo teorisi bir kısmı gerçek- gizli örgütler, medya, Va-

tikan, büyük aileler, dünyanın önemli kaynakları, Sabetaylar, Yeni Dünya vb konularına cevaplar arıyor.

Söylenen her şeyin doğru olduğunu iddia etmek gibi bir niyetimiz yok. Ama en azından aklınızı kurcalayan, "Bu da böyle miymiş" diyeceğiniz meselelere biraz olsun açıklık getirmiş oluruz. Bir nebze olsun aklınızı parantezden çıkaracak kelamlar edilmişse ne mutlu bize.

Cem Küçük
İstanbul / Nisan 2006

Birinci Bölüm

Dünya Yönetiminde Etkin Olan Gizli Örgütler Değil, Küresel Sermayedir

(Mahir Kaynak)

Yeni Dünya Düzeni

• *Soğuk Savaş bittikten sonra Yeni Dünya Düzeni (New World Order) diye bir kavram ortaya atıldı. Bu kavramın isim babası Amerikalı ünlü entelektüel Robert Kagan'dır. Size göre Yeni Dünya Düzeni neyi ifade ediyor ve bu kavramı ortaya atanların amacı nedir?*

Evvela eski düzenin analizini yapmak lazım. Yani eski düzen neydi ve niçin değiştirilmek isteniyordu sorusunun cevabını bulalım. Eski düzen ABD'yle SSCB'nin karşılıklı birer kutup oluşturmalarına ve bunlar arasındaki dengeye dayanan bir düzendi. Bu düzenin İkinci Dünya Savaşı sonunda kurulduğu anlaşılıyor. Yalta Konferansı'nda taraflar kendi egemenlik bölgelerini tayin ettiler. Bu bölgeler tespit edildikten sonra birbirleriyle aynı safta çarpışan ve geçmişte dost olan iki ülke, ansızın hasım haline geldi. Bu husumetin anlamı şudur: Eğer böyle karşılıklı bir cepheleşme olmasaydı tarafların hiçbirisi kendi payına düşen ülkeyi kontrol edemezdi. Dünya üzerinde genel bir dağınıklık müşahede edilebilirdi. Oysa Sovyetler, Amerika tehdidini, Amerika ise Sovyetler tehdidini öne sürerek kendi egemenlik alanlarındaki ülkeleri kontrol etmek imkânına sahip oldu. Bu bir dengeydi ve bu denge, bir süre sonra bozuldu. Dengeyi bozan, taraflardan bir tanesinin anlaşmaya veya uzlaşmaya riayet etmemesi de-

ğildi. Üçüncü bir güç ortaya çıktı. Bu güç 1960'larda AB fikri olarak görülüyordu. Yani o sıralarda Avrupa içerisinde Amerika ve Sovyetlerin dışında yeni bir güç odağı oluşturmak ve bunların kontrolünden çıkmak için AB projesi ortaya atıldı. Bu güç başlangıçta bir Avrupa projesiydi. 1970'lerde Avrupa ekonomik olarak gelişince, hatta kendi ekonomisinin Amerika'yı aşan bir boyuta ulaştığını fark edince, etkin bir güç meydana getirebileceklerini düşündüler. Bu sıralarda ABD'nin Avrupa gücünü bertaraf etmek için çabaladığını görüyoruz.

• *1970'lerden Soğuk Savaş'ın bittiği döneme kadar nasıl gelindi?*

Şöyle özetleyebiliriz: ABD 1970'lerin başında Bretton Woods Antlaşması'nı tek taraflı olarak feshetti. Bretton Woods Antlaşması İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra yapılmış bir para anlaşmasıydı. Bu antlaşmaya göre Amerika kendi merkez bankasında altın rezervlerini muhafaza edecek, diğer ülkeler ise kendi merkez bankalarında dolar bulunduracaklardı. Buna karşılık olarak kendi milli paralarını çıkaracaklardı ve dolar ile altın arasında bir parite tespit edilmişti. Paritenin son değeri, bir ons altının 44 dolar olması biçimindeydi. Yani herhangi bir ülke merkez bankası ABD Merkez Bankasına 44 dolar götürdüğü zaman bir ons altın alabiliyordu veya alması mümkündü. Ancak daha sonra ABD kendi altın stoklarını aşan miktarlarda doları dünya piyasalarına sürdü ve bunlar büyük ölçüde Avrupa piyasalarında dolaştı. Bunun adına da avro-dolar diyorlardı. Avrupa, dolarları altınla değiştirmek gibi bir yola girdi, daha doğrusu böyle bir tasavvurun içerisinde bulundu. Bunun üzerine ABD, tek taraflı olarak bu anlaşmayı feshetti ve yükümlülüklerinden kurtuldu. Ancak hâlâ Avrupa'da büyük ölçekte dolar stokları vardı ve dolar stokları ABD ekonomisini tehdit ediyordu. Öte yandan 1973'te Arap-İsrail savaşı çıkarıldı ve bunun sonucunda da petrol fiyatları üç dört katına çıktı. Avrupa, elindeki dolar stoklarını petrole harcamak zorunda kaldı. Önce petrol üreten ülkelere

geçen dolarlar daha sonra bu ülkelerin silah alımlarıyla ya da paralarını ABD finans piyasalarında değerlendirmeleri suretiyle ABD'ye aktarıldı. ABD böylece bu tehditten kurtuldu.

• *Siz bu durumu nasıl yorumluyorsunuz?*

Bence 20. yüzyılın en büyük ekonomik operasyonlarından bir tanesi budur ve Avrupa'nın elindeki ekonomik kozu elinden almıştır. O tarihlere baktığımız zaman -1960 sonları 70 başları- ABD sadece ekonomik olarak ikinci plana düşmekle kalmamış, aynı zamanda Vietnam Savaşı'ndaki başarısızlıkları nedeniyle dünya üzerindeki prestiji de büyük ölçüde azalmıştı. Bretton Woods operasyonu ile ABD, Avrupa'yı frenlemek imkânına sahip oldu. O tarihten beri mücadelenin ABD'yle Sovyetler arasında olmadığını, asıl çatışan tarafların Avrupa'da yeni gelişen güçle ABD olduğunu düşünüyordum. Türkiye'deki bütün darbeleri de bu çerçeve içerisinde değerlendirdim. Yani Türkiye'deki darbeler, iç dinamiklerden kaynaklanmıyordu. Esas itibariyle dünyanın bu konudaki ihtiyaçlarına cevap vermek üzere hazırlanmış darbelerdi. AB fikrinden sonra, özellikle Sovyetlerin dağılmasından itibaren başka bir güç odağı, Avrupa'da oluşan bu gücün yerini aldı. Bu küresel sermayeydi. ABD'yle küresel sermaye arasında bir çıkar ve bir dünya görüşü farklılığı ortaya çıktı. Küresel sermaye, menşei ABD olmakla beraber bütün dünyadaki finans kaynaklarını kullanıyordu. Şöyle bir örnek vermek istiyorum: Mesela Japonya ABD'ye büyük ölçüde ihracat yapıyor, ama bu ihracatın bedelinin önemli bir kısmını da Amerikan finans piyasalarında tutuyordu. Bu finans piyasaları böylece sadece Japonya'da değil, Avrupa'dan ve dünyanın birçok ülkelerinden gelen tasarrufları kullanabiliyordu. Bunlar ABD'de belli kişilerin zenginliklerini çok aşan miktarlara ulaşıyordu. Dünyada herhangi bir coğrafyaya bağlı olmayan, bir devletle temsil edilmeyen, ama bu devletlerden çok daha güçlü bir

yapı ortaya çıkmıştı: İşte bunun adı küresel sermayeydi. Küresel sermayenin bazı eylemlerini de gözlemliyorduk. Mesela SSCB'nin dağılmasından sonra, Yeltsin döneminde, küresel sermaye Sovyet ekonomisinin tüm köşe başlarını ele geçirdi. Yani aşağı yukarı Rusya ekonomisine hâkim oldu. Sadece ekonomiye hâkim olmakla kalmadı, ülkeyi kontrol edecek medyayı da ele geçirdi. Burada bir çatışmanın başladığını görüyoruz. Bu çatışma küresel sermaye ile ulus-devlet diye tabir ettiğimiz ABD'de George Bush, Rusya'da da Putin'in temsil ettiği yapı arasındadır.

• *Türkiye Yeni Dünya Düzeni'nin neresinde duruyor?*

Türkiye şu anda bu yeni çatışma alanında ve küresel sermayenin kontrolü altında görülüyor. Ama henüz mücadele bitmediği ve sonuç belirlenmediği için sadece bir mücadele alanı doğurduğunu ve asıl Türkiye için siyasi çatışmaların da bundan kaynaklandığını söyleyebiliriz.

• *Yeni Dünya Düzeni'nin dünya üzerinde kendini gösterdiği bir iki olayı söyleyebilir miyiz?*

Evvela şunu söyleyelim: Şu anda dünyada yeni bir dünya düzeni yok... Yeni Dünya Düzeni denilen şey, daha ziyade küresel sermayenin iddialarıdır. Küresel sermayenin iddiaları şöyle özetlenebilir: "Birincisi, dünya üzerinde çatışmaların ve savaşların nedeni esas itibariyle ulus-devletlerin varlığıdır. Ulus-devletlerin varlığı askeri harcamaları artırmakta, çatışmaları tahrik etmekte ve bu askeri harcamalar nedeniyle insanların refahında ciddi bir azalma meydana gelmekte ve istikrar sağlanamamaktadır. Eğer yeni düzen dediğimiz küresel sermayenin egemen olduğu bir dünya kurulursa, burada ulus- devletlerden söz edilemeyeceği için çatışmalar söz konusu olamayacak. Ve bütün kaynaklar, insanların refahı için harcanacaktır." Burada bir sorunla karşı karşıya geliyoruz: İlk bakışta doğru görünen bu iddia, sistem ba-

zında gerçekleşemiyor. Üretimi artırabiliyorsunuz, ama dünyadaki bir sürü insana bu üretimi nasıl ulaştıracağınızın metodunu bilmiyorsunuz. Daha açık bir ifadeyle, bir insanın bu üretimden pay alabilmesi için çalışması lazım. Oysa burada birbirine zıt iki etki görüyoruz: Teknolojideki gelişmeyle birlikte çok daha az insan bu üretimi sağlıyor, yani işsizlik artarken üretim de artıyor. Fakat bunu alacak kimselerin sayısının giderek azalması teorik olarak çözülmeyen bir problem haline geliyor. Yani küresel sermaye, ilk bakışta doğru görünen bu iddiasının gerçekleşmesi için mümkün olan bir sistem önermiyor. İkincisi, ulus-devlet içindeki güçler, bu önerilen düzeni –tüm dünyanın küresel bir köy haline gelmesi ve tek bir ekonomik düzenin dünyada hâkim olmasını– kabul etmiyor. Bunun sebepleri var, çünkü ulus devletler dediğimiz yapıların içerisindeki ekonomik egemenler esas itibariyle bir coğrafyaya bağlıdır. Mesela fabrikaları vardır ve bu fabrikalar o ülkenin topraklarından ayrılamaz. Oysa küresel sermaye herhangi bir işletmeyi kontrol etmemektedir, daha ziyade para ile tanımlanan kaynaklar üzerinde egemen durumdadır. Onlar için herhangi bir ülkedeki ekonomik kriz veya sıkıntıların bir anlamı yoktur.

• *Ekonomik krizler niçin küresel sermaye için o kadar önemli değil?*

Çünkü küresel sermaye Amerika'da, Rusya'da, Fransa'da, yani her yerdedir ve istediği her yere gidebilir. Oysa üretim yapan işletmeler bir coğrafyaya bağlıdır ve oradaki ekonomik problemler doğrudan doğruya onları zor duruma sokar. İkinci bir neden de, savaşların bitmesi, ulus-devletler açısından çok ciddi bir problem yaratır. Çünkü büyük harcamalar yapılan, hem ordu hem silah sanayinde çalışan insanlara büyük ölçüde istihdam sağlayan bu sektörlerin savaş ihtimalinin ortadan kalkması halinde nasıl kullanılacağının cevabı yok.

• *Yeni Dünya Düzeni'ni oluşturan küresel sermaye için kriz önemli değilse niye kriz yaratıyor?*

Burada şunu söylemek istiyorum: Küresel sermaye böyle genel bir değerlendirme yapıyor, ama bu sorulara cevap vermiyor. Kaldı ki bu soruyla da ilgili değil. Yani o ülkede kriz çıkması, bazı insanların işsiz kalması onun sorunu değil. Fakat şöyle düşünüyorlar: Bu kaynaklar, yani silah sanayi için ayrılan kaynaklar eğer başka bir alana tahsis edilirse, istihdam burada sağlanır ve bir dönüşüm yaşanır. Yani savaş sanayi yerine diğer sanayilerde bir gelişme yaşanır. Bu onların iddiası, ama bu şu anlama gelir: Şu anda, mesela petrol sanayi gibi silah sanayi de bir coğrafyaya bağlı insanlar tarafından yönetilmektedir. Bu bir servetin, gücün el değiştirmesi anlamındadır. Eskiden dünyayı yönlendirenler, silah sanayinin arkasında duranlar ve orduyu kontrol edenler, bu güçlerini kaybedecekler. Yeni egemen güç, doğrudan doğruya parayı kontrol eden güçler olacaktır. İşin içerisinde sadece ekonomik bir sorun yok, aynı zamanda siyasi bir güç transferi de söz konusudur. Bu güçlerin kolay kolay razı olacakları da beklenemez.

• *Yakın gelecekte dünyayı kimler kontrol edecektir?*

Küresel sermaye dünyanın egemeni haline gelecektir. ABD içinde yerleşmiş bulunan ve bu coğrafyaya bağlı olan insanlar şüphesiz buna iki nedenle itiraz ediyorlar. Birincisi, kendileri güç kaybına uğruyorlar. İkincisi de ABD artık küresel sermaye için korunan, kollanan bir coğrafya parçası olmaktan çıkıyor. Ve pekâlâ herhangi bir kriz veya problem halinde kendi kaderine terk edilebiliyor. Bu bakımdan burada ABD'deki Bush yönetimiyle Rusya'daki Putin yönetiminin küresel sermayenin egemenliğine karşı bir ittifak oluşturduklarını görüyoruz.

• *Sizce bugün Ortadoğu'ya kim hâkim?*

Bugün Ortadoğu'da en büyük etkiye ABD'nin sahip olduğu şüphe götürmez, ama rakipleri de var. Bunların en önemlilerinden bir tanesi İngiltere'dir. Tarihsel olarak bölgede etkin ve egemendir ve bu egemenliğini sürdürmek istemektedir. Birçokları ABD ve İngiltere'yi adeta yapışık kardeş olarak düşünürler. Bu düşünce son derece yanlıştır, çünkü ABD geçmişte İngiltere'nin kontrolünde olan yerleri ele geçirdi

• *Amerika ne zaman bir harekete girişecek olsa - 1. Körfez Harbi, Afganistan'ın işgali, Irak'ın işgali vs- yanında hep İngiltere var.*

Bir arada olmaları bir ortaklık gibi düşünülebilir. Herkesin bir payı vardır. Birileri diyor ki, bunlar özdeştir. Ben de diyorum ki, ortaktır. Her ortak diğerinin payından almak ister, her ortağın çıkarı farklıdır. Bu ortaklık pratik hesapların sonucudur, ama biri, diğerinin çekilmesinde hiçbir sakınca görmez. Daha açık bir ifadeyle, ne İngiltere ABD'nin ne de ABD İngiltere'nin tek başına bölgede egemen olması için uğraşır. Bu ortaklık ikisinin çıkarına hizmet ettiği sürece geçerlidir. Günün birinde pekâlâ ayrışabilirler.

• *İsrail'in bölgedeki ağırlığı nedir?*

İsrail kuruluşundan itibaren ABD'nin bölgede bir ordu devlet oluşturma projesine dayanır. O tarihlerde İslam âlemi için en büyük düşman komünizm olduğu için İsrail aleyhtarlığı ön planda değildi. Bu nedenle birbirleriyle çok fazla hasım halinde olmayan iki güç idiler. İsrail'le Arapların ortak düşmanları olan komünizm vardı. Ama komünizmin ortadan kalkması, İsrail'le İslam âlemi arasındaki husumeti belirgin hale getirdi. Problem ondan sonra doğdu. Şöyle söyleyebiliriz: İsrail de ABD'nin müt-

tefikidir, Suudi Arabistan da. Bunların birbirlerine karşı konumlarını nasıl tarif edeceğiz? Soğuk Savaş döneminde problem hissedilmedi, ama Soğuk Savaş'ın ve haliyle komünizmin ortadan kalkmasıyla bu tezat belirgin bir şekilde ortaya çıktı.

Burada Rusların konumunu açıklığa kavuşturmak lazım... Bazıları SSCB çökünce bir hasımın ortadan kalktığını düşündü. Oysa SSCB ideolojisini değiştirdiği zaman batıda çok büyük bir çöküntüye sebep oldu. Yani batı eskiden tanımlanan dostluklar ve düşmanlıklar anlamını kaybetti. Bugün batı âlemindeki dağılma, Rusya'daki dağılmadan çok daha büyüktür. Herkes Rusya'daki dağılmayı gördü, öbür tarafı göz ardı etti. Rusya dünya ölçeğinde stratejik bir manevrayla kendisini düşman olmaktan çıkardı ve bu defa yeni düşmanlar ortaya çıktı. O da batı dünyasının müttefiki, ayrılmaz bir parçası olan İslam'dı. Ve İslam, batının karşıtı haline geldi. Batı içerisinde, İsrail de dahil olmak üzere bir sürü alt ayrışmalar ortaya çıktı. Herkesin çöküş olarak vasıflandırdığı olayı Rusya'nın stratejik bir hamlesi olarak da görmek mümkündür ve bu son derece başarılı olmuştur. Geçmişte küresel sermayeyle ABD ulus-devleti arasında bir ayrılık söz konusu değildi. Sovyet bloğu ikisinin ortak düşmanı halindeydi. Şu anda bu ortaklığın bozulduğunu ve birbirleriyle rekabet haline düştüklerini de görüyoruz. SSCB, rejimi değiştirirken ayrışmanın olacağını hesaplamış mıdır, bu kendiliğinden oluşmuş doğal bir sonuç mudur, bilemeyiz. Bunlar tartışılabilir, ama bana sorarsanız SSCB bu gelişmeleri en azından ana hatlarıyla bilmekteydi, bilinçli bir şekilde ciddi bir hamle yaptı ve umduğunu buldu. Varmak istediği hedeflerin hepsine ulaştı.

- *ABD, Gürcistan'ın NATO'ya gireceğini söyledi. Bunu Rusya bağlamında nasıl yorumluyorsunuz?*

NATO'nun ne işe yaradığını ve şu anda ne yaptığını görmek lazım. NATO esas itibariyle büyük bir askeri güce karşı kurulmuş

bir savunma organizasyonudur. Karşısında olduğu güç bir tehdit olmaktan çıkmıştır ve buna rağmen NATO niye hâlâ vardır? Var olmakla da kalmamakta, giderek genişlemektedir. Peki NATO'nun hasmı kimdir? Bu sorular cevapsızdır. Tarihin en büyük askeri ittifakı, hasmı kalmadığı zaman küçülmek yerine genişlemektedir. Bu bir tezattır ve herhangi bir şekilde izah edilemez. Burada NATO'nun şimdiki işlevini şöyle tarif edebiliriz: Avrupa, Sovyet bloğundan ayrılan birtakım ülkeleri kontrol altına alırken ABD de bir şal gibi bunun üzerine NATO örtüsünü örtmektedir. Dikkat ederseniz ABD'nin gittiği her yere NATO da gitmektedir. Bunu artık savunma bloğu olarak görmek son derece yanlıştır. ABD'nin bu toprakları Avrupa'ya bırakmamak için uyguladığı bir politikadan ibarettir. Gürcistan'ın NATO'ya girmesi, aslında askeri açıdan ve en azından siyasi açıdan Gürcistan'ın ABD'nin kontrolü altına girmesi anlamına gelir. Şöyle söyleyebiliriz: AB'nin kontrol altına aldığı her ülkede Amerika askeri açıdan bir kontrol oluşturmakta ve adeta oradaki egemenliği paylaşmaktadır. Eğer Gürcistan NATO'ya girerse orada şunu söyleyebiliriz: Üçlü bir kontrol mekanizması kurulmuş olacaktır. Bir yandan Rusya'nın geleneksel olarak etkileri, ikincisi devrimi yapan küresel sermaye ve üçüncüsü Amerikan ulusal devletinin bir uzantısı olan askerin Gürcistan'da bulunması... Yoksa bu, Gürcistan'ın askeri bir blokta yer alması anlamına gelmez.

• *Peki, neoconları nasıl yorumluyorsunuz?*

İnsanlar bir siyasi grubu ya da kişiyi tarif ederken genelde muhafazakâr, solcu, sağcı diye tarif ederler. Benim böyle bir tanımlamam yoktur, hiç böyle şeylere bakmam. Onların dünya üzerinde uygulamak istediği politikalar nedir, sorusunu sorarım. Neoconlar o bakımdan ABD'de mevcut Bush yönetiminin belirli bir süredir ortağı konumundalar. Yani şöyle söyleyebiliriz: Demokratlar ya da küresel sermaye, dünya üzerindeki egemenliği

ekonomik araçlarla sürdürmek amacındayken, neoconlar askeri gücün kullanılmasını istiyorlardı. Bu bakımdan Bush'la birleştiler, yoksa onların eğilimleri; muhafazakârlıkları, sağcılıkları, solculukları bunda herhangi bir rol oynamadı.

• *Ama Bush, Irak'ı işgale girişmeden önce, "Beni bu iş için Tanrı görevlendirdi" dedi.*

Bu bir jargondur, laftan ibarettir. Eğer karşısında din dışı aktör olsaydı, mesela SSCB olsaydı o zaman da, "Komünizmi yıkmak için gidiyorum" derdi. Halka bir sebep söylenmesi gerekir. Bu söylenen bir sebeptir. Oysa ne kendisini Tanrı görevlendirmiştir ne de onu destekleyenler böyle bir misyonun olduğunu düşünürler. Onların hesapları dünyevidir ve ABD'nin varlığını sürdürme çabasıdır. ABD dünya üzerinde egemenliği olmadan, dünyadan soyutlanmış olarak varlığını sürdürebilir mi, sorusunu soralım. Daha açık bir ifadeyle ABD, dünyayla ilişkisini kestiği zaman gene müreffeh bir ülke konumunda kalabilir mi? Şu an mevcut olan ABD'nin kurduğu ekonomik sistem içerisinde bu mümkün görünmüyor. Basit bir örnek verelim: Bugün uluslararası ekonomik sistem ABD'nin dışarıdan sürekli olarak kaynak sağlamasına bağlıdır. Öyle kurulmuştur düzen. Eğer bu bozulur ise ABD kapalı bir ekonomiyi sürdürebilir mi, sorusunun cevabının evet olması çok zordur. Çok büyük değişiklikler olması gerekir. Yani ABD'nin düşünce yapısı, mevcut ekonomik sistemi tamamen değişmelidir. Ama bu büyük değişime ABD toplumu tahammül edemez.

• *Bush'un görev süresi 2008'de doluyor. Görünen o ki, bundan sonraki Başkan Demokratlardan seçilecek. 2008 sonrası için ABD yönetiminde nasıl bir ağırlık bekliyorsunuz?*

Genelde insanlar seçimlerini mevcut şartları nazar itibara alarak yaparlar. 2008'de yeni Başkan seçilirken dünyanın nasıl olacağını görmeden bugünkü durumu ileriye yansıtarak değer-

lendirmelerde bulunmak yanlış olur. Eğer 2008 yılında Amerikan halkı askeri açıdan ciddi bir tehdit altında olduğunu hissederse o zaman Demokratları, yani barışı, ekonomik araçları savunanları değil; savaşa karşı hazırlıklı olmayı öneren Cumhuriyetçileri seçer. Böyle bir seçim öncesinde dünyada oluşturulabilecek şartlar seçimin sonucunu da tayin edecektir. O seçimlerden önce dünyada bir savaş halinin egemen kılınır ve ABD'nin de tehdit altında olduğu imajı yaratılır. Böyle bir imaj yaratıldıktan sonra Demokratları seçmek son derece zor hale gelir.

• *Neoconların ömrü daha sürer mi Amerikan yönetiminde?*

Zannetmiyorum. Yavaş yavaş tasfiye edilirler. Zaten o bir ittifaktı ve bozuldu. Önümüzdeki dönemde gene Cumhuriyetçiler kalırsa, herhalde neoconlarla ittifakları olmayacaktır.

Gizli Cemiyetler

• *Geçmişe şöyle bir dönersek... Dünya kurulduğundan beri çeşitli gizli cemiyetler, örgütler önemli güç teşkil ediyorlar. Mesela Tapınak Şövalyeleri 1300 ve 1400'lü yıllarda Avrupa'da ekonomik olarak çok güçlüydü. Genel olarak bu cemiyetler hakkında ne düşünüyorsunuz?*

Hepsi için genel bir şey söylemek istiyorum. Bir defa egemenliği temsil eden, elinde tutan insanlar mutlaka örgütlenir. Bu örgütlerin belirli bir ölçüde gizli olması da son derece doğaldır. O bakımdan mesela Tapınak Şövalyeleri olmasaydı başka birisi aynı nitelikte örgütlenmiş olarak ve bazı taraflar da gizli kalarak bu egemenliği kullanacaklardı. Ama o tarihten beri gelen gelenek, dünyayı yönetmektedir şeklinde bir iddia doğru değildir. Burada hemen şu soruyu sormak lazım: Tapınak Şövalyeleri 1300 yılından beri mevcut... Peki, II. Dünya Savaşı'ndan sonra dünyaya egemen olduğunu söylediğimiz Varşova Paktı ve NATO döneminde Tapınak Şövalyeleri ne yapıyorlardı? Etkisiz mi kalmışlardı, yoksa uyuyorlar mıydı?

• *Bazı aydınlara göre Tapınak Şövalyeleri 1600'lü yıllardan sonra mason localarına dönüştü...*

O zaman hemen ikinci bir soru sorayım: Şu anda dünyayı yöneten güç odaklarının olduğu söyleniyor. Mesela Tapınak Şöval-

yelerini CIA veya KGB'yle mukayese etsek, hangisinin imkânları, örgütlenme biçimi ve düzeyleri daha üstündür? Eğer CIA ya da Mossad'ın dünyaya egemen olduklarını söylüyorsak, bunların Tapınak Şövalyelerine karşı tavrı ne olacaktır? Kendi egemenliklerini paylaşmak isteyen veya ele geçirmek isteyen bu örgütlere karşı CIA, Mossad ya da KGB'nin tavrı ne olacaktır? Haberleri mi yok tüm bunlardan?

• *Mutlaka vardır.*

Değil mi? Bizim bildiğimiz şeyi onlar da bilirler. Bunu söylediğiniz zaman şu cevabı veriyorlar: Aslında adı ister Tapınak Şövalyeleri ister başka bir şey olsun, bunlar zaten devletleri idare etmektedir. O devletler de CIA'yi, KGB'yi idare etmektedir. O zaman artık CIA ya da KGB'den hiçbir biçimde söz etmenize gerek yok. Bir daha gizli servisleri aktör olarak kullanamazsınız. Benim itirazım şurada: Gizli örgütler veya masonlar mı KGB, CIA ya da Mossad'ı kullanıyor, yoksa tam tersi mi?

• *Dünya üzerinde çok büyük masonlar var. Mesela Voltaire, Balzac, Mozart, Amerika'nın kurucularından George Washington... Bizde de mason olan birçok kişi var. Bu insanlar niçin mason localarına girme gereği duyuyorlar? Yoksa tüm bunlar birer efsane mi?*

Bunun dışında başka şeyler de söyleniyor, bazı tarikatların ülkenin yönetimini ele geçirdiği gibi. Bazı zamanlar Türkiye'de Nakşibendilerin çok etkili olduğu söylenir, Nur cemaatinin iktidarı ele geçirdiği dedikodusu yapılır. Burada genel bir kural olarak şunu söyleyebiliriz: Bir ülkede etkin olan egemen güçler, herhangi bir biçimde yan yana gelir ve kendilerine bir ad verirler. Bu bazen kanarya sevenler derneği de olabilir- bunu mizahi manada söylüyorum- bazen başka bir dernek de. Zaten böyle birtakım örgütlenmelerin olması normaldir. Mesela 1908'de II. Meş-

rutiyet sürecini gerçekleştirenler masondu. Ama ondan sonra dağıtıldılar. Türkiye'ye başkaları hâkim oldu. Sonra tekrar o grubun içerisindeki bazı insanlar etkili oldu. Burada ben formülü esas itibariyle şurada görüyorum: Hâkim olan grupların ortak bir noktasını buluyoruz, ondan sonra egemenliği o örgütle izah ediyoruz. Eğer iktidarda bulunanların içerisinde mesela Nakşibendi çoksa iktidarı Nakşibendiler, mason çoksa masonlar ele geçirdi diyoruz. Bu doğru bir yaklaşım değildir.

• *O zaman bunlar tamamen bir çarpıtma mı oluyor?*

Tamamen bir çarpıtma ve yanlış bir şey. Birbirlerine yakın ve aynı düşüncedeki insanların aynı çatı altında toplanmaları normaldir. Ama şunu söyleyemezsiniz: "Masonlar iktidardadır ve her tarafa masonları yerleştirmektedirler." Mason olmayan birçok insan iktidarda bulunur ve masonların bir kısmı iktidarın kenarından bile geçmez.

• *Fransız İhtilali, Endüstri Devrimi, I. Dünya Savaşı vs gibi tarihteki bazı önemli olayları masonların gerçekleştirdiğine dair iddialar sürekli söylenir. Siz bunlara inanıyor musunuz?*

Hayır, böyle bir şeye kesinlikle inanmıyorum. Eğer böyle olmuşsa dünya hep masonlara muhtaçtır. Masonlar olmadan dünyada ilerleme söz konusu olamaz. Çünkü bu söylediğiniz şeylerin hepsi dünyadaki bir değişimi ifade eder. Bu değişimin de kötü yönde olduğu söylenemez. Ne Fransız İhtilali ne Sanayi Devrimi insanlığın zararına telakki edilebilir. Zaten bu mantıkla yola çıkarsak masonik temellerden hareket etmeyen hiçbir kişinin dünya üzerindeki değişimin tetikleyicisi olduğunu söyleyemeyiz. Oysa bunun tam tersi söz konusudur. Bambaşka örnekleri vardır. Dünyada büyük değişimler sadece Avrupa menşeli değildir. Mesela Osmanlı da birçok değişimin öncüsü konumundadır, ama onda herhangi bir biçimde masonluk söz konusu bile değildir.

• *Peki, işin kolayına kaçmak için mi bu tür kılıflar uydurulu-yor?*

Tabii, bu olaylardaki sosyolojik veya teknolojik değişiklikleri incelemek yerine, kolay bir reçete veriliyor. Masonlar yaptı, bitti, gitti.

• *Kötü bir şey yaptılar gibi gösteriliyor.*

Kötü bir şey yaptılar gibi göstermelerinin sebebi düşmanı tarif etmek için kullanılan bir yöntemdir.

• *Etkili oluyorlar mı sizce?*

Bence etkili oluyorlar, çünkü insanlar sorularına kısa yoldan cevap bulmak isterler. Dünya üzerindeki çatışmaların nedenlerini, temellerini oturup uzun uzun düşünmek yerine bir tek cümleyle ifade edilebilecek bir formül onlara çok uygun gelir. Ve onlar da zaten bu yolu tercih ederler. Mesela ABD ile SSCB arasında bir gerginliğin olması gerekiyordu. Bu gerginliği nasıl yaratacaksınız? Bunu iki şekilde yaparsınız: Birincisi, inanç farklılığı; ikincisi, güven duygusuna yönelik tehditler. Rusya, Amerikalılar açısından hem güvenliklerini tehdit eden silahlara sahip bir ülkeydi hem de dinsizdi. Böylece bu husumetin tüm temelleri atılmış oluyordu.

• *Size göre Süleyman Demirel'in, Talat Paşa'nın ya da Mesut Yılmaz'ın mason olmalarının -gerçi Mesut Yılmaz mason olmadığını söyledi- sebebi nedir? Onlara teklif mi gelmiştir, kendileri mi tercih etmişlerdir?*

Her ikisi de olabilir. Bir defa Türkiye'de şöyle bir kanaat vardır. Bu kabil gruplara girdiğiniz zaman o grupların desteğini alırsınız. Bu grupların desteğini almak mı, yoksa toplumda yer tutan insanlarla bir ilişki kurmak mı önemli sorusuna cevap vermek

lazım. Bu söylediğiniz kişiler, mason olsun veya başka bir gruptan olsun, toplumun ön saflarında yer almışsa ve siz de o grubun içine girebilmişseniz tanınırsınız. O kişiler sizi bir yere getirirler ve kullanırlar. Bu sizi güç odaklarıyla tanıştıran bir ortamdır. Bunu bir güç odağı olarak görmek yerine, gücü temsil eden insanlarla temas kurulan bir ortam olarak telakki etmek lazımdır. Daha açık bir ifadeyle şunu söyleyebiliriz: Pekâlâ Başbakan mason olur, ama yardımcısı olmayabilir ya da mason olmayanlarla ortaklık yapabilir. Çünkü onun hedefi, mason locasını değil, kendisini iktidar getirmektir. Birbirleriyle dayanışma içerisinde oldukları veya birbirlerini tanıdıkları için bunların iktidarın nimetlerinden daha fazla istifade etme şansları vardır. Bunu da kabul etmek lazım.

• *Jasper Ridley, Freemasons (Farmasonlar) isimli kitabında Atatürk'ün mason olduğunu ve genç bir subayken Makedonya'daki locaya kayıtlı olduğunu söylüyor. Siz Atatürk'ün mason olduğuna inanıyor musunuz?*

Hiçbir bilgim yok, ama öyle bir şey doğruysa da beni şaşırtmaz.

• *Niçin?*

Genel olarak o tarihteki faaliyetlerine baktığımız zaman pekâlâ Atatürk de bu grubun içerisinde olabilir.

• *Atatürk'ün, Cumhuriyeti kurduktan sonra yaptığı icraatlardan biri de mason localarını kapatmaktı.*

Yukarıda değindiğim gibi sorun, mason locasını iktidara getirmek değildir. Bir insan bir grupla beraber iktidara gelir ve o gruptan tamamen ayrılabilir. Zaten onun için bu iddiaların, yani mesela "Malta Şövalyeleri, Masonlar iktidara geldi" gibi iddiaların doğru olmadığını düşünüyorum. Çünkü aynı grup içerisin-

de birisi diğerini bertaraf edebilir. Bakınız Türkiye'de bir Milli Görüş hareketi vardı. Ve hem Refah Partisi hem AK Parti bunun içerisinden çıktı. Ama şu anda ikisi birbirinin tam zıddıdır. Daha açık bir ifadeyle şunu söyleyebiliriz: Bu grupların temsil ettiği görüşlerin iktidara geldiğini söylemek son derece yanlıştır. Bunun içerisinde görev almış birtakım insanlar iktidara gelebilirler. Ama şartlara göre ilk mücadele ettikleri insanlar da bu grubun kişileri olabilirler.

• *Masonların daha çok Yahudilere hizmet ettiği ve bir Yahudi teşkilatı olduğundan hep şüphe edilir. Sizce Masonlar, Yahudiliğe hizmet eden gizli bir cemiyet mi?*

Ben esas itibariyle bir soya ve ırka bağlılık ve ona hizmet etme fikrine çok fazla katılmıyorum. Türkiye'de şöyle bir imaj var: "Her ırk ve soy ve her dinden insanlar birbirleriyle çatışabilir, ama Yahudiler müstesnadır. Onlar tam bir dayanışma içerisindedir. Ve onların hepsi kurallara uyarlar ve bu kurallar dinlerinin getirdiği kurallardır." Bu, insan tabiatına aykırıdır. Biz Yahudileri tarif ederken farklı bir yaratıktan söz eder gibiyiz. Oysa onlar da diğer insanlar gibidir, hiçbir farkları yoktur. Ve farkları yoktur dediğim zaman diğerlerinden ayrılacak bazı vasıfları olması son derece doğaldır. Bir Müslüman'dan farklı olmaları doğaldır, ama insan olarak onlar da diğerleri gibidir. Aralarında ihtilaflar vardır. Ve diğer gruplarda gördüğümüz her şey onların içerisinde de vardır. Ama bu tanımla biz Yahudileri diğer insanların dışında ve adeta üstünde niteliklere sahip kişiler olarak görüyoruz. Buna katılmıyorum.

• *Masonlarla ilgili son olarak ne söylemek istersiniz?*

Masonluk bir dayanışma örgütüdür. Böyle yapılar her ülkede vardır. Çeşitli şekillerde vardır. Birbirleriyle dayanışma içinde olmaları da anlaşılabilir. Şu açıdan söylüyorum: Mesela Fener-

bahçeliler de Galatasaraylılardan nefret ediyorlar, ama daha da ötesi birbirlerini çok da kolluyorlar.

• *Biri olmadan diğeri bir anlam kazanmıyor.*

Evet... Aynen öyle.

• *Hitler'e yönelik birçok iddia var, Thule üyesi olduğu, her gün yıldız falı baktırdığı gibi...*

Bu söylentilere çok fazla inanmıyorum açıkçası. Ben kişilerin politikalarına bakarım. Dini eğilimleriyle hiç ilgilenmem. Ama diyorum ki, Avrupa'da oluşacak bir güç, Vatikan'ı çok güçlendirir. Bu, Amerika ve Rusya'nın dışında ciddi bir güç haline gelir. Karşı tarafta İngiltere de vardır, ama bu birçokları açısından yeni bir farklılık olarak yorumlanır. Ben bunu dini bir farklılık olarak yorumlamıyorum, siyasi ve stratejik nedenlerle açıklıyorum.

• *Peki, İkinci Dünya Savaşı'nı kaybetmesini neye bağlıyorsunuz?*

ABD savaşa girince kayıp kaçınılmazdı. ABD savaştan etkilenmeyecek bir mesafedeydi ve sürekli olarak üretiyordu. Oysa tüm Avrupa ve bu arada Almanya savaşın içerisinde oldukları için büyük kayıplar vermişti ve ekonomik olarak Amerika'yla boy ölçüşmek öyle mümkün değildi. Daha açık bir ifadeyle şunu söyleyelim: Bir tarafın sınırsız bir lojistik imkânı vardı, diğerinin sürekli imha edilen tesisleri kalmıştı elinde.

• *Amerika niçin savaşa müdahale etti?*

Bu konuda rivayetler muhtelif... Bazıları İngiltere'nin ABD'yi savaşa girmeye mecbur ettiğini söylüyorlar, ama ben bu fikre katılmıyorum. ABD yıkılmış bir Avrupa sonrasında kendisinin dünya üzerinde büyük bir güç olacağını hesapladı.

• *Karl Marx'ın da mason olduğu ve Das Kapital'ı yazarak Komünizm ve Marksizm'i bilinçli olarak yaydığı iddiaları var.*

Ben Marx'ı önce bir bilim adamı olarak görüyorum. Kitaplarının da bilimsel açıdan değerli olduğu kanaatindeyim. Hâlâ belirli ölçüde geçerliliği var, ama tabii bu, söylediği her şey doğrudur anlamına gelmez. Kendi bulunduğu şartlar içerisinde toplumu önemli ölçüde doğru değerlendirmiştir, ama bugün aynı metodolojiyi kullanarak dünyayı izah etmek mümkün değildir. Bu, zamanın geçmiş olmasından kaynaklanmaktadır, ama ben Marx'ın siyasi hedefinden ziyade entelektüel merakının önde geldiğini düşünüyorum. Masonluğu hakkında bir fikrim yok. Babası Yahudi'den dönmedir.

• *Yeri gelmişken soraym, Karl Marx'ın ve Komünizm'in dünyada bu kadar etkin olmasını neye bağlıyorsunuz?*

Bazı fikirler eylem yapmaya uygun olduğu için kullanılır. Komünizm de eyleme müsait bir dünya görüşüydü ve kullanıldı. Aslında SSCB'deki Komünizm, Rusya'nın tercihi değildir. Almanya Rusya'yı Birinci Dünya Savaşı'nda savaş dışı bırakmak için bir yıkıcı faaliyet olarak komünizmi kullanmış ve komünistleri desteklemiştir. Yani komünistler çarlığa karşı zafer kazanırsa, Rusya'nın savaş dışına itileceğini hesaplıyordu ve bu hesabı doğru çıktı. Zaten Lenin, iktidara Almanya'nın desteğiyle geldi, fakat Rusya bu ihtilâli daha sonra Ruslaştırdı. Stalin, Lenin'in tam karşısındaydı ve onun tüm kadrosunu tasfiye etti. Sistemi değiştirmek istemedi, çünkü bu sistem Rusya'nın birtakım ihtiyaçlarına cevap veriyordu. Şöyle özetleyebiliriz: Batı karşısında nispeten geri kalan Rusya, hızlı bir sermaye birikimine ihtiyaç duyuyordu. Bu sermaye birikimini kapitalist düzen içerisinde yapamayacağını hesapladı ve Stalin halkın ezilmesi pahasına ağır sanayi kurmak için uğraştı ve bunda başarılı oldu. Ayrıca batının silahlanmasına karşı gene vergi toplayarak silahlanmaya gitti.

Ve komünist düzen, yaratılan tüm değerlerin devletin elinde toplanmasına imkân veriyordu. Böylece üretimi gelişmeye ve silahlanmaya ayırma konusunda büyük bir serbestliğe sahip oldu, yani Rusya, Komünizm'i ideolojisine inandığı için değil, pratik olarak kendisine faydalı olduğu için tercih etti veya korudu. Eğer Rusya'da komünist olmayan bir kişi varsa, o da Stalin'dir.

• *Çin de komünist bir ülke, ama son zamanlardaki faaliyetlerine baktığımız zaman bayağı liberalleştiğini görüyoruz.*

Rusya'daki sanayileşme stratejisi esas itibariyle kapalı bir ekonomiyi ön görüyordu, dış ticareti hiç önemsemiyordu. Hızlı bir sanayileşme ve silahlanmayı hedeflemişlerdi. Çin sanayileşmesi ise tamamen ihracata yöneliktir ve harc-ı âlem tüketim malları üreterek batıya satmaktadır. Onun dışında Rusya'daki sanayileşme, tamamen iç kaynaklarla finanse edilmiş, dışarıdan herhangi bir yardım almamıştır. Buna karşılık Çin'deki gelişme dışarıdan sağlanan sermayeyle mümkün olmuştur.

• *Çin yönetimi komünist...*

Olabilir... Demek ki komünizm tek türlü değildir. İstediği biçimi alabilir. Bütün dünyayla bütünleşen, küresel sermayenin desteğine sahip bir komünizm müşahede ediyoruz. Bizde de küresel sermayeyle bütünleşmiş bir İslam var ve ekonomik olarak aynı politikaları gütmektedir.

• *Günümüzde ideolojinin bir anlamı kalmadı o zaman...*

Hayır. Aslında ideoloji, ülkelerin hedefi değil, aracı olmuştur ve bu aracı da istekleri biçimde kullanmışlardır. Eğer bir düşünce, mesela komünizm, belli prensipleri ihtiva etseydi, bu kadar birbirine zıt komünizmler ortaya çıkmazdı. O halde komünizm diye bir şey yoktur. Aynı şey kapitalizm için de geçerlidir. Şimdi size şunu sorayım: Süleyman Demirel'le Turgut Özal'ın ideoloji-

leri arasında bir fark var mıdır? Yoktur, ama politikaları tamamen farklıdır. Hangisine kapitalist diyeceğiz? Eğer birine kapitalist diyeceksek, ötekine ne diyeceğiz?

• *Hem Amerikan hem de dünya ekonomisi yönetiminde çok etkin olan bir örgüt var: CFR. Türkçesi, Dış İlişkiler Konseyi. Sizce CFR dünya üzerinde ne kadar etkindir?*

CFR'nin etkinliği büyüktür. Küresel sermaye burada bir kabile oluşturamıyorsa bir devlet kuracaktır tabii. Kendi emellerini, hedeflerini ve dünya görüşlerini gerçekleştirmek, dünyaya yaymak için bir araya gelecekleri bir platforma ihtiyaçları vardır. Bu platform bir dernek şeklinde olmaktadır. Bu bir zaruretten kaynaklanıyor. Çünkü onlarınki bir siyasi parti değil. Siyasi parti olduğu zaman bir sürü insanı yan yana getirmeniz lazım. Milyonlarca üyeniz olması lazım. Hâlbuki aslında herkes bilir ki, bir ülkeyi halk değil, az sayıda insan yönetir. O az sayıda insan da bir partinin genel idare kurulunda olmak yerine oturup bir dernek şeklinde örgütlenmeyi tercih etmiştir. Bu bir tercih meselesidir ve iddia edilen doğrudur. Bunu bir komplo olarak düşünmek yanlıştır.

• *Mesela CFR dünya üzerinde ne yapabilir?*

Dünya üzerinde çok şey yapabilir. Ve sermayenin hareketlerini kontrol eden önemli merkezlerden bir tanesidir. Devletler kadar etkili olduğunu söyleyebiliriz.

• *CFR kendisine üye seçerken hangi kriterleri göz önüne alır?*

Herhangi bir şekilde kişinin soyuna sopuna bakmaz. İki şeye bakar: Birincisi, etkili olmasına; ikincisi, kendi ilkelerini benimsemiş olmasına... Şöyle de diyebiliriz: Katılımcının ekonomik olarak güçlü olması ve ülkesinin ekonomisine yön verici bir etkiye sahip olması gerekir. Ayrıca dünyanın küresel bir köy olma-

sı gerektiğine inanmış olması gerekir. Bu iki sıfata sahipseniz ister Müslüman ister Hıristiyan ister Yahudi olun, hiç fark etmez.

• *Gelecek vaat eden parlak gençleri yakından takip edip, onlar üzerinde etkili olabilir mi?*

Burada etkili olmak, ekonomik etkinlik anlamına geldiği için oraya alacakları insanın mutlaka ekonomiyi kontrol eden imkânlara sahip olması gerekir. 30'lu yaşlardan itibaren takip ettikleri kişiler kullanacakları kişilerdir. Yani yetenekli insanları kendi kadrolarının vereceği görevler istikametinde kullanmak üzere yetiştirirler ve desteklerler.

• *CFR'yi bugün kim yönetiyor? Rockefeller, Henry Kissenger ya da başka biri mi?*

Buna bir isim vermek yanlış olur. Çünkü burası bir örgüttür. Bu örgütün yönetici başkanları olabilir, ama bu, tıpkı bir ülkedeki başbakan gibidir. Yani o da bir gün gelir, bir başka gün gider. Bu krallık değildir ki babadan oğla geçen bir mevki olsun. O bakımdan kendi aralarında en uygun gördükleri kişiyi oraya tayin ederler, yani seçerler. Esas itibariyle bir kişiyle özdeşleştirmek yanlıştır.

• *CFR'nin bir de Foreign Policy isminde bir dış politika dergisi var. Ancak bu derginin hitap ettiği kesim, azınlıkta kalıyor. Bu kadar güçlü bir örgütün elinde daha güçlü bir yayın organı olması gerekmez mi, yoksa bir bildikleri mi var?*

Burada bir şey yanlış anlaşılıyor. Onların çıkardığı Foreign Policy dergisi esas itibariyle çok küçük bir gruba hitap ediyor. Bu onları yönlendirir, fakat CFR'nin medya üzerindeki etkinliğini onunla sınırlı tutmak son derece yanlıştır. Belki Foreign Policy'yi Türkiye'de 1000 kişi okur, ama onların kontrol ettiği

televizyonu herkes seyreder. Yani Türkiye'deki kaç kanalın onlar tarafından kontrol edildiğini bilirseniz, onların medya üzerindeki etkinliğini bir dergiden ibaret olmadığını anlarsınız. Daha açık bir ifadeyle şunu söyleyeyim: Magazin programlarının ön plana çıkması, haber programlarının kesilmesi onların tercihleridir.

• *George Orwell'in 1984 romanında dünyayı kontrol eden ve izleyen büyük birader CFR olabilir mi?*

Hayır, bunun tersini de söylemek mümkün. Bu imkânlar sadece CFR'ye mahsus imkânlar değildir. Esas itibariyle teknolojideki bu gelişme birçok ülkeye bu imkânı vermektedir. Mesela CFR insanların her şeyini kontrol edebiliyorsa, belli noktalarda Rus gizli servisi başka bir yerden, İngiliz gizli servisi de başka bir yerden kontrol eder. Yani büyük ağabey bir tane değildir.

• *Her yıl dünyanın bir başka köşesinde Bilderberg toplantıları düzenlenir. Bilderberg adını Hollanda'daki bir otelden alıyor. Bu toplantılara genelde ülkesinde önemli konumda bulunan ya da gelecek vaat eden gazeteci, akademisyen, siyasetçiler vs katılır. Bazı iddialara göre bu toplantılara katılanlar kendi ülkelerinde önemli konumlara geliyorlar. Siz bu iddialara katılıyor musunuz?*

Bilderberg toplantıları, esas itibariyle küresel sermayenin kendi görüşlerini, bu toplantılara katılan ve kendi ülkelerinde etkin olan kimselere yansıttığı yerlerdir. Birçoklarının söylediği gibi burada karar alınmaz, sadece önemi tartışılır. Esas itibariyle alınmış kararları tebliğ yeri olarak görebiliriz Bilderberg'i. Toplantıya katılanlar, zaten küresel sermayeyi yöneten zümrenin kararlarının ne olduğu ve bu kararları nasıl uygulayacakları konusunda bilgilendirilirler. Bunun için de her ülkeden kendilerine yakın, kendi görüşlerini benimseyen insanlar seçerler. Bunlar

esas itibariyle iş dünyasının, devlet yönetiminin ve bir de medyanın etkin kişileridir. Fakat en iyi gazeteciyi çağırdıklarını söyleyemeyiz. Eğer kendi görüşleriyle aynı çizgide değilse, o gazeteci veya o kişi, toplumda istediği kadar yer tutsun, önemli değildir. Çünkü orası ne bilimsel bir kongredir ne de iyi yazarların bir araya getirildiği bir hayır kurumudur. Tamamen siyasidir. O bakımdan kendi cephelerinin bir toplantısı olarak telakki edilmesi lâzımdır.

• *Bilderberg toplantılarında bugüne kadar tartışılan konular hiç kamuoyuna açıklanmadı. Sadece 2003 yılında o dönemde DYP'nin 2. adamı konumunda bulunan ve Bilderberg'e katılan Mehmet Ali Bayar konuşulanları Ceviz Kabuğu programında açıklamıştı. Konuşulan konular niçin kamuoyuna açıklanmıyor?*

Basına kapalı olmasının nedeni şudur: Orada konuştukları hususlar, politikalar karşı tarafın bilgisine ne kadar çok sunulursa, o kadar çok karşı tedbirler alınır. Yani Bilderberg toplantılarında konuşulanları gizli tutarak karşı tarafın eline çok fazla koz vermiyorlar. Ama şunu söyleyelim ki, bütün gizli servisler orada neler konuşulduğunu bilir ve konuşulanlara karşı da tedbir alır.

• *Ne konuşulduğunu nasıl bilirler?*

Mutlaka dinlerler. İçlerinde adamları vardır, yani orada bulunan adamların içinde karşı grup tarafından angaje edilmiş hiç kimsenin bulunmadığını söylemek mümkün değildir. Mutlaka karşı taraf bulunur içinde.

• *Her yıl farklı bir yerde toplanmalarının bir anlamı var mıdır?*

Hayır, sanmıyorum. Her yerde toplanabilirler.

• *Bunlara benzer olarak bir de Trilateral Komisyon var. Özellikle ekonomik kararların alınmasında çok önemli bir komisyon... Sizce bu komisyonun etkinliği nedir?*

Bu da aynı grubun, aynı gücün sadece ekonomik konuları tartıştığı bir platformudur. Aynı çerçeve içerisinde mütalaa edilmesi lazımdır.

• *Peki, niçin Trilateral, CFR ve Bilderberg diye üçe bölünmüşler? Tek bir yerde toplanmaları yeterli değil mi?*

Hayır... Hükümete baktığınız zaman bir sürü bakanlık vardır, Dışişleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı gibi... Bunlar aslında görev bölümüdür. Mesela Trilateral Komisyon'da sizin de söylediğiniz gibi ekonomik konular tartışılır, CFR'de siyasi konular ele alınır, Bilderberg ise hem Trilateral Komisyon'da hem de Bilderberg'de konuşulanları tebliğ eder. Böyle bir iş bölümü vardır aralarında. Onun için bunları üç ayrı kurum diye birbiriyle rekabet eden güçler gibi görmek yanlış olur. Bir nevi bir iş bölümü olarak algılamak daha doğru olur.

• *Farz-ı mahal bu komisyonların hepsi dağılıp yerine başka gizli cemiyetler gelebilir mi? Sizin söylediğinizden onu anlıyoruz çünkü.*

Tabii... İhtiyaçlara göre her şey mümkün. Burada şunu söylüyoruz: Asıl olan hedefler, bu örgütler değildir. Hedefler değiştikçe örgütler değişebilir. Politikalar değişebilir. Oysa geçmişten beri devam eden birtakım örgütlere bakın. Bazıları bu birtakım örgütlerin hem çalışanları hem politikaları hem de kuralları aynıdır diyorlar. Bundan daha yanlış bir şey olamaz.

• *Bu üç örgütün -CFR, Bilderberg ve Trilateral Komisyon- daimi üyeleri var. Mesela Henry Kissenger, Zbigniew Brzezinski, David Rockefeller gibi. Ama mesela bu üç örgütten bi-*

rine üye olup diğer ikisine üye olmayanlar da var. Bir kişinin üçüne birden üye olması sizce bir şey ifade ediyor mu?

Onların daha üst düzeyde olduğu ve uygulanacak politikaların her alanıyla ilgili oldukları anlamına gelir. Tıpkı bir Başbakan gibi... Başbakan herhangi bir Bakanın görevleriyle ilgilenir. Ama o bir Bakan değildir. Bir Bakan ise Başbakanın görevini yapmaz. Mesela diyelim ki İçişleri Bakanıysa sadece iç işleriyle uğraşır. Ama Başbakan hepsinin konularıyla ilgilidir. Çünkü Başbakanlık bir düzeyi ifade eder. Birçok komisyona girenler, yönetici konumundadırlar.

• *Bilderberg, CFR ve Trilateral Komisyon'da ekonomik ve siyasi her türlü meseleyi tartışıyor, uyguluyor ve ilgili yerlere, kişilere tebliğ ediyorlar. Burada IMF'yle Dünya Bankası'nın konumu nedir?*

Bir kere şunu hemen söyleyelim: IMF ve Dünya Bankası'nın bu üç örgütle herhangi bir ilişkisi yoktur. IMF ve Dünya Bankası, George Bush'un tayin ettiği bir yönetici tarafından yönetilmektedir. Ve onun imkânları da son derece sınırlıdır. IMF ve Dünya Bankası esas itibariyle çok büyük kaynaklara sahip değildir. Ayrıca görev alanı son derece sınırlıdır. Yani ülkelerin ödeme sorunları olduğu zaman onu çözmek gibi sınırlı bir görevi vardır. Herkesin zannettiği gibi IMF ülkelerin ekonomilerine yön veremez.

Bunların kaynakları ve faaliyet alanları da küresel sermayeye göre dardır. Yani bir ülkenin genel olarak ekonomisi üzerinde etkileri sınırlıdır bunların. Herhangi bir ülke IMF veya Dünya Bankası'ndan kredi almadan hayatını sürdürebilir. Oysa küresel sermaye aktiftir. Dünya Bankası ve IMF, ülkelerin talepleri istikametinde hareket ederken, küresel sermaye inisiyatifi kendisi kullanır. Yani sizin herhangi bir talebinizin olması gerekmez,

onun kendine ait bir politikası vardır. Konumu ülkelerden bağımsızdır.

• *IMF'nin görevi nedir?*

Ödeme sıkıntılarınız vardır, bunun üzerine IMF'ye başvursunuz. Adı üzerinde Uluslararası Para Fonu. Ödemeleri yapabilmeniz ve ne gibi ekonomik tedbirler alacağınız konusunda size tavsiyelerde bulunur. Yani hedefi ve amacı sınırlıdır. Ama onun uyguladığı politikalar para olaylarının dışına da taşar. Sizin bütçenizin belli bir büyüklükte olmasını isteyebilir, ama bu görünüş itibariyle parasal ilişkilerle ilgilidir. Sonuç olarak siz bütçenizin büyüklüğünü tayin ettiği zaman ekonomik politikanıza da yön vermiş olur. Bir ülkenin ekonomik politikalarına yön vermesi dolaylıdır. Doğrudan doğruya müdahale edemez.

• *Ama neticede IMF'yi çağıran, ekonomisi kötüye giden ya da acil para ihtiyacı olan ülkeler. Yoksa IMF durduk yere herhangi bir ülkeye gidip, "Sizin ekonominiz kötü. Gelin gerekli düzenlemeleri yapalım" demiyor. Mesela Türkiye her başı sıkıştığında IMF'ye başvurmadı mı?*

Burada şöyle söyleyelim: IMF ve Dünya Bankası şüphesiz küresel sermayeden ve bunu temsil eden gruplardan tamamen bağımsız kalamazlar, onların etki alanlarında bulunmak zorundadırlar. Esas itibariyle IMF'yi yönlendiren, Amerika'daki hükümetlerdir. Eğer Amerika'daki hükümet, mesela Bill Clinton gibi küresel sermayenin bir uzantısıysa, o zaman IMF ve Dünya Bankası'nın politikalarının Bill Clinton'ınkinden hiçbir farkı olmaz. Ama bugün aynı paralelliği göremeyiz. Çünkü iktidarda George Bush vardır ve George Bush'un tayin ettiği kişi IMF'nin başkanıdır. O yüzden küresel sermayenin politikalarıyla pekâlâ farklı bir çizgi izleyebilirler.

• *Bilderberg, Trilateral Komisyon ve CFR, dünya üzerinde somut olarak şu operasyonu yaptılar diyebilir miyiz?*

Bütün bunlar dünyanın geleceği hakkında birtakım kararlar vermektedirler. Yani dünyadan kendilerini sorumlu telakki etmektedirler. Bunların dünya üzerinde yaptıklarına şöyle bir örnek verelim: Sovyetler dağıldıktan sonra onun ekonomik çöküntüsünü tahrik etmekten çok ülkeyi ayakta tutmaya çalıştılar. Ama bu ayakta tutmak bir sempati veya sevginin eseri değildir. Sovyetler gibi bir ülke birden Rusya'ya dönüştü. Bu üçlü, Rusya gibi büyük bir ülkeyi kontrol altına almak istedi ve oraya büyük ölçekte sermaye transferinde bulundu. Bu sermaye transferiyle de Rusya ekonomisini kontrol altına aldılar. Tabii bu süreç içerisinde ABD Başkanının Clinton olması da bir avantajdı. Çünkü Clinton'ın politikalarıyla küresel sermayenin politikaları arasında bir fark yoktu. Her ikisi de Rusya'yı ekonomik olarak, parasal açıdan desteklediler ve Rusya'yı kontrol altına aldılar. Onun dışında şu anda gördüğümüz bazı olaylar, eski SSCB'nin nüfuz bölgelerindeki renkli devrimlerdir. Mesela Gürcistan ya da Ukrayna'daki devrimler onların eseridir. Bunun adına da herkes Soros der, değil mi?

• *Gizli örgütlerin konumunu kısaca bir özetlerseniz...*

Şimdi burada dünyanın genel olarak nasıl yönetildiğini açıklamaya çalışıyoruz ve bu örgütlerin etkilerinin ne olduğunu görüyoruz. Burada bir tasnife ihtiyacımız var, o da şudur: En yukarıdaki irade kimdir ve onun altında bulunan aktörlerin rolleri nedir? Sınırları nedir? Bugüne kadar kamuoyunda gizli diye tabir edilen birçok örgütün adlarını duyduk. Bunların dünyayı yönettiği iddia ediliyor, ama böyle bir şeyin söz konusu olmayacağını herkes biliyor. Dünya eğer onlarca örgüt tarafından ele geçirilmek isteniyorsa, o zaman zaten dünyayı kim yönetiyor sorusunun manası yoktur. Bir sürü grup karşılıklı olarak mücadele edi-

yordur. O halde yukarıdan başlayacağız. Evvela diyeceğiz ki, dünyada egemenlik iddiasında bulunan güçler kimlerdir ve ondan sonra adını saydığımız örgütlerin buradaki yerleri ve fonksiyonları nelerdir? Hemen şunu söyleyelim: Bana göre dünyada şu anda etkili olan üç tane büyük güç var. Bunlardan birisi ABD'deki ulusal cephe, ikincisi Rusya, üçüncüsü de küresel sermayedir. Başka güç odakları da var. Mesela Çin'den bahsediliyor, Japonya'nın adı geçiyor, ama bunlar dünya üzerinde belirleyici konuma henüz gelememişlerdir. Onun için diyoruz ki, bu söylediğimiz örgütler, bunların altlarında yer alırlar. Kendi başlarına dünyayı yönetmek iddiasında değildirler. Böyle bir güçleri yoktur. İkincisi, şunu müşahede ediyoruz: Belirli dönemlerde bu örgütlerin yapıları değişmektedir. Daha açık bir ifadeyle, bazen aktif olanların hiçbir şekilde adları duyulmamaktadır. Bunun sebebi nedir sorusuna cevap bulmamız lazım. Aslında dünyadaki mücadelelerde araç olarak kullanılan sosyolojik unsurlar neyse ona göre birtakım örgütlenmeler yapılıyor. Mesela Soğuk Savaş döneminde kimse dini gruplardan söz etmezdi. Herkes sağcılar ve solcular olarak sınıflandırılırdı ve çatışmalar bu örgütler etrafında açıklanırdı. Şurada sol örgüt var, burada sağ örgütler var denir ve bunların arasında mücadelelerle dünyanın şekillendiği söylenirdi. Birden bire her şey değişti. Soğuk Savaş döneminin sona ermesi ile hepimiz gizli ve sağ sol olarak ifade edilmeyen başka örgütlerden ve özellikle de dini gruplardan söz etmeye başladık. Bunun mantığı şudur: Dünyada çatışan güçler, evvela hangi unsurları kullanarak halkları yönlendirebilecekleri karar verirler? Bu ideoloji olabilir. İdeoloji olursa hepimiz dini veya masonik örgütleri unuturuz, onun yerine çatışmaları sağ ve sol örgütlerle izah ederiz. Eğer onlar çatışmanın sağ sol yerine dini birtakım tarikat veya gruplar tarafından yapılması gerektiğine karar verirlerse, bunlar ön plana çıkar ve hepimiz başlarız bunların arkasında hangi örgütler var diye sorgulamaya. O

halde şunu söyleyebiliriz: Bu, sizin gördüğünüz şeyler aldatıcıdır. Aslında mücadele tektir. Sadece araçları değişmiştir ve araçlar değiştikçe de bu araçları kullanan örgütler farklılaşır. Yani din, 2000 yıldır dünya üzerinde etkilidir, ama bazen ön plana çıkmakta, bazen arka plana itilmektedir. Bunun sebebi nedir sorusuna vereceğimiz cevap şudur: Halk yanılıyor, çatışmanın temel sebebi her zaman aynıdır. Dünya üzerindeki egemenliktir. Bu egemenliğe ulaşmak için halka verilen mesajlar değişmiştir sadece. Öyleyse bütün analizleri bu dünya üzerinde egemenlik iddiasında bulunan güçler açısından yapacağız. Söylediğimiz dini veya başka şekildeki örgütlenmeleri de bunun bir alt ünitesi olarak göz önünde tutacağız.

• *Siz genel olarak gizli cemiyetlerin dünyayı yönettiğine inanmıyorsunuz.*

Hayır.

• *İnsanlar niçin böyle şeylere inanma eğilimindeler ya da dünyayı yöneten küresel güç, bunları kullanıyor olabilir mi?*

İnsanların yanıldıkları nokta, benim açımdan araçlarla iradeyi karıştırmış olmalıdır. Yani çoğu zaman dünyayı yöneten güçlerin araç olarak kullandıkları birtakım örgütleri ve örgütlenmeleri, insanlar karar verici olarak algılıyorlar. Mesela diyorlar ki, dünya dini birtakım odaklar tarafından yönetilir. Ben o zaman şunu söylüyorum: Aslında bu odaklar, söylediğiniz örgütler, birer araçtan ibarettir. Eğer böyle olsaydı tarihin her döneminde taraflardan bir tanesi dini örgütler olurdu. Oysa belli bir dönemde, mesela Soğuk Savaş döneminde dini örgütlerin adını bile duymadık. Hepimizin uğraştığı, düşündüğü konular SSCB'yle ABD'ydi. Birdenbire bu tartışma ortadan yok oldu, onun yerine dini örgütler geldi. Bunlar ansızın ortaya çıkmış şeyler değildir. Eskiden beri vardı. Ben ayrıca insanlardaki dini eğilimlerin de

siyaset tarafından belirlendiğini düşünüyorum. Diyorum ki, Türkiye'de bir zamanlar camiler cemaat bulamazken ansızın İslam'a bir dönüş yaşandı. Bu, toplumun kendi dinamiklerinden oluşan bir dönüşüm müydü, yoksa siyasi odaklar tarafından tahrik mi edildi, sorusunu cevaplandırmamız gerekir. Benim buradaki kanaatim şu: Dinin ön plana çıkması, aslında siyasetçilerin kararlarının bir sonucudur. Topluma belirli değer yargılarını benimseten, onu ön plana çıkaran da siyaset kurumudur. Mesela Türkiye'de İslamcılık güçlendi ve siyasi bir akım haline dönüştü deniliyor. Ben de şöyle söylüyorum: Siyasetçiler İslam'ı bir araç olarak kullanmaya karar verdi, onun için güçlenmiş görünüyor. Sebep ve sonuç arasında birçok kişiyle aramızda bu fark var. Şöyle söyleyebiliriz: Toplumda birçok eğilimler bir tohum halinde mevcuttur. Bunların yeşermesi, büyümesi ve güçlenmesi için sulanması, bakımının yapılması gerekir; bunu da siyasetçiler yapar.

• *Karikatür meselesini nasıl değerlendiriyorsunuz? Sistemli hareket mi?*

Karikatürler meselesi dünya ölçeğindeki bir politikanın bir aracıdır. Yapılmak istenen şey, İslam âlemini batı dünyasından soyutlamak ve tamamen desteksiz bırakmaktır. Bu izolasyon tek taraflı çalışmıyor, aynı zamanda Avrupa'nın İslam ülkelerindeki etkisini de sıfırlıyor. Dikkat ederseniz 11 Eylül'de ABD'yle İslam âlemi arasında başlayan gerginlik ve çatışma hali Avrupa'ya yansıdı. Bunun için hiçbir ciddi neden de yoktu Avrupa ülkelerinde. Başlayan terörizmle Avrupa halkı İslam âlemine karşı düşman haline getirildi. İkinci aşamada da İslam âleminin Avrupa'ya karşı duygularını törpülemek ve olumsuz hale getirmek için bir karikatür krizi yaratıldı. Ben olayları değil, onların yarattığı sonuçları değerlendiririm. Bu sonuçlara baktığım zaman bir iradenin iki blok arasında, yani Avrupa'yla İslam âlemi arasında kalın duvarlar ördüğünü görüyorum. Bunun tesadüflerin

sonucu olmadığını, önceden hazırlanmış bir planın sonucu olduğunu düşünüyorum. Böylece İslam âlemi yalnız bırakılacak ve orada yapılacak operasyonlarda, buna savaş da dahil, Avrupa'nın hiçbir desteği olmayacaktır. Ayrıca Avrupa enerji dönüşümü esnasında petrolü kullanamayacaktır. Petrol üzerinde hiçbir etkinliği olamayacağı için petrolü de kullanamayacaktır. Eğer enerjide bir dönüşüm olacaksa orada tek bir aktör vardır: O da ABD'dir. Ondan sonra hiçbir değer üretmeyen İslam dünyası, kaderine terk edilecek ve kaderine terk edildiği zaman da orada olacak herhangi bir kötülük de batının moral desteğini bile bulamayacaktır.

• *Hareketin arkasında kim var?*

Ben hareketin arkasında Amerikan yönetiminin olduğunu söyleyebilirim.

• *Böylece herkes Amerika'ya mı muhtaç olacak?*

Evet.

• *Japonya'da dini inanış yaygın değil, ama orada mesela "Scientology" diye bir örgüt var ve bu örgütün üyeleri metro bombaladılar. Burada da din olmadığı halde mistik öğeler çok. Bunu nasıl yorumluyorsunuz?*

Efendim, herhangi bir örgüt kurduğunuz zaman, bu örgütü bir şeyle tanımlamanız lazım. Örgüt, birtakım ilkeler etrafında buluşmak anlamına gelir. Onlar da insanları bir araya toplamak için böyle bir ideoloji veya düşünce tarzını ortaya koymuşlardır. Bu ideoloji, genellikle yaptıkları eylemleri meşru kılabilecek bir fikri zemine sahip olmaktır. Yani şunu söylüyorum: Önce yapılacak eylem kararlaştırılır, daha sonra da bu eylemleri meşru kılabilecek bir ideoloji aranır.

• *Peki, bu örgütün bir zehirleme olayında bulundu. Çok nadir bulunan bir gaz kullandılar ve 400-500 kişinin ölümüne sebep oldular. Hatta olay vuku bulduğunda o gaza ulaşılmasının zor olduğu söyleniyordu. Bunu nasıl yorumlayacaksınız?*

Yani muhtemelen onu kullanan üst bir irade vardır ve bu irade bir mesaj vermek için onu kullanmış olabilir. Aksi halde birtakım insanlar yan yana geldiler, böyle bir düşünceye sahip oldular ve bu yüzden savaştılar demek çok uzak bir ihtimaldir. Ama bu, dünyayı etkilemez. Siyasi sonuçlar yaratan, dünya üzerinde etkiler yaratan her hareket ya da ideoloji, her ne olursa olsun yaptıkları eylemlerle nasıl bir sonuç yaratacaklar sorusunun cevabını az çok bilebilir.

• *İran meselesine gelirsek, İran'ı kim yönetiyor?*

İran'ı yöneten kendi iç dinamikleri de vardır, ama geçmişten beri oraya müdahale eden birtakım güçler de. Yani ülke, Şah döneminde tamamen ABD'nin kontrolü ve yönetimindeydi. Daha sonra da İslamcı ihtilâl Amerika'nın inisiyatifiyle başladı ve daha sonra Rusya-Fransa ortaklığına ve en nihayetinde Rusya'nın etkin olduğu bir yönetime dönüştü. Ama buna rağmen İran'ın içerisinde de bir güç mevcuttur.

• *Buna biz Pers iktidarı diyebilir miyiz?*

Evet, etkisi vardır. Burada derin devlet kavramına ters düşen farklı bir kavram getirmemiz lazım. Bu vardır zaten. Bir milletin doğal eğilimleri vardır ve o eğilimlere karşı birtakım davranışlarda bulunamazsınız.

• *Küresel sermayenin dünya üzerinde giremediği ülkelerden biri İran, diğeri de Suriye. Küresel sermaye buraları kendisine açmak istiyor olabilir mi?*

Seçimi Ahmedinecad değil de Rafsancani kazansaydı, bunu bir küresel sermaye zaferi olarak ilan edebilirdik pekâlâ.

• *İran ya da Suriye yönetimleri küresel sermayeyle işbirliği yapsalar üzerlerindeki ambargo ve baskılar hemen çekilir mi?*

Şimdi birisiyle işbirliği yapması, diğerinin hasmı haline gelmesi sonucunu doğurur. Yani eğer bölgede küresel sermaye tamamen egemen olsa zaten herhangi bir tercih yapmalarına gerek kalmaz, onların kontrolüne girerler. Suriye üzerinde çok durmamamın nedeni Suriye'nin herhangi bir tercihinin söz konusu olamayacağını, onun kaderinin çevre şartlarıyla belirleneceğini düşünmemden kaynaklanıyor. Suriye diye bir iradenin varlığına inanmıyorum.

Türkiye'deki İktidar Savaşları

• *Ülkemizde de iktidara gelen partilere ve liderlere göre bazı tanımlamalarda bulunuluyor: Mesela Turgut Özal iktidarında Nakşibendi Tarikatı'na mensup olanların etkinliğinin arttığı söylendi. Bu tür söylentiler diğer cemaatler için de geçerli. Siz bu fikre katılıyor musunuz?*

Efendim, şimdi bu etkinliği iki şekilde göz önünde tutmak lazım. Bu kişiler Nakşibendilikten kaynaklanan politikalar mı uyguluyorlar? Eğer öyleyse Nakşibendiliğin Türkiye üzerinde siyasi etkinliği olduğundan söz edebiliriz. Ama bir de bakıyoruz ki, aynı kaynaktan gelen insanlar birbiriyle tamamen zıt politikalar izlemekte. Mesela Refah Partisi'nin de başlangıçta Nakşibendilerle çok yakın ilişkisi olduğu söylendi. Ama Refah Partisi'nin politikalarıyla AK Parti'nin politikaları arasında hiçbir benzerlik yoktur, hatta tam bir zıtlık vardır. O halde burada etkin olan kişilerin geldikleri yerler çok fazla önem arz etmiyor, hatta birbirlerine tamamen ters politikalar izlemeleri mümkün oluyor. Peki, o zaman Nakşiliğin ne anlamı kalıyor?

• *Hemşehricilik gibi bir anlamdan ibaret kalıyor...*

İnsanlar belirli mevkilere gelebilmek için biraz evvel ifade ettiğim gibi kendilerine bir ortam ararlar, bu ortam da genelde ör-

gütlerdir. Bu örgütler dini olabilir, iktisadi olabilir, masonik olabilir. Bunların içerisinde yer alırlar ve ondan sonra da iktidara gelirler. İktidara geldikten sonra izleyecekleri politikalar geçmişleriyle ilgili olabilir de, olmayabilir de.

• *Ama zaten politikayı kendileri belirlemediği için işleri daha kolay oluyor.*

Evet, politikayı neticede onlar belirlemiyor, dünya şartları neyi gerektiriyorsa onu yapıyorlar.

• *İnsanların siyasetçiler ya da ülke yönetiminde etkin olan kişilerin geçmişlerine yönelik yaptıkları bu yorumlar hakkında neler söyleyeceksiniz?*

Bu tür suçlamalar sadece bir yanılgıdan ibarettir, hiçbir gerçekliği yoktur. Gerçekliği de ifade etmez, bize bir ipucu vermez. Yani bir insanın mason locasından gelmesiyle Nakşibendi tarikatından gelmesi arasında şöyle bir politika farkı olur diyemeyiz: Mesela bugün Nakşibendi tarikatından geldiğini söylediğimiz iktidar, esas itibariyle küresel sermayeyle aynı çizgiyi izlemektedir. Oysa aynı kaynaktan gelen başka bir kişi milli görüş çizgisindeydi ve bu politikaları tamamen reddediyordu. Ayrıca birçok mason görürsünüz ve bu masonların ortak bir politikasından söz edilemez. Kimileri ABD'yle ittifaktan yanadır, bir başkası AB'yi savunmaktadır. Pekâlâ bir başkası, Türkiye'de ulusalcı çizgide olanlarla yan yana gözükebilir.

• *Amerika'nın Avrupa'yla kıyaslandığında daha dindar bir devlet olduğunu ileri sürülür. Sizce de gerçekten ABD bir din devleti mi?*

Amerika halkı çok dindardır, devletin dindar olduğu söylenemez. Esasen ülkeyi yönetenler dini sadece kullanırlar. Din halk için vardır, halkı belli bir istikamete yönlendirmek için dini mo-

tiflerden hareket ederler ve halkı da onun etrafında yönlendirirler. Amerikan halkı dindardır, ama Soğuk Savaş döneminde dindarlığı sadece komünizm aleyhtarlığı açısından anlamlıydı. Yoksa mesela Hıristiyan aleyhtarlığı ya da İslam aleyhtarlığı gibi dine dayalı farkı ön plana çıkarmazlardı. Ön plana çıkan şey dinsizlik ve dindarlıktı. Bugün değişti. Amerikan halkının aynı dindarlığı bu defa Komünistlerle kendileri arasında değil, diğer dinlerle kendileri arasında çizgi çekiyor. Özellikle de İslamiyet'le kendileri arasında bir çizgi çekmekte kullanılıyor. O zaman şunu söyleyebiliriz: Belli bir dinden olmak, bu konuda çok anlamlı değildir. Neye karşı kullanılacağınıza bağlıdır, yani bir tür silahtır. Silahı Ahmet'e de çevirebilirsiniz, Mehmet'e de.

• *Türkiye'nin 1980'den sonra İslam'a dönmesi kimin projesiydi?*

Bu, Yeşil Kuşak Projesi diye başladı. Yeşil Kuşak projesi sadece Türkiye'de değil, Pakistan'dan başlayarak Türkiye'ye kadar uzanan bölgede İslami eğilimlerin güçlenmesine yol açtı. İran bu süreç içerisinde bir devrim yaptı. İran'da şüphesiz dini eğilimler vardı, ama Şah pekâlâ ülkesini idare edebiliyordu. Oradaki İslami uyanışı tahrik eden ABD'dir. Yapmak istediği şey de SSCB'nin ideolojisine karşı güçlü bir karşı ideoloji yaratmaktı. İslam'ı bunun için seçti. İran'daki ilk ayaklanmalar da ABD tarafından desteklendi. Daha sonra bunların anti-Amerikan bir çizgiye gelmesi aslında Rusların karşı tedbirleriyle oluştu. Yani onlar da İslam'ı kontrol etmeye başladılar. Fransızlar da Ruslarla ittifak yapınca ABD, İslam'a yenildi. Şöyle bir şey müşahede edebiliriz: 1980'de Atatürkçü olduğunu söyleyen generaller Türkiye'de İslam'ı teşvik ettiler, ama siyasal İslam onların istediği istikamette değil Erbakan'ın eliyle karşı yönde gelişti.

• *Karşı yön derken neyi kast ediyorsunuz?*

Amerikan karşıtı bir çizgi izledi.

• *Yani ABD'nin algıladığı İslam'la Türkiye, Afganistan, İran gibi ülkelerin algıladığı İslam farklı mıydı?*

Burada şunu söylüyoruz: İslam'ın ön plana çıkarılışı ABD'nin öncülüğüyle başladı, ancak bunu gören karşı güçler de İslam'ın içine sızdılar. Yani ona karşı çıkmak yerine onlar da onu kullanmaya çalıştı. Bu nedenle her taraf İslamcı ideolojiyi kullanır hale geldi. İslami ideoloji, o bakımdan bir tarafın inhisarında kalmadı, herkesin kullandığı bir ideoloji haline dönüştü.

• *Kimdi onlar?*

Darbecilerin, yani askerlerin çok da fazla dinle meşgul oldukları söylenemez. Bu siyasi bir ihtiyaç olarak ortaya çıktı, inancın sonucu olarak değil. Burada şunu söylemek istiyoruz: Siyasetçiler inandıkları şeyleri değil, gerekli olan şeyleri yaparlar.

• *Yaparlar mı, yoksa onlara yaptırılır mı?*

Yaptırılır.

• *Türkiye'de bazı insanlar, haklarında hiçbir şey bilmedikleri halde cemaatleri sürekli kötü gösterme eğiliminde...*

Evet... Kendilerinin dahil olmadığı grupları iktidarda görmek, insanları rahatsız ediyor. İnsanlar şöyle düşünürler: "Ben de o imkânlara sahip olsaydım, bu fırsatlara ben de kavuşurdum. Bunlara kavuşamamamın nedeni, o grubun içinde olmamamdır, yeteneksizliklerim değil. Oradaki insanlar hak etmedikleri yerlerde bulunmaktadırlar." Tabii doğal olarak, dahil olmadıkları her şeyi kötülerler.

Bu konuda özetle şunu söylüyorum: Bütün bunların Türkiye'de kendi aralarında gizli cemiyetler kurarak iktidar savaşı verdikleri iddiası kesinlikle doğru değildir. Çünkü bunu söylediğiniz zaman, örneğin hâkimler sabahtan akşama kadar bir arada bulunurlar, kendi aralarında konuşurlar ve memleket meseleleriyle ilgilenirler. Bunun Nakşibendilerden ne farkı var? Onlara da diyebilirsiniz ki, gizli bir cemiyet kurdular, Türkiye'yi ele geçirmek istiyorlar. Mesela ordu mensupları tamamen dışarıya kapalıdır, hiçbir tarikat onlar kadar kapalı bir ortamın içinde bulunmaz.

• *Konumu farklı. Onu da göz ardı etmemek lazım...*

Şunu söylemek istiyorum: Aynı şehirden gelenler hep aynı işleri yapıyorlar. Adam fırıncı, memleketlisi geldiğinde o da fırıncılık yapıyor. Geçenlerde birisi bana şöyle bir soru sormuştu: MİT'te Çerkez yapılanması varmış, bu doğru mu? Ben de şöyle cevap verdim: Bir tane Çerkez MİT Müsteşarı gösterin ki, bu dediğiniz doğru olsun. Tamamen mantıksız, çelişik bir durum...

• *Herhalde bu iddiaları ortaya atanlar kendileri oraya kadar yükselemedikleri için böyle konuşuyorlar?*

Ama yalnız şu var: Toplumda çok geniş bir biçimde güvensizlik yaratılıyor. "Cumhuriyeti kuranlar Sabetay, bir yere hükmedenler Çerkez, sen onlardan değilsen bir yere gelme şansın yok." Ben şunu söylüyorum: Türkiye Cumhuriyeti hudutları içerisinde hiç kimse benim yabancım değil.

• *Peki, Türkiye'yi sizce kim yönetiyor bugün?*

Bugün Türkiye'de yönetime iç dinamiklerinin egemen olduğunu söylemek mümkün değildir. Bütün projeler esas itibariyle uluslararası ihtiyaçlara cevap vermiştir. Mesela Türkiye'de en büyük değişiklik 1980 darbesini takip eden yıllarda oldu ve o güne kadar izlediğimiz ithal ikameci politikaları bırakıp dünyaya

açılmamız, bizim tercihimiz ya da tartışarak ulaştığımız bir sonuç değildir. Bu ABD'nin bir projesidir.

• *2002'de AK Parti tek başına iktidara gelene kadar Türkiye belli aşamalardan geçti. Mesut Yılmaz-Tansu Çiller koalisyonları, 1994 ekonomik krizi, 28 Şubat süreci gibi... Bu dönemleri nasıl yorumlayacaksınız?*

Tabii o dönem, herhangi bir eğilimin Türkiye'de egemen olmadığı bir dönemdir. Yani belirli bir renkten söz edilemez, o dönemde Avrupacı eğilimler ANAP tarafından temsil ediliyordu ve güçlü bir yer tutuyordu. MHP dünya ölçeğindeki ideolojilerle uyum halinde değildi. Daha açık bir ifadeyle, dünyanın bizden beklediği rol, enternasyoneldi. Oysa MHP içe kapalı, dünyadan ayrı ve Türklüğe dayanan bir ideolojiye sahipti. Halbuki Türkiye'den beklenen şey onun çok uluslu, çok kültürlü bir siyasi politika izlemesiydi. Yani Türkiye, etrafındaki ülkelerle ilişki kuracak, onlar üzerinde büyük güçler adına etkisini kullanacak ve böylelikle onların müttefiki haline gelecekti. Oysa MHP'nin ideolojisi bütün o ülkeleri dışlıyordu. Daha açık bir ifadeyle şunu söyleyebiliriz: Mesela ABD açısından bir Kürt realitesi vardı. Bu Kürtleri sevip sevmeme meselesi ya da Türkiye'yi bölüp bölmeme olarak algılanmamalıdır, ama Kürtler bölgede önemli bir rol oynayacak. MHP'ye Kürtleri aktör olarak kabul ettiremezsiniz. O zaman diyoruz ki, MHP uluslararası şartlarla uyuşmuyor. Zaten bir ideolojiyi başlı başına iyi veya kötü olarak algılamak ve değerlendirmek son derece yanlıştır. Bu şartlara ne kadar uygundur. Bu ideoloji sorusu sorulmalıdır. Eğer bir ideoloji o ülkenin misyonuyla, bulunduğu konumla çatışıyor ise mutlaka başarısızlığa uğrar. O zaman şu soruyu sormak lazım: Madem MHP ideolojisi dünya konjonktürüne uygun değildi ve ben Türkiye'deki ideolojik oluşumların hepsini dışarıya bağlıyordum, neden böyle bir ideolojiyi destekledi dışarısı?

• *Dışarısı destekledi mi?*

Destekledi. Bunu ta başından itibaren şu şekilde izah ediyorum. Türkiye'de orta sağ dediğimiz çok güçlü bir ideolojik yapı vardır ve bunu Demokrat Parti, Adalet Partisi ve Doğru Yol temsil ediyordu. Bu yapının aşağı yukarı değişmeyeceği anlaşılıyordu. Türkiye'de uzun süreler iktidar kalabilecek ideolojik bir görüştü bu. Aynı zamanda dünyaya karşı mesafeliydi, yani Türkiye'yi bir aktör olarak sunmuyordu. Bu ideolojinin dağılması ve onun tabanının da farklı yerlere doğru yayılması istendi. Onun için orta sağın içerisindeki iki unsur ayrıştırıldı. Bunu şöyle tarif ediyorum: Çelik sadece demirden ibaret değildir, içinde başka maddeler de vardır. Türkiye'de orta sağ, içerisinde var olan ve onu güçlendiren İslami ve milliyetçi unsurlardan ayıklanarak bir çekiçle bile kırılabilecek pik demir haline getirildi. Çünkü geriye kalan, sadece liberal görüş oluyordu.

• *ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan bir yetkili uzun zamandır Anadolu'yu geziyor, MHP'nin güçlendiğini iddia ediyor. Hatta böyle bir rapor da vermiş Amerika'ya. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?*

Önce verileri topluyorlar, halkın eğilimleri ne istikamette gelişiyor şeklinde bir soru soruyorlar. Bundan sonra verecekleri karar şöyledir: Nasıl bir yapı oluşturmalıyız? Bu MHP'ye oynamak şeklinde de olabilir, ama bence öyle değildir. Onun bu genişlemesini ne şekilde engeller ve kendi projelerimize uygun bir yapı oluşturabiliriz sorusuna cevap arayacaklardır. Benim için Türkiye'de bundan sonra oluşabilecek ideoloji; milliyetçi ve İslamcı unsurları da tekrar içerisine alan orta sağın yeniden kurulması, yani dağıtılan yapının yeniden teşekkül etmesidir.

• *Gelecek seçimde diyelim ki CHP, AKP, DYP, MHP barajı geçtiler. Bu durumda AK Parti'nin tek başına iktidar olma*

şansı yok. Bu durumda nasıl bir yapı ortaya çıkar ya da batı, Türkiye'de nasıl bir yapının olmasını ister?

Siyasi güçler eğer dağılırsa ve güçlü bir yapı oluşturamazlarsa o zaman siyasetin dışındaki güçler egemenliklerini artırır. Eğer siyaset dışı aktörlerin daha güçlü olması isteniyorsa, böyle bir yapı tercih edilir. Yani bir sürü parti kurulur, her biri birbirinden farklıdır. Belli bir noktada anlaşmaları mümkün değildir. Bir iktidar üzerinde uzlaşan partileri yan yana getirirler, o zaman da siyaset dışı aktörler etkin hale gelir. İkincisi, güçlü bir siyasi akım yaratılabilir ve o zaman siyaset dışı aktörlerin de etkinliğini azaltır. Seçilecek alternatifler bunlardır.

• *Peki, bu küresel sermayenin işine gelir mi?*

Küresel sermaye şu ana kadar ılımlı İslam modeli üzerinde karar kılmıştı ve bu modeli destekliyordu. Bugünkü iktidarla herhangi bir ihtilafının olması da söz konusu değil, çünkü bütün gelişmeler, özellikle ekonomik açıdan gittiğimiz yön, tamamen küresel sermayenin istediği istikamettedir. Ve zaten iktidardakiler de bunu reddetmemektedirler. Dünyayla bütünleşeceklerini, artık dünyanın küreselleştiğini ve Türkiye'nin bu küresel yapı içinde yer alacağını söylüyorlar. O zaman şunu ifade edebiliriz: Türkiye'de bu yapının sürmesine karşıt olan güçler bu tariften hareket ederek yola çıkabilir. ABD'deki yönetim, Rusya ve Avrupa'daki ulus devletler bu iktidarla çatışırlar.

• *NATO ülkelerinde bir gizli yapılanma olduğu ve bu yapılanmaların da her ülkeye göre değiştiği bilinen bir gerçek. Bunun İtalya'daki adı P2 Mason Locası, Türkiye'de Özel Harp Dairesi vs. Aslında derin devlet türü olan bu yapılanmalar kimin eseri?*

Böyle bir yapılanma var. Bu yapılanma göründüğü kadarıyla bu amaçla kurulmamıştır. Bunun arkasında yatan mantık şudur:

"Biz SSCB'nin ülkeyi işgal edeceğini düşünüyoruz ve işgal vaki olur, Rus orduları muvaffak olursa mücadeleyi burada bitirecek miyiz? Teslim olup kaderimize razı mı olacağız? Bu sorunun cevabı hayırdır. Ondan sonra da mukavemete devam edeceğiz ve mukavemet bir gerilla hareketi şeklinde olacak. Bu gerilla savaşını yürütecek insanları tespit edelim, onların kullanacakları mühimmatı belli yerlerden gizleyelim. İşgal hareketi olduktan sonra da Rus ordularını en azından taciz ederek ve kendi birliklerimize kolaylık sağlamak amacıyla bu gerilla hareketini başlatalım." İşin mantığı budur. Daha sonra bu mantık genişletilmiştir. Yani Rusya'nın veya SSCB'nin bir ülkeyi işgalinin tek yolu bu değildir. Peki, SSCB bir ülkeyi sadece komünistler vasıtasıyla mı işgal eder? Hayır. Bazen görünüm itibariyle kapitalist olmakla beraber Sovyetlere yakın idareciler de gelebilir. Ve bu idarecilerin izlediği politikalar Rusların işini kolaylaştırır. O halde dolaylı olarak Rusların istifade edebileceği bir iktidar gelirse, ona karşı da savaşmak lazımdır. Onun için de İtalya'da sağcı Aldo Moro öldürüldü.

Neticede 1980 darbesini aynı şekilde yorumlayabiliriz. İktidardaki kişi sağcıdır, üstelik ABD tarafından getirildiği söylenmektedir, ama uyguladığı politika SSCB'ye yakındır. Çünkü SSCB'den çok büyük bir iktisadi yardım almaktadır ve böylece de bu yardımları altyapı yatırımlarında kullanarak Türk ekonomisini batının dışına doğru çıkarmaktadır. Bu aynı mantıkla bertaraf edilmiş olabilir.

Dünyanın Kaynaklarını Kimler Kontrol Ediyor?

• *Dünyada çok büyük bir uyuşturucu trafiği var. Uyuşturucudan kazanılan paranın 20 milyar dolar civarında olduğu söyleniyor. Dünyayı yöneten büyük güçler herhalde böyle bir ranta sessiz kalamazlar. Kirli işlerden kazanılan paralar kimin kontrolündedir?*

Daha önce de birçok defa söyledim. Bunun iki boyutu var: Birinci boyutu, uyuşturucu ticaretinin yapılması bir zarurettir. Şöyle bir durum arz edelim: Devletler uyuşturucu ticaretini ve trafiğini engellemeye muktedirler ve bunu engellerler. Gerçek de budur ve isteseler yaparlar. Ama böyle bir durum olduğu zaman milyonlarca uyuşturucu müptelası, genç yaşlı sokaklara dökülür, bunun tedavi edilmesi söz konusu değildir. O kadar hastane yoktur. Üstelik bu tedavi masrafları da hiçbir ülkenin altından kalkamayacağı kadar büyük olur. Eğer bunları tedavi edemiyor ve engelleyemiyorsanız, şöyle bir durumla karşılarsınız: Her köşe başındaki laboratuarda bir sürü yapay uyuşturucu üreten firmalar. Bu da hem kontrolsüz bir biçimde uyuşturucunun yayılması hem de buradan elde edilen gelirlerin istenmeyen ellerde

toplanması sonucunu doğurur. Siz de Amerika'nın yerinde olsanız böyle bir şeyi engellemeye kalkmazsınız, çünkü bunun ortaya çıkaracağı ciddi sorunlar vardır. Bu sorunlarla başa çıkmak da mümkün değildir. O halde yaptıkları şey şudur: Bu ticaretin kontrollü bir biçimde yapılmasına imkân verilir ve ortaya çıkan bu sorunun çözülmesi yoluna gidilir. Eğer kazanılan büyük paraları uyuşturucu tüccarları kullanırlarsa, sözünü ettiğiniz paralar çok büyük bir imkân sağlar ve bunlar kontrol edilemeyen zenginliklerle siyasette ve iktisadi hayatta rol oynarlar. Hem bu haksızlık olur hem de beklenmeyen sonuçlar verir. Onun için şöyle bir sistem güdülür.

1. Uyuşturucu ticaretine izin verilmelidir.

2. Fiyatları yüksek tutulmalı ve bu suretle yayılması engellenmelidir.

3. Bu paralar doğru yerde harcanmalıdır.

Bu bakımdan uyuşturucu ticaretinin en üst kademesinde gizli servisler vardır.

• *Dünya çapındaki büyük iş adamlarının bu kadar sıcak paraya kayıtsız kalmaları mümkün müdür?*

Hayır, kayıtsız kalamazlar, ama kendileri de giremezler. Çünkü orası tahsis edilmiş alandır. Girerlerse ertesi gün yakalanırlar, yani dünyada en kolay yakalanacak suç, uyuşturucu ticaretidir, çünkü kullanıcısı vardır. Bu kullanıcısından uç noktaya kadar gitmek son derece basittir. Sokakta satıcıyı bulursunuz, satıcıdan toptancıya ulaşırsınız, oradan arkadaki güce gidersiniz.

• *Esrar, uyuşturucu, morfin genelde Afganistan'da üretilip Pakistan ve İran üzerinden Türkiye'ye geliyor ve buradan Avrupa ve Amerika'ya gidiyor. Bu trafik nasıl işliyor?*

Bu trafik devletlerin kontrolünde yapılır, ama burada hemen

şunu söylemek gerekir: Bu ticareti kontrol eden çok sayıda devlet yoktur. Belli odaklarda toparlanırlar ve oradan gelen gelirler de belli siyasi amaçlar için tahsis edilir. Mesela PKK'ya karşı savaş verirken bu para büyük ölçüde Türkiye'ye tahsis edilmiştir. Daha sonra Yeltsin döneminde Rusya'ya kaydı, şu anda Rusya'dan alındı ve tekrar Türkiye üzerinden geçiyor.

• *Sovyetler Afganistan'la savaşırken Amerika'nın Afganları bu uyuşturucu paralarıyla finanse ettiği söyleniyordu.*

Doğrudur. Şu anda tabii teyit edilmesi lazım gelen bazı bilgiler var. Mesela Taliban dini nedenlerle uyuşturucu ekimini sınırlandırmıştı ve üretim yüzde 20'ye kadar indi. Amerika'nın Afganistan'ı işgalinden sonra üretimin tekrar eski kapasitesine ulaştığı söyleniyor.

Ayrıca burada şöyle bir hiyerarşinin olduğunu söyleyebiliriz. Bu işi kontrol eden ülke Amerika'dır ve bunun dışında bir de İngiltere olabilir. İkincisi, bu ticaretin geçtiği yollardaki yönetimlerdir. Bunlar da belli bir pay alırlar.

• *Son zamanlarda özellikle Arap ülkelerinde de captagon kullanımında müthiş bir artış oldu. Bu işin oraya kaymasının sebeplerinden biri de oradaki sermayeyi çekmek olabilir mi?*

Doğrudur. Aslında bunlar kontrol edilen ticaretlerdir. Burada iki yol var: Birincisi, eğer bu ticareti kendileri kontrol etmeseler başkaları üretime başlar ve işin kontrolüne ele geçirebilirler. Onun için başkalarının elde edeceği para yerine kendileri üretip satıyorlar. Burada oluşacak paraları ele geçiriyorlar. Şöyle söyleyeyim: Sadece para kazanmak için oraya sokulan maddeler olarak görmemek lazım, oradaki gelir düzeyi arttıkça bu insanların uyuşturucuya yönelmesi kolaylaşmaktadır. Başkalarının kontrol edeceği piyasaları ele geçiriyorlar.

• *PKK'nın da bundan büyük bir pay aldığı sizce doğru mu, yoksa içi doldurulamamış bir laf mı?*

PKK'nın nasıl finanse edildiği çok iyi bilinmiyor, bunu analiz edebilmek için PKK olayının tümünü görmek lazım. Daha açık bir ifadeyle, şu anda manzaraya baktığımız zaman PKK'nın varlığından kim istifade edebilir sorusunun cevabını bulmamız gerekir. PKK'nın varlığı, esas itibariyle Güneydoğu Anadolu'daki aşiret reislerinin bir ticaret burjuvası haline gelmeleri ve siyaseten güçlenmeleri sonucunu doğurdu. Yani PKK'nın varlığı, PKK'dan çok onun karşıtlarına fayda sağladı. O bakımdan esas para, bana göre Güneydoğu Anadolu'daki ağaların, feodal beylerin eline geçti. Ve onlar bunun belli kısmını PKK'ya tahsis ettiler. PKK kendisine tahsis edilen parayı aldı.

• *Aynı şekilde insan ticareti, organ kaçakçılığı var. Seks kölesi olarak kullanılan küçük kızlar ve bunlardan kazanılan inanılmaz paralar da ortada.*

Evet, bunlar da zaten uyuşturucuyla aynı kategoriye girer. Bunların da belli organizasyonlar tarafından yapıldığını söyleyebiliriz. Aynı mantık ileri sürülüyor: Eğer bu insan ticareti kendi haline bırakılırsa nasıl olsa yapılacaktır, o halde bunun yapılmasına izin verilir ve tepeden kontrol edilir. Ayrıca buradan gelen paranın herhangi bir kişinin eline geçmesi engellenir ve ticaretten de haberdar olunur. Engellerlerse iki şeyi kaybederler. Birincisi, kimin nereye kaçırıldığını bilemezler, ikincisi bunlardan elde edilen parayı kontrol edemezler. Onun için buna imkân veriyorlar. Sadece kontrol ediyorlar. Ve kendilerinin istemediği aşırı bir durum söz konusu olursa da müdahale ediyorlar.

• *James Ridgeway "Her Şey Satılık/Dünyanın Kaynaklarını Kimler Kontrol Ediyor?" kitabında (Metis Yayınları, 2006)*

dünyada rezerv halinde çok büyük madenler olduğunu söylüyor ve büyük sermayenin bunlara iştahla sarıldığını anlatıyor. Bu madenlerin de özellikle Hazar Havzası'nda yoğunlaştığı bilinen bir gerçek.

Küresel sermayenin bu işlere hiçbir şekilde kayıtsız kalmayacağı doğrudur. Fakat bunların projeleri dünya ölçeğindedir ve belli bir plan ve takvime göre kullanırlar. Mesela Türkiye'deki bor veya toryum madenlerinin kullanılması, enerji dönüşümünün gerçekleştiği zamana bırakılmış gibi görünüyor. Türkiye'yi ele geçirme konusunda küresel sermayenin bugünlerde yaptığı çalışmalar da esas itibariyle geleceğe yöneliktir. Burada "Türk ekonomisinin iyi yolda olduğu söyleniyor, onun için de dışarıdan büyük ölçekli sermaye geliyor" şeklindeki iddiayı başka bir şekilde tercüme etmek lazımdır. O da şudur: Türkiye siyasi açıdan son derece önemli hale gelmektedir. Ayrıca ciddi doğal kaynakları vardır veya doğal kaynaklara giden yolları kontrol etmektedir. O halde Türkiye'nin ele geçirilmesi lazımdır. İnsanların şu şekildeki düşünceleri yanlıştır: Orada bir doğal kaynak varsa onu satın alayım veya onu kontrol edeyim demezler, orayı kontrol eden gücü kontrol ederler.

• *Neticede piyasayı kontrol eden, petrolü de, bor madenini de kontrol edebilir.*

Doğru. Zaten bu tür madenleri ellerinde tutsalar herhangi bir kriz neticesinde kaybederler. Oysa o ülkeyi ele geçirdiğiniz zaman artık tam bir güven içerisinde bulunursunuz. Artık orası siz olursunuz. Mesela Rusya'da böyle bir deneme yapıldı. Daha evvel söylediğim gibi Yeltsin döneminde küresel sermaye gidip Rusya'daki belli kaynaklara el atmadı, Rusya'nın tümünü ele geçirdi.

• *Nitekim Putin de petrol şirketlerini yurtdışına satmak isteyen Yuşenko'nun şirketlerine el koydu ve onu içeriye attı.*

Yeltsin zamanında verilenlerin hepsine Putin el koydu. Orada yaptığı şey, o şirketleri değil, Rusya'yı kurtarmaktı. Rusya'yı kurtarmadığınız zaman şirketleri kurtaramazsınız.

• *Rusya'nın yakın bir tarihte (Ocak 2006) Ukrayna'ya giden doğalgazı kesmesini nasıl yorumluyorsunuz? Fiyatla ilgili bir sorun muydu sizce?*

Fiyatla ilgili değil. Rusya aslında bir mesaj verdi: "Şu anda kullandığınız enerjiyi benim desteğimle ucuza kullanıyorsunuz. Eğer ben dünya fiyatlarını tatbik edersem, ciddi ölçüde zarara girersiniz. Sizi küresel sermaye yönetirken benim sizi finanse etmemi bekliyorsanız, yanılıyorsunuz. Bunun bedelini ödersiniz. Bana bağlı olduğunuzu aklınızdan çıkarmayınız."

• *Ukrayna'ya gelen doğalgaz oradan Avrupa'ya gidiyor, bunu da unutmamak lazım.*

Avrupa'ya da şu mesaj verildi: "Bana bağımlısınız, ben olmazsam üşürsünüz." Ayrıca Amerika da dedi ki, "Ben olmazsam dursunuz, çünkü ben de petrol kaynaklarını kontrol ediyorum." Her iki grup da (Amerika ve Rusya) Avrupa'ya ayakta kalmasının kendilerine bağlı olduğu mesajını verdiler. Bir yandan Amerika'ya bağlısınız, bir yandan Rusya'ya. Bu ikili bir kontrol anlamına gelir. Bu ikili kontrol zaten hem Amerika ve Rusya'nın bir paylaşım içinde olduğu anlamına geliyor, hem de Avrupa'nın dünya üzerinde karar verici konumuna gelemediğini gösteriyor.

• *İran'ın gene yakın tarihte (Ocak 2006) bize verdiği doğalgazı kısmasına ne diyorsunuz?*

Yeni dünya yapılanmasında İran'la Türkiye'nin farklı yerlerde olacağı anlaşılıyor. İran Rusya'ya, Türkiye Amerika Birleşik

Devletleri'ne daha yakın olacak ve belki de eskiden olduğu gibi bu iki blok arasında bir gerginlik yaratılacak. O bakımdan da Türkiye'yle İran arasında yakınlaşma istenmiyor.

• *Neticede gazı kesen İran...*

Kesen İran, ama o şartları hazırlayan Rusya olabilir.

• *Rusya bize niye düşman olsun?*

Bize düşman değil ki. Zaten şunu söylüyorum: İran kesiyor, Rusya onun açığını telafi ediyor. Yani Rusya kendisiyle aramızda bir ihtilaf olmasını istemiyor, ama İran'la ihtilaf olmasında hiçbir sakınca görmüyor

• *Mavi Akım Projesi de çok önemliymiş gibi bir hava estiriliyor.*

Evet... Ve Türkiye İran'a karşı bir güvensizlik duyarken Rusya'ya karşı bir güven tazelemiş oluyor.

Katolik Dünyasının Kaleleri: Opus Dei ve Vatikan

• *Katoliklerin güçlü dini örgütü Opus Dei'yi nasıl yorumluyorsunuz?*

Şu soruyu sormak lazım: Opus Dei'nin dünya yönetimi ve siyasetle ilişkisi nedir? Bu sorunun cevabı aslında bütün mezhepler ve dini örgütler için genel olarak verilmelidir. Dini örgütlerin önemli bir özelliği, bütün tavsiyelerini ve insanlara yönelik telkinlerini Tanrı için yaptıkları biçimindedir. Ama sonuç olarak bu onları kontrol altında tutmanın ve istenileni yaptırmanın bir aracı haline dönüşür. Bu sadece Opus Dei veya Katoliklik için geçerli değildir. Belirli ölçülerde bütün mezhep veya dinler için de söylenebilir, ama diğer dinlerde veya mezheplerde bu daha az görülür. Opus Dei'yi esas itibariyle Katolik kilisesi ve Vatikan'ın içerisinde mütalaa etmek ve dünyada rol oynayan aktörün Vatikan olduğunu kabul etmek doğru bir yaklaşım olur. Bu noktada Vatikan'ın dini bir örgüt mü, yoksa siyasi bir yapılanma olduğuna karar vermek lazım.

• *Yerli ve yabancı bazı yazarlara, araştırmacılara göre Opus Dei dini bir örgüt olmasına rağmen kapitalizmi harfiyen uygu-*

layan ticari bir yapılanmadır. Bunu şunun için söylüyorum. Din parayla bağdaşmaz gibi bir düşünce vardır, ama nedense Opus Dei'nin çok ciddi biçimde paraya önem veren ticari bir şirket gibi hareket ettiği söyleniyor.

Ticari bir şirket gibi hareket ettiği söyleniyor, ama kapitalizmin prensiplerini yaymak açısından ilkeleri bir Protestanlık kadar uygun değildir. Daha kapalı bir yapısı vardır, ama ekonomik faaliyetleri çok güçlüdür. Zaten ekonomik faaliyetleri olmasa siyasi açıdan etkinliği de olmazdı. Burada hangi alanlarda siyaset güttüğünü veya siyasi projeler uyguladığını da söylemek lazım. Esas itibariyle konumunu şöyle tarif edebiliriz: Opus Dei ve Katolikler anti-militandır ve Amerikan yönetiminin karşısındadır. Güney Amerika'da gördüğümüz birçok Amerikan karşıtı hareketlerin arkasında Katolik kilisesi ve Opus Dei vardır. Soğuk Savaş döneminde biz bunları SSCB'ye atfettik. Ama şunu görüyoruz: Güney Amerika'da ABD karşıtı siyasi faaliyetler azalmamış, daha da artmıştır. O zaman eğer geçmişte bu faaliyetleri destekleyen SSCB ise şimdi kim? Şimdi durması gerekmez miydi? Oysa görüyoruz ki, Güney Amerika'daki birçok ülkede Amerikan karşıtı yönetimler iktidara gelmekte ve Amerika geçmişte olduğundan daha fazla bu yönetimlerle çatışma içine girmektedir. Geçmişte de solculara atfedilen birçok faaliyetleri Katolik kilisesinin, Opus Dei'nin desteklediğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Onun sol görünümü sadece bir görüntüden ibaret ve arkasında sanıldığı gibi SSCB yoktu.

• *Kim vardı?*

Vatikan vardı.

• *Opus Dei Avrupa'da Katoliklerin yoğun olduğu İtalya, Fransa, İspanya gibi ülkelerde etkili mi? Çünkü bu ülkeler aynı zamanda AB üyesi.*

Buralarda etkinliği var, fakat Opus Dei çok katı bir mezhep olduğu için ve Avrupa'da da insanlar genel olarak özgür düşünceye yakın ve alışkın oldukları için buralardaki etkinlikleri sınırlı kalmaktadır. Oysa Güney Amerika'da bu etkinlik büyük ölçüde artmaktadır. Çünkü insanlar muhalefetlerini din maskesi altında örtmekte ve bunu sert bir biçimde ifade etmektedirler.

• *Buradan gelelim Vatikan'a... Vatikan'ın dünya üzerinde çok büyük bir güç olduğu biliniyor. Peki, dünya kontrolünde Vatikan ne kadar etkilidir?*

Vatikan'ı dünya üzerinde ABD ve Rusya'yla birlikte etkin olan üçüncü büyük güç olarak telakki edebiliriz. Vatikan'ın ilginç bir yapısı vardır. Hemen hemen hiçbir toprağı yoktur. İtalya'nın içinde çok küçük bir arazi parçası üzerine yerleşmiştir. Ama etkileri bir süper güçle mukayese edilebilecek kadar büyüktür. Burada onu güçlü kılan nedir sorusunu sorarsak, bugünkü dünya düzenini daha iyi anlayabiliriz. Birincisi, Vatikan dini kullanmaktadır, aynı zamanda parasal bir güçtür. Zaten geçmişte de Hıristiyanlık içerisindeki çatışmalar kilisenin bu siyasal ve parasal gücünü kırmak için yapılmış eylemlerdir. Ve burjuvazinin gelişmesiyle birlikte Protestan hareket gibi, Katolik dünyası ve Vatikan'dan ayrışmalar esas itibariyle dini olmaktan ziyade siyasidir. Kullandıkları araçlar biraz evvel ifade ettiğim gibi din ve parasal güçleridir.

• *Vatikan'ın başında bir zamanlar Jean Paul vardı. Öldükten sonra yerine 16. Benedict geldi. Vatikan'ın başına gelen kişilerin ne gibi özellikleri olur?*

Vatikan'ın başına geçen kişi görünüm itibariyle dini bir lider olmakla beraber asıl fonksiyonu siyasidir. Mesela II. Jean Paul Opus Dei'ye önem veren, onu hiçbir şekilde dışlamayan bir kişiydi. Gayet yakın ilişkileri vardı. Opus Dei de Katolik

dünyası içinde iyi örgütlenmişti ve Papa'nın desteğini alıyordu. Benedict'in nasıl bir politika izleyeceğini gelecekte daha iyi göreceğiz.

• *Benedict Vatikan'ın başına geldikten sonra AB'nin Hıristiyan bir kulüp olduğunu ve Türkiye'nin burada yeri olmadığını söyledi.*

Evet, şimdi bu dini açıdan doğru olmakla beraber siyasi açıdan yanlış bir değerlendirmedir, çünkü genel olarak Papalar görünümleri itibariyle dini bir tavır içinde olmakla beraber, siyaseti çok iyi bilirler. Bu bakımdan Papanın Türkiye'yi dışlaması, aslında siyasi açıdan yanlıştır. Avrupa, Türkiye'ye uzanmadığı ölçüde sınırlı kalmaya mahkûmdur ve dünya gücü olma imkânına sahip olamayacaktır. Bu bakımdan bu beyanı siyasi olarak doğru bulmuyorum. Fakat Jean Paul'dan böyle bir açıklama duyduğumu hatırlamıyorum.

• *Papa II. Jean Paul'un Mehmet Ali Ağca tarafından suikasta maruz kalmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Bu suikast girişimini doğru irdelemek lazım... Mehmet Ali Ağca bir defa Türkiye'de Abdi İpekçi'nin katilidir. Abdi İpekçi'nin katlini de son tahlilde ABD'ye bağlıyoruz, en azından sola karşı olan güçlere bağlıyoruz. Ondan sonra Papa suikastını incelediğimiz zaman Bulgar bağlantısı ve Papanın Polonya'daki Dayanışma Sendikası'nı desteklemesi ve komünizm karşıtı söylemleriyle bunun SSCB tarafından öldürülmeye teşebbüs edildiğini söylüyoruz. Buradan şunu çıkarıyoruz: Mehmet Ali Ağca iki gizli servisin tetikçisi konumundadır. Böyle bir şey akla aykırıdır. Yani bu ölçekte, tetikçilik yapan kişi dahi mutlaka belirli bir çizginin içerisinde bulunur, bütün ilişkileriyle belli bir çizgi izler. Yoksa bu tetikçiler pazardan alınıp satılan bir mal gibi değildir. Kim fazla fiyat verirse o kullanır demek doğru olmaz, çünkü bir-

takım ilişkileri vardır ve bunlar tespit edilebilir. Buradan şunu söyleyebiliriz: Jean Paul operasyonu bir Amerikan Rus ortak operasyonudur.

• *Amerika ve Rusya Jean Paul'a yönelik bir suikastla neyi hedeflemişlerdir?*

Papa AB'yi destekleyen ve bütün politik davranışlarıyla dünyanın iki kutuplu olmasını kabul etmeyen, ABD ve SSCB'nin yanına üçüncü bir siyasal gücün oluşmasını isteyen bir politika izlemektedir. Bu siyasi gücün Avrupa olduğu anlaşılıyor. Daha açık bir ifadeyle şunu söyleyebiliriz: AB fikrini destekleyen büyük güçlerden bir tanesi de Vatikan'dır. O bakımdan Vatikan'ın her iki tarafa da hasım olduğunu kabul etmek gerekir. Burada bir şeye dikkatinizi çekmek isterim: Gorbaçov SSCB dağıldıktan sonra Papa'yı ziyaret etti. Bu ziyaretin görünen hiçbir nedeni yoktu. Papa tarafından da kabul edildi. Bu şu anlama geliyordu: SSCB dağıldıktan sonra Rusya'da oluşan rejim Papa tarafından desteklendi. Benzer bir biçimde küresel sermaye de Rusya'yı destekliyordu. Oraya büyük ölçüde maddi yardımlarda bulundular. Burada küresel sermayeyle hem Vatikan hem de Rusya'nın politikalarının benzeştiğini ve bir paralellik arz ettiğini söyleyebiliriz. Aynı şeyi bugün söyleyemezsiniz. Rusya aynı Rusya olmakla beraber yönetim değişmiş ve başa Putin geçmiştir. Ve bugün Rusya'yla Vatikan arasında aynı yakınlığı görmek mümkün değildir.

• *Papa daha sonra Mehmet Ali Ağca'yı affetti ve karşılıklı görüntüleri de ekrana yansıdı. Burada kime, ne mesaj verildi?*

Söylemek istediği şey şuydu: Sen kişi olarak bana hasım değilsin, sen kullanılan bir adamsın. Ben senin arka planını biliyorum ve seni affediyorum. Mesajı onu bertaraf etmek isteyen kimselere karşıydı, yani Amerika ve Rusya'ya.

• *Mehmet Ali Ağca 12 Ocak 2006'da cezaevinden çıktıktan sonra hem Vatikan hem İtalya'daki bazı yetkililer açıklama yaptılar ve Ağca'nın mutlaka devlet tarafından korunması gerektiğini, aksi takdirde öldürülebileceğini söylediler.*

Mehmet Ali Ağca'nın bileceği şeyler son derece sınırlıdır. Uluslararası bir operasyonda tetikçi düzeyinde çok fazla şey bilmesi mümkün değildir. Ancak bu zincirleme ilişkilerden hareket ederek yukarıya doğru bazı kimseleri öğrenebilirsiniz. Engellemek istedikleri şey, bu zincirin halkalarında biraz daha ileriye gidilmesi idi. Yoksa en arka plandaki siyasi iradeyle Mehmet Ali Ağca arasında doğrudan hiçbir ilişki yoktur. Söz konusu olamaz.

Bir de şu var: İstediğiniz senaryoyu yazabilirsiniz, bunların üzerinden siyaset de yaparsınız. Oysa Mehmet Ali Ağca hayatta kalırsa bugüne kadar onun üzerinden verilmiş mesajlar, ki bu mesajlar mutlaka belirli güçler tarafından hazırlanmıştır, aynen devam eder ve kontrol altında bulunmaya da devam eder. Şöyle söyleyelim: Mehmet Ali Ağca tetikçiliğin dışında hiçbir şey bilmez, ama halk onun hiçbir şey bilmediğini bilmez. O zaman Mehmet Ali Ağca'yı kontrol eden güç istediği senaryoyu yazar ve bu senaryoyu halka ulaştırır. O bakımdan önemlidir Mehmet Ali Ağca.

• *Vatikan'ın başına geçen Benedict Alman kökenli. Jean Paul Polonyalıydı ve Sovyetlere yakın biri olarak görünüyordu. Şimdiki ise AB'ye yakın, ama ABD'yi de göz ardı etmiyor. Vatikan'ın başına geçen kişinin etnik kimliği önemli midir?*

Hemen şunu söyleyelim. Bu kabil kişilerin milliyetlerinin hiçbir önemi yoktur. Ve onların milliyetine bakarak tavırlarını, politikalarını tayin etmek mümkün değildir. Bunlar uluslar üstüdür. O, Vatikanlıdır, Katolik'tir ve altında çok büyük bir devlet vardır. Devlet demeyelim de, çok büyük bir güç vardır. Geçmişe

baktığınız zaman Avrupa'da krallar bir yerden bir yere ihraç edilirlerdi. O krallar gider, o ülkeyi yönetirlerdi. Avrupa'daki birçok kral da birbiriyle akraba sayılırdı. Ama akraba olacak kadar birbirlerine yakın olmalarına rağmen onlar hiçbir zaman koordineli hareket etmezlerdi. Neticede dini ve milli bağlardan sıyrılırlardı. Bütün bunlar artık bir araç haline gelir. Yani Papa Türk de olsa hiç fark etmezdi, Türkiye'yle pekâlâ savaşabilirdi.

• *Peki Vatikan, dünya yönetiminde hangi olayların belirlenmesinde rol aldı?*

Geçmişte Nazi yönetiminin kurulmasını Vatikan'a bağlayanlar var. Buna bir şey diyemeyiz, ama şunu söyleyebiliriz: Bugün dünyada Güney Amerika'daki geçmişteki sol bugünkü anti-Amerikan hareketler Vatikan tarafından desteklenmektedir. Bunun dışında da küresel sermaye Vatikan'la ittifak halindedir.

• *Bundan küresel sermayenin ne çıkarı olur?*

Geniş kitleler üzerinde dini etkiler varsa şayet, bu dini etkiler çok iyi bir destek sağlar onlara.

• *Günümüzde Vatikan'la büyük güçlerin ilişki nasıldır?*

Birbirlerini kollarlar, gözetlerler ve aralarındaki ilişkiyi çatışmaya dönüştürmeyecek bir rekabet içinde bulunmayı tercih ederler. Çünkü bir tarafın saldırısı diğer tarafı savunmaya zorlar ve bundan her iki taraf da büyük zarar görür. Katolikler dünyada çok büyük bir kitleyi temsil etmektedirler. Onun için ABD bunlarla karşı karşıya gelmeyi düşünmez, ama hepsi bir diğerinin içerisine adam sokar, mücadele eder. Onların politikalarını boşa çıkarmak için uğraşır, onları etkilemeye çalışır.

Dünyayı Yöneten Büyük Aileler

• *Dünya yönetiminde etkin olan çok büyük aileler var, Rockefeller, Rothschild, Agnelli gibi. Bu aileler ne kadar etkilidir?*

Burada şunu görmek lazım: Herkesin düşündüğü gibi bu isimlerin dünyayı yönetiyor olması çok anlamlı değildir. Madem 200 insan yönetiyor, öyleyse bunları bertaraf edersek dünya daha farklı yönetim biçimine geçer şeklinde zımni bir düşünce var. Ancak şunu hemen belirteyim ki, dünya her halükârda her zaman bir avuç insan tarafından yönetilir. Bunları bertaraf ederseniz yeni bir grup gelir. Yönetim için iki şeye ihtiyaç vardır: Birincisi, örgütlenmeye; ikincisi, bu örgütü destekleyecek güce. Bu ikisine kim sahipse dünyayı onlar yönetir. Kitlelerin dünyayı yönetimde etkili olduğu iddiası sadece bir efsanedir. Kitlelerin hiçbir anlamı yoktur dünya yönetiminde, çünkü onların bilinçlerini oluşturan, zaten bu insanlardır. Sahip oldukları parayı kitleleri yönlendirmek için kullanan, ayrıca yönetimleri ve örgütleri kontrol eden insanlar zaten dünyayı yönetmeyi hak ederler. O bakımdan dünyayı az sayıda insan yönetiyor demek çok anlamlı değildir, çünkü böyle olacaktır.

• *Neticede 2003 yılında İngiltere'de Irak savaşı öncesi yapılan kamuoyu araştırmasında halkın yüzde 60'ı savaşa hayır demişti.*

Tabii... Aslında yüzde 60 aleyhte çıkması da bir sürprizdir. Onlar bu kararları istedikleri gibi şekillendirirler, arada sırada kontrol edemedikleri bir sonuçla karşılaşırlarsa buna da riayet etmezler. Ama kimsenin aklına şöyle bir şey gelmesin: "Dünya yönetimini elinde tutanlar halka rağmen dünyayı yönetir." Bu düşünce kesinlikle yanlıştır, çünkü onların asıl hünerleri halkı istedikleri biçimde düşündürmektir. Bunu şunun için söylüyorum: Eğer halkın istediğini meşrulaştırırsanız, o zaman onların egemenliğini kabul etmiş konuma gelirsiniz. O halde yapılacak şey, dünya üzerinde tarafların sayısını artırmak ve halkı olabildiğince bilinçlendirmektir. Burada halkı bilinçlendirmekten kasıt, çok sayıda insanı bilinçlendirmek değildir. Sadece kararı etkileyebilecek konumda olan insanların olayları bilmesi yeterlidir. Mesela 1980'de bir darbe yapılmıştır. Darbeyi yapan kişi ondan sonra Cumhurbaşkanı olmuş ve yüzde 90'ın üzerinde de oy almıştır. Ama oyu alan kendisi değildir. Oyu verdirene bakmak lazım... Eğer bütün halkın desteğini sağlamış ve halkın problemlerini çözmeye ehil bir insan olsaydı, şu anda sadece kasabada oturan bir kişi haline gelebilir miydi?

• *Rockefeller, Rothschild vs dünyayı nasıl kendi istedikleri noktaya getirebilirler?*

Ülkeleri yöneten güçler kâğıt üzerinde siyasi partilerdir. Bunlar zaten siyasi partileri para gücüyle şekillendirirler. O insanları bir araya toparlamak, onları bir parti haline getirmek ve rakip telakki ettiklerini bertaraf etmek bunların kolayca yapabildiği şeydir. Ayrıca halkı istedikleri doğrultuda yönlendirmek, basını ve eğitim sistemini kontrol etmek. Bu güç aynı zamanda rakiplerini bertaraf etme imkânını da verir. Yani istedikleri insanları

şöhret ve kahraman haline getirirler, istemediklerini de gözden düşürürler. Burada hemen şunu söyleyelim: Çoğu zaman halkın kahraman telakki ettiği, çok büyük vasıflar izafe ettiği insanlar aslında çok sıradan insanlar olabilirler, ama bu güçler onlara bu vasıfları yakıştırır ve kamuoyu önünde bu insanların kabul görmesini sağlayabilir.

• *Küresel sermayenin markası ya da ön planda görünen yüzü George Soros neyi temsil ediyor?*

George Soros küresel sermayenin yöneticisi konumundadır. Diyelim ki büyük bir şirketin başına genel müdür getirirsiniz. Bu genel müdür bu şirketin hisselerine sahip olmayabilir, ama şirket onun verdiği kararlarla yönetilir. George Soros bu görevi yapan kişi konumundadır. Yaptığı şey, küresel sermayenin tespit ettiği politikaların dünya üzerinde uygulanmasıdır. Bu politikalar şöyle özetlenebilir: Mesela Doğu Avrupa'nın ekonomik olarak kontrol altına alınması... Bunun içinde sistematik olarak bankaları kontrol altına alıyorlar, peşinden de önemli işletmeleri satın alıyorlar ve yönetimini ele geçiriyorlar. Üçüncü safhada da medyayı kontrol ediyorlar. Bunu ele geçirdiğiniz zaman zaten ülkede başkalarının söz sahibi olması son derece zordur.

• *Ukrayna, Gürcistan gibi ülkelerdeki devrimlerin arkasında da aynı gücün olduğunu biliyoruz.*

Evet... Burada dünya ölçeğinde düşünmek lazım... Tek tek bu ülkeler hedef değil; asıl hedef, dünya üzerinde küresel sermayenin temsil ettiği düşünce yapısı etrafında bir egemenlik sağlamak. Devrimleri de kendilerine yönelik karşı akımları bertaraf etmek için yaptılar. Beklentilerinin birisi de şuydu: George Bush dünyada demokrasinin savunucusu olarak tanındı. Eğer Ukrayna ve Gürcistan'da iktidar, demokratik dediğimiz süreçler içerisinde el değiştirirse, Rusya'nın beklenen tavrı kendi güvenliğini

tehdit edeceği için bu ülkelerdeki rejimlere karşı tavır almasıydı. Böyle bir tavır alırsa George Bush yönetimi Rusya'yla çatışmak zorunda kalırdı, çünkü demokrasi savunuculuğuna soyunmuş bir Bush'un Gürcistan ve Ukrayna'daki demokratik hareketlere müdahale eden bir Rusya'yla işbirliği yapması veya ona karşı bir tavır almaması kendini inkâr haline gelirdi. Bunun sonucunda Rusya Gürcistan'da çok ciddi bir fedakârlık yapmak zorunda kaldı. Asıl önemlisi, Ukrayna'ya, yani arka bahçesine gelen insanlara karşı olumsuz bir tavır sergilemedi. Amacı, George Bush'la karşı karşıya gelmemekti. Orada küresel sermaye umduğunu bulamadı. Bir süre sonra tavırlarından anlıyoruz ki, Rusya aslında bu işe azmetmiş; bu ülkelerdeki iddiasını bırakmış değil. Petrol ve doğalgazı kullanarak bu devrimleri gerçekleştiren güçleri bertaraf etmeye çalışıyor ve önümüzdeki birkaç yıl içinde renkli devrimlerle gelen kişilerin devrildiğini görmek şaşırtıcı olmayacaktır.

• *George Soros'un Açık Toplum Enstitüsü isminde bir vakfı var. Bu vakfın Türkiye şubesi de mevcut. Neticede bunu bir NGO (Sivil Toplum Kuruluşu) olarak kabul edebiliriz. Sizce bu vakfın amacı ne olabilir?*

Türkiye'deki beklentileri şu: Küresel sermayenin dünya üzerinde gerçekleşmesini istediği modelin savunmasını yapacak insanların ve kurumların oluşturulması. Dikkat ederseniz bunların desteklediği kişiler hep küreselciliği savunurlar. Bu da zaten onların Türkiye'deki başarı hanesine yazılacaktır, ama çok kısa bir süre önce Putin bu kabil örgütlerin, özellikle açık toplum kuruluşlarının Rusya'da kontrol altına alınacağını ve faaliyetlerine izin vermeyeceğini beyan etti. Açıkça bir mücadeleye girdi .

• *Soros'un ne fabrikası var ne herhangi bir yerde yatırımı. Ama her yerde olduğu gibi bizde de bazı şirketlere ortaklığı var.*

Ve genelde borsada belirli şirket ve holdinglerin hisselerini elinde tutuyor.

Bunların fonları büyük ölçüde kontrol ettiğini zaten biliyoruz. Bu fonlar bir yere plase edilirler, açıkta durmazlar. Birçok ülkede bankaları da bunlar kontrol eder. Bunu da şöyle yaparlar: Bankadaki hisse senetlerini büyük ölçüde ele geçirir ve onu idare ederler. Belli işletmeleri ele geçirirler, bu işletmeler kanalıyla reklâmlar vererek veya parasal destek sağlayarak hem açık toplum kuruluşlarını hem de medyayı etki altında bırakırlar. Yani bunların hiçbir biçimde ekonomik faaliyette bulunmayacakları şeklinde bir tavır söz konusu değildir. Bütün faaliyetleri ekonomiktir.

• *Rusya'da da son dönemde çok büyük zenginler ortaya çıktı. Bunların bir kısmı Amerika'yla işbirliği yaptı, bazıları Avrupa'da iş yaptı. Mesela İngiliz Chelsea kulübünü satın alan Abromovich gibi. Rusya'da ortaya çıkan büyük zenginlerin durumlarını nasıl yorumluyorsunuz?*

Rusya'da büyük ölçüde zengin yetişmesi mümkün değildi, çünkü komünist bir rejim vardı. Herkes memurdu, bu insanlar rüşvetler alsalar da servetleri çok büyük şirketleri ele geçirecek düzeye erişemezdi. Ama çok kısa süre içinde birtakım insanlar dev Rus şirketlerinin kontrolünü ele geçirdiler. Burada şöyle bir mekanizmanın işlediği anlaşılıyor: Dışarıdan kredi buldular, destek gördüler, paranın bir kısmını özelleştirmelerde kullandılar, bir kısmını da rüşvet olarak verdiler. Böylece çok değerli iktisadi teşebbüsleri küçük paralarla almaları mümkün oldu. Bir örnek vereyim. Rusya'da 300 milyon dolara alınan bir şirket daha sonra 11 milyar dolara satıldı. Böylesine büyük ölçekli zenginlikler elde ettiler. Buradaki amaç, aslında ekonomik olmaktan ziyade siyasiydi. Ekonomik gücü ele geçirecekler ve böylece Rusya'yı siyasi olarak kontrol altında tutacaklardı. Bunda Yeltsin dönemin-

de önemli ölçüde başarılı oldular, ama Putin'in gelmesiyle bu zenginliklere el konuldu. İlginç olan şey Rusya'nın bir rejim değişikliğine gitmemiş olmasıydı. Yani kapitalizmin yerine tekrar komünizmi ihya etmiyorlardı, sadece bazı insanların ellerindeki serveti alıyorlardı. Bunun anlamı küresel sermayenin uzantısı olan iş adamlarının tasfiyesiydi.

• *Hatırlarsanız Yuşenko isminde, önemli petrol şirketlerine sahip bir işadamı vardı. Yuşenko bir gece Henry Kissenger aracılığıyla şirketlerini Amerikalı bir işadamına satacaktı ki, Putin araya girdi ve bu satışı engelledi. Daha sonra da Yuşenko hapse atıldı ve hâlâ hapiste.*

Burada Rusya'nın yaptığı şey iktisadi bir mücadele değil. Esas itibariyle Rusya, ekonomisinin köşe başlarını küresel sermayenin ele geçirmesi halinde, siyasetinin de dışarısı tarafından kontrol edilmesinden korkuyordu. Burada asıl motif siyasiydi. Şöyle bir örnek verelim: Eğer birileri gelip Rusya'da üretim yapsa, para kazansa ve kârlarını transfer etse, bu bir sorun teşkil etmez ve bununla uğraşmazlardı. Ama iş siyasi egemenlik kurmak olunca, Rusya bunu engelledi.

• *Rusya bundan sonra nasıl bir siyaset izleyecek? Hatırlarsanız KKTC'yi artık tanıyacağını ve BM Planını desteklediğini açıkladı. Öte yandan Avrupa'yla da arasını iyi tutuyor. İran ve Çin'le ilişkileri zaten öteden beri iyi...*

Şöyle bir tablo çizelim: Eğer birisi Rusya'ya gidip yatırımlar yapmak ve orada kâr elde etmek istiyorsa buna hiçbir şekilde engel olunmaz. Ama bir de bunun arkasına siyasi hesap katarsanız derhal engellerler. Ekonomik ilişkiler siyasi bir içerik taşırsa buna müsaade etmezler. O bakımdan şunu söyleyebiliriz: Türkiye'den herhangi bir biçimde Rusya'ya gidip yatırım yaparsanız, engel olmazlar. İki nedenle olmazlar: Birincisi bunun hedefinin

sadece ekonomik olduğunu bilirler, ikincisi orada bulunan Türk şirketleri Rus ekonomisini kontrol edebilecek güce erişemez. Oysa oligarklar dediğimiz, Rusya'yı kontrol eden küresel sermayenin uzantıları, Rus ekonomisinin köşe başlarını tutuyorlar. Yani kilit rol oynayan doğalgaz, petrol, demir çelik üretimi gibi sektörlerde etkililer.

• *Peki, Bill Gates'in dünya üzerindeki rolü nedir?*

Bill Gates küresel sermayeye mi yakın, yoksa petrol veya silah sanayicilerine mi? Bill Gates ikisi arasında bir yerde, yani sınır noktasındadır. Çünkü Bill Gates yazılım şirketine sahiptir. Yazılım şirketi de herhangi bir üretim yapmaz, insana bağlıdır. Ve pekâlâ bu, kolaylıkla bir yerden bir yere nakledilebilir. Şu anda küresel sermayeye daha yakın görünmektedir. Bu nedenle de ABD, Bill Gates'in şirketini bölmüştür ve onun etkisini sınırlamak için uğraşmıştır.

• *Tekel yasasını örnek gösterdiler.*

Tekel yasasını bahane ettiler.

• *Amerika'da çok etkin olan bir Carlyle grubu var. Bu grup silah işi yapıyor. Hatta Usame bin Ladin'in de bu şirketin ortaklarından olduğu biliniyor.*

Burada Usame bin Ladin kim, onu sormak lazım. Asıl önemli olan bu.

• *Kim bu adam?*

Küresel sermaye dünya üzerinde ılımlı İslam'ı desteklemektedir. Burada da İslam dünyasını hem kendi çizgisine çekmek hem de onu finansal piyasanın bir parçası haline getirmek istiyor. Buna karşılık Bush yönetimi İslam'ı radikalleştirerek tasfiye etmek ve siyasal çizginin dışına çıkarmak istiyor. Burada tasfiye edil-

mek istenen şey İslam dini değil, siyasal İslam'dır. Vurgulamak istediğim budur. Şu anda görünen, Usame bin Ladin ve radikal İslam'ın Bush yönetimiyle çatıştığı. Ama ben diyorum ki, Bush yönetimi aslında radikal İslam'ı destekliyor. Bu bir çelişki gibi görünüyor, hâlbuki değildir. Çünkü İslam radikalleştikçe tüm İslam dünyası batının düşmanı haline geliyor. Radikal İslam yanında ılımlı İslam da batının hedefine dönüşüyor. Eğer ılımlı siyasal İslam'ı tasfiye etmek istiyorsanız, onu radikalleştirmeniz gerekir, çünkü tüm akımlar radikalleştirilerek bertaraf edilir. O zaman Usame bin Ladin'le Bush yönetiminin hem nasıl dost hem de nasıl iç içe olduğunu izah etmek mümkün olur.

• *Amerikan yönetimi İslam dünyasını niçin topyekün karşısına alsın?*

George Bush'un ulusa sesleniş konuşmasında şöyle bir cümle vardı: "Petrole bağımlı olduğumuzu biliyoruz ve bunu teknolojiyle aşacağız." Bunun anlamı petrolün yerine alternatif enerji kaynaklarına geçecekleridir. Bu konudaki beyanatı sadece son ulusa sesleniş konuşmasıyla sınırlı değildir. Daha evvel de bunu birçok kere söyledi. Buradan şu sonuca varıyoruz: Eğer petrol önemini yitirir ve alternatif enerji kaynaklarına geçilirse, Arap veya İslam dünyası şu anda sahip olduğunu zannettiği tüm gücünü kaybeder. Bunları kaderlerine terk ettiğiniz zaman da acımamanız gerekir. O halde İslam dünyasını bir tehlike bekliyor. Önümüzdeki dönemde, sahip olduklarını sandıkları tüm ekonomik gücü kaybedecekler ve aynı zamanda da dünyanın nefret ettikleri insanlar haline dönüşecekler. Batının projesi budur.

• *Bunu ne zaman uygulamaya koyarlar?*

Zaten uygulanmaya başlandı. Hz. Muhammed'in karikatürleri çoğu Batı ülkesinde yayınlandı. En hassas noktaları vuruyorlar. Hem gerginliği artırır hem de İslam dünyasını çaresiz bırakır-

sanız, yenilmesi mukadderdir. Ama bu bir hareket olarak planlanmamıştır. Eğer petrol önemini korusaydı, şu anda İslam'la batı arasında herhangi bir çatışma körüklenmez ve tezgâhlanmazdı. Ama petrol önemini kaybettiği için bu operasyon yapılıyor. Sonucunda İslam bundan zarar görebilir. Şöyle bir soru sorayım: İslam dünyası petrolünü kaybederse nesi kalır?

• *İnancı...*

Evet, onunla yetinmek zorunda kalırlar.

• *Türkiye'yi de bu kategoriye koyuyor musunuz?*

Hayır, bu kategoride değil bunun dışındadır, çünkü petrolü yoktur. Ama şu var: Bütününe baktığınız zaman İslam dünyası genelde fakirdir, sadece petrolü olanlar zengindir. Onun dışında zengin olan herhangi bir ülke yoktur. Eğer petrolü de kaybederse, İslam dünyasının hiçbir zenginliği kalmaz.

• *Çok net olarak Batı, İran konusunda ne yapmak istiyor?*

Bu soruya cevap verebilmek için aktörlere bakmak gerekir. Bölgede iki tane aktör görünüyor: Bunlardan bir tanesi Amerika, diğeri Rusya. Bu ikisi arasında bölgenin nasıl paylaşıldığı hakkında bir tahminde bulunmak gerekir. Benim tahminim şudur: Şii bölgesi Rusya'ya bırakılacak, Sünniler ABD'nin kontrolü altında kalacak.

• *Peki, nasıl halledecekler İran'ı?*

İran, Rus nüfuz bölgesinde olacak. Amerika Rusya'yla anlaşacak ve İran'ı Rusya üzerinden kontrol edecek.

• *İran'ın elinde nükleer silahlar var.*

Nükleer silah meselesinin şöyle çözüleceğini tahmin ediyorum: İran nükleer çalışmalarını Rusya'yla beraber yapacak. Za-

ten Rusya'nın teklifi de bu. Onun nezareti ve kontrolünde yapılacak. Rusya zaten nükleer silahlara sahip... İran bir tehditse ve onu bertaraf edemiyorsanız, nükleer araştırmalarını Rusya kontrolünde yaparsa onu güvence altına almış olursunuz. İran'ın nükleer silah yaparak dünyayı tehdit edeceğini kesinlikle kabul etmiyorum, çünkü 1950'lerden beri büyük ölçekte nükleer araştırmalara ve silahlanmaya para harcamış, bu konuda çok büyük birikime sahip Amerika ve Rusya'ya rağmen dünyada hiç kimse nükleer üstünlük sağlayamaz.

• *Ama İsrail'in de çok büyük silahları var...*

ABD ve Rusya herhangi bir ülkeye nükleer silah verebilir, ama bütün bunların kullanılması doğrudan doğruya ABD ve Rusya arasındaki bir mutabakata veya husumete bağlıdır.

• *ABD ya da Rusya'da büyük zenginler sayabiliyoruz, ama Avrupa'da pek sayamıyoruz. Niçin?*

Herkes iktidardaki kişilerin belirleyici olduğunu düşünür. Ama onların harekât alanlarını, karar verecekleri ortamı hazırlayan insanlar vardır. Büyük devletlerde bunlar kurumlar halindedirler. Yani herhangi bir kişi kendi başına politika tayin edemez. Şimdi sorun şurada: Acaba adını andığımız birtakım örgütler kendi başlarına iktidara gelip politika belirleyebilirler mi? Bunun böyle olmadığını görüyoruz, çünkü bir partinin iktidara gelmeden evvel bir gruba veya bir örgüte atfettiğimiz birtakım politikaları var. Ama iktidara gelen kişi bunlarla tamamen ilgisiz işler yapıyor. Bir örnek verelim: Türkiye'de hiç kimse AK Parti'nin küresel sermayeyle bütünleşeceğini tahmin edemezdi. Bu ne parti içinde tartışıldı ne de parti programlarında var. İktidara gelen partilerin geçmişte mensup olduğu gruplarla politikaları arasında çoğu zaman bir bağ bulunamıyor.

• *AB'de kontrol kimde?*

Avrupa Birliği esas itibariyle ABD ve SSCB'ye karşı Avrupa'nın bağımsız olmasını arzu eden güçler tarafından kuruldu, ama daha sonra bu yapı küresel sermayenin kontrolünden geçti. Şu anda AB küresel sermaye projesi olarak gelişiyor. Böyle gelişmiş olması hem ABD'deki ulusalcılar hem de Rusya'daki Putinciler tarafından -ki onlar da Rusya ulusalcılarıdır- kabul görmüyor. Her ikisi tarafından da tasfiye edilmek isteniyor. Sonuç olarak artık AB'nin güçlenmeyeceğini, AB ülkelerinin tekrar eskisi gibi birbirinden ayrık devletler haline geleceklerini, Avrupa Birliği kurumlarının da sadece şekil olarak kalacağını söyleyebiliriz.

• *Sizce ileride Ortadoğu konusunda AB'yle ABD arasında bir çatışma çıkabilir mi?*

Ben bu konuda biraz farklı düşünüyorum: Çatışmak için bir yerin önem ifade etmesi lazım. Ortadoğu dediğiniz şey aslında petrol demektir. Yani Ortadoğu yerine petrol kelimesini koysanız da aynı manaya gelir. Petrolsüz bir Ortadoğu anlamsızdır.

• *Kuru bir çöl olur...*

Çöl olur. Artık petrol döneminin kapanmak üzere olduğunu ve alternatif enerji kaynaklarının giderek onun yerini aldığını ve alacağını düşünüyorum. Bu bir insan ömrü için önemli bir zamandır, ama tarih açısından son derece kısa bir süre içerisinde gerçekleşecektir. Böyle olduğu zaman Ortadoğu'nun hiçbir önemi kalmaz ve bunun için savaş yapmaya da değmez. ABD'nin hâlâ Ortadoğu'yu önem vermesinin nedeni alternatif enerji kaynakları kullanılmaya başlandığı zaman petrolü bazılarının kullanmaya devam edeceği endişesidir. Çünkü böyle bir durum söz konusu olursa çok ucuza satılacak petrol, alternatif enerji kaynağı kullanan insanları, ulusları ve ekonomileri zor durumda bıra-

kır. Bu yüzden ABD enerjide dönüşümü sağlarken petrolü bir alternatif olmaktan çıkarmak istemektedir. Bunun yolu bölgede büyük karışıklıklar çıkarmak ve petrol üretimini sınırlamaktır. Önümüzdeki dönemde Ortadoğu'nun bir kan gölüne dönüşeceğini ve bütün insanların birbirlerini yiyeceğini düşünüyorum.

• *I. Körfez Harbi esnasında ve sonrasında da ABD'nin Irak'taki direnişçilere el altından silah sattığı söyleniyor. Bu mümkün olabilir mi?*

Kesinlikle olabilir. Çünkü mesela İran-Irak savaşında savaşan taraflar, İran ve Saddam'dı. ABD, Irak'ı destekliyordu, fakat ABD el altından İran'a da silah sattı. Bazıları, bunu kâr etmek isteyen silah şirketlerinin bir oyunu olarak gördüler. Bu kesinlikle yanlıştır, çünkü her şey ABD'nin bilgisi dahilinde yapılıyordu, o da ortaya çıktı. Burada şöyle siyasi bir hesap var: İki ülkenin savaşmasını istiyorlar. Zaten amaçları, rejimin yıpranması, ama birinin de kesin bir galebe çalmaması. Yani eğer amaç yıpratma ve uzun süreli bir savaşsa ve her ikisinin de yıpranması isteniyorsa neden birisinin galip gelmesini sağlayasınız? Siyasi bir hesaptır ve burada silah şirketlerinin açgözlülüğü filan yoktur, ama bunu dünya kamuoyuna nasıl izah edeceksiniz? Sadece dersiniz ki, silah şirketleri pazarlarını güçlendirmek için ahlâk dışı davranışlarda bulunuyorlar. Halbuki bunlar hesaplı kitaplı işlerdir. Yani ABD'nin İran'a silah satıldığını bilmemesi ve gizlice silah satılması mümkün değildir. Bir de şunu söyleyeyim: Eğer bir ülke büyükse rakibini kendi tayin eder. Yani bir yerde kendisine yönelik bir mukavemet olacağını görürse bu mukavemeti kendisi organize eder. Çünkü şöyle düşünür: Diyelim ki Türkiye'de Güneydoğu Anadolu'da bir Kürt isyanı çıkacağını gördünüz. Türkiye der ki, "Bununla savaşayım." Öteki başka türlü düşünür; "Karşımdaki gücü ben kontrol edeyim." Ve kontrol eder, bu savaşı durdurmaz. Durdurursa öteki çıkacaktır. Beklediği şey sadece nihai safhada

kendi istediğini yapmaktır. Bu arada bütün alternatifleri de yok eder. Mesela Irak'taki savaşın arka planında el-Kaide var. El-Kaide'nin Pakistan ve Suudi Arabistan kökenli olduğunu biliyoruz ve bu iki ülkenin de Amerika'yla çok iyi ilişkileri var.

• *Müttefikleri bile denebilir...*

Evet, müttefik bile denebilir. Şöyle düşünmüş olamaz mı? "Burada nasıl olsa bir mukavemet olacaktı, bu mukavemeti ben hazırlayayım."

• *Zaten kendi adamlarıydı, el-Kaide, bin Ladin vs...*

Evet... Orada çok ciddi bir mukavemet görüyorsunuz, ama son zamanlarda dikkat ederseniz mücadele Amerikalılara yönelik olmaktan çıkmış, bir iç çatışmaya dönmüştür. Bu çatışmalarda esas itibariyle Iraklılar ölmektedir, Amerika'nın zayiatı bir tesadüftür veya zaten olmaması mümkün değildir. Çünkü oradaki halka, "Siz oyun oynuyorsunuz, sizi Amerikalılar kontrol ediyor" diyemezsiniz. O da gidip Amerikalılara birkaç el silah atacaktır tabii.

• *Amerikalılardan da birkaç kişi gitsin, ama esas Iraklılardan gitsin...*

Evet, stratejiye bakmak lazımdır. Birer örnek vererek, "Bakın, ama şunu da yaptı" diyemezsiniz. Bu yanlış olur. Genel stratejiye bakın ve şu soruyu sorun: Mesela neden oradaki mukavemet Kürtlere ya da Şiilere yönelik değil veya az ölçüde Şiilere yönelik, ama hiçbir şekilde Kürtleri hedef almıyor.

• *Basra Körfezi'nde İngilizlerin hâkim olduğu yerlerde de pek bir şey olmuyor...*

Hiçbir şey olmuyor. Burada bir şeye işaret etmek isterim: Amerikalılarla İngilizleri herkes dost sayar. Son zamanlarda İngilizlerin Iraklılara yaptığı işkence filmlerini kim gösterdi?

• *İngiliz askerleri çekmiş neticede.*

Evet, öyleyse İngiltere kendi kendisiyle mi savaşıyor?

• *Ama onu İngiliz bir gazete yayınladı neticede.*

İngiliz bir gazete yayınladı, ama şunu söylüyoruz: İngiltere'de birbirinden farklı kanatlar var. Yani bir gazetecinin ülkesinin son derece zor duruma düşürecek bir gerçeği sırf gerçeği söylemek adına ifade etmesi öyle kolay kolay yapılacak bir iş değildir. O zaman şöyle söyleyeceğiz: İngiltere'de de farklı kanatlar var ve bu farklı kanatlar arasında mücadele başlamıştır. Olay geçmişte olmuş, şimdi ortaya çıkıyor.

• *Bu aynen Amerika'daki küresel sermaye ile Amerikan yönetiminin karşı karşıya gelmesi gibi bir şey...*

Evet... İngiltere içerisinde küresel sermayenin egemenliğine karşı olan güçler tarafından çıkarılmış bir olaydır.

• *ABD, İsrail, İngiltere cari açıkları dünyada en çok olan ülkeler, ama kendilerini hep bir şekilde finanse ediyorlar. Bu nasıl oluyor? Görünen ya da görünmeyen paralar mı var?*

Zaten benim 11 Eylül'den beri ısrarla üzerinde durduğum ve dünyada gerçek problem olduğunu söylediğim şey bu. Başka hiçbir şeyin önemli olmadığını, bütün çatışmaların bundan kaynaklandığını söylüyorum. Diyorum ki, dünyadaki düzen sürekli olarak diğer ülkelerden ABD'ye kaynak aktarılmasına dayanmaktadır. Bu devam edemez, bunun bir sonu olması lazımdır. Ve bu ABD'nin hem düzeninin değişmesiyle hem ekonomisinin büyük ölçüde gerilemesiyle sonuçlanır. Problem buradadır, çözülmek istenen problem budur esas itibariyle.

Bir de şu var. Burada öyle bir sistem kurulmuş ki, ABD'nin açığını kapatanlar, yani oraya ihraç edip oradan ithal etmeyen

ülkeler bu ihracatı yapmak zorundalar. Mesela Çin, ABD'ye satmazsa mallarını satabileceği başka bir pazar yoktur. Eğer bu satışı gerçekleştiremezse üretim yapan bütün işletmeleri kapanır. Japon ekonomisi de tamamen böyle bir sisteme dayanmaktadır. ABD'ye mal satar, ama bunun karşılığında para olarak tahsil etmez, alacaklı olur. Bu sürekli olarak kaynak transferi anlamına gelir ve bunu tersine çevirecek hiçbir mekanizma da yoktur.

ABD'nin ekonomisini dış kaynaklarla ayakta tutması sonsuza kadar mümkün değildir. Bu bir yerde sona erecektir ve "Sona erdiği zaman da nasıl bir düzen kurulacaktır?" sorusu hâlâ ortadadır. İzlenen politika şu: ABD petrole bağımlılıktan kurtulmak suretiyle hem dış açığını hem de dışarıya bağımlılığını azaltacak, üstelik teknolojide ön sırada olduğu için üstün konuma gelecek. Bu süreç esnasında da petrolün rakip olmaktan çıkması için bütün petrol bölgelerini kontrol etmek istiyor. Yükümlülükten de kurtulmasının bir yolu var: O da Amerikan dolarının değerinin mümkün olduğu kadar düşürülmesi. Çünkü ABD yükümlülükleri dolarla ifade edilmektedir, onun değeri azaldıkça, yükümlülüklerinin reel büyüklüğü de azalacaktır. Böylece alacaklılar kaybedecek, borçlular kazanacak ve dünya yeniden bir çağa başlayacaktır. Bu dünyadaki para sisteminin değişmesine ve enerji devriminin olmasına bağlıdır.

Medyanın Manipülasyon Yöntemleri

• *Dünyada çok etkin bir güç var: Medya. Kimilerine göre istediğini kahraman, istemediğini de hain olarak gösterebiliyor. Medyanın gücünü nasıl yorumluyorsunuz?*

Medya en önemli güç... İnsanları sürekli olarak bir konuda ikna edebilir ve onları bazı şeylere inandırabilirsiniz, ama bir kişinin bir doğrusu, kurulan bütün yapıları imha edebilir. Önemli olan halkın aklına uyan yeni bir şey söylemektir. Medyanın en zayıf tarafı da budur. Bir insanın ya da grubun ileri sürdüğü bir fikir çok cazip gelebilir ve bütün o kurulan bina yıkılabilir. Onun için medya bir yandan kendi düşüncelerini yayarken, bir yandan da aykırı fikirleri engellemelidir. Yani medyayı kontrol edenlerin rolü ikilidir: Birisi, istediklerini söyletmek; ikincisi, istemediklerini engellemektir. Bunu engellemedikleri zaman yüzlerce gazetenin yazdığı bir şey küçücük kıvılcımla tutuşabilir. Ve bu insandan insana dolaşır. Bu bakımdan medyanın mutlaka halkın kolayca reddedemeyeceği bilgilerle donatması gerekir. Bizim medyanın eksik tarafı budur.

• *Medya mesela ülkemizde 28 Şubat sürecinde ne kadar etkindi?*

Çok... Zaten 28 Şubat döneminde koordineli bir çalışma olmasa bu kadar başarılı olunmazdı. Yani medya olmasaydı 28 Şu-

bat olmazdı. Ama bunu sadece medyayla sınırlı tutmak da yanlıştır. Medyanın kullanacağı birtakım malzemeler dışarıda hazırlanır. Diyelim ki Ali Kalkancı, Fadime Şahin gibi dışarıda birtakım olaylar hazırlanır. Medyanın vazifesi bu hazırlıkları halka intikal ettirmek, istenildiği biçimde yansıtmaktır.

• *Peki hocam, medyanın yarattığı bu sanal kahramanlara ne diyeceksiniz?*

Bu zaten her zaman yaptıkları şeydir. Halkın bir eğilimini tespit ediyorlar ve bu eğilimden istifade ediyorlar. Halk kahramanları sever ve kahramanların izinden gitmek ister. Mesela bütün çocuklar Kurtlar Vadisi'ndeki Polat Alemdar kahramanını taklit ediyor. Soyut sözler çoğu zaman karşılık bulmaz, hâlbuki bunları bir kahramanın ağzından verirseniz insanlar bunu ezberler ve o davranışları sergiler. Onların doğruları halkın doğruları haline gelir.

• *Halk televizyondan bu kadar etkileniyor dedik. Peki, bu kadar yolsuzluk, vurgun ya da talana niçin ses çıkarmıyorlar?*

Dikkat ederseniz yolsuzlukla itham edilmeyen çok az insan vardır. Bütün iktidarlar yolsuzlukla itham edilmiştir. Aslında yolsuzlukları engellemek için birtakım kurallar koymak ve tedbirler almak mümkündür, ama bu tedbirler özellikle alınmaz ve kapı açık tutulur.

Bu açık kapıdan girenler, yani suiistimalleri yapanlar zaten istenilen formu almışlardır. İstendikleri zaman bertaraf edilirler, ama böyle bir kapı açık olduğu zaman herkesi töhmet altında bırakmak da mümkündür. Böylece yolsuzluk yapmayanı da yapmış gibi gösterebilirsiniz. Daha sonra o mahkemelerde beraat eder, ama ilk anda bertaraf edilmiş ve amaca ulaşılmış olur. Bunu Deli Dumrul'un köprü hikâyesine benzetiyorum: Geçenden bir akçe alırlar, geçmeyenden de. Yolsuzluk yapan da yapmayan da bu

bedeli öder, fakat burada ilginç bir şey var: Çok eski yolsuzluklar gün gelir su yüzüne çıkar. Daha evvelden bilinen, fısıltı gazetesinden dolaşan, herkesin aşağı yukarı duyduğu şeyler birdenbire gazete manşetlerine taşınır. Beş sene evvel şuradan, şu parayı almıştı dedikodusu hemen yayılır. Buradan şu sonucu çıkarırız: Demek ki eskiden beri her şey biliniyordu, ama zaman kollanıyordu. Dünyayı yöneten ve etkileyen insanlar da bilirler ki, birinin 3-5 milyon dolar yemesi ne ekonomiyi batırır ne de onlar açısından şikayet konusudur. Ama onu bertaraf etmek için kendi argümanlarını halka anlatamazlar. Bunlar çoğu zaman karmaşık ve halkın belki de hiç önemsemeyeceği konulardır, fakat dünya ölçeğinde gereklidir. Mesela Türkiye'nin İran'la çatışması isteniyor ve iktidar gerek görünümü itibariyle gerek beceriksizliği ya da başka bir sebeple buna karşı çıkıyorsa bunu nasıl devireceksiniz? Bu, İran'la çatışmıyor mu diyeceksiniz? Zaten bunu söyleseniz halk reaksiyon gösterir ve o zaman iki şey yapabilirsiniz: Bir yolsuzluklardır, ikincisi seks skandallarıdır. Bu iki yolla bertaraf ederler.

• *Geçmişte Türkiye'deki Kemalist gazeteciler, yazarlar öldürüldüğünde, daha olayın üzerinden bir iki gün bile geçmeden bu cinayetler hemen İran'a havale ediliyordu. Bu bir tür olayın üzerini kapatma değil midir?*

Zaten o cinayet bu düşünceyi yaymak için işlenmiştir. Öyle bir kişi bulun ki, biz bunun üzerinden Türkiye'yle İran arasındaki ilişkileri bozalım diye düşünülmüştür ve cinayet o nedenle işlenmiştir. Yoksa ikisinin şahsen ortadan kaldırılması önemli değildir, fakat bazen kişilerin ortadan kaldırılması da gerekebilir. Bu genelde siyasetçi düzeyindedir. Bir kişi, varlığıyla, uygulanmak istenen politikaları engellemektedir. Mesela İndra Gandi ve oğul Gandi burada hedef kişilerdir. Oysa diğer cinayetlerde, mesela sol ya da sağ görüşlü bir kişi öldürüldüğünde bu kişinin

üzerinden topluma bir mesaj verilir. O cinayet halkı bir tarafa yönlendirmek için kullanılır.

• *Peki, Amerika ve İngiltere, Afganistan ve Irak'ı işgal ederken medyayı ne kadar kullandı?*

Medyayı büyük ölçüde kullandı. Bir örnek vereyim: Medya olmasaydı Amerika Birleşik Devletleri'nde halk, "Irak bize kimyasal silah atacak" diye gaz maskesi almazdı. Olmayan bir şeyi var gösterdi... Ulaşması imkânsız bir silahın Amerika'ya ulaşacağına halkı inandırdı.

• *Irak Savaşı öncesi bizim Güneydoğu Anadolu bölgesindeki bazı illerde de –Urfa, Batman gibi- gaz maskesi satılmaya başlanmıştı.*

Evet, bizde de satıldı. Bunu veri kabul edeceğiz ve bu halkı da eğitmek mümkün değildir... Gerekli de değildir. Zaten çoğu zaman halkın kendi problemlerinin dışına uzanması da söz konusu olamaz. Ve halkın bu kadar cahil olması sorun da değildir. Bunu bir problem olarak algılamak yanlıştır. Asıl vahimi, ülkeyi yönetenlerin de yönlendirilmesidir.

• *Rupert Murdoch, Ted Turner gibi büyük medya patronlarının konumları nedir? Şöyle soralım: Bu insanlar olayları manipüle etmede ne kadar başarılıdırlar?*

Burada sistemin şöyle işlediğini düşünüyorum: O kişi gazete sahibi olur ve belli bir kadroyu medyada kullanmayı vaat eder. Asıl belirleyici olan kadrodur. Sahibi; finansman sağlayan, onu yöneten, mali yönden yöneten kişidir. Ve bunun karşılığında da iktisadi menfaat sağlar. Büyük bir ihtimalle gazetenin yönetiminden habersizdir. Başarılı olduğu, ancak gücü elinde tutanların ona hâlâ destek vermesinden anlaşılır. Eğer para kazanıyorsa başarılıdır. Bir de çok sıradan insanlar da önemli konumlara ge-

lebilirler. Mesela Pudorkovsky Rusya'da hademeyken milyar dolarlık servetiyle dünya zenginler listesine girdi.

• *Burada gücü mü tanımlamak lazım?*

Elbette. Eğer güç ülkenin içindeyse ülke tarafından yapılır bu iş. Eğer dışarıdaysa dışarısı yapar.

• *Amerika ve İngiltere öncülüğündeki Afganistan ve Irak işgallerini belirli batı medyası da çok ağır eleştirdi. Mesela İngiltere'deki The Guardian çok ciddi bir biçimde bu işgallere muhalifti veya öyle görünüyordu. Bu tür muhalif yayın yapan medya kuruluşları hiç baskıya maruz kalıyorlar mı?*

Bir defa her ülkede muhalefetin olması lazım... Daha açık bir ifadeyle, güç odakları muhalefeti kendileri örgütlerler. Her hareketin mutlaka muhalifleri olacaktır. Bunları başıboş ve kontrolsüz bırakırsanız başkaları ele geçirir. Şu halde herhangi bir güç iki şey yapar: Birincisi, iktidarda tuttuklarını desteklemek; ikincisi, muhalefeti örgütlemek. Burada yapılması gereken, muhalefetin kendilerine zarar vermeyecek biçimde hareket etmesini sağlamaktır. Mesela sürekli olarak eleştirir... Bir gün çok kritik bir noktada ülke bütünlüğü ve varlığı için şöyle davranmamız gerekir diye muhalefeti frenleyebilir. Eğer bu muhalefeti siz kontrol etmezseniz başkası karşı istikametlere sürükler. Bunun için şunu örnek veriyorum: Hiçbir büyük patron kaderini bir sendikanın eline teslim etmez. Sendikayı mutlaka kendisi örgütler ve bu sendika sürekli olarak patronla mücadele halinde gözükür. Eğer bunu yapmazsa bir başka patron o sendikayı kontrolü altına alır ve işletmeyi yıkar. Bunun nasıl olduğunu bir örnekle açıklayayım: En gerekli yerde, mesela talebin arttığı bir zamanda rakip işletmede grev yaparlar. Kendileri alabildiğine satarlar. Oysa eğer sendikayı siz kontrol ediyorsanız, ona grev de yaptırırsınız. Eğer satışlar azalmışsa ve işçilik maliyetleri sizin için bir

yük haline gelmişse sendikayı tahrik ederek grev yaptırırsınız ve işçilik maliyetlerinden kurtulursunuz. İşçiler de mücadele etmenin hazzını tadarlar. Onun için her güç kendi muhalifini mutlaka kontrol eder. Etmediği zaman zaten gücünü önemli ölçüde kaybetmiş demektir.

• *Medyanın dünya üzerinde en etkili olduğu yer neresidir?*

Amerika.

• *Bu kanaate nasıl varabiliyoruz?*

Çünkü Amerikalıların davranış biçimleri birbirine çok benzer. Orada davranışlarıyla, kültürleriyle bir insan tipi yaratılmıştır. Bunu tabii bütün olarak düşünmek lazım... Eğitim sisteminden başlayarak insanlara evvela nasıl bilgi alacakları, nasıl davranacakları öğretilir. Ondan sonra da medya bombardımanı altında kalırlar. Ve böylece bilinçleri şekillendirilir.

• *Medya futbol, dizi gibi programları özellikle bilinçli olarak kullanılır mı? Çünkü bazen öyle saçma tartışmalar oluyor ki...*

Tabii kullanılır. Geçmişte hiçbir sanatçının aşkı kimseyi ilgilendirmezdi, şimdi halkın en önemli problemi haline geldi.

• *AK Parti iktidarında sizin de içinde bulunduğunuz bazı gazeteci ve yazarların işlerine son verildi. Sizin Emin Gürses'le yaptığınız ve Faruk Bilgin'in sunduğu Açı programı yayından kaldırıldı. Hulki Cevizoğlu'nun hazırladığı Ceviz Kabuğu programına son verildi. Adeta siz ve işine son verilen insanlar persona non grata (istenmeyen adam) ilan edildiniz. Bunu nasıl yorumluyorsunuz?*

Bu programlarda herkes aynı şeyi söylemiyordu, tartışıyordu. Tartışmak bir meselenin farklı boyutları olduğunu halka anlatır. Bir homojenlik sağlanamaz, oysa tüm yönetimler halkın belirli

olaylar karşısında aynı tepkiyi vermesini isterler. Bunu sağlamak için de tartışma programlarını kaldırdılar. Şu anda belki bunu bazı kanallar da yapıyor, ama halkın çok küçük bir kısmı bunları izleyebiliyor. Gerçi bu da bir başarıdır. Zaten her şeyin bir tolerans hududu vardır. Mutlak olarak herhangi bir şey sonuna kadar yasaklanamaz.

• *Sizi niçin seçtiler?*

Biz herhangi bir yere bağlı olmadığımız için her şeyi tartışıyorduk, onun için seçildik. Yoksa birinin aleyhtarı ya da yandaşı değildik. Şunu söylemek istiyorum: Herkes zanneder ki, aleyhte olduğunuz zaman tenkit ve bertaraf edilirsiniz. Bu doğru değildir. Biraz evvel söylediğim gibi güç odağı, muhalefeti de kendisi kontrol etmelidir, kontrol etmediği, edemediği muhalefeti yıkar. Birisi çıkacaktır, ülkeyi yöneten güce bağırıp çağıracaktır ve bazen o kadar çok bağırır ki, hayret edersiniz nasıl yapıyor bunu diye. Ama bu, kraliçenin muhalefetidir. Kraliçenin muhalefeti olmadığınız zaman mutedil de olsanız, hayat hakkı tanımazlar.

• *Bu dünya üzerindeki büyük güçler, diyelim ki hakikaten medyada birilerinin çıkarlarını görüyorlar. Kendilerini tehdit edenlerin başına ne gelebilir?*

Her şey gelir. Ama kullandıkları metot, daha çok satın alma biçimindedir. Alamazsa etkisiz hale getirir, yani sesini duyurması engellenir.

Medya bir vakadır. Bundan şikâyet etmemiz mi gerekir? Hayır. Bu böyle olacaktır, halk her yerde, her düzende yönlendirilecektir. Burada önemli olan, bir devletin kendi kendisini mi yönlendirdiği yoksa dışarıdan mı yönlendirdiği sorusudur. Eğer bu güçler dışarıdan yönlendiriliyorsa artık sizin kaderiniz onların elindedir. Bizim söylediğimiz şey şudur: Halk, devleti tarafından

yönetilir ve yönlendirilir, ama bunu başkalarının eline bırakırsanız onların insafına veya politikalarına bağlı olursunuz.

• *Burada yazarların, medya patronlarının rolü nedir?*

Büyük basın patronlarının, gazetecilerin rolü aydınlanmak ve bilgi edinmektir. Bunun için de kullanacakları kişiler kendi memurları olduğu kadar üniversitelerinde yetiştirdikleri aydınlardır.

• *Basının gücü nedir?*

Basının gücü vardır, ama sınırlıdır.

• *Türkiye için söylüyorsunuz herhalde.*

Evet, Türkiye için. Sınırlıdır, çünkü basın Türkiye'nin derin millet dediğimiz kavramlarına hitap edemiyor ve açıkta kalıyor, onun için de etkisi zayıflıyor.

• *Basın 28 Şubat'ta dışarısıyla işbirliği yaptı, ama bu hükümetle mesela son derece uyumlu. Çünkü bu hükümet sizin tanımınıza göre küresel sermayeyle işbirliği içinde.*

Tabii 28 Şubat'ta Erbakan yönetimi küresel sermayeye karşı bir gruptu. Onu bertaraf etmek, onun yerine küresel sermayenin misyonunu sürdürecek ılımlı İslam akımını getirmek için yapıldı. Yoksa Refah Partisi'yle Adalet ve Kalkınma Partisi arasında İslam'a bakış açısından bir fark yoktur. O zaman şunu soruyoruz: 28 Şubat'ta "irticayla mücadele edenler" neden şimdi etmiyorlar? Demek ki olay irticaya karşı olmak değil, sadece bu kitlelerin dünyaya bakışlarındaki farktan kaynaklanıyordu.

• *Dünyada basını nasıl yorumluyorsunuz, mesela İngiliz basını, Amerikan basını gibi...*

Dünyada basın son derece etkilidir. Mesela ABD zaten medya kanalıyla kontrol edilir, buna bir de eğitim sistemini katmak

lazım. Eğitim sistemleri insanlara belirli bir düşünce alışkanlığı verir. Zaten ilk aşama, eğitim sistemi içerisinde insanları belli bir kalıba dökmek, ondan sonra bu kalıbın üzerine günlük gelişmelere göre bir yön vermektir.

• *Küreselleşme kimin eseridir?*

Küreselleşme Amerika'daki küresel sermayenin eseridir.

• *İyi bir şey midir, kötü bir şey midir?*

Hiçbir düşünce iyi veya kötü olarak değerlendirilemez. Onların kendilerine göre dünya için öngördükleri çok iyi şeyler vardır. Mesela diyorlar ki, eğer dünya üzerinde ekonomi küreselleşirse ve ulus-devletler ortadan kalkarsa, ulus-devletlerin yarattığı savaşlar da sona erer. Oysa savaşlar insanlık için sürekli olarak bir acı sebebidir ve büyük bir ekonomik kaynak israfına neden olmuştur. Eğer dünya küresel bir köy haline gelirse, bunlardan kurtuluruz ve savaş için ayrılan kaynaklar insanların refahına sarf edilebilir.

Burada görüldüğü gibi küreselcilerin ileri sürdüğü iddialar son derece insancıldır, hiçbir kötü yanı da yoktur. Ama biz bunu iyi veya kötü olarak yargılayamayız, çünkü hemen şu sorular aklımıza gelir: Küreselcilere deriz ki, sizin öngördüğünüz ekonomik model liberal ekonomidir. Liberal ekonomi tam olarak uygulandığı zaman dünyada çalışacak durumda olan insanların küçük bir bölümüyle mevcut olan üretim gerçekleşebilir. Zaten teknolojideki ilerlemeler, bir üretim için gerekli insan sayısını giderek azaltıyor, ama diğer taraftan insanlar hızla artıyor. Bu üretim sürecine dahil edemediğiniz insanların geçimlerini hangi yolla sağlayacaksınız? Sizin dünya görüşünüzde o insanların geçimini sağlayacak bir imkân yok, çünkü siz diyorsunuz ki, herkes ekonomiye katkıda bulunduğu kadar pay alır, ama bazı insanların katkıda bulunması mümkün değildir. Giderek daha da imkânsız hale

gelmektedir. Ne yapacağız bu insanları? Birçok insan askeri sanayide istihdam ediliyor, birçok asker ordulara katılarak iş bulmuş oluyor.

• *Zaten pratik hayat da sizin söylediklerinizin doğru olduğunu gösteriyor. Ülkeler giderek kalkınıyor, ama işsizlik artıyor.*

Bu da zaten teknolojinin doğal sonucu... Bir yandan teknoloji, çalışan insan sayısını zaten azaltırken siz nasıl olur da bütün insanlara refah sağlayacağınızı söyleyebilirsiniz? Kaldı ki meselenin bir başka boyutu da var. Siz bugüne kadar güç sağlamış olan birtakım grupları, yani silah sanayisini, orduları karşınıza alıyorsunuz. Bunlar kendilerini güçten mahrum edecek bir sonuca gönüllü olarak razı olurlar mı? Öyleyse çatışacaksınız. Bizim yapacağımız şey, bunların hangisinin iyi ya da kötü olduğunu araştırmak değil sonucun kimin lehine olacağını kestirmekten ibarettir.

Sabetaylar Kimliklerini Niçin Gizliyorlar?

• *Gelelim şu Sabetaycılık meselesine... Ilgaz Zorlu'nun "Evet, Ben Selanikliyim" kitabından sonra Sabetaylar daha geniş bir şekilde tartışılmaya başlandı. Mehmet Şevket Eygi ve Yalçın Küçük bu tartışmayı devam ettirdi. Sabetaylar hakkında siz ne düşünüyorsunuz?*

Sabetaylara karşı olanların şöyle bir iddiası var: "Bir insanın kökeni 72 milletten herhangi birisi olabilir; bu, bir sorun teşkil etmez. Ama kökeninde Sabetaylık varsa burada bir sorun vardır." Evvela bu insanlara şunu soracağız: Neden Sabetay sorun oluyor da mesela bir Fransız, Rus olmuyor? Burada varsayılan şey şu: Sabetaycılar kendi aralarında bir grup teşkil ederler ve bu grup bir dayanışma içindedir. Bu dayanışma Türkiye'ye karşı kötü emeller beslemektedir ve tüm Sabetaylar dışarının adamı gibi algılanır. Bu kesinlikle doğru değildir. Bir Sabetayın dışarının adamı olması için herhangi bir sebebin olması lazım, ama bu sebep söylenmez. Hep varsayımdan hareket edilir. Bir başkası çıkıp, "Kanında Habeş olan Türkiye'ye düşmandır" dese bunu da ispatlayamazsınız. Burada yapılan şey esas itibariyle bir düşman yaratmaktır ve olayları buna yüklemektir. Böyle yüklediğiniz zaman artık olayları analiz et-

mezsiniz, sebep sonuç ilişkileri bulmanız imkânsız hale gelir. Bu çok ciddi bir saptırmadır.

• *Sabetaycıların yaptığı her şey ülke aleyhinedir diye bir izlenim oluşturuluyor.*

Evet, aynen öyle... Sabetayların yapmadığı her şey doğrudur, Sabetayların yaptığı her şey de ülke aleyhindedir anlayışı benimseniyor. Böylece doğruyla yanlış arasında bir hudut çiziyorsunuz ve bunun için bir kriter belirliyorsunuz. Bir halkın bundan daha vahim bir biçimde yanlış yola götürülmesi mümkün olmazdı.

• *Bunu yazanlar niçin bu tür yollara başvuruyorlar?*

Bunların yapmak istedikleri şey biraz evvel söylediğim gibi insanları analizden uzaklaştırmak, doğrudan doğruya kişilere bağlamaktır. Ben bir insanın kim olduğuyla asla ilgilenmem, ne yaptığıyla ilgilenirim. Bana kim olduğunu söyleme, ne yaptığını söyle. Bunlar da tam tersini söylüyor; ne yaptığının önemi yok, kim olduğuna bakarım.

• *Ama bunları dile getirenler de eften püften adamlar değil. Mesela Yalçın Küçük... Adama bilgisiz diyemeyiz. Ya da Mehmet Şevket Eygi din konusunda çok bilgilidir. Entelektüel derinliği vardır.*

Toplumu yönlendirenler zaten bilgili ve akıllı olmak zorundadırlar. Sıradan insanlar bunları söylerse kimse itibar etmez. Ama gene söylüyorum; ben kişilerin ırkına, kökenine değil, kim olduğuna bakarım.

• *Yalçın Küçük kitaplarında toplumda başarılı olmuş hemen herkesin Sabetay olduğunu ileri sürüyor. Bunu da onomastik*

(özel ad bilim) tekniğiyle yapıyor. Yani ismine bakıyor, bu Sabetaydır ya da değildir diyor.

Evet... Üstelik de kendi ideolojisiyle çelişiyor. Kendisi Marksist kökenden geldiği ve solcu olduğu iddiasındadır. Bu analizlerin içerisinde ırktan söz edilmez bile, ama bu Sabetay tartışmalarında dünya üzerindeki kötülükleri getirip bir ırka bağlıyoruz. Oysa Marksist ideolojide çatışma, sınıflar arasındadır ve o sınıfın içerisinde kim varsa, o kişi Sabetay da olsa sizin dostunuzdur. Ama sömürücü sınıfında has bir Türk olsa da o sizin hasmınızdır. Esas itibariyle bu bir defa Yalçın Türk'ün ideolojisine ters... Bu operasyonun amacı da Türkiye'de İstiklal Savaşı'yla Cumhuriyeti kuranların aslında bu zümreye mensup olduklarını iddia etmektir. Onun için de bunun yanlış olduğunu ve düzeltilmesi gerektiğini söylemeye çalışıyorlar. Şöyle söyleyeyim: Cumhuriyete karşı olmasalardı bu fikrin etrafına hiç gitmezlerdi.

• *Hatta Yalçın Küçük çok net olarak Ceviz Kabuğu programında 1920'lerdeki yapılanmanın Hıristiyanlarla Yahudiler arasındaki mücadele olduğunu söylemişti.*

Evet... Çok açık olarak Cumhuriyeti değiştirmek istiyorsanız halka böyle bir şey vereceksiniz. Bir başkası çıkıp, "Cumhuriyet 1923'te kurulmuştur. Belli bir ideolojisi vardır ve artık zaman geçtiği için bu ideoloji değişmelidir. Farklı bir yapısı olmalıdır" diyebilirdi. Bunu halka anlatamazsınız, ama halka derseniz ki, Cumhuriyeti kuranlar Sabetayist'tir, belli bir zümreye mensuptur ve bunlar kötüdür. Böylece tartışmalara girmenize gerek bile kalmaz.

• *Ilgaz Zorlu Sabetay kökenli bazı önemli kişilerin kimliklerini sakladıklarını iddia ediyor.*

O grup kendisini saklar. Son zamanlara kadar Türkiye'de kimse Aleviyim demezdi. Bunu saklarlardı, çünkü Aleviler baskı altında tutuluyordu ve dışlanıyordu. Kimse Kürdüm de demezdi. İnsanlar eğer farklı bir şey düşünüyorlarsa, bu düşünce ve inançları dolayısıyla baskı altında olacaklarını zannediyorlarsa, bunu saklarlar. Siz evvela baskı yapıp adamı yerin altına gömüyorsunuz, sonra da o bir yere geldiği zaman, "O kendi kimliğini saklıyordu" diyorsunuz. Bu tutarsızlıktır. Geçmişte komünistler de kendisini saklıyordu. Ben komünistim demiyordu, çünkü komünist olmak bir felaketti.

• *O zaman buradan nasıl bir sonuç çıkıyor?*

Şunu söyleyeyim: Kötü niyet ırka bağlı değildir. Burada başka bir sonuç da çıkıyor: Sabetay olmayan herkesin yaptığı doğrudur. O zaman bütün casusları Sabetay olmayanlardan yaparsınız kurtulursunuz, böylece bütün hainleri onlardan toplarsınız.

• *Atatürk'ün kökeninde de bir şekilde Sabetaylık olduğuna dair iddialar var.*

Zaten galiba varmak istedikleri sonuç o. Sadece adını söylemeden her şeyi tarif ediyorlar. Bu Cumhuriyete karşı bir tavırdır esas itibariyle. Biz burada Cumhuriyet tartışılmasın demiyoruz, ama bakınız bu tartışmayı farklı yoldan yapıyorlar. Bazı çevreler diyorlar ki, "Biz Cumhuriyeti tartıştırmayız." Ötekiler de diyorlar ki, "Biz bunu tartışmanın yolunu biliriz. Bir Sabetay sorununu çıkarırız ortaya, tarif ederiz ve ondan sonra da halk, 'Vay böyle miydi, demek bunlar kötüymüş' der" iddiasında bulunuyorlar. Bakınız, bu bir politikadır. 19 Mayıs 1919'da Atatürk'ün Samsun'a Bandırma Vapuruyla gizlice gittiğini bilirdik. Evvela, "Vahidettin'in izniyle gitti" dediler. Geçenlerde bir televizyonda şöyle bir haber izledim. Dönemin İngiliz istihbarat sorumlusu,

"Ben izin verdim" demiş. Bu tür bilgiler giderek çoğalacaktır. Gerçeklerin ortaya çıkmasına karşı değilim, ama gerçekler bir politikanın aracıysa, onların istediği zamanda çıkıyorsa buna karşı çıkarım.

• *Peki, bu Sabetay meselesiyle nereye varılmak isteniyor? Bu kadar kitap yayınlanıyor, belirli iddialarda bulunuluyor?*

Bu gerçekler şu anda bilinmiyor, çünkü bunlar yeni olmuş bir hadise değil. Eskiden beri biliniyor, ama şu anda ortaya çıktı. Aslında bu bir siyasi operasyondur. Herhangi bir biçimde gerekçenin ortaya çıkmasına yönelik entelektüel bir çaba değildir. Esas itibariyle Türkiye'de 1923'te kurulan Cumhuriyetin etrafında bir efsane yaratıldı. Bu doğrudur, ama şimdi diyorlar ki, "Bu efsaneyi değiştirelim, onun yerine yeni bir efsane koyalım." Ben itiraz ediyorum ve diyorum ki, efsaneyi kaldıracaksanız gerçeği koyun. Nasıl senelerce, "Abdülhamit kötüdür, haindir" dediler, şimdi de, "Bu Cumhuriyeti Sabetaylar kurdu. Sabetaylar zaten dışarının adamıdır. O halde bu yapıyı değiştirelim" diyorlar. Bu, hakikati ortaya çıkarmak için sarf edilen bir çaba değildir.

• *Son zamanlarda Yaşar Büyükanıt'ın da Sabetay olduğuna dair iddialar var. Ülkemizin en kritik kurumunun bile başına gelebilecek bazı kişiler için bu tür iddialar atılıyor. Niçin bu tür iddialar ortaya atılıyor ve öyle olsa bile ne değişir?*

Hiçbir şey değişmez. Büyükanıt'ı istemiyorlarsa, onun uygulayacağı politikayı beğenmiyorlarsa, oturup da, "O kötü bir askerdir veyahut da bunun şöyle bir saplantısı veya politikası vardır. Bu politikayı doğru bulmuyoruz" demezler. "Ya para yemiştir ya Sabetaycıdır ya da seks ilişkisi vardır" derler. Yanlış olan şey budur. Politikalarına itiraz edecekleri insanları kişisel olarak yıpratıyorlar.

• *Profesör Orhan Türkdoğan Türkiye'de Marksist- Komünist hareketi başlatanların ve aydın sınıfının önemli bir kısmının Sabetay olduğunu iddia ediyor.*

Onların Sabetay olup olmadıklarını bilmiyorum. Araştırmıyorum da... Ama ben Türkiye'deki sol hareket batı menşelidir diyorum. Esas itibariyle solun arkasında İngiltere vardır. Başkaları Sabetay diyor, ben İngiltere diyorum. Ben devlete ve politikalara bağlıyorum, onlar kişilere.

• *Yani solun arkasında emperyalist bir ülke var.*

Evet. Uluslararası güçlerin ideolojisi yoktur. Zaten devletin ideolojisi olmaz, devletin politikası olur. Devletin aklı ve buna dayanan politikaları vardır, ideoloji bir araçtır ve halk içindir. Bir sözümü senelerdir söylüyorum: Eğer SSCB'de bir tek kişi komünist değilse, o da Stalin'dir.

• *Türkiye'de 2001 yılında bankaları batıran ve 55 milyar doları iç edenlerin de Sabetay olduğu iddiası var.*

Burada şunu söyleyeyim: Bankaların battığı 2001 krizinde 55 milyar doların kaybolduğu söylendi. Ama hortumcu denilen kişilerin kontrol ettiği tüm servet 7 milyar dolardı. Peki, 49 milyar dolar nerede? Uzanları ayırıyorum. Onlar ilk olayda yoktu. Mağdurları sebepmiş gibi gösteriyorlar.

• *Onlar mağdur mu sizce?*

Hakikaten kaybettiler. Paralar batmayanlardadır.

• *Bunlar kişi midir, grup mudur?*

Gruptur. Bir sürü insan bunun içerisinde. O paralardan istifade edenler, o sıralarda medyada çalışanlardır. Ücretler çok yüksekti, televizyonlarda herkese oluk gibi paralar akıtılıyordu. Yi-

yenlerin bir kısmı da bunlardır. Başkaları da var tabii... Bu sırada bankada parası olup yüzde 1.700 faize para verenler de o hortumcuların içindedir, ama bunlar küçük bir grubu teşkil eder. Asıl büyük meblağ, batmayan iş adamlarındadır, götürdüler.

• *Hemen aklıma gelmişken sorayım... Uzan ailesi Süleyman Demirel'e Cumhurbaşkanlığı döneminde Uzi marka bir silah hediye etmişti?*

Evet... Bu konuda hiçbir yorum yapmam. Silahın menşeine göre bir insanı vasıflandırmak yanlıştır. Uzi silahı bizim poliste de çoktur, emniyet güçlerinde de. Böyle bir ilişki kurmak yanlış olur. Geçmişte bunu yapıyorlardı. Bizim halkı kandıracaklarını bildikleri için herhangi bir suikast yaptıkları zaman adamın eline tokara marka silah verirlerdi; biz de görünce hemen bunu Ruslar yaptı derdik. Gazetelerde okurduk kullanılan el bombasının Rus yapımıdır diye.

• *Gelelim Orhan Pamuk meselesine...*

Şunu söyleyeyim: Bir insan Ermeni tehciri konusunda bir fikir öne sürebilir. Bunun entelektüel bir faaliyet olması için siyaseti etkilememesi lazımdır. Yani böyle bir söz "söylenmesi gerekiyor" düşüncesiyle söylenmemelidir. Bunu herhangi bir dönemde siyaseti etkileyecek konumda olmadığı zaman söylemesi gerekir, ama tam birileri ihtiyaç duyduğu zaman söylerseniz, ben bunu bir fikir olarak değil, bir operasyon olarak algılarım. İkincisi, bir milyon Ermeni ve 30 bin Kürt diyerek Kürt ve Ermeni'yi niye yan yana getiriyorsun? Burada bir çağrışım yaptırıyor. Diyor ki: "Türkler geçmişte Ermenileri kesti, şimdi de Kürtleri kesiyor." Bu söz bir aydın düşüncesi değil, bir manipülasyondur. Daha doğrusu bir yönlendirmedir.

• *Avrupalı güçler tarafından kullanılıyor olabilir mi?*

Bunu bilmiyorum, onun için kimseyi itham etmek istemem. Ama bu sözlerin sırf bir entelektüel kaygıyla söylenmiş sözler olmadığını söyleyebilirim.

• *Kendisine bir şey vaat edilmiş midir?*

Onu bilemem, ama durup dururken söylememiştir.

• *Peki niye Orhan Pamuk seçilmiştir?*

İyi ve çok etkili bir araç olur. Dünyaca tanınmış, kendisine bir sürü yatırım yapılmış, kitapları bütün dünyada yayınlanmış. Bu Türkiye'ye değil, yabancılara verilen bir mesaj olduğu için yabancıların tanıdığı bir adam seçmişlerdir. Şunu söyleyeyim: Dünyada tanınmayan bir adam bunu deseydi hiçbir yankı uyandırmazdı, ama dışarının itibar ettiği bir adam.

• *Ermeni meselesi iddialarını ortaya atanlar kimler? Arada bir ısıtılıp tekrar gündeme getirilmesini neye bağlıyorsunuz?*

Önce Türkiye'yi kamuoyunda soykırım yapan bir ulus olarak tanımladılar. Bunun arkasından eğer Türkiye'de bir Kürt-Türk çatışması yaratsalardı ve Türkiye'de silahlı kuvvetler bunları bastırmaya kalksaydı, bütün dünya bunu bir soykırım olarak algılayacaktı. Öyle anlatacaklardı ki, zaten önceden hazırlanmış olan dünya kamuoyu bunu hemen bir soykırım olarak kabul edecekti. Onun için Ermeni soykırımı iddiaları, aslında geçmişin muhasebesi değil geleceğe yönelik bir ortam hazırlamaktır. Burada operasyonun başarısız olmasının nedeni Kürtlerin ve Türklerin bu tahrike kapılmamalarıdır.

Burada bir şey daha söylemek istiyorum: Geçenlerde batılı bir yazar şöyle dedi: "Yazılarının içeriği anlaşılmayan insanların ka-

muoyunda tartışılması şüpheyle karşılanmalı." Bir edebiyatçı ortaya getirdiği fikirleri değil de siyasi kimliğiyle ön plana çıkıyorsa o kişi eleştirilmelidir. Orhan Pamuk'u birkaç kez ben de okumaya çalıştım, ama bir şey anlamak hakikaten zor. Ya biz anlamıyoruz ya da adam hakikaten deha. Ben kitabını okuyup da yorum getiren hiç kimseyi görmedim. Büyük yazarlara da sordum, büyük yazar kabul edilenler, kitapları hakkında bir şey söyleyemedi. Üstelik romana uzak bir adam değilim, belli bir dönemde yazılmış her romanı okudum. Daha sonra bıraktım, Orhan Pamuk'u okuyamadım.

İkinci Bölüm

Dünya'yı Yönettiğini Zanneden Güçler Her Halükârda Kendilerine Düşman Bulmaya Mecburdur

(Ömer Lütfi Mete)

Soğuk Savaş Sonrası Yeni Dünya Düzeni

• *Soğuk Savaş bittikten sonra Yeni Dünya Düzeni diye bir kavram gündeme geldi. Yeni Dünya Düzeni kavramını ortaya atanlar neyin peşindeydiler ve neyi amaçlıyorlardı?*

Bu konudaki düşüncelerimi daha önce başka vesilelerle de açıklamaya çalışmıştım. Sömürgeciliğin eski tür söylemlerle cihangir siyaset uygulamaya devam etmesi ve yeni atılımlar gerçekleştirmesi mümkün değildi. İngiltere'nin Hindistan'a giderken kendi kamuoyuna söylediği ve ikna ettiği gibi, ülkeleri soymaya giderken "barbar dünyaya uygarlık taşıma" görevinden dem vurmak bu çağda çok zordu. Zaten bir hayli uyanan insanlığa karşı sömürgeciliğin kendini kaçınılmaz olarak yenileme zorunluluğu vardı. Eskiden kapitalizm yoktu, o günlerde sömürgeciliğin adı, hiç de utanılacak bir kavram sayılmayan emperyalizmdi. Sonra biraz daha yumuşak görünen bir isim bulundu: Kapitalizm... Peşinden uluslararası kapitalizm, liberalizm ve şimdi de küreselleşme denir oldu. Sömürgeciliğin bugünkü adı küreselleşmedir. Dolayısıyla Soğuk Savaş bittiğinde sömürgeciliğin yeni bir saldırı çerçevesine ihtiyacı vardı. Malum, hepimiz buna eski terimlerle "savunma konsepti" diyorduk. İyi, ama sömürgecinin savaşla ilgili çerçeve planına "savunma konsepti" denemez ki. Sömürgeci gücün askeri çerçevesine olsa olsa "saldırı konsepti" denebilir.

Esasen şu "savunma bakanlığı" deyimi; siyasetçinin insanla dalga geçişine çarpıcı bir örnektir. Ne kadar masum bir isim değil mi? Hiçbir ülkenin saldırıya niyeti yoktur zahir; olsa olsa savunmak için dünyanın masrafı yapılır, savunma için dünyayı yok edebilecek silahlar üretilir. Sömürgecinin mizah anlayışı bu...

• *Soğuk Savaş nasıl ortaya çıktı?*

Soğuk Savaş'a kadar İkinci Dünya Savaşı sonrasında komünist dünya ile kapitalist dünya arasındaki esasen kısa süreli bir "sıcak barış" dönemi yaşandı. Fakat daha 5 yıl geçmeden SSCB'nin batıyı rahatsız edecek şekilde dünyanın tamamıyla ilgilenmeye başlaması Soğuk Savaş'ın temellerini attı. ABD'nin de işine geldi bu. Zira savaş boyunca gittikçe büyüyen muazzam askeri sanayi işleyecek, ölüm üreten sistemlerin sahipleri ihalesiz kalmayacaklardı.

Soğuk Savaş süresince batı, savaş sanayi adına sömürgecilik çarkını döndürebilmek için ayrılması gereken bütçeleri kongrelerden, parlamentolardan kolayca geçirdi. Gittikçe artan bütçelerle paralel olarak Sovyetler Birliği'nin korkunç gücünün büyüdüğüne ve tehdidin feci şekilde arttığına ilişkin güdümlü yayınlar kamuoyunu erkenden hazırlıyor, parlamentolar da gereken onayları veriyorlardı.

Kısacası Soğuk Savaş'ın saldırı sanayinin çarklarını döndürecek bütçe paylarını ayırtmak batı ülkeleri için zor olmadı.

Saldırı sanayii demekte ısrar ediyorum. Kendi sınırları içerisinde dirlik ve huzur içerisinde yaşayabilme arzusu taşıyan herhangi bir ülkenin ve siyasi iradenin savunma bütçesi, savunma bakanlığı, savunma çerçevesi olur, ama dünyaya nizam verme tutkusu olan ülkelerin bu alanla ilgili kurum ve yönelimleri ancak saldırı kelimesi ile isimlendirilebilir. "ABD'nin güvenliği

dünyanın öbür ucundan başlar" şeklindeki uluslararası meşruiyet kılıfını ancak aptallara yutturursunuz. Eğer bana güvenliğinizi dünyanın dört bir yanından başlattığınızı söylüyorsanız aslında, "Mutlaka her yerde benim borum ötecek, her yer benim cirit atacağım pazarlar olacak" diyorsunuzdur. Dün bunu yapan İngiltere'ydi, bugün ABD yapıyor. İsrail de derinden derine ve sinsi sinsi bunu gerçekleştiriyor. Kimi zaman doğrudan kendi kadrolarıyla, kimi zaman da ABD ve İngiltere gibi devasa sütreler gerisinden yürütüyor.

Evet, birtakım ülkeler için de hakikaten ancak savunma konseptinden söz edebiliriz, ama sömürgeci güçler için bunun adı saldırı çerçevesidir. Soğuk Savaş şartlarının saldırılarını yürütebilecek genel çerçevenin özünde ne vardı? Sözde özgür dünyanın –gâvurca deyimiyle– savunma konsepti neye dayanıyordu? Varsa yoksa kızıl tehlike! Batılı insan akşam onunla yatırılıyor, sabah onunla kaldırılıyordu. Şimdi Sovyetler Birliği'nin çökmesinin ardından kızıl tehlike ortadan kalktığı halde geriye ABD'den 10 kat daha büyük bir Rusya kaldı. Ne beklenirdi? Savaş sanayiini yaşatabilmek için ABD'nin zorunlu büyük düşman tanımının yapılması, Rusya'nın tek başına yeni tehdit olarak algılanması ve algılatılması bir seçenekti. Bir başka seçenek yükselen Çin olabilirdi. Her durumda batı kendisine bir büyük düşman bulmaya mahkûmdu.

Zira uzunca bir dönemdir batı dünyasının sömürgeci üstünlüğünü korumasının en önemli aracı teknoloji oldu. Doğrusunu söylemek gerekirse bu teknolojiyi üretebilmek için gerekli bütçeler, aslında savaş sanayii sayesinde sağlandı. Gündelik hayatımızda kullandığımız, konforumuzu artıran bilgiyi üretenlere muazzam kazançlar getiren nice buluş savaş çarkının yürümesi için harcanan bütçelerle elde edilmiş parlak yan etkilerdir. Bir başka nokta daha var: ABD'de toplam kamu ihalelerinin yaklaşık üçte biri askerin verdiği ihalelerdir. Bu ne demektir? Amerikan

ekonomisini ayakta tutan yatırım kaynaklarının başında askeri harcamalar gelmektedir. Bu bazen doğrudan doğruya ileri teknoloji ürünü bir silahın üretilmesi şeklinde tecelli edebilir, bazen de savaş ya da tatbikat kazazedelerinin iyileştirilmesi için bir sağlık merkezi kurmak şeklinde de. Böyle bir çarkı sürdürmek için çok ciddi bir düşman algılamasına ihtiyaç vardır. Bu tür düşman algılamasına mahkûm oluş ABD'nin Yeni Dünya Düzeni lafının ortaya atmasını doğurmuştur.

Gizli Örgütler Çarkı ve Bilinmeyenler

• *Batılı uzmanlar ve Türkiye'de de bu işi araştıranlar Tapınak Şövalyelerini bilmeden günümüzün mason dünyasını, Bilderberg'i bilmenin imkânı yok derler. Tapınak şövalyeleri hakkında ne söyleyeceksiniz?*

Tapınak Şövalyeleri hakkında önce iyi şeyler bile söylemek mümkün. En azından sonraki nesillerle ortaya çıkan manzaraya kıyasla iyi şeyler... Niye? Çünkü Tapınak Şövalyeleri, Hıristiyan dünyası için bizdeki Alperen karakterin karşılığı sayılabilirler. Zamanın şartları içinde değerlendirecek olursak İslâm dünyasındaki fütüvvet teşkilatı ile benzerliklerini görebiliriz. Türklerde Alperenlik nedir? Bu bir görev için ölümü göze alarak çarpışma sanatını da öğrenip fedai olmak demektir. Batıda şövalye de bir anlamda budur. Donkişot'a bakalım. Şövalye Donkişot saf görünür, ama aslında çağıyla çatışma içerisinde olan erdemli bir adamdır. Genel olarak şövalye erdemli insandır. Bir de bu adanmışlık din için olduğu zaman Hıristiyan'ın gözünde erdem timsali ortaya çıkar. Zamanın fanatik kiliselerince toplumun İslam dünyasına karşı şartlandırılması ile kutsal Kudüs'ü kurtarma aşkı şövalyeliği de yüceltti ve yaygınlaştırdı. Fakat Haçlı Seferleri'nin ardındaki açgözlülük kısa sürede bu gönüllü savaşçıları

yozlaştıracaktı. Fakat daha o aşamaya gelmeden müthiş sıkı bir örgütlenme gerçekleştirdiklerini biliyoruz. Gizliliği esas alan örgütlerine Hazret-i Süleyman'ın mabedinden esinlenerek "Tapınak Şövalyeleri" adını koydular. Bunu, Musevilere de şirin görünmek için mi seçtiler bilinmez. Fakat kesin olan şu ki, Süleyman Mabedi her durumda Museviler için de kutsaldı. Tabii aynı şekilde Müslümanlar için de. Bir takım Hıristiyan şövalyelerin kendilerini "Tapınak Şövalyeleri" olarak isimlendirmelerinin ardındaki sebebin ne olduğunu bilmiyoruz. Ancak bugün masonluğun mitolojisini oluşturan hikâyelerin o zamanın şövalyelerini de çok anlamlı görüneceğini düşünebiliriz. Gizli bir örgütlenme gerçekleştirecek insanlar, ister istemez mistik birtakım unsurlar belirlemek durumundadırlar. Mitoloji böyle yaratılır. Etrafında kenetlenilecek, üzerine yeminler geliştirilecek bir takım mistik unsurlar belirlenir. Ancak bu şekilde, katılanların sadakatini mümkün olduğunca teminat altına alacak bir yemini üzerine inşa edeceğiniz kutsalı bulur veya üretirsiniz. Başlangıçta muhtemelen saf din savaşçısı heyecanı ile yola çıkan şövalyeler zamanla İslâm dünyasının zenginliği ile baştan çıkan hızlı maceracılara ve servet avcılarına dönmüşlerdir. İlginçtir ki, bu örgütün kökenleri hakkında sayısız yayın yapılmış olmasına rağmen ortaya "tarih" denebilecek güvenilirlikte bir öykü çıkarılabilmiş değildir. Kaba hatları ile bildiğimiz bir efsaneler ve vakalar harmanı ile karşı karşıyayız. Ta ki örgüt dağıtılıp yeniden Masonluk adıyla ortaya çıkana kadar...

• *Tapınak Şövalyeleri ne gibi işler yaptılar?*

Başlangıçta ilginç işler yaptılar. Meselâ ticari hayatın gelişmesinde büyük rol oynadıkları kesindir. Aslında örgüt başlangıçta bağnaz bir Hıristiyanlık hareketi gibi görünse de, Haçlı Seferleri'nin ardındaki temel dürtü olan yağmacılık güdüsün-

den arınmış değildir. Şurası muhakkak ki eğer doğu zengin, mamur ve uygar olmasa, barbar ve baldırı çıplak Hıristiyan sürüleri Haçlı Seferleri adı altında yollara düşmezlerdi. Hadi keşişlerce tahrik edilmiş, sürüklenmişlerdir diyelim; doğunun cazibesi ve hazineleri olmasaydı bir, bilemediniz iki sefer düzenler, hayal kırıklığı içinde, daha da fakirleşmiş olarak geri dönerler veya gittikleri yerlerde ölür yahut sığınıp kalırlardı. Bütün mağlubiyet ve perişanlıklara rağmen bu seferlerden dönebilenlerin İslam dünyasında yaptıkları yağmalardan götürebildikleri mallar başkalarının da hevesini arttırıyordu. Onun için Haçlı Seferleri bitmek bilmiyordu.

Tarihin bu kesiti çok önemlidir. Sonraki bütün dönemler için dünyamızı etkilemeye devam eden bir olgudur Haçlı Seferleri. Düzenli batı saldırganlığı burada başlar ve sömürgecilik, günümüzdeki küresel yağmacılık şeklini alıncaya kadar geliştirilir.

Haçlı Seferleri ile kanlı zenginliğin şehvetine kapılan yağmacı batı, Afrika ve Amerika'yı, daha sonraları Asya'yı talan eder. Böylece batı yerkürenin en bilinçli ve en sistemli kan emicisi ve yağmacısı olarak tarihte rakipsiz bir yer edinir. Hiçbir uygarlık ve kıtalar aşabilmiş hiçbir imparatorluk batı devletleri kadar çok insanı katletmiş değildir. Kendisini, Hazret-i İsa gibi inceliğin timsali bir peygambere kendini nispet eden bu uygarlığın, bütün zamanlar boyunca katledilmiş insanların toplamından daha fazlasını kendi silahları ile yok etmesi, dünya tarihinin en çarpıcı çelişkilerinden biri olsa gerektir.

Kimse bu uygarlığı Roma- Hıristiyan sentezi gibi yutturmaya kalkmasın. Roma sömürür, ama nizam götürür. Roma, Haçlı Seferlerinden sonraki batıdan çok daha uygardır. Gerçi o da vahşidir, öldürür, kahreder, hatta insan hayatını eğlence unsuru yapar. Kölelerin aslanlara atılarak öldürülmesinden zevk alır, ama gittiği yerleri de ihya eder. Şimdi bir bakalım; Roma'dan sonraki

batılılar Aztek'in, Maya'nın, İnka'nın yerine ne koydu, Afrika'dan toplanıp köleleştirilmiş insanlarının ana yurtlarında çölden ve yoksulluktan başka ne kaldı?

Tekrar Tapınakçılara dönersek, ticaretin gelişmesinde oynadıkları rolün üzerinde durmamız gerekir. Çok uzun yollar boyunca nakit para taşımak durumunda olan tüccarların yaşadığı güvenlik sorunu batılı kaynaklara göre Tapınakçılar tarafından çözülmüştür? Bu nasıl olmuş? Mesela İskoçya'da bir adam Kudüs'te karşılığını bulmak üzere Tapınak Şövalyeleri'nin oradaki birimine para verip senet almış, menziline varınca da bunu yine aynı örgütün biriminde bozdurarak alışverişini yapabilir hale gelmişti. Batılılara sorarsak küresel anlamda ilk çek senet uygulaması budur. Tabii şahsen buna pek katılmıyorum. Selçuklu Tarihi konusunda dünya çapında üne sahip bazı bilim adamlarımıza göre çek kelimesi Türkçe "çekmek" fiilinden türemiş olabilir. Buna göre çek aslında Büyük Selçuklular döneminde, yani Haçlı Seferlerinden önce vardır. Doğrusu bu uygulamanın Tapınak Şövalyeleri'nden önce Büyük Selçuklular döneminde var olduğuna ilişkin başka kayıt ve kanıtlar da mevcut. Ancak "çek" kelimesinin bu şekilde kullanılıp kullanılmadığı konusu henüz kesinleşmiş değildir.

• *Peki, Tapınak Şövalyelerinin dünyaya katkısını nasıl özetleyebiliriz?*

Tapınak Şövalyelerinin batı dünyasına katkısı öncelikle iktisat tarihi açısından önem taşımaktadır. Örgütün Hıristiyan dünyası ile İslam dünyası arasında yapılan ticarete sistematik bir kolaylık getirdiklerini söyleyebiliriz. Zira gerek karadaki türlü eşkıya ve haydutların ve gerek denizlerdeki korsanların nakit soygunlarını önlemek için senet uygulaması bir devrim niteliği taşımaktadır. Az önce değindiğim gibi, çek dediğimiz araç Selçuk-

lu zamanında kullanılmış olsa bile o coğrafyada kesintiye uğramış, daha doğrusu sistemli bir uygulama halinde sonraki nesillere aktarılamamıştır. Oysa Tapınak Şövalyeleri ile batıda başlayan ticari işlem kolaylığı sonraki nesillerce sürekli geliştirilmiş, günümüzdeki telefon ve internet bankacılığı aşamasına kadar getirilmiştir.

Ayrıca Tapınakçıların örgütlenme biçimlerinin Hasan Sabbah örgütlenmesiyle ilişkisi olabileceği yönünde tezler de vardır. Böyle bir ilişki gerçek olsun veya olmasın, batılı devletlerin gizli servislerince yürütülen karanlık faaliyetler açısından Tapınakçıları önemli bir ilham kaynağı sayabiliriz.

Ne var ki Tapınak Şövalyeleri bir müddet sonra hem büyük servetler edindiler, hem de cinsel sapkınlıklar içinde yüzmeye başladılar, çünkü aralarında kadın bulunmadığı için erkek erkeğe birbirleriyle sevgili haline geldiler.

Kadın neden yoktu dersek; gizli bir örgüt oldukları için kadınlarla temasta bulunmuyorlardı. Birbirleriyle omuz omuza yatıp kalkan bu erkeklerin zaman içerisinde böyle eğilimlerinin arttığı ve yaygınlaştığı söylenir. Ayrıca paralarının çoğalmasının da sapkın eğilimlerinde önemli bir etken olduğuna hükmedenler çoktur.

Neticede Tapınak Şövalyeleri adını aldıkları için Süleyman mabedinin mitolojisinden beslenen bir örgüt yapısı ve ideoloji oluşturmuşlardır. Ama bunun masonluğa ne kadar nakledildiği konusunda çok net bilimsel sonuçlara varılabilmiş değildir.

Şunu iyi biliyoruz: Selahaddin-i Eyyubi Kudüs'ü aldığında bunlar hâlâ bir parça saygındırlar, çünkü muzaffer komutan, Tapınak Şövalyelerinin liderinin Kudüs'ü terk edebilmesi için özel bir müsaade vermiştir.

Hızlı geçecek olursak; Tapınak Şövalyeleri başlangıçta sadece kılıç ehli, Alperen benzeri dinamik bir güç iken, bir yerden

sonra diplomatik ve ekonomik bir zümreye dönüşmüştür. Fransa'da kral Yakışıklı Philip döneminde başlarına gelen olay ilginçtir. Bir gecede Fransa'nın dört bir yanından üç bin Tapınakçı toplanıp tutuklanır, önderleri de mahkemeye sevk edilir. Büyük liderleri Jacques de Molay, onurlu bir savunmadan sonra idam cezasına çarptırılır ve öldürülür. Bu davada en çarpıcı noktalardan biri, Tapınakçılara yöneltilen suçlamalar arasında "Bafomet" adındaki bir puta tapma iddiasıdır. Bu kelimenin ses yapısına dikkat edelim. Fransızların dilinde Hazret-i Muhammed'in adı nasıl okunur? Mahomet şeklinde... Bir yanda "Mahomet" telaffuzu, bir yanda "Bafomet" isminde bir puta tapma iddiası... Bu ses benzerliği insanın aklına ister istemez, Tapınak Şövalyeleri'nin Kudüs'te bir şekilde İslâm'dan etkilenmiş olabilecekleri düşüncesi geliyor.

Tapınak Şövalyeleri örgütünün muazzam boyutlarda olduğu söylenen servetinin akıbeti ise bilinmiyor. Pek çok araştırmacıya Tapınakçılar saraydaki casusları kanalıyla operasyonun olacağını öğrenmiş ve böylece servetlerini başka bir yere aktarmışlardır. Bu konuda en çok kabul gören öyküye göre, daha sonra Avrupa ülkelerinde duvarcı ustası olarak çeşitli yerlere gidip gizlenmişler, ama uzunca bir zaman sonra İskoçya'da yeniden ortaya çıkıp Fransız hanedanından intikam almaya yemin ederek örgütlenmişler. Adlarını da duvarcı ustası anlamına gelen "Mason" olarak değiştirmişlerdir. Bu tip uluslararası gizli cemiyetlere karşıt tavır içinde bulunan araştırmacılara göre ise 18. yüzyıldan itibaren Siyonist unsurlar Masonik örgütlenmeler içerisine girmeye başlamışlardır.

Olabildiğince özetleyerek aktardığım bu macera için en önemli tespit, baştan itibaren karanlıkta kalması kaçınılmaz birçok sırrın var olduğudur.

• *Sion Protokolleri hakkında ne düşünüyorsunuz?*

Sion Protokolleriyle ilgili olarak Siyonist çevrelerin şöyle bir iddiaları vardır:

1935 yılında bu kitap İsviçre'de mahkeme tarafından yasaklanmıştır. Lakin şu da bir gerçektir ki, yüksek mahkeme bu kitabın yasaklanmasını öngören alt mahkeme kararını bozmuştur ve bu kitap İsviçre'de bile serbestçe basılıp satılmıştır. Bu iddiayı neden zikrettim? Eğer Siyonist çevreler böyle bir yalana başvuruyorlarsa, insan bu kitabın doğruluk katsayısı hakkında ister istemez olumlu düşünmeye başlar. Doğrusu mantık insana sadece iki seçenek sürüyor: Buna göre; ya Sion Protokolleri denen maddeleri yazan kişi katıksız Yahudi düşmanı ve aynı zamanda Nostradamus'tan daha büyük kâhindir, yahut Siyonistler gerçekten böyle bir metni bizzat kendileri kaleme aldırtmışlardır. İkinci ihtimal nasıl mümkün olabilir? Senaryo üretelim: Sion liderleri 20 yüzyılın başlarında bir yerde oturup o güne kadar başardıklarını ve daha sonrası için öngördüklerini birbirleriyle paylaşacakları bir toplantı yapmışlar... Olamaz mı?

İsrail'de pek çok stratejik yayın organında geleceğe yönelik bir sürü yorum çıkmış, bunlarla ilgililerin bilinçaltlarındaki hazırlıklar yapılmış, sonrasında da tahminler (!) gerçekleşivermiştir. Mesela İsrail'in Dışişleri Bakanlığı bünyesinde yayınlanan bir dergide bir istihbarat uzmanının bölge ülkeleri hakkında öngördüğü senaryonun Irak'tan başlayarak gerçekleşme yoluna girmesini düşünelim. Orada Irak'ın üçe bölünmesi; Kuzey'de bir Kürt devleti, Güney Batı'da bir Sünni devleti, Güney Doğu'da da bir Şii devleti kurulması gerektiği yazılmıştı. Şu an, ABD'nin giriştiği saldırı sayesinde bu tavsiyenin yerine getirildiğini görmüyor muyuz?

Yine Sion Protokolleri'ne dönersek; şunu da biraz daha uzak bir ihtimal olarak hesaba katmak lazım: Siyonistler bu belgeye

karşı resmi ve yalancı bir inkâr kampanyası yürütüyorlar ve böylece alttan alta bu belgenin varlığına bütün dünyanın inanmasını sağlamaya çalışıyorlar. Bu da bir ihtimaldir. Nitekim bu kabil metinleri okuyan insanların pek çoğunda meydana gelen tepki Siyonist şahinliğin arzuladığı bir durum değil midir? Bilindiği üzere bu protokolleri okuyanlar şöyle demek zorunda kalıyorlar: "Her şey nicedir Siyonistlerin elindeydi... Bundan sonrası da onların elinde görünüyor... Artık yapacak bir şey yok. Bunu çözerse Allah çözer."

Eğer böyle bir kanaat doğuyorsa hangi Siyonist bundan rahatsızlık duyabilir.

Bunun dışında, Siyonist örgütlerin Yahudi dünya krallığını oluşturacak süreci geliştirmek üzere bir takım düzenleme ve değişiklikleri gerçekleştirdikleri, gerekli tuzakları kurmuş oldukları yolunda Sion Protokolleri'nde yer alan iddialar nasıl yorumlanabilir?. Mesela bu cümleden şöyle bir iddia dikkati çeker: "Bütün ülkelerin muhasebe sistemini o hale getireceğiz ki, hiçbir ülke gerçek hesabını, borcunun ve alacağının ne kadar olduğunu bilemeyecek."

Diyelim ki birisi sırf Yahudilere çamur atmak için böyle bir iddiada bulunuyor. Fakat sonuçta bugün görüyoruz ki, mevcut muhasebe sistemiyle herhangi bir ülkenin gerçek hesabını bilmesine imkân yoktur...

• *Sion Protokolleriyle ilgili başka ne gibi iddialar var?*

Yine bu metinlerde şöyle bir iddia daha vardır: "Bizim sistemimiz varlıktan vergi sistemidir, gelir vergisi sistemi değildir. Bizim devletimiz de böyle olacaktır."

Peki varlıktan vergi vermek nedir? Bugün İsrail devletine bakmak lazım... Gelir vergisi mi esastır, varlıktan vergi mi?

Yine Sion Protokollerinde bu veya benzeri konularda, "Mmedyayı kontrol edeceğiz, bizim sözcümüz olacak" gibi iddialar vardır. Diyelim ki Sion Protokolleri birilerinin onlara iftirasıdır. Fakat yaşanan gerçek, dünyada medyanın genellikle Yahudilerin kontrolünde bulunması değil midir?

Sion Protokollerini birisi iftira üretmek maksadıyla yazmış dahi olsa sonuçta dile getirilen öngörüler planlı ya da plansız bir şekilde büyük ölçüde gerçekleşmiştir. Eğer bütün bunlar sonuçta dünya krallığına giden yolda Siyonistlerin emellerine hizmet eder görünüyorsa, bu işin arkasında bir Siyonist irade bulunması neden imkânsız olsun? Doğrusu her şeyi istediği gibi düzenleyip ayarlayabilen bir örgütleşme inandırıcı gelmiyor bana. Kuran-ı Kerim'deki bir ayette İsrailoğullarının işledikleri zulümler dolayısıyla zelil oldukları belirtildikten sonra istisnai bir dönemde bu zilletten kurtulacakları ifade edilir. Bu zilletten kurtuluşla ilgili ibare şöyledir: "İnsanlardan ve Allah'tan bir ip ile istisnai bir dönem olacak."

İp bir destek anlamında... Onun için Sion Protokolleri eğer Siyonist liderler tarafından ortaya konulmuş ilkeler değillerse, o zaman Siyonist emelleri anlatan ve Siyonist olmayan biri veya birileri tarafından yazılan dâhiyane kehanetler sayılabilirler. Tamam, ille de birilerinin uydurması mı diyeceğiz? Diyelim, ama hiç değilse müthiş isabetle uydurduğunu itiraf edelim.

• *Nostradamus hakkında ne diyeceksiniz? Sizce gerçekten böyle biri yaşamış olabilir mi?*

Nostradamus yaşamış olabilir...

• *Fransız İhtilâlini, I. ve II. Dünya Savaşlarını, AIDS hastalığını vs öngördüğü söyleniyor. Ya da mesela dünyanın bir ye-*

rinde deprem oluyor. Birileri çıkıp Nostradamus bunu öngörmüştü diyor. Nasıl biriymiş ki, her şeyi önceden bilmiş (!)

Nostradamus'un yazdığı metinlerden doğrudan değil, tefsir veya tevil yoluyla yapılan çıkarımlar bize, gelecekteki bazı olayları en azından kısmen bildiğine ve şifrelediğine söylemektedir. Bir takım isabetli şifrelemeler yaptığına hükmedebiliriz de... Ancak bazılarının sandığı gibi her şeyin şifresi orada değildir elbette. Tevrat'ın Şifresi adıyla yazılan kitapta da bize ilginç tartışmalar açan bir takım bulgulardan söz edilmektedir. Metnin özgün satırlarını takip ederek değil de, farklı bir sıralama yaparak oluşturulan bir formül sonunda harf harf bir takım kehanetler belirlenebilir. Esasen bu tür hurûfilik yöntemiyle her metinden işinize gelen çıkarımlarda bulunabilirsiniz. Kendi keyfinize göre bir sistem oluşturup Nostradamus'un metinlerinden harfler seçerek Kennedy adını bulduğunuzu farz edelim. Bir başka sayfada da başka bir sistemle rakamları seçtiniz ve mesela filanca yılın, filanca günün, filanca saatine vardınız. Böylece, "Nostradamus, Kennedy'nin filan tarihte öldürüleceğini haber veriyordu" diyebilirsiniz. Tevrat'ın Şifresi böyledir demiyorum. Şüphesiz Tevrat'ta orijinal metinler ya da orijinale ne kadar yakın metin varsa oralarda bir şifre sisteminin bulunması kadar doğal bir şey yoktur. İlahi bir metnin her türlü mucizemsi özellik içerebileceğine bir itirazım olamaz. Çoğunlukla tahrif edilmiş bulunsa bile, ilahi kaynaklı olduğu tartışma götürmez bir kitapta olağanüstü özelliklerin varlığına ihtimal tanımak inanan biri için kaçınılmazdır. Bu, şimdiki Tevrat için de bir ölçüde geçerli olabilir. Zira tamamı tahrif edilmiş değildir. Fakat Nostradamus'un metninin bu kadar elverişlilik arz etmesinin ve oradan yapılan yorumların sık sık isabet kaydetmesinin ardında bir büyü veya bir cin teması olabileceği kanaatini taşıyorum. Belki de Nostradamus, Kabala ile iştigal etmiş veya başka büyü ekolleriyle bağlantı kur-

muştur. Bugün bazı insanlar el çizgilerine bakarak bir şeyler söylüyor ve isabet de kaydedebiliyorlar. Geleceğe dönük bir şeyler söylemenin ve bunların doğru çıkmasının mümkün olduğuna ilişkin en çarpıcı örneklerden biri Hz. Peygamber zamanında da kâhinliğin görülmesidir. Mesela meşhur bir olay var. Kadın bir kâhin diyor ki, felaket bir sel geliyor. Bunu hemen Hz. Peygambere iletiyorlar. Hz. Peygamber de, 'Kâhinler yalancıdır' diyor. Fakat hakikaten sel geliyor ve peygamberimiz o sel evini basmasın diye kapının önünde ark açarken gene, "Kâhinler yalancıdır" demeye devam ediyor. Çünkü kâhinin bir dediğinin çıkmış olması onun yalancı olmadığını göstermez. Nitekim bugüne kadar da pek çok ilginç harikalardan bahseden kâhinler geleceğe yönelik bir takım keşiflerde bulunmuşlardır, ama her keşifleri doğru çıkmamıştır. Bazıları doğrudur, bazılarıysa yürümemiştir.

Öte yandan batı ülkelerinde bugün de yaygın şekilde büyüye başvurulmaktadır. O kadar ki bazı dünya çapında ünlü isimlerin bir şekilde büyü ile ilintili olduğu yolunda ciddi belirtiler var. Meselâ ünlü pop yıldızı Madonna'nın "Kabala" isimli kitaba ilgi duyduğu bilinmektedir ve kendisi bunu saklamamaktadır. Kabala malum; Yahudi kültürünün önemli kaynak kitaplarından biridir. "Gelenek" anlamındaki Kabala genelde mistik sıfatı ile anılan bir kitap olmakla beraber, Ortadoğu'daki büyü okullarını etkilediği muhakkaktır. Sadece Madonna değil, yine en az onun kadar ünlü bir insan olan büyük sihirbaz David Copperfield'in de "Kabala" merakı bilinmektedir. Ondan önce sihirbazlık sanatının en büyüğü olarak kabul edilen Huduni de öyledir. İlginçtir, bu son üç isim de Yahudi asıllıdır. Tabii ki bunların her birinin parlak kariyerlerini büyüye borçlu olduklarını söylemiyorum. Fakat bazı olağanüstü marifetlerini sadece göz boyama sanatı ile gerçekleştirebileceklerini de aklım almamaktadır. Her durumda büyü modern hayatın da bir parçası olmaya devam etmektedir.

Nostradamus'un şu veya bu şekilde esrarlı etkilere açık bir şahsiyet olduğunda şüphe yoktur.

• *Yalnız David Copperfield'in gösterilerinde efektlerinin çok etkili olduğu söyleniyor.*

Bu başka bir şey... Elbette David Copperfield gibi yetenekli bir adam bazı teknik numaralarla türlü oyunlar geliştirebilir ve göz boyayabilir. Ancak bu büyük sihirbazın bazı gösterileri teknik numaralarla açıklanacak gibi değil. Zaten bilim adamları fiziki şartları yerinde ölçüp tarttıkları halde bazı inanılmaz gösterilerinin sırrını çözemiyorlar. Adam kalkıyor, "Özgürlük Heykeli"ni yerinden yok ediyor. O sırada oradan helikopter filan geçiriyorlar. Bütün bunlar sadece hokus pokustan ibaret olabilir mi? Biri oradan, tam da Özgürlük Heykeli'nin olduğu yerden helikopterin nasıl geçtiğini açıklayabilir mi? Yoksa heykel orada da, helikopter mi sanal? Değil tabii. Copperfield'in böyle tek bir gösterisi yok ki. Birçok gösteri var. Sihirbazların numaralarını çürütmeye adanmış kişiler defalarca bu ustanın gösterilerini aletler kullanarak inceden inceye gözetim altına almışlar, ama işin sırrını çözmeye muvaffak olamamışlardır.

• *Nasıl yorumluyorsunuz?*

Firavun tarafında Hz. Musa ile yarıştırılan büyücülerin ellerindekileri yere atıp da birer ejdere dönüştürmelerini aktaran Kur'an-ı Kerim kıssasını hatırlayalım. Aynı kaynağımız ardından Hz. Musa'nın asasının onları yuttuğunu kaydeder. Tabii bütün bunlar günümüz insanına bir illüzyon gibi gelecektir. Gerçek böyle midir? Sadece bakanlarda göz yanılmasına yol açabilen bir numara mı söz konusudur? Doğrusu şahsen doğaüstü durumlar konusunda inkârcı bir doğaya sahip değilim. Ayrıca bir şey daha söyleyeyim: Herhangi bir eşyayı kaşla göz arasında bir başka ye-

re götürüp sonra geri getirmek bana ille de doğaüstü bir iş gibi görünmüyor. Neden görünmüyor? Zira Süleyman Peygamber'in yanında bulunan kendisine "ilm-i ledün" bahşedilmiş bir zat, göz açıp kapatıncaya kadar Belkıs'ı binlerce kilometre uzaktan tahtıyla, tacıyla Kudüs'e getirebiliyor. Bu da Kuran-ı Kerim'de anlatılıyor. İnanan kişinin bunu sadece göz boyama olarak algılaması mümkün değil. Cisimlerin bir yerden bir yere nakledilmesine dair Amerikalıların yaptığı deneyler de var. Maddenin ışınlanması diye bilim kurgu hikâyelerde işlenen marifet sadece fanteziden ibaret değil. Belki amatörce deneyleri yapılıyor, ama bir şekilde bunun gerçekleşebilir olduğuna sadece uzay yolu meraklıları değil gizli servis uzmanları da inanıyor. Ayrıca şunu da unutmayalım, parapsikoloji 1940'lardan beri küresel gizli servislerin önemli bir ilgi alanıdır. Bu örgütler büyücülerle, medyumlarla türlü çalışmalar yapmışlardır. Materyalist olması gereken ve normalde doğaüstü hikâyelere inanmasını mümkün göremeyeceğimiz KGB'nin bile çok ciddi bir parapsikoloji bölümü vardır.

• *Konuyu Nostradamus'a bağlarsak...*

Nostradamus da muhtemelen büyüye ilgisi olan bir meraklıydı. Dolayısıyla geleceğe yönelik bir takım esrarlı bilgileri bazı bedensiz varlıklardan temin etmiş olabilir. İyi araştırmak lazım... Kesin bir şey söyleyemem, ama Nostradamus'un Kabala'yla ilgisi olabilir.

• *Bilderberg toplantılarını küresel güç bazında nereye koyuyorsunuz? Bu toplantılara önemli gazeteciler, iş adamları, devlet adamları çağırılıyor. Ve bu toplantılara davet edilen insanların bir süre sonra kendi ülkelerinde önemli yerlere de geldikleri bir gerçek. Bunu nasıl yorumluyorsunuz?*

Bilderberg, Mahir Kaynak hocanın dediği gibi gerçekten bir tebliğ yeridir. Ama aynı zamanda bölgesel aktörlerin küresel hanedana biat ettikleri odadır.

• *O zaman Davos nedir?*

Bu ve benzeri yapılara ilişkin kesin bir bilgiye sahip değilim. Kesin konuşan ve yazanların verdikleri malumatlarla da çok tatmin olmuş değilim. Ne söylersem muhakeme ile varabildiğim yorumlardan ibaret olacaktır.

Bu çerçeve içinde Davos'u nasıl anlamlandırabilirim? Herhalde küresel güç odaklarına biat etmiş veya etmeye aday kişilere bir takım görevlerin ısmarlanacağı ortam olsa gerek. Bilderberg gizlidir. Küresel odaklara biat aleni olmuyordur. Fakat Davos bu biatın aslında masum bir amaçla yapıldığını göstermeye yarayacak bir mecra olabilir. Bilderberg'de kararların tebliğ edildiği tezini paylaşabilirim. Fakat bu kararların nasıl tebliğ edildiği meselesini de açmak gerekiyor. Nasıl açabiliriz? Ancak senaryolar tasarlayabiliriz. Nasıl olabilir, nasıl olamaz diye? Mesela ben CFR'nin o gün Bilderberg toplantısına katılan bölgesel aktörlere sunacağı tebliğlerini sunmakla görevli bir adam olayım. Bölgesel aktörlere, dolambaçlı söylemlerle, "Beyler, yukarıda aldığımız kararlar gereğince sen ülkende hıyar yetiştireceksin, sen araba tekerleği yapacaksın, sen de filanca eğilimdeki insanları hapse atacaksın" diyorum. Herhalde bu böyle olmaz. Nasıl olur? Belki de şöyle olur: Ben bir fikir adamı olarak gelirim. Aslında CFR'nin seçtiği biriyim. Yeni eğilimleri size anlatırım... Hasılı Bilderberg'te yapılan, bölge beylerine yukarının talimatlarını iletmektir. Tabii bu süslü bir ambalaj içinde sunulur... Dünyanın gidişatı; iktisadi eğilimler, yeni teknolojilerin açılımları, telekomünikasyon hizmetlerinde tekel durumu gibi bin tane hikâye anlatılır bu toplantılarda. Diyelim ki Yunanlı bir GSM ope-

ratörünün Türkiye'de cep telefonu hizmeti verebiliyor olması sonuçta en çok kime yarayacaktır? Ana hafıza hazinelerine hükmedene yarayacaktır. Onun için Bilderberg hem biat, hem de ikna odası niteliğinde olsa gerek. Bu ikna kaba güçle olmaz. Mutlaka zarif bir ambalajla, tebliğ ve ikna işlemine tabi tutulacak kişinin kendisini kötü hissetmeyeceği ifadeler kullanılır. Görünürde evrensel bir söylem içerisinde, demokratik insan hakları gibi değerler çerçevesinde tebliği geliştirirler ve sunarlar.

• *Buraya katılanlar aptal olduklarının farkındalar o zaman...*

Herhalde bunların pek azı aptal yerine konduğunun farkındadır. Çoğu, kendisini ülkesi veya sektörü için seçilmiş önemli bir misyonun adamı gibi algılamaya devam eder. Aptal yerine konulduğunu değil, önemsendiğini düşünür. Aptal yerine konulduğunu fark edenler de herhalde kendi kendilerini teselli etmenin bir yolunu buluyorlar. Meselâ, "Olsun, ama ülkemde beni büyük adam zannediyorlar. Ben şu veya bu hayati koltukta oturuyorum, böyle bir kariyer az şey mi?" diye düşünebilirler.

• *Buradan gelelim dünyanın en önemli yapılanması olan CFR'ye. CFR için "derin dünyanın politbürosu" tanımlaması yapılıyor. Sizin yorumunuz nedir?*

Çok ilginç ve herhalde doğru bir tanımlama. Dünyada her olan biten CFR'nin istediği doğrultusunda oluyor değil. Böyle hiçbir şekilde bir şey kabul edemiyorum. Mesela Fransız gizli servisi öyle bir iş çevirir ki, bu İsrail'in canını sıkabilir. İsrail de MOSSAD eliyle bu sefer Fransa'nın başına öyle bir iş açar ki, iki ay boyunca varoş tehdidiyle boğuşur. Meselâ yani... CFR neticede böyle bir çatışmayı istemez. Zira iki ülkenin yetkili kadroları içinde CFR tarafından seçilmiş üyeler vardır. Bütün gelişmeler düz bir mantıkla açıklanamaz; çapraz bağlar her zaman kafaları karıştıracak düğümler oluşturabilir. Bizim Susurluk olayında-

ki gibi. Meselâ aynı arabada ülkücü kökenli bir şahıs, sol kökenli alevi bir emniyetçi ve bir milletvekili kaza geçirebilir... 72 milletten bir sürü insanın harman edilmek istendiği gizli, yarı gizli veya yarı açık cemiyetlerde sık sık çelişmeler yaşanabilir. Ancak bunlar hakkında sadece akıl yürütme ile bir kanaat sahibi olabiliriz. Şeffaf olmayan ve olması muhtemel bulunmayan bu tür örgütler hakkında yapılan yayınlar, şimdi bizim yapacağımız da dâhil, dünyanın dalaverelerini berrak bir zihinle algılanacak hale getiremez. Her yorumu bu kayıtla değerlendirmek lazım. Zira bu alan öyle karmaşık ve karanlık bir alan... Bir arkadaşım anlatmıştı. Adamın biri mason olmuş... Büyük bir "birader"ile sohbet ederken, "Masonluk nedir?" diye sormuş. Birisi de, "Masonluk, iç içe kırk tane kutu. Birini açıyorsun, içinden bir tane daha çıkıyor. Açıyorsun bir tane daha, açıyorsun bir tane daha" demiş. Arkadaşım, "Peki üstat, sen son kutuyu açtın mı?" diye sormuş. Adam, "Açtım" demiş. "Ne çıktı içinden?" "Dışkı." CFR de herhalde esrarlı bir kutudur. CFR'nin içinde mutlaka bir kutu daha olduğunu zannediyorum. Sonra bir kutu daha belki... Peki en son kutunun içinde ne var? Hissimce bir necaset olduğu muhakkak, ama şeytan pisliği midir, insan pisliği midir bilmiyorum. Necaset olmasa dünya bu kadar alçakça sömürünün yürüdüğü bir gezegen haline gelemezdi.

• *Peki, CFR kime hizmet eder?*

Herhalde bilinçli veya bilinçsiz şekilde şeytana tapanlara yahut kendilerini ilah sanan şeytan oyuncaklarına, dolayısıyla şeytana hizmet ederler. Görünürde ABD'ye veya küresel sermayeye ama esasta şeytana...

• *CFR'nin Foreign Policy diye bir yayın organı var. Burada önemli makaleler yayınlanıyor. Kemal Derviş'in bir makalesi çıkmıştı.*

Güzel. Peki, Ahmet Davudoğlu'nun makalesi çıkabilir mi? Bazen mümkün... Aykırı veya bir ölçüde muhalif görüşlere de yer verilebilir. Fakat genellikle kendi planlarına uygun olanların ısmarlanmış makaleleri yayınlanabilir.

• *CFR'nin uluslararası alanda daha çok ses getirecek daha geniş bir yayın ağı yok. Yoksa var da biz mi bilmiyoruz.*

Olmaz, olması da mümkün değil. Mesela Cenab-ı Hakk'ın nesi vardır? Melekleri vardır, sayısız karmaşık mikrokozmik ve makrokozmik mekanizması vardır. Şeytan da Allah'ın bir sistemidir. Şeytan kendi kendisini var etmiş değil. Allah iyiliklerin tanrısı da, şeytan kötülüklerin tanrısı mı? Hayır, şeytan da Allah'ın mekanizmalarından biri... Kendilerini tanrı gibi gören bu efendiler de, her bir işi tek elden görmezler. Bütün medya kuruluşlarına karmaşık yöntemlerle nüfuz edebildikleri için neden doğrudan kendilerine bağlı yayın ağları oluşturmasınlar. Hangi etkili yayın çarkı onlara zarar verebilir? Kitlelere ulaşacak yayınlar için gerekli mali destek reklâm çarkı sayesinde kendilerince işletildiğine göre, "sahibinin sesi" olarak damgalanacak düzeneklere niye tevessül etsinler?

• *Ama Foreign Policy'de çok önemli yazılar yayınlanıyor ve ülkelerin kaderiyle oynuyorlar. Nitekim Huntington'un yazısı da ilk defa orada yayınlandı.*

Evet. Bu yazıların önemli olması güdümlü olmadıklarının kanıtı mıdır?

• *Tam tersi öyle olduklarının kanıtıdır.*

Burada güdülmemiş yazılar da olabilir, ama istisnadır. Bunlar ayrıca CFR'nin ve benzerlerinin masum birer küresel düşünce kuruluşu olarak algılanmasını sağlamaya yönelik yayınlar da olabilir.

• *Dünyayı yöneten gizli güçler bağlamında CFR'yi önem sırasında nereye koyabiliriz?*

Herhalde görünür olanların içinde en önemlisi budur. Ama içindeki kutuyu bilmiyoruz. Burayı mason locaları veya karşıt gibi dursa da Opus Dei gibi mistik temelli çekirdeklerin etrafında oluşmuş bir yarı tanrılar meclisi şeklinde düşünmüyorum. Buranın gerisinde çok büyük zenginler var. Makul bir zenginlikle kıyaslanacak servetler değil. CFR bunların icra organı gibi bir şey olsa gerek. Peki o tür akıl dışı servetlerin sahibi olanların varlığına yaklaşacak birileri ortaya çıkarsa ne olur? Mesela dünyanın en büyük otomotiv üreticileri arasında ilk on içine giren bir patronun doğmakta olduğunu düşünelim. Ona ne yaparlar? "Gel bakalım, sen de yarı ilahlar meclisimize katıl" mı derler, yoksa bu adamı yok etmeye mi çalışırlar? Belki de şöyle söylerler: "Arkadaş, ya yok olacaksın ya da bizi şirketlerine ortak edeceksin." Bağımsız aydının bu küresel dalavere merkezlerini bütün çıplaklığı ile anlaması zordur. Bağımlı aydın olarak aralarına girsen ve bir yere kadar gelsen anlarsın. Ama o zaman ya onlardan birisin veya onların tetikçisisin demektir. Deşifre eder misin, etsen yaşatılır mısın, iyi düşünmek lazım. Doğrusu şahsen bağımsız hiçbir aydının bu çarkı doğru dürüst anlayabildiği kanaatinde değilim. Ben de anlamıyorum, sadece yumağı çözmeye, düğümleri basitleştirmeye, bir takım bağlantılar kurmaya çalışabiliyorum. Rahatladığım bir tek nokta var: Bunlar kesinlikle "satanist" -kendisini satanist diye tanıtan akımın inanışlarıyla özdeş bir satanizmi kast etmiyorum- sapkınlarla işbirliği içerisinde olan, bu yüzden de her kötülüğü yapabilecek adamlar. Mesela bu adamlar pekâla çocuk katledebilirler, hem de kilisede icra edilen bir ayin esnasında. Zira şeytan bunu ister. "Gözünle mi gördün?" diyeceksiniz. Hayır, sadece öngörüyorum, gözümle görmüş gibi zihnimde resimlemeye çalışıyorum. Çünkü bu vahşeti kolayca işle-

yecek bir maya hiçbir insanda yoktur, ama insan şeytanla pazarlığa girerse şeytanı tanrı zannederek bunu yapabilir.

• *Ankara'da bir sanayi sitesinde böyle bir olay yaşandı. Adam haşa, "Ben Allah'ım" demiş ve bir kısım esnafın üç milyon dolarını almış.*

Evet, aynı şey... Sana böyle birisi geliyor ve "Nijerya'daki petrol yataklarından 20 milyar dolar kazanmak istiyorum. Bu sene garanti, ama sen önce 100 bin kişi öldüreceksin" diyor. Böyle pazarlık olur mu? Senaryo ile çözümlemeye çalışıyorum. "Petrol fiyatını artıracağım. Şöyle olacak, böyle olacak" diyor. Bunlar bana çok uçuk yakıştırmalar gibi görünmüyor. Böyle işbirliği yapılabileceğini düşünüyorum. Diyeceksiniz ki bu müspet bir veriye dayanmıyor. Evet, başka kim müspet bir veriyle bu karanlık güçlerle alakalı bir açıklama yapabilir? Bunlar üstün teknolojilere hükmettikleri için bizi çırılçıplak görebilirler, ama biz onları karanlıktan izleyemeyiz. Uşak aydın olursak ancak sistem hakkında bir şeyleri öğrenebiliriz. Kısacası bağımsız bir aydının bu çarkı deşifre etmesi mümkün değil. Ne yapabiliriz? Nasıl bir şey olduğunu tanımlayamaz, ama sonuçlarından yola çıkarak bir tasvir gerçekleştirebiliriz. Tasvir kaçınılmaz olarak sübjektiftir.

• *Saç ayağının sonuncusu Trilateral Komisyonu hakkında ne söyleyeceksiniz?*

Sonuncusu mu acaba? Bizim bilmediğimiz ve burada anmadığımız başka yapılanmalar yok mudur? Öyle veya böyle Trilateral Komisyonu sanıyorum CFR'yi kuran çetenin bir başka örgütü. Trilateral Komisyonu'nun doğuşunun sebeplerinden biri de Asya olabilir. Yani işin içinde Uzakdoğu da var. Uzakdoğu'nun bazı önemli figürleri bir şekilde küresel çetenin arasına girmeyi, -belki de sızmayı demek lazım- başardı. Bu birilerinin himayesiy-

le gerçekleşmiş olabilir. Ya da şuna benzeyebilir: Mesela ben 10 kişilik bir çetenin içerisindeyim... Bir gün tutup bu çeteye çok yetenekli bir tetikçi getiriyorum ve 11 kişi oluyoruz. Böylece benim iki oyum oluyor. Birilerinin himayesiyle bu küresel çete meclisine girebilen etkenlerle beraber Trilateral Komisyonu ihtiyacı doğmuş olabilir. Fakat senin sorduğun CFR'yle Trilateral Komisyon arasındaki farkın ne olduğu konusunda güvenle kaydedebileceğim bir fikrim yok. Şunu düşünebiliriz: Bazen küresel sermayeyle çatışan şirketler, kişiler vardır. Bu çatışmaları önlemek için ortaya çıkarılmış bir komisyon olabilir. Mesela 11 Eylül tezgâhını bütün küresel çete unsurları benimsemiş olabilir mi? Sanmıyorum. Mutlaka muhalefet eden birileri olmuştur. Belki de tezgâh, buna muhalefet edeceği öngörülenlere bildirilmeden yapılmıştır. O zaman, uzlaşmaya vardıkları veya aralarındaki anlaşmazlıkları giderdikleri yer Trilateral olabilir.

• *CFR'nin, Bilderberg'in ve Trilateral'in ayrı ayrı üyeleri var. Bir de bu üçüne birden üye olanlar var. Üçünün daimi üyeleri neredeyse 20 yıldır pek değişmiyor. Sadece ölenin yerine yenisi geliyor. Bu nasıl bir yapılanma?*

Derin yapılanma herhalde böyle olmalı. Rahmetli Necip Fazıl'ın "İdeolocya Örgüsü" isimli eserinde "Yüceler Kurultayı" diye senato benzeri bir kurum vardır. Yüceler Kurultayı'nın 63 üyesi vardır; biri öldüğü zaman geri kalan 62 kişi ittifakla yeni birini seçmek zorundadır. Bu, aslında insanoğlunun düşünebileceği en sağlam kurumlaştırma yöntemlerinden biri olsa gerek. Diyelim ki 10 kişilik pırlanta gibi adamlardan oluşan bir takım kuruyorsunuz. Bunları başlangıçta çok sadık, çok erdemli, çok değerli kişilerden seçiyorsunuz. Ve tabii her fani gibi siz de öleceksiniz. Diyorsunuz ki kural şudur. Bir kişi öldü mü geri kalan 9 kişi yeni adamı ittifakla seçecek. Ne olacak? Teorik olarak 9 ta-

ne iyi adamın seçtiği kişi de iyi olacaktır. Allah'ın takdiri mahfuz, kâğıt üzerinde bu teorik çerçeve sürecek demektir. Fakat değim gibi kâğıt üzerinde... Zira 9 veya 10 tane, yahut 62 tane çok iyi adamın muhakkak en iyi adayda karar kılacağı kesin değil. Biri çıkar, bütün heyeti kötü bir adamın adaylığına ikna edebilir. "12 Öfkeli Adam" filmini hatırlayalım.

• *Sidney Lumet'nin yönettiği ve Amerikan hukuk sistemini sorgulayan film.*

Orada gerçi tek kişinin, kurulun öteki üyelerini hayra doğru değiştirip ikna etmesi işleniyor, ama tersi de neden mümkün olmasın? Filmde 11 kişi çocuğun suçlu olduğuna inanıyor, bir tek kişi inanmıyor. Ama o bir kişi film boyunca olağanüstü bir hukuk, mantık ve ahlâk mücadelesi veriyor ve 11 kişinin sanıkla ilgili kesin mahkûmiyet tezini çürütüyor. Yani bir insan bunu yapıyorken, Allah 10 tane adamın kafasında kırk farklı düşünce oluşturabilir. Çünkü başlangıçta mükemmel insanlardan seçilecek olan 10 kişilik heyet fanus içinde yaşamayacak. Diyelim ki bu 10 kişiyi Siyonist zihniyetteki Musevilerden seçtiniz. 3 bin yıldır dünyanın en güçlü dayanışma düzenini oluşturmuş bir kavim değil mi Yahudiler? Öyle olmalarına rağmen, üstelik de tamamı Siyonist anlayışta 10 Yahudi'den oluşan bir kurul meydana getirseniz, yine de sürekli kendileri gibi adayların en iyisini seçeceklerine dair teminat yoktur. Bu 10 kişinin tamamı ölünceye kadar dost ve mütecanis bir kurul olarak yaşayacaklarına ilişkin herhangi bir teminat düşünülemez. Aynı babanın oğulları, aynı şeyhin halifeleri, hatta aynı Peygamber babanın evlatları arasında ömürleri boyunca sürebilecek bir uyumun teminatı yoktur. Diyelim ki İngilizsiniz ve devletiniz için 10 kişilik bir "gizli devlet konseyi" oluşturdunuz. Hadi Kral veya Kraliçeyi de bu kurulun bir üyesi yaptınız. Zaman içerisinde bir ba-

karsınız birisi eşcinsel olur. Diğerleri de eşcinselliğe karşı... İçlerinden biri öldüğünde eşcinsel kişi, yeni adayın da kendisi gibi olmasını istedi ve seçimi kilitledi. İttifak aranıyor ya, ille onun da onaylayacağı biri olacak... Hasılı bu küresel çeteler için de geçerlidir. Böyle heyetlerin üyeleri arasında sınırsız çeşitte değişim görülebilir. Birbirleri ile aynı bakışı sürdürerek ölenin yerine sistemin gerçekten istediği adamı seçme imkânı kalmayabilir. Bu biraz tanrıcılık oynamaya kalkışmaktır. İnsanoğlunun kendisinden sonraki zamanlar için de geçerli olacak formüller geliştirirken mutlak ve şaşmaz sistemler bulması imkânsızdır. Olabilecek en az hasarlı yöntemden ancak söz edilebilir. Aksi halde ilahi bir oyun oynadığını zannedenler kadar gülünç bir şey yoktur. Şeytan bunlarla nasıl da eğleniyordur? Kendilerini tanrı zannettirerek dalga geçiyordur bunlarla. Peki kimdir bunlar? Yani ömür boyu üyelikleri sabit olanlar? Bunlar herhalde Hungtinton ya da Barnett gibi adamlara şu mahut raporları ısmarlayan üst çete üyeleridirler. Ancak şunu biliyoruz ki, o raporlara göre çok zekice fırıldaklar tasarlıyorlar, ama çoğu zaman evdeki hesap çarşıya uymuyor. Irak'ta uymuyor, Vietnam'da uymuyor. Şüphesiz bazen uymayacağını baştan bilerek girdikleri işler de vardır. Sırf kan dökücülük şehveti ile değil de, meselâ kendi ordularının savaşabilirlik düzeyini ölçmek veya geliştirmek için de böyle işlere girişmeleri mümkün. Bu parlak geri zekâlılar nefislerini eğlencelik hale getirdikleri için şeytanın maskarası olmuşlardır. Tabii bu demek değildir ki, bütün başarısızlıklarını önceden ihtimal olarak bir kenara kaydetmişlerdir veya özellikle o ihtimale rağmen girişimde bulunmuşlardır. Herhalde çoğu zaman tanrısal varlık olduklarının inanmanın gereği olarak, "Bu sefer tamamdır" diyerek giriştikleri işler lanetlik bir maceralara dönüşebilmektedir. Aslında bunlar deneme yanılma yöntemiyle tanrı olacaklarını zannediyorlar. Yani Viet-

nam'da başaramadık, Afganistan'da başardık. Neyi başardılar? Afganistan'da Rusya'yı sepetledik diye düşünüyorlar. Bu arada Bush gibi zavallılar da, "Sen Tanrı tarafından seçilmişsin" dendiği zaman, onlar da daha alt düzey seçilmişleri bularak kendilerine verilen kuklalık rolleri başarıyla oynuyorlar.

• *Neticede CFR, Trilateral ve Bilderberg dünya yönetiminde önemli merci konumundalar.*

Herhalde evet, ama şunu unutmamamız gerekiyor. Bizlerden şimdilik bu kadarını anlamamızı istiyorlardır. Daha doğrusu bu kadar anlamamızdan memnundurlar. Eğer dikkatli olmazsak bu anladığımızı kötü kullanır, kitlelerin küresel çete karşısında çaresizlik hissine kapılmalarına yol açarız. Oysa onların yeterli göreceğinden daha fazlasını bildiğimizi düşünüyoruz ama yargı önünde kanıtlayacak kadar kesin delil ve belgelere sahip bulunmadığı için dikkatli konuşuyoruz. Adamlar meselâ küresel çetenin güdümündeki önemli bir sektörün önemli bir temsilcisine, "Şurada filanca virüsü çıkaracağım, sen ilacını hazırla; dünyanın parasını kazanacaksın" gibi şeyler söylüyorlar. Bu bir duyum değil, tahmin ve benzetme... Ama kesin bildiğim başka şeylerden hareket ederek yaptığım bir benzetme. Şimdi böyle şeyleri nasıl ispatlayayım? Dünyada bu kadar alçakça işlerin ısmarlandığını ve yapıldığını biliyorum, ama ispatlayamam ki. Ayrıca böylesi bir durum sadece batılı güçler için geçerli değildir. Aksine dünyanın dört bir yanında iktidar çılgınlığı benzeri çirkinliklere yol açabilmektedir. Bazen, "Allah'a yakınlıkta en iyi ben olacağım" diye harekete geçenlerin, farkında olmadan nefsini ilahlaştırdığını ve böylece şeytanın oyuncağı hale geldiğini görebiliriz. Mesela İran Devrimi sırasında da şeytanla pazarlık yapıldığını ve bu yüzden katliamlar gerçekleştirildiğini düşünüyorum. Şah devrildikten sonra yapılan ideolojik temizliğin şeytana taahhüt edil-

miş bir diyet olması ihtimal dışı değildir. Bu tabii öyle birebir şeytanla diyalog halinde gerçekleşmiş bir pazarlık olmayabilir. Ancak katliam boyutlarına varan ve 100 bin İranlı'yı öldürten temizlik mutlaka şeytanla işbirliğinin doğurduğu bir afettir.

• *Nasıl bu kadar eminsiniz?*

Nasıl emin olabilirim? Tabii bu akli bir emin oluş değil, hissi yaklaşımdır. Neden böyle hissediyorum? Bir Müslüman toplumda böylesi vahşet ancak şeytan adına yapılabilmiş bir iş olabilir. Gerçi bunu yapanlar kendilerine göre dinden hüküm çıkarmış, öldürdüklerinin kesin "mürtet" olduğuna inanmışlardır. Bu hükme nereden varabilmişlerdir? Mürtet hakkındaki güncel dini kuralları evrensel saydıkları için varabilmişlerdir. Peygamber zamanında mürtet sadece bir inanıştan dönen kişi değildi. Aynı zamanda sürekli cephe hayatı yaşayan Müslüman toplumun içinden kaçıp karşıya sığınmış bir vatan haini durumundaydı. Bugünün kültüründe bile cepheden kaçmanın cezası ölümdür. Hele karşı tarafa kaçan bir askerinizi, ele geçirdiğinizde en şiddetli cezaya çaptırmazsanız aynı iş yol olmaz mı? Bu cephe şartlarının kuralıdır, İslâm'ın sulh zamanlarında öngöreceği bir yaptırım değil. Nitekim Hazret-i Ömer, halifeliği sırasında Mısır valisinin bir mürtet hakkında uyguladığı idam cezasından hoşlanmamış, "Ben olsam ona sürekli tekrar aramıza dönmesini teklif ederdim" demiştir. Tabii İran İslâm'ında Hazret-i Ömer'in adına tahammül yok, nerede kaldı ki bir içtihadını benimseyebilsinler... Hâsılı şöyle veya böyle kendilerine göre dinden hüküm çıkardıklarını zannedenler yüz bin insanın öldürülmesinden sorumludurlar. Kuran-ı Kerim'de, "Onlara amelleri şirin gösterildi" diye belirtilenler böyle olsa gerektir. İnsan bunu kimle yapar? Şeytanın vesvesesiyle yapar. Ama her şey Allah'ın mülkünde oluyor. Şeytan Allah'ın mülkünün dışında mı? Burada kim sınanıyor? Ken-

dilerini tanrı zanneden sapıklar mı, yoksa bizim gibi bu mevzularda acizlikleriyle pek barışık yaşayabilenler mi? Bana sorarsanız biz özgür olmayanlar, mağdurlar ve mazlumlar sınanıyoruz.

• *Gelelim İlluminati'ye... Texe Mars "İlluminati" kitabında dünyayı yirmi büyük ailenin yönettiğini ve bu ailenin sloganının da, "Kaostan düzen çıkar" olduğunu ileri sürüyordu.*

Texe Marrs'ın İlluminati kitabını okudum. Ama oradaki iddiaların belgelerinin var olduğu kanaatinde değilim. Ortada bu kadar kesin konuşmayı mümkün kılacak bir belge olmamasına rağmen, böyle bir küresel çetenin varlığına inanma eğilimindeyim. Neden? Bugün diyelim ki bizim toplumumuzda siyasete az çok kulağı delik yüz vatandaştan doksanı mesela Kemal Unakıtan'ın bir takım mali işler açısından en azından usulsüzlük yaptığından emindir... Öyle değil mi? Evet... Gerçi hiç kimse herhangi bir yolsuzluğu belgeleyemiyor ama siz vicdanen emin olduğunuza hükmedebiliyorsunuz. Haksız da olabilirsiniz, ama Unakıtan'ın verdiği resim, sizin suizan beslemenizi olabildiğince kolaylaştırıyor. Texe Marrs'ın durumu böyle bir durum olsa gerek. Yani vicdanen emindir. Bu insanların kendileri, "Evet biz İlluminati çetesiyiz ve dünyayı yönetmeye çalışıyoruz" demedikleri sürece de kimsenin elinde somut bir belge olmayacaktır. Ancak daha önce de söylediğim gibi dünyayı şu ya da bu kişi yahut kişiler idare etmiyorlar. Dünyayı şeytan bile idare etmiyor, Allah idare ediyor. Sadece bir takım varlıklı ve zeki görünümlü ahmaklar dünyayı kendilerinin idare ettiğini zannediyorlar. Bu Allah'ın kendisiyle dalga geçmeye cüret edenlerle dalga geçişidir. Belki Texe Marrs'ın saydığı ailelerin yüzde 99'u gerçekten dünyayı idare ettiğini zanneden lobinin üyesidirler. Fakat sonuçta bunlar dünyayı idare ettiklerini zannederler, o kadar. Dünya bir merkezden idare edilebilecek kadar kendi başına değildir. Bir

meteoru hiç kimse öngöremez. Nuh Tufanını hiç kimse engelleyemez. Güneydoğu Asya'daki tsunami kimsenin hesabında yoktur.

• *Bu insanlar ne yapıyorlar o zaman?*

Evet, bunlar dünyayı yönetmiyorlar, ama fitne çıkarabiliyorlar. "Kaostan düzen çıkar" sözü kendi kendilerini aldatmalarını yansıtır. Sadece ve sadece kaos üretebildiklerini bildikleri için ve bu kaos da şeytanın misyonu olduğu için küresel kaos yaratıyorlar. Bunlar yeryüzünde ahlâksızlık, sapkınlık, zulüm ve vahşetle iyiliğin kavgasında şeytanın askeri olmuş zavallı megalomanlardır. Güçsüz müdürler? Kötülükte rekorlar kırabilecek kadar güçlüdürler... Fakat iyilik tahsil etmede hiçbir sanatları yoktur.

• *Kendileri bu ismi veriyorlar. Aydınlanma anlamına geliyor.*

"Aydınlanma"nın Masonik bir terim olduğu kanaatindeyim. Işık vs gibi kavramlar İslami kavramlardır aynı zamanda. Fakat nihayetinde güneş nasıl ortak ise ışık da evrensel bir hazinedir. Onun için kullanmalarını yadırgıyor değilim. Yani ister onlar bunu gerçekten küresel bir yönetim merkezi gibi algılasınlar, ister birtakım "komplo teorisyenleri" onlara böyle iddiada bulunsun, dünyayı onlar yönetmiyor. Dünyadaki kötülükleri bile onlar tek başına örgütleyebiliyor değillerdir.

• *Bu şekilde kendilerini efsaneleştirmek hoşlarına gidiyordur.*

Tabii ki. Birbirlerini zaten böyle yüceltiyorlardır. Bir de ruhların dönüşüne, eskilerin tenasüh dedikleri, batıda reenkarnasyon başlığı altında toplanan kanaatlere yatkın ve yakındırlar. Dikkatinizi çekmiştir belki, bunların organ değiştirerek çok uzun yaşayabildikleri görülür. Daha önce de değinmiştik; sırf bu

adamlar için insanlar öldürülür. Organ mafyası özellikle bu kaymak tabakası için çalışır. Neticede bu insanların kötülüklerinin sınırı yok. Bunlar dünyayı kendilerince idare ediyorlar. Yaşayan insanlar arasında dünyanın nimetlerini olabildiğince adil bölüştürmeyi sağlayabilmek bir beceri söz konusu olduğunda ortada yokturlar. Yoksullarla ve zenginler arasındaki uçurum "İlluminati" veya başka bir ad altındaki küresel çete yahut çetelerin rızasıyla büyümeye devam etmektedir. Kimse dünyaya bunların yaptığı düşmanlığı yapmış değildir.

• *Kuru Kafa ve Kemikler Örgütü hakkında neler söyleyeceksiniz. Hem baba hem de oğul Bush bu örgütün üyesiler. Tanınmış çok fazla sempatizanı da var.*

Bu örgüt hakkında hem bizde hem de dışarıda yapılmış yayınların önemli bir kısmı abartılıdır. Bu örgütün bir şer mekanizması olduğunda kuşku yoktur. Bu örgüt küresel sömürü kadrosu için kullanılabilir yetenekli eleman sağlar. Bu örgüte girenler çok önemli sırlara vakıf olmazlar. Oraya girenlere dünyada çok önemli adamlar haline gelecekleri söylenir. Zekâları bu düzeydedir, ama en azından belli özellikleri vardır. Buraya girenler bir şekilde suçluluk duygusuna mahkûm edilirler. Sözgelimi cinsel taciz yoluyla iğfal edilip başlarını kaldıramaz hale getirilebilirler. Başka bir yöntemle de, mesela hırsızlıkla da kirletilebilirler ki, daima kullanılmaya mahkûm hale gelsinler. Sonrasında artık sistemin dışına çıkıp sistemi lanetleyemezler. Sistemi lanetleyip, sistemi deşifre edip insanlara bu çark hakkında bilgi aktarmalarını önleyen bir kirletilmeyle karşı karşıya kalırlar. Bu aynen maymun avı kavanozuna benziyor. Rahmetli Necip Fazıl'ın batıcıları da bu benzetmeyle kökten sağlıklı biçimde teşhis ve tasvir etmektedir. Maymun avı kavanozu nedir? Hindistan cevizini kavanoza koyuyorsunuz... Maymun cevizi içinden alacak. Tutuyor,

ama avuçladığı zaman kavanozun ağzı dar olduğu için kapağın boğuk kısmına takılıyor. Böylece avcı maymunu avlıyor. Kuru Kafa ve Kemik aslında maymun kavanozudur. İnsanlara bir Hindistan cevizi konuyor. Hindistan cevizi nedir? Dünyada önemli adam olma, gelecekte etkin görevler alma.

• *Neticede...*

Neticede... Kuru Kafa ve Kemik tıpkı fuarlardaki stantlara benzerler. Kendilerine uygun gördükleri gençlere el atarlar ve onları şeytanın askerliği göreviyle görevlendirirler. Ayrıca Kuru Kafa ve Kemik'in bir tane zenci üyesi var mıdır?

• *Yoktur...*

Olamayacaktır da. Dünyanın hangi kültüründe bu kadar net bir ırkçılık vardır. Bu ancak Siyonizm'de vardır. Dolayısıyla ana ideoloji Siyonizm'dir. Ancak bu demek değildir ki, sistem daima Siyonizm'e hizmet etmektedir. Zaman zaman sistem iyi işlemeyebilir; dolayısıyla "İsrailoğulları yeryüzünün efendisidir, geri kalanlar köledir" denklemi bazen bozulabilir.

• *Evanjelikler de neticede Yahudilerin üstün ırk olduğuna inanıyorlar.*

"Biz onlara hizmet edersek başarılı oluruz... Tanrı'nın gözünde değer kazanırız" diyorlar. Martin Luther de amcası sayesinde ciddi bir Kabala meraklısı değil miydi? Nedir Kabala? "Gelenek" anlamında Yahudi mistisizmidir aslında. Belki de Hudini, David Copperfield, Madonna ve hatta Orhan Pamuk'un başucu kitabı budur. Martin Luther'in Kabalaya meraklı olması Hıristiyanlar arasındaki Yahudi düşmanlığını ortadan kaldırmaya yönelik süreci başlatan sebeplerden biridir. Evanjelik isyanının doğuşu Katolikliğe karşı haklı bir çıkıştır. Katolikler Eski Ahit denen Tev-

rat'ı semavi kaynak saymazlar. Martin Luther ise, "Eski Ahit de bizim kitabımızdır" der. Böylece çok sayıda Hıristiyan insanın kafasındaki çok kötü Yahudi imajı birden bire değişmeye başlamıştır. Siyonizm Hıristiyanlığı bölen bu manevranın içinde, ta o zamanlardan beri varlığını ve etkinliğini göstermiş olabilir.

• *IMF ve Dünya Bankası'nın işlevleri nelerdir? Bunlar hakikaten zor durumdaki ülkelere yardım etmek için mi varlar?*

Güldürmek için mi soruyorsunuz? Böyle bir şeyi artık televole iktisatçıları bile gözümüzün içine baka baka söyleyemezler. Bunlar küresel sermayenin bütün dünya ölçeğinde ülkeleri ve kaynakları rehin almak üzere geliştirilmiş sistemlerdir. Borç yoluyla cendereye alınan ülkeler iç varlıklarından soyulmaya mahkûm edilirler. Sözgelimi bölgesel veya küresel bir iktisadi bunalım patladığında en kötüsü, değerini daha da düşürme ve enflasyonu körükleme bahasına sınırlarınız içinde tutup aşabileceğiniz finans çalkantılarını faciaya dönüştürmek IMF'cilerin marifetidir. Ondan sonra küresel sermaye gelir, ülkenizin öncelikle finans sistemini fetheder. IMF ve Dünya Bankası gayet tabii ki kapitalist bir dünya sisteminin unsurlarıdırlar. Küresel sermayeden başka bir yere hizmet etmeleri mümkün değildir. Sistem şudur: Küresel sermaye bütün varlık sahiplerinin varlıklarından nemalanmayı sisteme bağlar. Sen de kazanacaksın ama bir yere kadar. Nereye kadar? Küresel aktör olma ihtimaline kadar. Yine sen kazanacaksın, ama senin kazandığından da aslan payını o alacak. Muhakkak ki sen aynı zamanda denetlenebilir bir kazanan olacaksın. O yüzden IMF ve Dünya Bankası küresel çetenin tefeci vezneleridir. Ülkelere borç verirler; beraberinde de borçlarını ödemelerine imkân bırakmayan akıllar verirler. Sen uğraş ki, borcunu ödeyebilesin. Bir dahaki bunalımda borcuna karşılık malını yok bahasına haczedercesine seni özelleştirme girdabına

sokarlar. Bu kuruluşlar sureti haktan bir çark gibi görünseler de mantıkları şaşmaz: Ülkeleri borçlandırıp küresel tefe çetesine rehin haline getirmek. Aksi halde onların aklı ve desteği ile iflâh olmuş biri çıkardı.

• *Buralarda çalışıp daha sonra kendi ülkelerinde önemli görevlere gelen insanlar da var. Mesela Meksika başbakanı bir zamanlar Dünya Bankası'nda çalıştı. Özal, Kemal Derviş buralarda görev yaptılar.*

Şüphesiz bazı ülkeler önemlidir. Meksika, Amerika için önemlidir. Ciddi bir eroin ve kokain trafiği vardır. Dolayısıyla Meksika'da, özellikle Meksika körfezinde çok ciddi bir uyuşturucu rantı oluşmaktadır. Bu yüzden Meksika sistem için doğrudan maaşlı eleman çalıştırmayı gerektirecek kadar önemli bir ülkedir. Doğrusu bu bağlamda Özal ve Derviş'i çok farklı görevler içerisinde görüyor değilim. Bazıları için kör ölür, badem gözlü olur... Onlardan değilim. Ayrıca gelen gideni arattığı için eskiye destan düzmeye kalkışanlar çoktur. Rahmetli Özal'ın küresel sistem için yetenekli bir aktör olduğunu düşünüyorum. Çok basit bir figüran değil, önemli bir aktör. Küresel sistemin bölge odaklı bir misyonunu kendisi temsil etmiş olabilir. Özal başbakan olduktan bir iki ay sonra Türkiye'nin doğu ve güneydoğu bölgesinin mahalli ağızlarını ayrıntılarıyla bilen 25'e yakın istihbarat elemanını bir gecede Yunanistan masasına tayin ettirmiştir. Ondan sonra da PKK şahlanmıştır.

• *Amacı ne olabilir ki?*

Bunu Özal bilerek mi yapmıştır? Herhalde bilerek değil gafil avlanarak olmuştur. Öyle veya böyle, önemli olan bunun Özal zamanında yapılabilmiş olmasıdır. Kim bilir belki de Özal'a çok parlak bir yalan söylemişlerdir. Meselâ CIA veya MOSSAD ge-

lir, tabii CIA ve MOSSAD olarak değil, Özal'ın okul arkadaşı olarak gelir, büyük bir iyilik yapmak ister gibi anlatır: Yahu sizin istihbarat teşkilatınız var ya, MİT... Eee? O kuruluş, Kürtlerin yaşadığı bölgelerde halka kötülük yapıyor. Bu yüzden Kürtler devlet düşmanı haline geliyor... Ee... Sen en iyisi mi, bu servisin oradaki bir kısım ajanlarını uzaklaştır. O ajanlar ortalığı öyle kötü karıştırıyorlar ki, bütün bölge halkı hem Türkiye'ye, hem de müttefiklerine düşman oluyor... Tamamen hayali bir diyalog bu... Ama işler mi? Bal gibi işler. Ondan sonra? Haydiii, buyurun Yunanistan masasına! Olur mu olur! Ama buna bakarak, "Özal Kürtçülük cephesinin bir parçasıydı" diyemeyiz. Daha pek çok ummadığımız kişi aynı davaya bilerek veya bilmeyerek hizmet etmiştir. Yargısız infazları güya Türkiye'nin bütünlüğü adına işleyenler, aslında bölge halkı arasında devlete düşmanlık duygularını yaymakla kalmamış, aynı zamanda PKK'nın iğrenç vahşi eylemlerini bile askere veya polise mal etme durumu doğmuştur. Daha doğrusu PKK bu propagandayı başarı ile yürütmüştür. Ne düşünürken ne yapmış oldular? Devleti savunurken devleti daha zor duruma düşürdüler. Bu sebeple Özal'ı ihanetle değil, dalaletle eleştirebilirim. Kendisinden sonra gelenlerin hepsinden daha zeki olduğu için bu tür oyunları görebilmeliydi.

• *Kemal Derviş toplumun her kesiminden ağır eleştiriler aldı.*

Tabii Kemal Derviş bir Özal değildi. Her bakımdan Özal daha üstün ve en önemlisi daha elverişlidir. Özal bir kere sağda bulunan bir adamdır. Türkiye artık 80'li yıllardan itibaren solun iktidar yüzü göremeyeceği bir çizgiye giriyordu. Kemal Derviş ise solda arz-ı endam etmişti. Hoş, onun solculuğu Blair'inki kadar bir anlam taşıyabilir ya, ayrı fasıl. Dahası Özal halktan biriydi ve ötekine nazaran bayağı şirin bir adamdı. Kemal Derviş ise seçkinler taifesinden idi, soğuktu. Sabetay olduğuna ilişkin söylem-

ler bir anda halkı sarmıştı. Eşi de Yahudi asıllı diye konuşuluyordu. Türk toplumunun böyle birini ajan olarak görmesi için her türlü şart tamamdı. Gerçi Özal için de Ermeni dönmesi olduğu yolunda söylentiler çıkmıştı, ama onun dindar kimliği, bütün tartışmalı boyutlarını geri planda bırakıyor, hatta Federasyon'u düşünmemiz gerektiğini söylemesi bile geniş kitlelerce çok sıkıntılı bir talep olarak görülmüyordu. Kısacası Özal da, Kemal Derviş de gayet tabii ki küresel çeteyle bir şekilde bağlantılı olan görevli, bölgesel aktörlerdir. Fakat Kemal Derviş büsbütün vazife adamı olarak gelmişti. Herhangi bir inisiyatif kullanabilecek çapı da yoktu. Böyleleri elbette her zaman iyi eğitim görmüş kişilerden seçilirler. Gerçi onlar asla birer dahi değillerdir. IMF ve Dünya Bankası gibi yerlerde küresel sermayeye beyinleri ile bir şeyler katacak çapları yoktur. Ezberleri iyi olmalıdır, o kadar. Verilecek dersleri alıp ülkelerine veya sektörlerine götüreceklerdir. İşleri budur, daha fazlası değil. Fakat sanki çok önemli adamlarmış gibi kendi ülke ve bölgelerinde parlatılırlar. Beşlik adam iseler onluk adam olarak gösterilirler. Nasıl olur bu? Türlü yolları vardır. Meselâ bir ülkeyi önce 70 sente muhtaç hale getirtirsiniz. 1979'da Türkiye böyle bir senaryonun göbek taşı idi. Üç kuruşluk benzin bulamayan koca ülkede Özal'ın başbakanlık müsteşarı olmasıyla birden bire kuyruklar bitivermişti. Özal'ın muazzam büyüklükte benzin deposu mu vardı ki, bu kuyruklar birdenbire bitiverdi? Şüphesiz 1978'de Ecevit'in kurduğu hükümetin çirkin bir hükümet olduğunu, özellikle Türkiye için çok çirkin bir hükümet olduğunu göz ardı etmeden söylüyorum. Ancak bunun böyle olması, Ecevit hükümetine TÜSİAD'ın verdiği bildiriyi sadece Türkiye'nin şartları içinde oluşmuş tamamen yerli bir refleks sayabilmem için ahmak olmak lazım. Küresel tasarının yönetmenleri kurum veya kişilerini devreye sokmuş, yeni bir sürecin şartlarını hazırlamıştı. O yüzden eğri oturup doğru bakalım:

Varsın yiğit öldükten sonra bademgözlü olsun, ona bir itirazımız yok, ama yiğidin yaşarken ne yaptığını bilelim. Yiğidin kime kılıç çektiğini, kimin kılıcıyla kim için dövüştüğünü anlayalım. Ondan sonra bütün haklarımızı helal edebiliriz ve bu bizim cömertliğimiz olur. Yaşarken aptal yerine konmayalım. Sonra aptallık kalıcılık kazanıyor. Dünya Bankası, IMF gibi kuruluşların dünyanın hiçbir yerinde esenlik yaratmadıkları bilindiği halde kendini bunlara mahkûm hisseden ve bunlar olmadan ülkesini idare edemeyeceğini düşünen kadroları o ülkenin kendi yetiştirdiği idareciler saymak akıl kârı değildir. IMF ile birlikte ülkeyi idare edeceğini söyleyen herkes küresel sistemin maşasıdır. IMF ile bütün bağlarını koparmayan hükümetlerin bağımsızlıktan söz edebilmeleri ahlâki değildir.

• *IMF'nin icabına baktığı ülkelerden biri Endonezya mesela...*

Endonezya Pasifik bölgesinde son derece önemli bir güçtür. Yükselen bir nüfusu var. Orada iktidarlar önemlidir ve iktidarların küresel sisteme asi lazımdır. Her zaman yüzde yüz oluyor mu bu? Her zaman Endonezya aynı çizgide tutulabiliyor mu? O ayrı mesele, ama şunu biliyoruz ki, her istediğini yaptıran sadece Allah'tır, başka hiç kimse değil. CFR'yi, Bilderberg'i bir tarafa bırakalım. Bunların yüz milyar katı daha güçlü, yetenekli insanlar da olsalar her istediklerin yaptırmaları mümkün değildir. Velev ki şeytan bütün donanımıyla yanlarında olsun. Bütün küreyi tek merkezden sömürgeleştirmek isteyen küresel çetenin hortum mekanizmaları defedilemez değillerdir. Buyurun; dünyanın en parlak kumarhaneleri olan borsalardan mahrum bulunmak ne kaybettirir size? Sadece ve sadece belli oynayıcılara kazandıran bu kumarhanelerden yoksun, ama zengin ve müreffeh ülke yok mu?

Sırrı Hâlâ İfşa Edilememiş Gizli Bir Örgüt: Masonlar

• *Dünyadaki en önemli gizli örgütlerden biri olan "Masonlar" hakkında ne düşünüyorsunuz?*

Bizim gençliğimizde muhafazakâr yayın yapan kuruluş ve kişilerin iddia ettiği kadar yaygın ve keskin bir Masonik küresel tahakkümün var olduğunu düşünmüyorum. Çünkü çok basit Masonlar da var, çok basit Mason örgütleri de. Şurada-burada çok basit gizli servis operasyonlarını yürütmek için, mesela medyadaki bazı manevraları gerçekleştirmek için yararlanılabilecek insanların kaydolduğu Mason locaları da vardır. Fakat Masonlardan daha derinde karanlık kalmış başka örgütler de var, Kurukafa ve Kemikler, Thule gibi. Masonlar dünyanın dört bir yanında küresel projeleri gerçekleştirmek için bilinçli ya da bilinçsiz işbirliği kadroları oluşturmak üzere geliştirilmiş ya da gelişmiş örgütlenmelerdir. Tabii bizim imparatorluğumuzun çöküşü sırasında öne çıkan figürlerin hemen hemen tamamının yani Sultan Abdülhamid'le kavga eden herkesin Mason olmasına baktığımız zaman nereye hizmet ettikleri konusunda insanın kuşkucu olması kaçınılmaz... Nereye hizmet etmişlerdir?

Sultan Abdülhamit'i devirmekle Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünü hızlandırdıkları bugünkü tarihi bir gerçek... Ama bu insanlar bile bile Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünü hızlandırmaya mı çalıştılar? Unutmamak lazım ki bir zamanların İtalya'sında pek çok kirli taşın altından çıkan P2 gibi son derece milliyetçi, neredeyse ırkçı loca yapılanmaları da olabilir. Esasen gizliliğini sürdüren her yapı, kendisi hakkında her türlü dedikoduyu ürettirir. O yüzden masonluk bugün şeffaflaşma girişimlerinde bulunuyor, ama gerçekte masonluğun felsefesinin çok yüce evrensel, insancıl değerlerin ibaret olduğu yolundaki söylemler bana çok anlamlı gelmiyor. Çünkü erdem tezi savunan mason localarından yetişmiş bu insanların siyasi alanda, medya ve şov dünyasında ne kadar kolayca bencil saplantılarının oyuncağı olabildiklerini, her türlü yabancı gizli servislerin operasyonlarında alet olarak kullanılabildiklerini biliyoruz. Masonluğun kazandırdığı erdem nerede? Bir de hayır işlerine de koşturur gibi yapan Rotary Kulüpleri, Lions Kulüpleri gibi örgütler var. Soracak olursanız Masonlukla ilgileri olmadığını söylerler. Fakat genellikle kültür işleri açısından Masonluğun çizgisinde görülürler. Meselâ bulundukları toplumun geleneksel sanatları ve sair değerleri için herhangi bir heyecan sergilemezler ama batı kültür ve sanatını ülkede daha etkin hale getirmeye çalışırlar. Bunu da uygarlaşmak, ileri gitmek adına yaparlar. Doğrudan Masonluğun alt kuruluşları gibi çalışırlar ama ilgilerini ısrarla inkâr ederler.

• *Migros'un küçüğü Şok marketler gibi...*

Evet, Migros, Şok gibi... Ama orada inkâr yok, kapitalizmin sahteciliği var. "Bir yerde ucuza satabildiğin ürünü başka yerde daha pahalı niye satıyorsun?" sorusu sahipsizdir. Ayrı fasıl, geçelim. Neticede, "Duvarcı Ustası" ve çıraklarının buluştuğu kulüplerin her birinin uluslararası örgütlenmeler oldukları ortada. Bazı yerlere gelebilmek için niye bu örgütlere üye olmak acayip bir

iltimas sağlıyor? Sistem acaba ne ölçüde ahlâki ölçütler çerçevesinde işliyor? Gülünç bir ayinleri olduğunu biliyoruz. Bu ayinleri yenilemeye, hatta kısmen güncellemeye dahi cesaretleri yetmeyen masonların toplumda yenilik öncüsü olmaları akılla bağdaşır mı?

• *Ama o ritüelleri belirleyen birileri var demek ki...*

O ayinler eskiden beri var, ama artık köhneleşmiş ve bundan beş yüz yıl öncesine ait. Fransa'da Tapınak Şövalyelerine yapılan operasyon için mahkeme sırasında haklarında iddia edilen ahlâk dışı alışkanlıklara dair söylentiler bugün ne kadar geçerli? Günümüzde çok mu farklı? Onun için Masonların küresel oyun içinde şöyle bir rolleri olduğunu düşünüyorum: Bulundukları toplumun milli kültürlerini, milli duyarlılık noktalarını yok etmek. Bulundukları toplumdaki insanların mümkünse tamamını dünya vatandaşı haline getirmek... Bulundukları ülkeleri sömürgeci sisteme bağımlı kılmak için ortam oluşturmak görevindedirler. Çoğu bunu bilinçli yapmaz elbette. Ama süreçte hizmet edilen efendi başka bir yerdedir; ülkenin içinde değildir.

• *Peki, hizmet edilen o efendi veya efendiler kimlerdir?*

Mesela CFR'ye (Dış İlişkiler Konseyi) hizmet edebilirler. Bu işlerin en tepesi CFR'dir demiyorum. Belki görünürde en üst makamlardan biridir. Küresel dalavereleri geliştirip uygulayanlar herhalde tek bir örgütte buluşmuş değillerdir. Her şeyi oradan yapıyor da değillerdir. Öyle bir tane imparator hazretleri ve onun idare ettiği gizli küresel yönetim kurulu olmasa gerek. Bir yerde birilerinin borusu ötüyordur. Birbirleriyle de amiyane tabirle sidik yarışı içindedirler. Islah olunmamış hırsları, törpülenmemiş benlikleri yüzünden kaçınılmaz bir biçimde birbirlerini de yerler. Onları birbirleri aleyhinde dengeleyen tek şey küresel çarktır. Tabii nihai tahlilde soracak olursak dünyayı kim yönetiyor diye,

dünyayı Allah yönetiyor. Buna hiç şüphe yok. İslam'ın itikat sistemini Sufi yorumuyla benimsemiş bir insan olarak inanıyorum ki, her durumda yeryüzünde gerçekleşen her işin biricik, mutfak faili Allah'tır. Gerçekte her işi tedvir eden Allah'tır. Ama bu işleri nasıl tedvir eder? Şeytanı özgür bırakarak, şeytanın yardımcıları ile sınav çarkını yürütüyordur. Allah dilemese, izin vermese bir şey yapabilmesi mümkün olabilir? Bu yüzden dünyayı kim idare ediyor sorusunun cevabı tek kelimedir: Allah! Fakat Allah dünyayı bütünüyle şeytanın eline bırakmış gibidir. Onun için kendilerini dünyayı yönetecek devler ve yarı tanrı varlıklar olarak algılayanlar bana bütün ciddiyetlerine rağmen çok gülünç görünürler. Neden? Şeytanın yardımcısı veya oyuncağı oldukları halde bunun farkına varamamaları çok gülünç bir durum değil midir? Bu kadroların bir kısmı da ayinlerinde doğrudan şeytanla bilinçli bir şekilde işbirliği yapabilirler. Sadece Masonları kast etmiyorum. Mesela Türkiye'de herhangi bir Mason locası kendisini, belki de bütün mensuplarını, hatta üstadını bile bağımsız zannedebilir. Sadece şöyle de düşünüyor olabilir: Tamamen insani değerler bağlamında Fransa ya da İngiltere'deki genel merkezle işbirliğimiz var. Fakat farkında olmadan CFR'nin yönlendirdiği, yönettiği bir örgüt misyonu yürütüyor olabilirler. Zira kültür ve siyaset hayatımızda yaptıkları genellikle böyle bir iştir. Küresel hayat tarzını yaymak... Daha açık bir ifade ile küresel çeteye köle ve tüketici yetiştirmek... Yani adam diyelim ki Masondur, çok büyük bir zengindir. Fakat tutar, filan veya feşmekân yabancı sermayenin gelip özelleştirmeye girmesini ister. Daha doğrusu istiyor görünür. Kendi sermaye gücü yetmediğine göre kamunun elinde kalsa ne olur? Özerk olarak yönetilmesi halinde niye özelleştirme şart? Olmaz! Çünkü onun ilahları öyle istiyordur. Kimdir ilahları? Küresel sermayedir. Onlarla işbirliği yapmazsa palazlanamayacağını, bulunduğu yerde bile kalamayacağını, yutulacağını bilir.

• *Mozart, Voltaire, Balzac, George Washington gibi çok büyük masonlar var. Ama mesela Mozart niye mason olma ihtiyacı duysun? Mason olmasa büyük sanatçı olamaz mıydı?*

Mozart zaten çok genç yaşta ölmüş bir adam. Mozart'ı diğerlerinden farklı tutmak lazım... İleri derecede bir mason olduğunu da sanmıyorum. Ama o günün şartları içerisinde masonlar iyi örgütlenmişler. Üstelik "yükselen değer" haline getirilmişler. Gizli işler her zaman insanları cezp eder. Düşünün, ancak seçkinlerin kabul edildiği karanlık ve derin bir oda... Aynı zamanda moda... Gerçek yıldızlar da, bütün yeteneklerine ve özgüvenlerine rağmen böyle bir cazibeye de meyledebilirler. Muhtemelen Goethe de masondur ve daha sonra Müslüman da olmuştur. İnsanlar niçin 10 ya da 20 milyar verir de Galatasaray, Fenerbahçe üyesi olurlar?

• *Kendi reklâmını yapmak, itibar görmek için...*

Kendi reklâmını yapar tabii. Fakat ayrıca toplum ona bir değer veriyordur. Milyonlarca insan futbolla ilgileniyor. Büyük kulüpler herkesin gözdesi. Oralarda sözde karar vericiler arasına girmek yüksek bir konum elde etmek gibi görülüyor. İşte o dönemde masonluk batılılar için öyledir. Hani bir zamanlar Anadolu'da memurların üye olduğu şehir kulübü gibi nasıl mahalli seçkinliğin belirtisi ise öyle. Üstelik Masonlukta bir de sana dünya çapında bağlantının esrarlı çekiciliği sunuluyor. Öte yandan bizzat Masonluk, "Filanca adam da burada" dedirtmek için ünlüleri de aralarına almaya büyük önem verirler, özen gösterirler. Mozart, Balzac gibi yetenekli insanlar masonluğun içindeki istisnalardır. Mason olmamaları halinde de büyük yeteneklerdir.

Burada bir noktayı daha belirtmek isterim. Masonlar hakkında bir sürü şey okudum, ama sağlıklı bir kanaat sahibi olamadım. Buna karşılık çok basit bir kitaptan, daha doğrusu kitapçıktan

epey ciddi bir kanaat edinebildim. Sözünü ettiğim kitapçık kapalı devre yayındı. Üzerinde Masonluk işareti olan bir kitapçık... 1933 tarihli. Üzerinde 35 kuruş diye fiyat da var. Satıldığına göre, herhalde çok da kapalı devre yayın sayılmaz... İki mason üstadın konferansı vardı bu kitapçıkta. Konferanslardan birisini Mehmet Akif Ersoy'un damadı ve önemli masonlarımızdan Ömer Rıza Doğrul vermiş. Diğer isim şu anda aklımda değil.

• *Hangi yıl verilmiş?*

Konferansın verildiği tarihi çok iyi bilmiyorum, ama kitabın basım yılı 1933... Orada şunu gördüm. Bu iki konferans âdeta tasavvuftaki "vahdeti vücut" anlayışıyla pozitivist batı düşüncesinin çarpıtılmış şeklinden ibaret bir felsefe koyuyor ortaya. Aslında çok tanrılı, çok tanrıcı bir inanç oluşturuyor. O zaman kendi kendime dedim ki, Masonluğun en azından çağımızdaki ana hedefi, birincil derdi semavi itikatları yok etmektir.

• *Masonluğun Yahudiliğe hizmet ettiği tezi çürür o zaman.*

İlk bakışta öyle görünür, ama bence çürümez. Niye? Her şeyi sen kontrol edersen herkesin semavi itikadı yıkılır, seninki hariç. Kaldı ki İsrail için semavi itikat çok önemli değildir... Bugün Siyonistlere deseniz ki, "Size dünya krallığını vereceğiz, siz de Tevrat'ı inkâr edeceksiniz" acaba ne derler size? Pek çok tanrıtanımaz Siyonist vardır, malum. Milli ülkü önemlidir onlar için. Yahudi inancı, Siyonistler açısından milli ülküyü diri tutmaya yarayacak bir dayanaktır. Gerisi önemli değil. Adam belki sosyal demokrattır, belki tanrıtanımazdır, ama büyük İsrail ülküsünü herhangi bir Tevrat tutkunu Siyonist kadar savunabilir. Siyonist olmak böyle bir şeydir, ama Yahudi olmak bu değildir. İnsan Yahudi'dir, belki bir ölçüye kadar da dindardır, ama "kendisinin seçilmiş bir ırkın temsilcisi, bütün insanların da köle olduğu" yolundaki saplantıyı benimsememektedir. Siyonizm ile Yahudilik

birbirine karıştırılmamalıdır. Yani Masonluk Yahudiliğe hizmet etmez, ama Siyonizm'e eder.

• *Ama maddi hırstan dolayı önemli bir konuma geleyim diye bunu yaparlar. Ülkenin kim olduğu önemli değil, yeter ki ben nemalanayım diye düşünürler.*

Daha açık konuşalım. Amerikalı vatandaşa sorarsanız insancıldır değil mi? Ortalama vatandaş böyledir... Çoğunluk genelde iyi hisler taşır. Fakat Amerikan orduları üç beş günde Irak'ı işgal ettiğinde bundan klasik sömürgeci hazzı duymazlar mı? "Benim ordum, benim askerim, zafer, kahramanlık, aslanlar, kaplanlar" türünden duygular onların yüreklerine uğramaz mı? Elbette bir gurur yaşarlar. Karşı çıkanlar bile büyüklüklerinin ve güçlerinin farkında olmanın bir tür keyfini de çıkarırlar. Kendi milletinin haklı veya haksız zaferinden ötürü rahatsızlık duyabilecek kaç insanlık tutkunu vatandaş bulabilirsiniz dünyada? Biz Kıbrıs'a müdahale ettik. Olağan durumda bize sorarsanız zaten bizim olması gereken bir yere müdahale ettik ve kahramanlığımızla gurur duyduk. Milliyetçilerimiz bununla gurur duydu da solcular rahatsız mı oldu? Gerçekten "enternasyonalci" veya satılmış olanlar böyle bir başarıdan dolayı hiçbir şekilde olumlu duygular yaşamayabilirler. Ha, bir de adam evrensel değerler için her şeyini feda edebilecek yapıdadır da huzursuz olmuş olabilir. İsrail'in küresel boyutta başarılı olmasını sadece Siyonistler mi arzu eder? Mesela bir zamanlar Fenerbahçe'de, kısa bir süre de Galatasaray'da top oynayan Revivo'nun hoşuna gitmez mi? Kolayca "hoşuna gitmez" diyebilir miyiz? Malum, İsrail'de resmi nikâhta söylenen şarkının sözleri Kudüs üzerine bir kutsama içerir. Evlenen her İsrailli o şarkıyı coşkuyla söylediği için kesinlikle Siyonist duyguların aşısını bir ölçüde alır. Görünürde Kudüs'ün İsrail için hep mukaddes bir yer olduğu vurgulanır, ama Kudüs merkezli bir dünyanın efendiliğinin özlemi satır arasında dile getirilir. Düşünün resmi nikâhlarında bile bu vardır. Masonlukla ilgi-

li bugün yeni bir şey göremiyorum, ama Masonları kullananların karanlıkta olduğunu düşünüyorum. Masonlara ısmarlanan tasarıların ille de somut bir küresel tezgâh olması gerekmiyor. Bir kere çarkı kurarsınız. Ortak değerler, kardeşlik, eşitlik, adalet... Sonra buradan nereye gelirsiniz? Özgür ticarete. Dünya ticaret örgütü ne diyor? Sıfır gümrük diyor. Dün özgürlük, adalet, eşitlik, bugünse sıfır gümrük... Sıfır gümrükle ticaret olduğu zaman özgürlük mümkün mü? En çok sermayesi olan, en çok üretim yapan adamla yeni yeni bir şeyler üretmeyi deneyecek bir toplumun eşit şartlarda rekabet etmesine imkân ve ihtimal var mı? Kâğıt üzerinde baktığınız zaman bu eşitlik olur. Fransa, İngiltere ya da öteki sömürgeci ülkeler özgürlük, eşitlik, adalet adına Osmanlı İmparatorluğu'ndaki toplumları daha 19. yüzyılın ortasından itibarın kopartıp ayırdılar. Fakat kendileri neredeyse bir yüzyıl daha imparatorluklarını sürdürdüler. 1960'da Fransa'nın Cezayir'de sömürgesi vardı.

• *Fransız İhtilali, I. Dünya Savaşı, Endüstri Devrimi gibi dünya yönetiminde meydana gelen önemli olayları Masonların gerçekleştirdiği söyleniyor. Bu doğru olabilir mi?*

Bu çok katıksız bir komplo teorisi olur. Böyle pek çok iddia okudum. Oturup Masonlar olarak karar vermişler ve Yakışıklı Philip'in Tapınak Şövalyeleri'ne yaptıkları kötülük ve katliamın intikamını almak için Fransız Hanedanı'nı yok etmek üzere ihtilali örgütlemişler. İlginç bir senaryo... Yüzlerce yıl sonrasına kurgulanan bir intikam, insana kolay kabul edilebilecek bir teori gibi gelmiyor. Fakat İhtilali'nde masonların çok ciddi rolü olduğu da gerçektir.

• *Voltaire, Balzac gibi isimlerle mi?*

Voltaire, Balzac önemliler. Doğrudan ihtilalin liderliğini yürütenler içinde çok Masonlar çoğunluktadır. Fakat Fransa'da o ihtilâl hiç yoktan mı oldu? Bu şuna benzer: PKK'nın arkasında

kesinlikle gizli servisler vardır. Peki, eğer güneydoğuda Türkiye Cumhuriyeti devleti kurulduğundan itibaren orada ciddi bir eğitim hamlesi gerçekleştirilse, o insanlar iş sahibi olsa ve feodalizm geriletilmiş olsaydı, PKK'nın sömüreceği ağalık düzeni olmasaydı, PKK diye bir örgütün dışarıdan destekle koca bir bölgede ayrılık duygularını bu kadar yükseltebilmesi mümkün olur muydu? Onun için Fransa'da krallığın çürümesi, hanedanla aristokrasi arasındaki ilişkilerin çarpıklaşması ihtilâlin önünü açmıştır.

• *Masonlar bunu yapacak kadar organize değillerdir diyorsunuz...*

Ne kadar iyi örgütlenmiş olurlarsa olsunlar, şartlar elverişli hale gelmese ne yapabilirlerdi. Şartlar çok elverişli hale gelmişti. Bu olaylarda liderlik yapanların önemli bir kısmının mason olması, karar veren mercilerin bunlar olduğunu göstermez. Ha, karar veren ve uygulayanların tamamı Mason olabilir. Bunlar daha sonra üst düzey kulüplerin görevlileri de olmuşlardır. Şöyle ifade etmek daha doğru olur: Bunlar locaların merkezinde başlamış ve pişirilmiş işler olmayabilirler. Fakat Mason localarının rahle-i tedrisinden geçmiş insanların oluşturduğu başka üst düzey mekanizmalarda planlandıkları ve uygulandıkları düşünülebilir. Fransız ihtilaline öncülük etmişlerdir. Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'nda etkin olmuşlardır, tamam... Fakat bu ölçekte büyük olay ve süreçler ne kadar iyi planlanmış olursa olsunlar şartlar müsait olmasa geliştirilemez ve gerçekleştirilemezler. Şöyle bir örnek vereyim: Mesela, "Karda yürür iz bırakmaz" deriz. Bazı zamparalar böyle yaparmış... Fakat bu zor bir şeydir. Karda yürüyorsunuz, arkanızdan da şiddetli bir şekilde kar yağmaya devam ediyor. Şimdi siz arkanızda iz bırakmamış mı oluyorsunuz? Yoksa karda yürüdüğünüz takdirde iziniz kalır. Tek yolu, arkadan tekrar karın yağmaya devam etmesidir. Yani şartlar size yardım etmelidir.

• *Arkada bir güç var...*

Arkada bir güç var. Birisi gider filanca ülkenin ormanını ateşe verir. İtfaiye bu yangını çok kısa sürede de söndürebilir, ama bir şiddetli rüzgâr çıkarsa söndüremez. Fransız İhtilâli veya Birinci Dünya Savaşı'nda her şey sadece planlayanların planladığı gibi gelişmiş değildir. Doğal gelişmeler de bu hadiselerin cereyan edişinde rol oynamıştır. Bunu kaçırmamak lazım... Zaten bir insanın tanrı gibi her işi tıpkı planladığı gibi bitirebilmesi mümkün değildir. Hiçbir zaman böyle bir şeye inanmıyorum. Doğrudan doğruya şeytanda var olduğuna inandığımız güçlerin tamamını özgürce kullanabilseler bile, insanoğlu ne birey ne de grup olarak böyle bir yeterlilik edinemez! Allah bunu kıskanır? Benim tezim budur. Allah peygamberlerine bile böyle bir iktidar vermemiştir, niye alçakça işler yapan adamlara versin? Fakat bunlar kendilerini ilahlar olarak kandırsınlar diye Allah onları şaşırtmış. Çark, sınav çarkı... Sınavın olabilmesi için, en azından belli bakış açılarına göre bir "kötü adam" cephesi bulunmalı. Bir zorlayan, bir soran, soruşturan olmalı...

• *Atatürk'ün mason olduğuna dair bir rivayet var. Makedonya'daki mason locasına kayıtlı olduğu söyleniyor. Ama Atatürk'ün mason localarını kapattığını da biliyoruz. Bu durumu nasıl yorumluyorsunuz?*

Bu kaynakların doğru olup olmadığını bilmiyoruz, olaya akıl yürüterek bakalım. Mustafa Kemal Atatürk hakkında Türkiye'de iki kesin yorum vardır: Birincisi Atatürk tanrıdır demeye varacak kadar at gözlüğüyle bakanlarınkidir. İkincisi de, "Atatürk deccaldır" diyen, onun yaptığı her işin arkasında bir melanet arayanların yorumu. Bu yorumların ikisi de aynı derecede kötüdür ve akıl dışıdır Atatürk tanrı da değildir, deccal de. Atatürk yetenekli, hırslı, tutkulu, kabına sığmayan bir adamdır. Böyle bir adamın döneminde bütün acar subayların heves etti-

ği uluslararası bir örgütlenmenin parçası olmayı istemesi çok doğaldır. İnandığı veya inanacağı için değil, kendi hayallerini gerçekleştirmesine yardımcı olabilme ihtimalini gördüğü için girebilir. Bu, Atatürk'ü diğerlerinden daha aşağı veya yukarıya çıkarmaz.

• *Gençlik dönemlerinde en azından...*

Deli dolu, bıçkın, kabına sığmayan, kural tanımayan bir adam... Sistemle de kavgası var, belki de saltanata kafa tutan bu insanların tamamın Masonlukta şöyle bir değer de görmüşlerdir: Küresel özgürlükçü vizyonun mekanizması Mason localarıdır. O zaman için onlara öyle gelmiştir. Hele bir de, "Bakın biz Masonlar Fransız İhtilali'nin mimarıyız" diye propaganda da yapıyor iseler, aynısını Osmanlı'da hayal eden bu yeni Türklerin localara gidişini anlamak zor olmamalı... Ancak Atatürk girmiş bile olsa çok fazla içli dışlı olduğunu sanmıyorum. Her toplantıya gittiğini, çok disiplinli bir katılımcı olarak devamlılık gösterdiğini düşünmüyorum. Atatürk gibi çılgın bir yetenek böyle bir mekanizmayı vatanperver olarak zararlı, siyasetçi olarak kendi gücünü paylaşan bir erk olarak görebilir. Bu durum Atatürk'ü küçültmez, sonradan locaları kapatması da yüceltmez.

• *Niye kapattı? Nasıl olsa ülkenin tek lideri konumunda, hiç dokunmayabilirdi.*

Dedim ya, Atatürk vatanperver olarak bu uluslararası örgütlenmenin ülkeye zararını veya kendi bağımsızlık duygularıyla çeliştiğini gördüğü için kapatmış olabilir. Ya da sadece bir devlet adamı olarak kendi iktidarının yarı ortağı gibi davranabilecek bir örgütlenme biçimi olduğunu görür, o yüzden yok etmek isteyebilir. Bu gerekçeler Atatürk'ü ne yüceltir ne de küçültür. Ayrıca bu kapatma hiçbir şekilde Masonların en hızlı ve en sıkı Atatürkçü olan kesimlerinde kolayca örgütlenmelerine engel ol-

mamıştır. Bir yandan Atatürk kapattı diyoruz, ama bu memleketin en iyi Atatürkçüleri veya öyle geçinenleri mason oluyorlar. Bu Masonların meziyeti mi ya da Atatürk'ün kusuru mu? Öyle her şeyin düz bir mantıkla çözülebildiği bir gerçeklik alanında değiliz. Tarihte bir sürü çelişkiler vardır. Aynı ideolojiye mensup insanlar karşıt ideolojilerdeki insanlarla ailevi, maddi sebeplerden, yani rüzgârın esiş tarzından ötürü aynı çizgide buluşmuş olabilirler. Alın işte, Susurluk kazasında aynı arabada bir feodal bey, bir derin vadi insanı, bir polis şefi, bir de şov dünyasının kenarlarında dolaşan hatun vardı. Bu dördünü bir araya hangi ideolojik mantıkla getirebilirsiniz. Hiçbir şekilde gelmez. Mesela bazı iktidarların içerisinde öyle etkin adamlar vardır ki, Karadenizli başbakanın saltanatının sürdüğü dönemde Karadeniz mafyasını çökertir, Kürt mafyasına ivme kazandırabilir. Yahut Çerkez mafyasına... Yahut Gürcü mafyasına... O yüzden her şey doğrusu doğrusuna, eğrisi eğrisine gelmez. Bazı şeyleri açıklayamayız, çünkü insan gibi karmaşık bir organizmanın teşkil ettiği yapılar çok daha karmaşık olma durumundadırlar. Neticede Gazi'nin bir zamanlar mason locasına girdiği yolundaki iddia doğru olabilir ve bu hiçbir şeyi değiştirmez.

• *Peki masonlar kime hizmet ediyorlar?*

Sanırım daha önce değinmiştim: Masonlar öyle veya böyle sonuçta dünya vatandaşı üretimine hizmet ediyorlar. Bu da milli toplumları yok edici bir süreçtir. Bir numaralı hizmetleri bence budur. O yüzden mesela bir bakarsınız Masonik bir örgütlenme Türkiye'de batı musikisi konserleri vermeye öncülük edebilir, bunların yaygınlaşması için çalışabilir. Ama milli musiki ekolüne katkıda bulunmak gibi bir dertleri olmaz. Uluslararası resim sanatını öne çıkarabilir, ama mesela minyatür için bir dertleri pek olmaz. Zaman zaman birtakım milli kültür değerlerine saygılı ya da sahip çıkıcı davranışlarda bulunan Masonlar da göre-

biliriz. Şunu da istisna olarak kaydedelim: Bugün Türkiye'de milli duyarlılığı olan masonlar da vardır... Fakat onların dereceleri herhalde yeteri kadar yükselmemiştir.

• *Süleyman Demirel'in, Mesut Yılmaz'ın mason olduğu söylendi. Gerçi Mesut Yılmaz bunu reddetti. Ülkemizde önemli yerlerde bulunan masonlar var. Bu insanlar ülkenin kaderine yön vermiş kişiler. Niçin mason olma gereği duyuyorlar?*

Bu insanlar mason olmazlarsa bir gün aleyhlerinde bir kampanya düzenlenebilir ve o kampanya için kolayca kaynağı bulunur. O kampanyaya medyadan gönüllü bir şekilde bilinçli ya da bilinçsiz destek verecek insanlar hemen oluşuverir. Eğer mason olursanız gazetelerin sizin aleyhinize kampanya düzenlediği durumlarda büyük biraderler, üstatlar o kampanyaları zayıflatabilir, durdurabilir. Ayrıca Süleyman Demirel'in masonluğu herhalde tartışma götürmez. Fakat Mesut Yılmaz da olmadığı yönünde dava açmaya kalktı. Bu insanların Masonluğa giriş sebebi birilerinin onları desteklemesi, öne çıkarmasıdır. Bu bir nevi şudur: Ben Mason olursam Türkiye'nin içinde ya da dışında Türkiye'yle ilgili büyük, küresel güç odaklarına meşruiyetimin belgesini sunmuş olurum.

• *Ama Turgut Özal mason değildi.*

Turgut Özal mason değildi, ama başka bir ülkede mason olmadığını nereden biliyoruz?

• *Bunlar tamamen varsayım olur.*

Bilmiyoruz ki... Tabii bunu, "Başka bir ülkede Mason olmuştur" diye ciddi bir şüphe uyandırmak amacıyla söylüyor değilim. Vurgulamak istediğim şu: En önemli meselenin kayıtlı olup olmamak değil. Şunu da görelim: Bazen öyle olur ki, Mason olmanıza gerek kalmaz. Siz zaten sistemin gönüllü ideolojisini benim-

semiş biri olursunuz. Sizi ayrıca niye Mason yapsınlar? Çok sofu olmanız da bir şey değiştirmez. Bin Ladin belki beş vakide beş vakit namaz katıyordur, ama kime hizmet ettiğine bakalım. Neticede arkadaşım olan Masonların alınmasını gerektirecek bir şey söylemek istemiyorum. Çünkü bazı Masonlar en azından benim görebildiğim kadarıyla bir şekilde ülkemizin iyiliğini istiyorlar. Bazılarının Türkiye'nin bağımsızlığına, Türkiye'nin büyüme ve yücelme ülküsüne sahip çıktıklarını düşünüyorum. Keşke onların varlığı bana bütün Masonların öyle olduğunu düşündürtmeye yetse. Ama bu dostlarıma rağmen söylemek durumundayım ki, Masonlar yeryüzünde bilerek veya bilmeyerek, kerhen veya gönüllü, milli duyarlılıkların aleyhine çalışırlar. Ayrıca özellikle İslami iklimin bozulmasına yine bilerek ya da bilmeyerek en fazla katkıda bulunan masonlardır.

Dünyanın Talan Edilen Kaynakları

• *Dünya üzerinde çok büyük uyuşturucu, insan kaçakçılığı, organ nakli gibi yasa dışı, karanlık faaliyetler var. Dünyayı yöneten güçler bu karanlık işleri ve getirilerini görmezden gelemezler. Bu konuda neler diyeceksiniz?*

Küresel çeteyi oluşturan ailelerin eroin ve kokainden kazanılan tatlı paralardan daha fazlasını kazanabilecek durumda olduklarını kabul ediyorum. Kanaatim şudur: Bugün itibariyle CIA, MOSSAD'a bile pay vermiyordur. Uyuşturucu pazarları artık tamamıyla her yerde CIA'nin denetim ve hatta yönetimindedir. Bunu ilk olarak Meksika Körfezi uyuşturucu trafiğinde çözmüşlerdir. Zaman zaman Kongre'de Amerikan derin çetelerinin kontrol edemediği bazı sorgulamalar sonucunda CIA'nin karanlık operasyonlarının finansmanı gündeme gelmektedir. Kâğıt üzerindeki yasalara göre CIA artık yaptığı bütün operasyonların bütçelerini nereden sağladığını göstermek durumundadır. Dolayısıyla CIA Kongre'nin bile bilmesini istemediği o operasyonlarını finanse edecek para bulamamaktadır. CIA bunun çözümünü nerede bulmuştur? Uyuşturucu kontrolünü eline almada bulmuştur. Böylece Afganistan'dan Pasifik okyanusuna kadar her nerede olursa olsun, üretilen bir gram uyuşturucunun bile CIA'ye pay vermeden dolaşıma girebildiğine sanmıyorum. Yer

yer belki MOSSAD bu işten operasyon bazında yararlanabilir, belki Türkiye'de bir takım güvenlik görevlileri ülkemiz üzerinden yapılan eroin transferinden pay alabilir. Bu başka bir şeydir. Ama baş denetçi ve baş pazarlamacı artık CIA'dir. Kokain konusunda insanın neredeyse şöyle diyesi geliyor: Kokain ekilen tarlaların bile belki de gizli mülkiyeti CIA'in elinde olabilir. Yani kokain Amerikan seçkinlerinin yoğun şekilde kullandığı bir uyuşturucu türü olduğu için önce has adamlara yeterli miktarının üretilmesi, denetlenmesi, tedarikinde sürekliliğinin sağlanması gerekmektedir. Amerikan yüksek tabakasının neredeyse kokain kullanmayanı yoktur. Türkiye'de de "seçkinler" arasında kokain yaygındır.

• *Sadece Türkiye seçkinleri değil, Avrupa'nın seçkinleri de böyledir.*

Buna başkanlar da dâhildir. Bush, Amerika'nın en günahkâr başkanlarından birisidir, ama onun uyuşturucuya karşı alerjisi vardır. Ne var ki Clinton dâhil pek çok Amerikan liderlerinin böyle zaafları olduğuna dair ciddi kaynakların kesin iddiaları vardır. Ancak Rockefeller, Rothschilt, Agnelli gibi büyük ailelerin uyuşturucunun rantına tamah etme durumunda olduklarını sanmıyorum. Ama bu CIA için zorunlu bir kaynaktır. Daha doğrusu CIA'in pis işlerinin pis bir parayla finanse edilmesi kararına varılmış olduğu anlaşılıyor. Bu karar gereği benim açımdan CIA'le işbirliği içinde olan her türlü istihbarat servisi, aynı zamanda uyuşturucu işbirliği içinde sayılır.

• *Dünyanın kaynaklarını herhalde kontrol etmek konusunda da çok uzak durmazlar.*

Dünya kaynakları konusunda gizli servisleri de kullanarak, o kadar uzun erimli planlar yaparlar. Bir örnek vereyim. Mesela Türkiye'de önemli elmas yatakları olduğuna ilişkin uzay araştır-

malarından çıkan veriler var. Petrol için de böyle. Türkiye o petrolü kullanabilse büyük bir ithalat tasarrufu sağlayacak. Fakat bunu engellemek için ellerinden geleni yaparlar. "Dünyanın efendileri biziz, asli sahipleri biziz" diyor adamlar. "Elmasın Türkiye gibi bir ülkeyle ne alakası olabilir, ya da borun? Bu madenleri ne hakla Türkiye işletebilir? Ham olarak kendisine düşen üç kuruşu alıp otursunlar" diye düşünürler.

• *Bu tür iddiaları dillendirince komplo teorisi diyorlar.*

Evet. Tam bir komplo teorisi gibi görünüyor. Adam Nijerya petrollerine kartel olarak şu kadar, Bakû-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattına milyarlarca dolar yatıralım diyor. Niye? Çünkü mal benim, dünya benim diye bakıyor. Yani dünyanın bütün yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin mülkiyetinin kendisinde olduğunu düşünüyor. Bir kere tanrısal varlık olduklarına inanıyorlar. Mesela adam 100 yaşındadır ve ölmeye yakındır. Ama ölür ölmez daha gelişmiş bir varlık olarak dünyaya geleceğini düşünüyor. Ha gittiğinde Hanya'yı Konya'yı görüyor, ama kabir eşiğinde gidene kadar ona inanıyor. Tabii ki burada şunu da kaydetmek lazım: Kendini doğrudan şeytanın tarafında ve Allah'ın karşısında mı görüyorlar? Bizim günah dediğimiz suçu işliyorlar mesela. Diyelim ki 70 yaşında adam... 8 yaşındaki kız çocuğuyla beraber oluyor. Bu iğrenç fiili şeytanı memnun etmek için yaptığını düşünerek mi yapıyor? Hayır. Belki de bunun o çocuğun geleceği için çok iyi olduğunu düşünüyor. Yani geliştirdikleri sapkın tanrısallık anlayışı insanoğlunun nefsinin her türlü dürtüsüne kutsallık atfedebiliyor.

• *James Ridgeway "Her Şey Satılık" kitabında dünyanın kaynaklarını kontrol edenlerin normalde insanlara ait olması gereken her şeyi sömürerek para kazandıklarını ileri sürüyor. Baktığımızda halka açık olması gereken plajlar bile paralı.*

Ozon tabakasına jet yakıtlarının en büyük tahribatı yaptıklarını biliyorsunuz. Sadece kullanmayı bırak, keyfi uçuşlarla ozona tahribat yapıyorlar. Kamuya ait şeyi haksız bir şekilde kullanmak suçtur. Mesela GSM operatörleri. Bir alıcı, bir vericiyle mi oluyor cep telefonu konuşması? Yaradan'ın yeryüzüne koyduğu sistemler kimin? Bütün insanların. Bu sistemlerden ne kadar yararlanıyorsunuz ve bunu cep telefonu konuşmalarından ne kadar düşüyorsunuz?

• *Silah kaçakçılığı...*

Küçük ölçekli taşınabilir silahlar üzerine yapılan bu kaçakçılık bir sistemdir. Normalde gizli servislerin finansmanında kullanılan bir sistemdir. Yani Bulgaristan servisi de bundan pay alır, Alman servisi de. Silah üreticilerinin silahlarını korsan olarak pazarlamaları kaçınılmazdır. Ama kendi kamuoyları nezdinde hesap vermeleri mümkün değildir. Zira terör eylemlerinde kullanılabilmektedir bu silahlar. Teröristlere karşı kullandığımız panzerler dolayısıyla bile, Almanya bize leopar tankları için kendini bize ambargo koymak durumunda hissetmiştir. Aslında bu biraz da Almanya'nın PKK'cılığından kaynaklanmıştır. Alman derin devletinin Türkiye'ye yönelik bölücü emellerinden kaynaklanmıştır. Ama görünürde Alman kamuoyunun insancıl lobilerinin etkisiyle açıklanacaktır bu tavır. Terör örgütü için değil de, insan hakları için öyle davrandıklarını söyleyeceklerdir. Böyleyken bir de terörist örgütlere silah pazarladıklarını nasıl ilan edebilirler? Bu mümkün olmayacağına göre, gizli birimler üzerinden bu pazar devam eder. Burada da mesela Kaşıkçı gibi isimler geçebilir, ama onların adı çıkmıştır. Adı çıkmayan öyleleri vardır ki, kendi ülkesine kendi insanına çevrilen silahları pazarlamıştır. 12 Eylül öncesinde kardeşin kardeşi vurmasında kullanılan silahların Türkiye'ye sokulmasını sadece Türkiye'nin düşmanı olanlar veyahut küresel ya da bölgesel servisler mi örgütlediler? Bizim

gümrüklerimizin, muhtemelen bizim gümrük bakanlarımızın bile pay aldığı operasyonlarla bunları Türkiye'ye soktular. Bir Gümrük Bakanı, rahmetli Gün Sazak bu çarkı bozduğu için öldürülmüştür. Bir de yasal görünen, ama bana göre meşru olmayan silah satışları da vardır. Mesela Irak, İran, Suudi Arabistan gibi üçüncü dünya ülkelerine uçak, tank ve füze satmak...

- *"Silahların Efendisi" filminde silah tüccarı Libya gibi bazı Afrika ülkelerine el altından roketatar bile satıyordu.*

Devletten devlete bile teslimat yapmayı sorgulamak gerektiği düşüncesindeyim. Amerika'da üretilen bir uçağı Güney Afrika devletine satıyorsunuz. Niçin? Sadece ve sadece kâr için. Yarın öbür gün bu ülkelerin birbirleriyle savaşmaları durumunda devreye gireceksin. Güya küresel sorumluluk taşıyorsun. Bunun pek çok örneğini gördük. Türkiye'ye bu silahları satıyorsun. 1963 olaylarından sonra, Türkiye bunların Kıbrıs'ta kullanmayı düşünüyor diye tehdit savuruyorsun. Görüldüğü üzere değişen hiçbir şey yok. Yirminci yüzyılın başında İngiltere'ye gemi ısmarladık. Parasını halkımızın yüzük, bilezik olarak ödediği savaş gemisine İngilizler el koydular. Bunu alan da ahlâksız, satan da... Dünyanın en adi ticaretlerinden birisidir. Gerçi yarına yönelik bir iddian yoksa ordu beslemenin âlemi ne? O uçaklarla tatbikat yapıp binlerce ton benzin harcayıp doğaya da, ülke ekonomisine de zarar vermenin ne anlamı var! Burada hemen bir konuyu tekrar belirteyim: Yeryüzünde terör dâhil her türlü pis iş gizli servislerin denetiminde, desteğinde veya bizzat yönetiminde yapılır.

- *Bir de organ ticareti var.*

Organ ticareti olmak zorunda... Yasa dışı organ ticareti kaçınılmaz. İnsanın yamyam bir yanı hep vardır. Organ bağışlamak yasal olduğu sürece yasa dışı organ ticareti olur. İşte çok çarpıcı bir küresel numara daha... Daha önce anlattım, büyük medya

yükseltilen değerler ideologluğu yapar diye. İşte organ bağışını teşvik etmek de medyanın aldığı emirlerden birisidir. Yani dünyanın seçkinlerine organ sağlamak... Bu bağışı ne kadar teşvik ederseniz edin ihtiyaç karşılanmayacağından canlı insanların organ için öldürülmesi meşrulaştırılmış olur. Birileri bunu iyilerin yaşaması için kötülerin veya zayıfların öldürülmesi olarak da yorumlayabilir. Irak'ta olan budur. Bugün bir sürü insan kaybolmuştur. Hepimizin yakınlarından vardır. Hâlâ bir iz bulunamamıştır. Her zaman bazı insanlar kaybolmaktadır ve kaybolacaktır. Bu sektörü var eden organ naklinin meşru olmasıdır. Bu, büyük medya kuruluşlarının üstlendiği bir kan emicilik, bir vahşet tetikçiliğidir... Alçak bir ideolojidir. Yamyamın insan yemesini anlarız, bu bir kültürdür. Hakikaten gelişmişlik iddiası yoktur. Ama burada bir seçkinin yaşatılabilmesi için tedarik edebilecek herhangi bir insan organı üzerinden muazzam paralar kazandıran bir sistem, çağımızın tanıklık ettiği, insanoğlunun işlemiş olduğu en büyük cürümdür. Bu soykırımdan beter bir iştir. Çünkü burada en anlamsız ayrımcılık vardır. Parası olan mümkün olduğu kadar yaşamalı, parası olmayan hemen öldürülmelidir.

Vatikan ve Opus Dei

• *Vatikan'ın dünya kontrol merkezindeki rolü nedir? Bağımsız bir örgüt müdür?*

Uzun bir zaman boyunca Masonluğun Tapınak Şövalyelerinin Vatikan'a sızamadığı farz edilir. Ne var ki 19. yüzyılın ortalarına doğru ciddi şekilde orayı da merkezinden işgal edecek kadar önemli noktalara girebildikleri söylenir. Bu konuda bir sürü tez var. Bazı Papa'ların mason olduğuna dair iddialar da var. Dolayısıyla biraz sonuçlara bakarak kanaat oluşturmak durumundayız. Yani Vatikan'ın bir kere çok büyük bir sermayeye sahip olduğunu tartışmanın anlamı yok. Küresel ölçekte büyük para varsa küresel iktidar da vardır. Hemen hemen her uygarlıkta para, çürüyüşün baş amili olmuştur. Varlığı da derttir, yokluğu da. Fakat büyük sermaye her zaman hem sahiplerinin hem de başkalarının başlarına büyük bela olmuştur. Kuran-ı Kerim'de Karun'la ilgili hikâye bu yüzden son derece anlamlıdır ve önemli bir mesajdır. Yani hazinelerinin anahtarını ancak bir develerin taşıyabildiği Karun paranın insana kaçınılmaz olarak verdiği kibir yüzünden azgınlaşmış ve cezalandırılmıştır. Karun'un kaderi herkesin başına gelebilecek bir kader. Vatikan'ın ise Karun servetiyle dahi kıyaslanamayacak bir servete hükmettiği muhakkaktır. Bu kadar büyük bir servetin dünyada küresel iktidar mücadelesinde

önemli bir mevzi oluşturması kaçınılmaz. Bana göre bu sermayeye rağmen Katolik irade dünyanın seyrinde gücü ile orantılı bir etkinliğe sahip değil. Bu etkinliği küçümsüyor değilim. Eldeki maddi gücü ve insan gücünün çapıyla orantılı olmadığını söylemeye çalışıyorum. Bunun sebebi nedir? Şudur: Hani bizim cemaatlerde gördüğümüz gibi bir sermaye bir toplumun ise teorik olarak o sermaye kimsenin değil demektir. Yani bir cemaatin diyelim ki fabrikası var. Cemaat adına onu birileri yönetiyor. Gerçekte onun sahibi kimdir? Ne cemaat, ne de yönetimdir. Onun için KİT'ten farkı yoktur. Aslında Katolik sermayesinin de net bir sahipliği yoktur. Buna tasarruf eden insanlar kendi paralarına tasarruf eder gibi davranırlar. O dev yapıyı tek merkezden yönetmeniz mümkün olmayacağı için öylesine büyük sermaye birikimleri kâğıt üzerindeki hükmi sahipliğin başına bela olur. Onlara yeterince güç sağlayamazlar ve çürüyüş başlar. Birinci sebep budur. İkincisi, maalesef Katolikliğin din görevlilerine getirdiği evlenmeme kuralı Katolik din adamları arasında yoğun bir cinsel sapkınlığa sebep olmuştur. Böyle olunca rakip küresel güçler ve gizli servisler -hele bir de size özellikle ideolojik, dini, mistik düşmanlıkları da varsa- sizin yumuşak karnınızı bulmuş demektir. İkinci olarak bu ahlâki zaaflar çok basit bir biçimde bu gücün çapıyla orantılı etkinlik sergileyebilmesini engellemektedir. Üçüncüsü artık şüphesiz gerçek olan Siyonist sızmaların etkisidir. Katolikliğin en mahrem labirentlerine kadar girmiş etkin Masonlar, dolayısıyla diğer küresel güç mekanizmaları herhalde Vatikan'ın markaj altında tutulmasını kolaylaştırmaktadır.

• *Tüm bunlar neye sebep olurlar?*

Bu yüzden Katolik dünyası merkezî bir yapı olmasına rağmen görünürdeki Vatikan uyumlu bir güç oluşturamıyor. Dünya üzerinde bir milyar Katolik var, ama neredeyse hiç etkinlikleri yok. Kâğıt üzerinde savaşları istemeyen, ama savaşların önlenmesin-

de en küçük bir etkinliği olmayan bir Katolik mekanizma akıl alır gibi değildir. Katolik Kilisesinin insanoğlunun ortak mirasını geliştirmek anlamında olumlu bir katkısı olduğunu da düşünmüyorum. Dünyaya ve dünyanın kötüye gidişine acizlikleriyle katkıda bulundukları kanaatindeyim.

• *Soğuk Savaş döneminde Vatikan, Amerika'yla Rusya arasında kalmış mıdır? Papanın vurulmasını da göz önünde tutmamız lazım.*

Soğuk Savaş döneminde karanlık bir sürü olaylar var. Soğuk Savaş döneminin en parlak liderlerinden bir tanesi Amerika'nın ilk Katolik başkanı Kennedy'ydi. Katolik Kilisesi kendisine açılmış olan şeytani savaşın farkında bile değildi. Fakat Rusya'yla Amerika'nın arasında ne kadar kaldı, nasıl bocaladı bilmiyorum. Vatikan Ortodoks bir halka sahip Sovyetler Birliği'nin kendi insanlarına uyguladığı mezalim karşısında çok çaresiz, çok etkisizdi. Belki de bu başarısızlık yüzünden Katolik İtalya'da Komünizm yüzde 40'lara varan oy oranlarına ulaşabildi. Sosyal hayatta ise kilise komünizmin, komünizm kilisenin alay konusu oldu. Sanki Vatikan da böyle baktı, komünizmi tehdit saymasına saydı, ama onu biraz da matrak buldu. Bunun en güzel tezahürü Giovanni Guareschi'nin yarattığı Don Camillo serisidir.

• *Kimdir Giovanni Guareschi?*

İtalyan mizah yazarı ve Don Camillo'nun yaratıcısı. Orada Katolik papazla komünist belediye başkanı vardır. Katolikliğin komünizmle göstermelik kavgasını burada görürüz. Katoliklik komünizmle barış içinde yaşamıştır. Papazla belediye başkanı görünürde dalaşmıştır. Fakat bu, Guareschi'nin çok beğendiğim evrensel insani üslubu sayesinde şiddetten arınmış, kavga düzeyinde kalmıştır.

Neyse... Katolik Kilisesi aslında komünist ideolojiye büyük ölçüde yenilmiştir. Binlerce kiliseye rağmen tanrıtanımazlık dal-

gasının gelişmesini önlemede herhangi bir etkinliği olmamıştır. Siyasal bir güç odağı olarak da zaten Rusya'yla Amerika arasındaki Soğuk Savaş'ın seyrinde herhangi bir rol almasını bekliyor değildim. Fakat Rusya'yla Amerika'nın kaç kere buluşup dünyayı gizlice pay etmeleri, nüfuz alanlarını ayırmaları ve bu nüfuz alanlarında birbirinden farklı dozlarda da olsa sömürü ve mezalim uygulamaları Vatikan'ın seyirciliği paralelinde gerçekleşmiştir.

• *Vatikan'ı dünya üzerinde hâlâ etkin bir güç olarak görüyor musunuz?*

Hâlâ etkin bir güçtür, ama dediğim gibi çapıyla uygun bir etkinliği yoktur. Kendisinden çok daha düşük güç odakları kadar bile etkin rol oynadığını sanmıyorum. Çok acizler... Mesela Don Brown'ın romanı bir 21. yüzyıl türü savaş örneğidir.

• *Da Vinci'nin Şifresi...*

Bana göre "Da Vinci Şifresi" aslında Katolik Kilisesine atılmış bir atom bombasıdır. Bu kitaba karşılık tek bir adam cılız bir ses çıkarabilmiştir: Mel Gibson...

• *İsa'nın Çilesi'ni kastediyorsunuz...*

Evet. Çok açık değil mi? Dünyada bir milyara yakın Katolik, medya üzerinde, yerkürenin küçücük bir azınlığı durumundaki Yahudiler kadar etkili değillerdir. Amerikan toplumunun yüzde 6'sı olan Amerikalı Yahudiler Amerikan medyasının yüzde 25'ine hükmediyorlardır. Ayrıca oluşturulan küresel soykırım terörü sayesinde yeryüzünün eleştirilemez tek toplumu haline gelmişledir. Onların hükmettiği, kontrol ettiği ya da etkili olabildiği sermaye Katolik kilisesinin hükmettiği ya da hükmedebileceği sermayeden herhalde birkaç yüz kat fazla değildir. Para gücü itibariyle aradaki fark uçurum olamaz. Hasılı Papalık ve Vatikan artık bir KİT'e dönüşmüştür. Vatikan'ın artık bir derin iradesi

kalmamıştır. Hâlbuki öbür tarafta derin ideolojik siyasi bir irade vardır: Siyonist irade. Bu önemli bir güçtür. Zaten öyle önemli bir güç olmasa bir düşman denizinin ortasında devlet kuramazdı.

• *Vatikan asla Siyonistler kadar güçlü değil yani...*

Siyonizm kadar güçlü oldukları kanaatinde değilim. Onlardan daha fazla imkâna sahip oldukları ortada... Elbette ki küresel oyuncular milyarlık Katolik dünyasının hatırını gözetecekleridir. Fakat şöyle de bir soru var: Acaba Katolik Kilisesi küresel bir oyuncu olmak istiyor mu? Kendine böyle bir misyonu öngörüyor mu? Biz içinde olmadığımız için bu konuda ahkâm kesemeyiz. Roma'yla uzlaşmasından bu yana kâğıt üzerinde Katolik teolojisinde bir küresel oyunculuk misyonu yoktur. Bu oyun oynanacaksa, o minik görünen Vatikan'ın hakiki devlet gibi bir çark oluşturmasıyla da mümkün kılınabilir. Bu durum bizim dünyamızdan tasavvuf ile sultanların ilişkisini hatırlatır. Yani sultanlar derviş olmak isterler, ama onların görevleri başkadır. Manevi bağlılıkları ve gönül irtibatları yeterli görülür ve bir şeyhe derviş olsalar da saltanatı sürdürürler. Çünkü dünyevi bir misyonu da yürütmek zorundadırlar. Hakiki sufiler ise dünyevi bir iktidarın peşinde koşmazlar. Bunun örneğini de Hz. Ali de gördük zaten.

• *Bunu Vatikan'la ilişkilendirirsek...*

Vatikan'ın küresel bir oyuncu olma hevesi bulunsa bile zaman zaman buradaki dünyevilik katsayısının hep düşük kaldığını ve düşük kalacağını tahmin ediyorum. Belki de yanılıyorum, çünkü çok derin bir araştırmaya dayanmıyor benim kanaatim. Sadece böyle olduğunu sezebiliyorum. Katolik Kilisesi mesela şunu soruyor: "Biz hak diniz de, Müslümanların Tanrı'yla ilişkileri nasıldır?" İlginç değil mi? Siz bugünkü Müslümanların zihninde, "Acaba Hıristiyanların Allah ile veya Allah'ın Hıristiyanlarla ilişkisi nasıl bir şeydir?" diye bir soruya rastlayabilir mi-

siniz? Hâlbuki bu asıl Müslümanların sorunudur. Çünkü felek 400 yıldan beri dünyevi açıdan Hıristiyan toplumların yüzüne gülüyor ki bu ne iştir? Onlar ileri gidiyor ve Müslümanları eziyor. Hâlbuki bunlar bozulmuş bir dinin, Müslümanlar hak dinin mensubudurlar. Öyleyse Allah onları tamamen şeytana mı ihale etti Allah? Hıristiyan bir insanın bir iyilik meleği gibi mağdur insanlara yardım etmeye çalışmasıyla Allah'ın bir ilgisi yok mudur? Öyle bir Hıristiyan'a bu güzel işleri de şeytan mı yaptırıyor? Bunları şunun için söylüyorum: Öteki inanışlardaki Tanrı anlayışının araştırılmasını ve öteki dinlere inananların Tanrıyla kurdukları ilişkinin nasıl bir doğası olduğunu sorgulayabilen bir iradeden (Katolik Kilisesi) çok daha parlak sonuçlar beklenebilir. Eğer burada sadece dostlar alışverişte görsün diye yola çıkmış değillerse tabii. İslami akidenin duruluğu ve daha tutarlı oluşu karşısında çaresiz kalan Katolik kilisesi kendini restore etmek için uğraşıyor, çünkü elde denetlenmesi ve kullanılması gereken bir para var. Büyük sermayelere vakumla para emen küresel kumarhaneler, yani borsalar Katolikliğin varlığını şiddetle dışlaması gereken yapılar değiller midir? O yüzden Katolik dünyasının çelişkileri içerisinde Vatikan'ın elini kolunu başka güçlerin bağlaması çok kolay geliyor bana. Böyle görüyorum.

- *Elleri bağlayan kimler?*

Sermaye yapısı itibariyle çok sistematik bir sahiplik yoktur herhalde. Kanaatimce yine hükmi şahsiyetlerin sahipliliği vardır. Bu da papalığı bir KİT yapıyor. KİT'in sahibi kimdir? Ne devlettir, ne de yönetenler. KİT sahipsizlik demektir. Oysa Vatikan'ın elini kolunu bağlamak için türlü küresel örgütlere, sivil kuruluşlar gibi görülüp gerçekte gizli güçlerin Truva atı olarak çalışan yapılara sahip küresel sermaye, parasını doğrudan hakiki sahipleri ile değerlendirmektedir. Yani orada hükmi sahipler değil, hakiki sahipler vardır. Kural belli: Bir şeyin sahibi herkes ise

onun sahibi yok demektir. SSCB'de de her şey herkesindi ya... O yüzden sahibi yoktu ve perişan oldular.

• *Papa II. Jean Paul öldükten sonra yerine gelen Benedict şöyle bir açıklama yaptı: "Türkiye'nin AB'de işi yok. Biz Hıristiyan bir kulübüz." Bunu nasıl yorumluyorsunuz? Beklenen bir açıklama mıydı?*

Tabii... Benim için beklenen bir şeydi, çünkü kardinalken de bunu söylemişti. Almanya'da bir konuşmada çok daha kötüsünü yaptı. İslam'ı terörle özdeşleştirmeye çalışan medeniyetler çatışması projesinin mimarlarıyla aynı hayasız dili kullandı. Şundan dolayı bunu yaptığını düşünüyorum: Çok yoğun olmasa da Katoliklerin içinden zaman zaman pek çok aydın İslâm dinini seçmektedir. Aynı şey Protestanlar için de geçerlidir. Fakat bunca yıllık misyonerlik faaliyetlerine rağmen Müslümanlar kolay kolay Katolik yapılamamaktadırlar. Dolayısıyla Benedict, Katolikliğin yeni bir haçlı dürtüsüne ihtiyacı olduğunu düşünmüştür.

• *İlber Ortaylı, "Batılılar ateist de olsalar dünyaya Hıristiyan gözüyle bakarlar" demişti.*

Bunda hiçbir şüphe yok. Böyle bakmak onların faydacılıklarının bir sonucudur, zorunludur. Bir şekilde düşman tanımı yapabilmek zorundalar. Aksi halde, yoksul Latin Amerika ülkelerini saymazsak, bu refah toplumlarına askeri harcama yaptıramazlar. Büyük bir tehdidin var olduğuna inandırılmalı ki, o Hıristiyan dünyasında iyi eğitim görmüş insanlar uyutulsun, vergilerinden askeri harcamalar karşılanabilsin.

• *Opus Dei diye çok güçlü bir Katolik örgütü var. Kelime anlamı olarak "Tanrının işleri" demek... Bu konuda neler söyleyeceksiniz?*

İçinde olmayan bu işin hakikatini bilemez. Ancak yine sezgiyle oluşturduğu bir kanaat var: Opus Dei'nin en önemli amacı

Katolik akidesinin çarpıklığını ortaya çıkaracak bazı evrensel gerçeklerin üstünü örtmektir. Kusura bakmayın, bu biraz Don Brown'ın iddiasını onaylamak gibi olacak, ama yabana atılır bir tez değil. Bir kere Hazret-i İsa'nın evlenmemek gibi bir sünneti olduğunu bizler Müslümanlar olarak kabul etmek zorunda değiliz. En azından benim böyle bir inancım yok. Hz İsa ile ilgili Katolik inanışının ardında bozguncu bir Yahudi'nin payı olsa gerek ki, onlara böyle bir Peygamber tanımı yaptırdı... Niçin? Bir kere babasız doğduğu bizim de kabul ettiğimiz gerçek... Fakat bunun yanında bir de evlenmemesini, çocuk sahibi olmamasını eklerseniz, Hazret-i İsa'ya atfedilen ilahlık boyutuna mantık kazandırırsınız. Hani Allah eş edinmez, çocuk sahibi olmaz ya... Ne diyorlar? "İsa Allah'ın oğludur, ama Meryem Allah'ın karısı değildir." Öyleyse İsa'nın da oğulları olabilir; azizler gibi, ama onların anaları İsa'nın karısı değildir. Bir dini bozmak için kurulmuş bir tuzak gibi geliyor bana. İsa'nın ilahlığına bu yolla insanları, Hıristiyanları ikna edebildiklerini sanıyorum. Oysa Hazret-i İsa son derece beşeri, mütevazı bir hayat yaşıyor. Babasız doğmuş olmasına rağmen her şeyiyle de beşer. Don Brown'ın kitabında kurduğu gibi gerçekten bir İsa nesli devam ediyor mu, pek matrak Mason biraderler de bu aileyi Katolik şerrinden korumak için büyük sırrı saklıyorlar mı bilemem... Bu bağlamdaki bir komployu elbette benimsemiyorum. Fakat Hazret-i İsa'nın bir nesli olabilir ve birileri bu iddia ile ortaya çıkabilir. Böyle bir şey mümkündür. Gerçekte Hazret-i İsa soyundan geldiği zannedilen bir sürü insan ortaya çıkarsa ne olur? Vatikan ne yapar? Bir kere böyle bir durumda Katolik Kilisenin en temel teolojik kurallarından birisi önemli bir ölçüde sarsıntı görür. O zaman da Vatikan'ın bugünkü yöneticileri böyle iddiaları asılsız bulsalar bile engellemek ve doğduğu yerde boğmak için bir örgütlenmeye ihtiyaç duyulabilirler. Ayrıca Opus Dei başlangıçta bir tarikat örgütlenmesi de olabilir. Sonra bu tarikat siyasi-ekonomik bir kimlik kazanmış bulunabilir. Şöyle de düşünebiliriz: Vatikan ne ka-

dar yerleşik anlamda devlete benziyorsa -ki devlet kâğıt üzerinde Opus Dei- bir o kadar da ülkelerin gizli servislerine benziyor. Tarikat olarak doğmuş, hâlâ böyle mistik bir boyutu var, ama bir anlamda da Vatikan'ın derin devleti. Mümkün mü? Neden olmasın? Ha, bütün derin devletler ya da gizli servisler gibi sistemin herkesçe meşru tanınan hiyerarşik yapısıyla ters düşebilir. Yani nasıl ki CIA zaman zaman başkanların haberi olmadan operasyonlar yapıyorsa, Opus Dei de Papa'nın haberi olmadan bir şeyler karıştırabilir.

• *Opus Dei kapitalist olmakla suçlanıyor...*

Gayet tabii ki kapitalist... Kapitalizm masum değil. Kapitalizm ılımlı bile olamaz. Vahşi olmak zorundadır. Kapitalizm sınır tanıyamaz, çünkü sermayenin büyümesinin sınırı yoktur. Vatikan ne kadar devletse, Opus Dei de o kadar gizli servistir. Evet, aynı zamanda tabii ki kapitalisttirler, çünkü doğrudan doğruya kiliselerde görev yapan papazların ya da Vatikan'ın diplomatik temsilcilerinin eliyle mevcut karanlık sermaye işletilemez. O sermayenin meşru olduğu da kimse tarafından söylenemez. Zira ortaçağ boyunca ne korkunç zulümlerle oluşturulduğu bellidir. Bu sermayeyi kim nasıl işletecektir? Ayrıca küresel ceberutlar, dünyanın büyük mahalle kabadayıları bu sermayeden haraç istemeye kalkacak olsalar kim ayaklarına basacak, dur diyecektir? Bir fedailer takımına ihtiyaç duyulabilirler. Hem becerikli mali danışmanlar, hem de tetikçiler istihdam etmeleri mantıksız değildir. Opus Dei Vatikan'ın hem George Soros'u, hem de gizli servisidir..

Dünyayı Yöneten Aileler

• *Dünya yönetiminde doğrudan ya da dolaylı etkili olan çok güçlü aileler var, Rockefeller, Rotschilt, Agnelli gibi. Bu aileler siyasiler üzerinde ne kadar etkindirler?*

Tekrarlamak hoş olmuyor belki, ama bunlar dünyayı yönettiklerini zanneden ahmaklardır. Dünyayı yönettiklerini zannetmekte de beşeri bakımdan haklıdırlar, çünkü çok etkindirler. Dünyayı her halükârda Allah yönetiyor; her yeri, her şeyi, herkesi... Ama biz burada mecazi anlamda bir yönetmeden söz ediyoruz, yani bunu bir kalkan olarak ifade ediyor değilim. Samimi kanaatim şudur: Onlar dünyayı yönettiklerini zannediyorlar ve onları kendi bulundukları şartlar açısından mazur görebilmek mümkündür. Bu insanlar öyle bir felsefeyle haşir neşir olarak olgun yaşlara geliyorlar ki, önce Masonluktan başlamak kaydıyla, onun derece derece derinlerinde, sapkın bir sürü inanca yöneliyorlar. Yani bugünkü Masonluğun otuz üç derecesi şu ya da bu şekilde çok kutsi anlamlarla tevil edilse de, Fransız Kralı yakışıklı Phillip'in yaptığı operasyon sonucu Jacques de Mollay'ın yakılışına kadar olan süreç çok masumdur.

Ama bu derecelerin hepsinin masum olduğunu, en azından bizim ortalama insanımızın midesini bulandırmayacak ayinler-

den sonra varılmış olgunluk aşamaları olduğunu kabul etmek zordur. Şunu da biliyoruz: Birçok Masonun mantığı bu ayinleri almamaktadır. Hatta gülünç bulanlar az değildir. Ama bu ayinler antik anlamları içerisinde, belki de otuz üç derece boyunca insanları çok daha sapkın kulüplere sokabilmek için bir çürütme operasyonudur. Bunu bilemiyoruz. Yani ancak dangalak adamların ciddiye alabileceği, anlamlı bulabileceği gülünç ayinler ve gösterilerle derece törenleri, şölenleri yapılacak ve insan böylece aşama kaydettiğini düşünecek. Böylece o insan daha başka aykırı kulüplere, daha sivri örgütlere -işte Gül ve Haç, Kuru Kafa gibi- yöneliyorlar. Oradan da daha üst düzey karanlık oluşumlara geçilebilmektedirler. Bir müddet sonra bu insanlar, klasik genel ahlâk ilkeleriyle uyuşmayan alışkanlıklar ediniyorlar. Bunun içerisine uyuşturucu, sapkın cinsel zevkler vs dâhildir. Ve bir takım şeytani ayinlerle eğlence görüntüsü altında aslında çarpıtılıyorlar. Bu ailelerin kutsal herhangi bir disiplini tanımayan erkek bireyleri özellikle zaman içinde her türlü zevki deneyen hedonist gençler oluyorlar. Bu hedonist sürecin ötesi kaçınılmaz olarak onları yetişkinliklerinde, olgunluklarında birer dünya kralı duygusuna, oradan da dünyanın yöneticilerinden biri oldukları duygusuna götürüyor. Doğrusunu söylemek gerekirse hükmettikleri sermaye, yönlendirdikleri kitleler, hatta ve hatta daha da önemlisi, parmaklarında oynattıkları idareciler, gerek ekonomi ve iş dünyasındaki, gerekse siyaset ve medya dünyasındaki idareciler kaçınılmaz olarak onlara seçkinlerin seçkini oldukları duygusunu veriyor. Seçkin çok, ama seçkinlerin seçkini olmak bunlarda bir Tanrılık duygusu oluşturuyor. "Ancak ve ancak Tanrı her dilediğini yapabilir" tarifinden yola çıkarak, "Benim yapamayacağım ne var?" düşüncesine kapılıyorlar. Firavun'un dediği gibi, "Ben de Musa'nın Tanrısı gibi öldürürüm, ben de diriltirim." Bunu Firavun'un söylemesine ruhsat veren güç, bunlara niye dedirtmesin? Ayrıca üstelik bunların ciddi şe-

kilde astroloji görünümü altında, aynen eski imparatorların, kralların medyumları, kâhinleri gibi büyü ile özellikle kabala merkezli eğitimden geçmiş kişiler aracılığıyla bir sürü para-psikolojik deneylere katılmışlardır. Böylece Kuran'ı Kerim'deki, "Kendilerine yaptıkları işler süslendirildi, süslü gösterildi" şeklindeki açıklama tam da bunları tarif ediyor. Şeytan tarafından burunlarına halka sokularak bu lağımlara sürüklenen, bu seçkinler seçkini güçlü insanlar, birer çağdaş Firavun, çağdaş Nemrut, çağdaş İmparator görüntüsü altında zaman zaman birbiriyle belirli mahfillerde buluşarak sadece dünyaya nizam verdikleri kanaatini pekiştirerek kararlar almakla yetinmiyorlar, aynı zamanda bu buluşmalarda vahşi ve vahim zevkler tadıyorlar. Ve bunlara verilen, verildiğini zannettiğim reçeteler arasında muhtemelen pek çok masum insanın canına mal olmuş karışımlar bile vardır. Gayet tabii ki bu, şu demek değildir: Bütün Rockfeller, Rotschield, Agnelli (FIAT'ı üreten) ailesinin bütün fertleri aynı sapkınlıktadır. Hayır, ama bu ailelerin kendilerini sözde Tanrı zanneden bireyleri kaçınılmaz olarak böyle bir anlayışa sivil veya resmi Masonluk mekteplerinden mezun olduktan sonra sürüklendikleri maceralarla gelmişlerdir.

• *Bu saydığınız isimler aynı zamanda küresel sermayenin güçlü isimleri...*

Evet, aynı zamanda küresel sermayedir, ama mesela bunların içerisinde yer alan Rockefeller aynı zamanda petrol kartelinin de başıdır. Dolayısıyla artık savaş sanayisinde, otomotiv sanayisinde alan işgal edebilenler bu sistem yüzünden küresel sermayenin ya müttefiki veya bağımlısı olmak durumundadır. Bunlar seçkinlerin seçkinidirler, ipler büyük ölçüde onların ellerindedir. Yani Peygamber'in peygamberliği için nasıl mucizeler gerekiyorsa, bu sapık sözde tanrılık davası güden insanların da çevrelerindeki bağlılarını böyle şeylere inandırabilmeleri için medyumluk ya da

büyü yoluyla, kısacası bir şekilde bir takım olağanüstülükler sergilemeleri mümkündür. Bu da sadece kokain kullanmakla, sübyancılıkla kazanılacak bir meziyet değildir. Onun için de büyük oranda para-psikolojik manevralar sayesinde edinebildikleri veya sergileyebildikleri bir takım fevkaladelikler olabilir. Biliyorsunuz İslam'da dört türlü fevkaladelik vardır: Birincisi Peygamber'lere Cenab-ı Hakkın lütfettiği olağanüstülük olarak mucize... İkincisi Hak dostlarına yine Allah'ın lütfettiği olağanüstülük olarak keramet... Üçüncüsü Allah'ın yasakladığı, türlü harikalar üretmeyi sağlayan bir zanaat olarak büyü... Dördüncüsü de Allah'ın düşmanlarının ve şeytanın ortaklarının sergileyebildikleri harikalar olarak istidrac... Bazen çok günahkâr, çok kan emici, çok vahşi, yani Hitler, Stalin ya da güncel bir isim zikredecek olursak Ariel Sharon gibi insanlar bir takım harikalar gösterebilirler. Meselâ bazı gizli şeyleri keşfedebilir, meselâ insanların beyninden geçenleri okuyabilirler. Sürekli değil, zaman zaman. Bunun gibi küresel çetenin tepesindeki seçkinler seçkini zevat da istidrac denen türden bir takım hünerler sergileyebilirler. Şeytani içgüdü ile istidrac mümkün. İran Devrim'inde yüz bine yakın cana kıyılmasını da istidrac olarak açıklayanlar vardır. Tabii buna en çok İslamcılar kızacaklardır, ama bazı İslami çevrelerde devrimi güden ana güçlerin şeytana verilmiş bir diyet olarak yüz bin cana kıydırdıklarına ilişkin iddia sahipleri vardır. Çok alçakça yaşayan, çok müptezel bir insan, bir takım olağanüstü yetenekler sergileyebilir. Bunun için kişinin çok ahlâklı, evliya, Peygamber veya büyücü bile olması gerekmiyor. Çok kötü olması bile yetebilir; şeytan ona himmet edebilir. Şeytan, "Ben insanoğullarından böyle bir müttefik bulmuşum, bunu daha fazlasıyla nasıl kullanabilirim?" demez mi? Şimdi bazılarına bunlar masal gibi görünebilir, ama hayat böyle karmaşık, karanlık, esrarlı bir şeydir. Bugün bize bilimsel gerçekçiliğin ana vata-

nı olarak gösterilen batıda, medyamızdaki seküler gürültücülerin "batıl itikat" unsuru diye gösterdiği cin olgusundan yararlanan ülkeler vardır. Bazı batılı ülkelerin hastanelerinde, çaresiz kalınan ruhsal bozuklukları tedavi için halk arasında cinci denen kişileri çağırdıklarını biliyoruz. İnsanlara cinlerin musallat olabileceğine ihtimal tanımayan bizim sözde bilimci ve gerçekçi, seküler kültür ürünü okumuş yazmışlarımız acaba kıble saydıkları batıda bu meselenin nasıl derinlemesine -kısmen de gizlice- araştırıldığına dair hiçbir şey öğrenmiş değiller midir?

• *Son dönemde Rusya'da ortaya çıkan büyük aileler var, Yuşenko, Roman Abramoviç, Hodorovski gibi.*

Bunlar küresel sermayenin Rusya için tedarik ettiği Soros'lar olsa gerektir. Tüm bu isimler, yüz milyara dolara yakın bir parayla Rusya'yı küresel sermaye tarafından satın alma tasarısının uygulayıcı ve tetikçileri idiler. Fakat öyle görünüyor ki, Putin küresel sermayeyi büyük ölçüde tasfiye etti. Abromoviç'e ve arkasındakilere kurtarabildikleri kaldı.

• *O da İngiltere'de yaşıyor.*

Futbol dünyasının Georges Soros'u.

• *Georges Soros için ne diyeceksiniz?*

Georges Soros, bana göre de Mahir Hoca'nın dediği gibi küresel sermayenin yetenekli ve atanmış bir memuru. Tabii bu arada bu memurların da bir miktar sermayeleri olabilir. Koca holdinglerin başında bulunan adamların ücretleri zaten, bizim ülkemizin rakamları ile hatırı sayılır sermaye ediniyorlar. Muazzam sermayelerin taşeronluğunu ve tetikçiliğini yapanlar herhalde "bal tutan parmağını yalar" sözündeki kadar mütevazı karşılıklarla yetinmezler.

• *Ama hiç fabrikası yok...*

Küresel sermaye belki şöyle fabrika sahibi olabilir. Meselâ Türkiye'de bir sürü ürün üreten dünya çapında bir gıda devini ele alalım. Bir süre fabrikada üretim yaptırabilir. Fakat bunların mülkiyeti o ülkedeki birilerinin üzerindedir. Onlar gerçekten de mülkün sahibi olabilirler. Küresel gıda devi bunları kredi vererek birilerine yaptırmıştır ve kiralamıştır. Verdiği krediyi kira ödememek veya çok az ödemek suretiyle geri alır. Böylece içeride bir yandan ülkenin yetenekli girişimcilerinin enerjisinden yararlanır, bir yandan da tık deyip bütün sermayesini oradan kaçırabilecek bir düzen kurup yürütmüş olur. Yine meselâ petrol kartelini de bir bakalım. Mesela Azerbaycan, Kazakistan, Suudi Arabistan veya Nijerya'da sayısız petrol kuyuları var. Bu petrol kuyularının sahibinin gerçekte kim olduğu o kadar önemli değildir. Orada o gün çıkardığı petrolün varil başına fiyatından kartelin hanesine ne geçtiğine bakmak gerekir. Aslında petrolün kendisi de finans sistemi gibi küresel bir düzenektir.

• *Psikolojik bir hareket aslında...*

Çağdaş sömürgecilik diyelim. Yarın bor madeni, eğer arabaların ya da bütün enerji kullanması gereken mobil araçların yakıtı olacaksa, sen bor madeninin sahibi görünebilirsin, yataklar da senindir. Fakat bu işte esas parayı kim kazanacak, ona bakmak lazım. Bilgiyi üreten kazanacak. Bu teknolojiyi ve endüstriyi, bilgiye yatırım yapan küresel sermaye yönlendirecek yine. Sen kıt kaynaklarından yatırım yaparak bor için teknoloji üretemeyeceğin için, belki de ayıracak kaynak bulsan bile işbirlikçiler marifetiyle küresel çete tarafından engelleneceğin için malının, zengin yeraltı kaynaklarının fukara bekçisi olarak kalacaksın. Arada bir kendi varlığını kendi elinle işletmeye girişecek olsan veya küresel çete dışında farklı işletme ortağı arayacak olsan

toplumda karışıklıklarla boğuşacaksın, darbeler yaşayacaksın. Kırmızı, yeşil, sarı, turuncu darbeler...

• *Peki, bu darbeleri yaptıran Georges Soros sadece maşadan ibarettir.*

Herhalde... Bunlar küresel sermayenin maşalarıdır. Küresel sermayenin elinde şu veya bu ülkenin gizli servisleri vardır. Bu gizli servislerin tamamı doğrudan memurları değildir ama ağırlıklı olarak çarkı kullanmalarına yetecek şekilde nüfuz edebilmişlerdir.

• *Amerikan yönetimiyle bir alakası var mıdır bu adamların?*

Herhalde bir şekilde vardır. Amerikan yönetimine bazen tamamen hükmedebilirler bazen çatışabilirler. Fakat Amerikan yönetimiyle çatıştıkları zaman Amerikan hükümeti zarar görüyor, Amerikan halkı zarar görüyor. Dünyada "Çirkin Amerikalı"yı" önce bunlar ürettirdiler, ürettirmeye devam ediyorlar. Şimdi küresel sermaye ile ABD yönetimleri arasında en hafifinden en şiddetlisine kadar sorunlar olur. Bazen mevzii çekişmeler şeklinde, bazen birbirlerine karanlıkta bombalar atacak kadar! Kısacası, çatışırlar, tartışırlar, hesaplaşırlar ama bir şekilde uzlaşırlar da. Her zaman değil, ama önemli olaylarda muhakkak uzlaşırlar. Nihai hesaplaşmaya girmezler. İsrail'in istek ve talepleri bitmediği için küresel sermaye ile Amerikan Ulusal Sermayesi, Amerikan Ulusal Güçleri arasında her zaman çatışma olmuştur ve olmaya devam edecektir. Bu karmaşık maceranın içerisinde bir de Katolik güç odağı vardır ki herhalde o da zaman zaman etkinlik alanını genişletebilir. Katoliklerin içerisinden yine küresel oyun gereği devşirilmiş, sapkın itikat sahibi, içten içe Katolikliği dışlamış, Masonlukta derece elde etmiş adamlar sayesinde Katolik Kilisesinin, Vatikan'ın eli kolu bağlanabilir. Fakat bu oyun çok büyük bir ahenk içerisinde, Cenab-ı Hakk'ın Güneş Siste-

mi'ndeki seyyareleri gibi müthiş bir disiplinle döndürdüğü gibi kusursuz işliyor değildir. Bu küresel egemenlerin etkinlikleri, ancak kendi kendilerini 'dünyayı yönetiyoruz' diye kandırmalarına yetecek kadardır, kusursuz ve sınırsız değildir. Zaman zaman kaos yaşıyorlar, zaman zaman birbirlerine giriyorlar, hastalanıyorlar. Bazen organ nakline bile ihtiyaç duyduklarında uygun organı bulamıyorlar. Bir küresel egemenin bünyesine uygun organ bulmak için belki de yüz tane insan öldürülüyor. Bir tane getiriliyor, uymuyor, bir daha getiriliyor, uymuyor. Bunlar dönecekleri ni, tenasüh yoluyla, reenkarnasyon yoluyla tekrar arzı endam edeceklerini düşünseler bile ölüyorlar ve tabii ki gelmiyorlar. Bütün bu çarkların nasıl döndüğünü anlamak bakımından insanlara iki kitap tavsiye edebilirim: Bunlardan bir tanesi Umberto Eco'nun Foucault Sarkacı'dır. Yalnız bunu bir defa okumak herkese yetmeyebilir. Bir iki defa ince eleyip sık dokuyarak okumak lazım. İkincisi de "Baykuş İmparatorluğu"dur. Bu kitapları iyi okumak lazım... "Her şey bu iki kitapta anlatılanlar gibidir veya o kadardır" demiyorum. Fakat bir avuç insanın dünyayı yönettiğini zanneden bu süper sersemler hakkında kanaat sahibi olabilmesi, ciddi bir izlenim elde edebilmesi için bu gibi kaynaklardan yararlanması lazım.

Kamuoyunu Yönlendirme Aracı: Medya

• *Dünyayı yöneten birileri varsa medyayı, iletişim araçlarını kullanması yüzde yüz mecburi. Dünya üzerinde Rupert Murdoch gerçeği var. Çok büyük Yahudi medyası var. Bizde de Aydın Doğan medyası, Ciner Grubu vs var. Bunlar hakkında fikriniz ne? Dünya yönetiminde nasıl bir rol oynuyorlar?*

Önce şunda anlaşalım: Medya, kaçınılmaz olarak küresel sermayenin memurluğunu yapmak zorundadır. Her ihtiyaç doğduğunda güçlü biçimde aykırı ses çıkarabilecek bir medyanın var olması şimdilik mümkün görünmüyor. Niye? Çünkü dünyanın sömürülen insanları, Marx'ın deyimiyle zincirlerinden başka bir şeyi kalmamış insanlar birleşmedikleri için... Bu çok tartışmasız bir gerçek... Reklâm olmasa medya olur mu? Olmaz. Şöyle bir bakalım; Türkiye üzerinden görmeye çalışalım. Türkiye'de diyelim ki 1 milyar dolarlık reklâm pastası var. Televizyonların, radyoların ve dergilerin kasasına reklâm geliri olarak her yıl 1 milyar doların girdiğini düşünelim. Eğer 1 milyar dolarlık reklâm yapılıyorsa bu ülkede, en büyük reklâm bütçesini hangi sektörlerde görürüz? Bir kere kolalı içecekler önde gelir. Onlar kadar, hatta onlardan önde de küresel hazır gıda ve temizlik malzemeleri üreticilerinin bütçeleri gelir. Yani tüketim terbiyesi gelişmemiş kesimlere, çocuklara, gençlere ve eğitim düzeyi düşük ha-

nımlara hitap eden ürünlerinin reklâmları için ayrılan dev bütçeler medyayı ayakta tutan kaynağı oluşturur. Türkiye'de neredeyse her iki reklâmdan birisi, iki elin parmakları sayısında küresel devlerin ürünleri içindir. Bu böyle olduğu içindir ki, reklâm sopası her durumda medya kuruluşlarını denetler. Eskiden Türkiye'de iki büyük grubun sahipleri köken olarak Sabetay'dı. Dinç Bilgin İzmir'den geldi, İstanbul'da Sabah'ı çıkardı. Gerçi Dinç Bilgin'in kendisi, Allah selamet versin, benim de bulunduğum bir ortamda Yugoslav göçmeni olduğunu söylemişti. Sayın Bilgin Sabetay deyimini kullanmadan, Sabetay olmadığı izlenimini vermek istemişti. Neyse biri o grubundu bir zamanlar, diğeri de Simavi'lere aitti. Şimdi her iki grubun sahiplerinin de aidiyeti değişti. Ama Sabah ve Hürriyet grubunun reklâm verenlere mahkûmiyeti azaldı mı arttı mı? Daha da arttı. Reklâm verenlerin kara listeye alması halinde bir gazetenin ayakta durması hemen hemen imkânsızdır. Aynı şekilde televizyon da öyledir. Bu bakımdan ortada birbiriyle eş güdümlü çalışan iki sektör vardır. Birisi reklâm sektörü, diğeri de medya sektörü. İlginçtir, küresel sermayenin devleri ile küresel ölçekli büyük reklâm firmalarının etnik kökenleri büyük oranda aynıdır. Musevi asıllı büyük reklâmcılar, Musevi asıllı büyük medya patronları ve Musevi asıllı büyük finans grupları. Bu üçü o kadar bağımlı ve kaçınılmaz bir işbirliği içindeler ki, siz böyle bir çarkın içerisinde küresel çetelerin öngördüğü projelere aykırı sesleri uzun süre barındıramazsınız. Küresel çetenin çarkına hizmet etmeyen veya o çarkın katlanamayacağı yayınları yapmak zordur. Ancak geniş kitlelere ulaşamayan, birinci sınıf yayıncılık da yapamayan organlarda istediğiniz gibi konuşabilir, eleştiri getirebilirsiniz. Küresel sermayenin çizdiği sınırlarda oynamak zorunda olan medya kuruluşlarında ise sırf inandırıcılığı sürdürebilmek için arada birkaç tane aykırı haber yoruma yer verilir. Bunun dışında yükseltilen değerler doğrultusunda yayım yapmaya programlanmış bir dünya

medyası gerçeğiyle karşı karşıyayız. Bu durumu geri plandan da uluslararası haber ajansları yönlendirir.

• *Buna bir iki örnek verebilir misiniz?*

Mesela hiç bu büyük haber ajanslarının, Ebu Garip cezaevinde veya Guantanamo'da olan bitenlerle ilgili görüntü sızdırdıkları vaki olmuş mudur? Olağan şartlarda ne beklenir? Büyük gazetecilik olaylarına büyük ajansların imza atması beklenmez mi? Türkiye'de bilinen büyük gazetecilik olaylarına en büyükler nasıl imza atıyorlarsa, büyük küresel haber ajanslarının da büyük gazetecilik olaylarına imza atması, bazı skandalları ortaya çıkarması gerekir. Fakat kolay kolay böyle bir örnek göremeyiz. Çünkü onlara böyle haberler gelse bile sansür uygularlar. Ellerinin ne kadar uzun olduğunu göstermek bakımından bir örnek daha vereyim. Mordehay Vanunu, İsrail'in Dimona üssünde atom bombalarının imal edildiği tesisten o 57 fotoğrafla Londra'ya geldiğinde, Sunday Times muhabiri bu mevzuyu haber yapmaya çalışırken, İsrail istihbaratı konuyu öğrenir ve hemen "embedded" (iliştirilmiş) gazetelerden birisini devreye sokar. Tahmin edileceği gibi bu gazete, küresel sermayenin uluslararası medya imparatorluğuna atadığı kişiye aittir. (Daily Mirror) Gazete hemen, "Bir sahtekâr ortaya çıkmış" diye yayın yaparak haberi Sunday Times'ın elinde patlatır ve yayını önceden büyük ölçüte etkisiz hale getirmeye çalışır. Kimdir bu patron? Rupert Murdoch... .

• *Demek ki Daily Mirror belli güçlerim emrindeki bir gazete gibi dururken, Sunday Times daha özgür bir yayın yapıyor.*

Sunday Times en azından bu olayda küresel sermayenin denetimi dışına çıkmış bir medya kuruluşu gibi görünüyor. Fakat onu dahi çürüten komplo teorileri yok değil. Çünkü bazı görüşlere göre İsrail, Mordehay Vanunu'yu özel olarak değerlendirdi ve "Ben atom bombası yaptım, ayağınızı denk alın" diye dünya-

ya, resmen üstlenmeyeceği bir açıklama yapmış oldu. Bunu diyenler de var. Hatta İtalya, maceranın daha sonraki bir bölümünde MOSSAD'a destek vermiş göründüğü için fena halde ayıplanınca böyle bir yorum yaptı: "İsrail kendi eliyle Vanunu'ya bu fotoğrafları çektirtti ve yayınlattırdı. Hedefi çevresine, özellikle de kendisine düşmanlık eden ülkelere gözdağı vermekti." Böyle mi, değil mi ayrı bir tartışma konusu, ama bir şekilde küresel güçlerin medyayı denetim altında tutmaya çalışmaları kaçınılmazdır. Yani medya kuruluşları da kapitalist piyasanın içindedirler; dolayısıyla "parayı veren düdüğü çalar" kuralının dışında kalamazlar. Çoğu yerde onun parasını da başkası verdiğine göre, kendisine çizilen sınırlar çerçevesinde özgür davranabilir.

• *İngiltere'de bir gazete Irak'ta İngiliz askerlerinin çocuklara yaptıkları kötü muameleyi yayınladı. İstense bu da engellenirdi.*

Bu beni teyit ediyor aslında. Burada küresel bir ajans değil İngiliz gazetesinden söz ediyorsunuz. Bir İngiliz gazetesi... O kadar. Başka bir şey daha söyleyeyim. Bir Amerikalı kadıncağız barış adına İsrail tankı altında can verdi. Filistin topraklarında Filistinlilere yapılan zulümleri protesto etmek için orada bulunan bir barış gönüllüsüydü. Ve bir İsrail tankı onu ezdi. Sonra bu olayla ilgili bir piyes yapıldı. New York'ta, Broadway'de oynayacaktı. Amerika'daki Yahudi çevreleri ve İsrail ayağa kalktı: "Bunu oynatamazsınız" diye tepki gösterdi. Tiyatronun genel direktörü de bir açıklama yaptı: "Bazı duyarlılıkların üzerine olumsuz etkisi olacak" gibilerden yusyuvarlak bir lafla, kısacası güya diplomatik denebilecek bir gerekçeyle piyesi sahnelemekten vazgeçildiğini ilan etti. Sanatçılar ise, "Bu korkunun tezahürüdür" diyorlar. Peki kim bu sansürü uyguladı? Bu sansür doğrudan doğruya Amerika'daki Yahudi lobisinin baskısıyla uygulandı. Amerika'da nüfusun yüzde 6'sını oluşturan bir kitle, belki de bütün insanlığın izlemeyi isteyebileceği bir oyunu sahneden kaldırtabiliyor. Bun-

lar sanatta, habercilikte sık görülen sansürlerdir. Böyle işlerin bir maliyeti elbette vardır. Fakat bazen paranın gücü yetmez. İstemediğiniz bir yayını önlemek için akla gelebilecek her yolu denersiniz. Tabii eğer küresel sermayenin tetikçisi iseniz. Belki de böyle durumlar için özel fonlar ve özel timler bile vardır. Bazen öyle olur ki, eline çok çarpıcı belgeler geçen gazetecilerin çalışmalarına, "Derhal yayınlayacağız" diye atılırlar ve yayınlamamak üzere satın alırlar. O yüzden bizdeki medyanın sahiplerinin kim olduğu önemli değildir. Medya sektörünün varoluş tarzı itibariyle parayı verenin düdüğünü çalması kaçınılmazdır. Parayı veren reklâm verendir. Reklâm verenler de küresel sermayedir. Bunlar reklâm verdikleri kuruluşların çizgi dışına çıkmasına müsaade etmezler. İstersen Amerika'yı büyük şeytan, İsrail'i de küçük şeytan ilan eden Humeyni'nin torunu ol, Türkiye'deki ya da dışarıdaki herhangi bir yayın organını satın aldığın veya izlediğin sürece onu yaşatan ve büyütenler arasındasın. Dolayısıyla senin üzerinde küresel güçlerin borusu ötecek demektir. İstisnai hallerde bazı yayın organları, sürekli aykırı yayın yaptıkları halde yaşayabiliyorlar... Ancak bu bile sisteme hizmet edebilir. Zira düzey itibariyle hafif ve düşük yayın organlarının kendilerine aykırı yayın yapmasından rahatsızlık duymaz, aksine memnun olurlar. Sen o düşük düzeyinle küresel fesatçıları eleştirip kınadıkça karşı taraf şöyle bir kazanım elde eder: "Bakın, bana karşı çıkan, çağın dışında kalmış, ilke yayın organlarını görün... Bana karşı çıkmak işte böyle basit yayın organları gibi çağın dışında kalmaktır..." Ee neye yaradı o zaman?

• *Küresel egemenlerle kavga ederek ayakta durmanın en sağlam örneği herhalde Vakit gazetesidir. Ayrıca Orta Doğu, Yeni Çağ'da ayakta duruyor.*

Doğru, hakikaten Vakit gazetesi küresel egemenlere karşı hayli sert şekilde aykırı yayınlar yaptığı halde olduğu yaşıyor. Bir

ideoloji adına, açıkçası "Siyasal İslâm" adına yaptığı aykırı yayınlarla ayakta duruyor. Bunlar dar bir çerçevede etkili olabilmekte bütün toplumu yönlendirecek güce ulaşamamaktadır. Ayrıca keskin söylemleri ile küresel egemenlerin dümen suyundakilere, ılımlı kitleleri provoke etme fırsatı verebilmektedirler. Malum, bunlar belirli dünya görüşüne sahip insanların okuduğu yayın organlarıdır. Sadece bir tek ideolojiye mensup insanlara hitap ediyorsanız yerelsiniz. Fakat diğerleri ne yapıyor? Çeşitli görüşten insanları aynı gazeteyi okuyan, aynı televizyonu seyreden kitleler olarak yetiştiriyor, şekillendiriyorlar. Doğrusu meselâ 10 bin satan bir gazete bile, hatırı sayılır bir kitle iletişim aracıdır. 10 bin kişi bir kitledir. Fakat bir ülkede kamuoyunun oluşması, kalabalıkların yönlendirilmesi ve şartlandırılmasında çok etkin değillerdir. Yani bir de tabii denetim dışı ülkelerdeki yayın organları var ki, onların durumu özeldir. Bunların reklâm bağımlılığı bizdekiler gibi değildir. Mesela İran'da özel televizyon zaten yoktur. Özel gazeteler de gerçek anlamda özel gazete değillerdir. Dolayısıyla orada sadece rejimin sözcülüğünü yapan bir medyadan söz ediyoruz. Türkiye veya Batı ülkelerinde gördüğünüz medya modeli ise ideolojik bağnazlığını maskeleyen yayın organlarından oluşmaktadır. Kim diyebilir ki, Türkiye'de Hürriyet veya Sabah'ın ideolojisi yoktur diye. Bunların her ikisinin de ideolojisi yükseltilen değerlerdir ve onun borazanlığını yaparlar. Ne demektir bu? Bugün diyelim ki "yükseltilen değer" 28 Şubat'tır... O zaman bu iki büyük gazete birden 28 Şubatçı olur. Güncel olarak yükseltilen değerler liberalizm paketi içindeyse ise anında liberal kesilirler. Bugün meselâ özelleştirmeyi alkışlarlar. Yarın devletçilik "yükseltilen değer" haline gelecek olsa bir numaralı özelleştirme düşmanı oluverirler. Yükseltilen değerler sosyalizm ise derhal sosyalist yayın yapmaya koyulurlar. Onun için her tınıyı, her rengi bir parça taşırlar. Şimdi dürüstçe soralım kendimize: Yükseltilen değer tetikçiliği yapmak da ideolojik tutum almak değil midir? Yükseltilen değer nedir? Mesela moda-

dır. Hangi defileler gösterilir? Hangi görüntüler gazete ve televizyonları süsler? Güzel kadın vücutları değil mi? Moda nedir? Çoğunluğu eşcinsel, erkekten bozma adamların ürettiği marazi ürünler... Sanki pasif eşcinsel erkekler, doğal erkek milletinin kadınlardan bıkıp da eşcinsellere dönmesi için bunları üretirler. Seküler medyanın küresel bir görevi de bu kıyafetleri, içindekilerle birlikte yayınlamak; böylece vatandaşların röntgencilik duygularını tahrik etmek, kendi teşhirci duygularını da tatmin etmektir. Yükseltilen değer yeri gelir budur. Ya da başka nedir mesela yükseltilen değer? Küreselleşmedir. Öyle bir tabudur ki küreselleşme, eleştirenlere adeta tehdit savurur medya: "Vay sen nasıl yan bakarsın küreselleşmeye?!" Onlar kendi kendilerine bir de utanmadan "ideolojik bağnazlıktan arınmış yayın organı" şeklinde nalıncı keseriyle tanım biçerler. Fakat bunlar küresel egemenler tarafından sanki bütün insanlığın idealiymiş gibi gösterilen "yükseltilmiş değerler ideoloji"sinin tetikçiliğini yaparlar ve bunun için reklâmla beslenirler. Sahiplerinin Sabetay, Marksist ya da Humeynici olması hiçbir şeyi değiştirmez. Yükseltilen değerler ille de şu ya da bu dini inanışa aykırı olmak zorunda da değildir. Bazen muhafazakârları da denetlemek için muhafazakâr üslupta bir takım kitle iletişim araçları sinsice yükselen, yükseltilen değer tetikçiliğine programlanmış olabilirler. Onları yönetenler neye programlanmış olduklarının farkına bile varamayabilirler. Sabah gazetesindeyken de yükseltilen değer tetikçiliği yapmanın da bir ideolojik tavır, bir bağnazlık olduğunu yazıyordum. Yani bana, "Şimdi mi söylüyorsun, yükseltilen değerler ideolojisine mensup gazetede yazarken onlar iyi miydi" diye nanik yapacak olanlara cevabım budur. Yarın, öbür gün gene bu tip bir kuruluşta yazacak olsam dahi, bildiğim gibi, inandığım gibi yazabileceksem yazarım. Bu yüzden sözün özü şu: Medya bir sistem aygıtıdır. Küresel sermayenin kaçınılmaz denetimi altında geniş gibi görünen bir esneme ve özgürlük alanı içinde yükseltilen değer öncülüğü yapmak durumundadır.

• *Günümüz medyasının Yahudilerin kontrolünde olduğunu herhalde kimse inkâr edemez. Ama size El Cezire'yi sorayım. Tek başına neredeyse Amerika'nın Afganistan'ı, peşinden Irak'ı işgalinde çok önemli bir görev gördü. Usame bin Ladin'in kasetlerini El-Cezire'de izliyoruz. Biri de şu var ki, El Cezire Amerika'nın Katar'daki en büyük üssünün olduğu yere çok yakın. Tabii bu El Cezire'nin gücünü küçümsediğimiz anlamına gelmiyor. Amerika'yla resmen yan yana, ama Amerika aleyhine yayın yapıyor.*

El-Cezire'nin yayınlarını çok sürekli şekilde takip edebiliyor değilim. Genellikle muhalefet yaptığı, küresel egemenlerin hoşuna gitmeyecek yayınlarını sürdürdüğü doğru. Ancak bu yayınlar nasıl bir aydınlanmaya yol açabiliyor? Kesin bir iddiada bulunmuyorum, ama El-Cezire'yle ilgili şüphelerimde haklı olduğumu göstermek için söylüyorum: Türkiye'de uzun yıllar Amerikan düşmanlığı kimlere yaptırıldı ve hâlâ kimlere yaptırılıyor? Halkın çoğunluğunun inanış ve değerlerine sıcak bakmayan, dolayısıyla halkın neredeyse, "Ha, o mu Amerikan düşmanlığı yapıyor, boş ver canım" diyeceği kişiler. Ben Amerika olsam, Türkiye'de en sevimsiz insanlara Amerikan düşmanlığı yaptırırdım. Niye? Bu onursuz, kemiksiz insanlar Amerikan düşmanlığı yaparsa toplum burun kıvırır. Buradan yola çıktığınız zaman dünyaya nizam vermeye kalkışan bir ülke, kendisine karşı oluşacak muhalefetin içinde de kendi kadrolarını bulundurur. Onları nasıl yönlendirir ve ne sonuç doğurur? Çok daha etkin muhalefetin ve karşı yayının oluşmasını engelleyebiliyorsa, burada bir Amerikan parmağı aramak çok ta komplo teorisi gibi görünmemektedir. Dilerim ki şüphelerimde haksız olayım. Ancak şu an için El Cezire'nin yayınları yüzünden intihar eylemlerinin daha da artmış olabileceğini sanıyorum.

• *Son zamanlarda özellikle Irak'ta...*

Evet. Peki intihar eylemlerinin artması kimin işine yarıyor? Medeniyet çatışması projesinin ortaya atanların... Doğrudan doğruya sahiplerinin bu bilinçle El-Cezire'yi kurduklarını da söyleyemem, ama El-Cezire'nin de kullanılabilir olduğu ihtimalini göz ardı etmem. 28 Şubat sürecinde bazı yayın organlarımızın kullanıldığı gibi. Bire bir sahipleri veya çalışanları, 28 Şubat'a aslında ters yönden hizmet ettiklerinin farkında değillerdi. Akılları sıra 28 Şubat'la mücadele ettiklerini sanıyorlar, ama kopardıkları gürültü zaten Türkiye'de radikal İslamcı bir tehdidin var olduğunu ispatlamaya çalışan 28 Şubat mimarlarını destekliyordu. Onun için küresel oyunda usta olan, kendisini en kolay gizleyebilendir. Size bir örnek vereyim. I. Körfez harekâtı sırasında kuvvetler Irak'a güneyden müdahale edeceği için bölgedeki Saddam kuvvetleri ve oranın şartları hakkında rapor verecek casuslara ihtiyaç duyulur. Tabii hemen İsrail'in MOSSAD'ı akla gelir. MOSSAD zaten hazırdır. Zira Körfez Savaşı öncelikle İsrail'in tasarısıdır. MOSSAD'ın elinin altında öyle casuslar vardır ki, Irak'ın güneyine gidecek, orada bir Arap çoban kisvesi altında dolaşarak bölgeden ayrıntılı rapor sızdıracak. Bu çoban kılığındaki casusun giydiği kıyafet için kumaş bile, birebir Iraklıların kullandığı cinsten tedarik edilmiştir. Böylesine sahici görünen kişilerin dahi ajan çıkabildiği bir dünyada, her türlü faaliyetin sonuçta kime yaradığından hareket edip haklı ya da haksız bir sürü şüpheye sürüklenmemek mümkün mü?

Etkin Bir Güç: Sabetaylar...

• *Ülkemizde bir Sabetay gerçeği var. Kimilerine göre Sabetaylar kimliğini saklayan hainler, kimilerine göreyse bize karışmış ve ülkesini seven insanlar. Sabetaylar hakkında ne düşünüyorsunuz, hakikaten Türkiye'de çok büyük güçler mi?*

Önemli bir güç oldukları muhakkak, ama bu işin bir geçmişine bakmak lazım... Bu işin başı Sabetay Sevi ne zaman ortaya çıkıyor? Tam "Aydınlanma Dönemi" şartları içerisinde zaten dünyanın dört bir yanında zulüm gören, feci şekilde aşağılanan Yahudi toplumunun psikolojik olarak Mesih beklentisiyle kavrulduğu bir zamanda ortaya çıktı. Sonrası malum, Sabetay Sevi türlü tuhaf halleri ile etrafına kitleleri toplamasına rağmen tehdidi görünce Osmanlı'nın sadık bir kapı görevlisi olmayı bile kabul ederek hidayet oyunu oynar. O zamanın saf Yahudilerinden bir kısmı Sevi'nin peşinden gider, ona fena halde bağlanır ama liderlerinin bu ikili oyunu hepsini ikna edemez. Bir kısmı Mesihlikle "hidayet oyunu" oynamayı bağdaştıramaz, Sabetay Sevi'den uzaklaşır. Her durumda ona inananlar ise hidayet oyununu yutar ve ikili bir hayatı oynamaya başlarlar. Bu insanlar o günün şartlarında kolay anlaşılabilir bir azınlık ve bir zavallılık kadrosu oluştururlar. İlk nesiller şu durumdadır: İsrail kavminin kurtarıcısı olarak gördükleri bir insanın aczini ve Osmanlı'ya

teslim oluşunu yaşıyorlar. Belki onlar da adamın "mucizelerine" tanık olmuşlardır ve onun Allah tarafından gönderilmiş kurtarıcı Mesih olduğundan emin bulunuyorlar. Böyle bir şokun getireceği hayal kırıklığını ve yıkımı hayal etmeye çalışalım. Düşününüz, adam kırk yıl bir dergâha devam etmiş. Zamanın kutbu olduğuna inandığı bir zat günün birinde görüyor ki, şarlatanın tekiymiş. İşte öyle bir günde, büyük yıkım yaşayan Sevi'ye bağlı olanlara şu telkin ediliyor: "Görünüşte Müslüman olup gerçekte inancımızı yaşamaya devam edersek ileride her şey bizim lehimize değişecektir." Buna da mı inanacak, ne yapacak? Ruhsal durumları bu... Ondan sonraki açmazları tahmin etmek zor değil. Hayal kırıklığı içerisinde böyle bir avuntuya sarılmak onlar için bir kurtuluş simidiydi. Sarıldılar ve bir ikili hayat yaşamaya başladılar. Aradan belki de 50 yıl bile geçmeden bu ikili hayat onlara büyük ölçüde sıkıntı olmaya, ümitlerini bitirmeye başladı. Sabetay Sevi'nin yahut ona benzer birisinin bir şekilde geri geleceğini, onları dünya krallığına taşıyacağını öngören hayalleri sönmüş oldu. Kaçınılmaz biçimde bunlar Yahudi inancından da soğudular, Müslüman da olamadılar. Böylece ortaya tek çare olarak laiklik kaldı. Fakat tabii laikliği din dışılık değil de neredeyse dinsizlik, daha doğrusu İslâm karşıtlığı gibi algılama eğiliminde olan okumuş nesiller ortaya çıktı.

• *Müslüman ya da Yahudiliklerinde samimiler mi?*

Böyle bir durumda samimi olunabilir mi? Elbette her iki inançtan birinde samimi olabilenleri vardır. Fakat herhalde çoğunluk Müslümanlıklarında samimi olamadıkları gibi Yahudiliklerinde de samimi olamadılar. Bir takım babaanneler, nineler Sefarat dilinde bazı ilahiler okuyor, bazı ayinleri devam ettiriyor olabilirler. Fakat bugüne geldiğimizde durum daha da karmaşık... Doğrusu etnik kimlik bakımından çok emin oldukları bir kökenden gelmelerine rağmen sağlam milliyet ve aidiyet duygu-

ları yoktur. Yani İsrail'e aidiyet duygularının gelişmesi mümkün değildir. Gerçi pek çoğunda Türkiye'ye aidiyet duygusunun İsrail'e aidiyet duygusundan daha güçlü olduğu kanaatindeyim. Fakat nasıl bir Türkiye'ye? Kendilerinin yönettiği, İslamiyet'ten mümkün olduğunca uzak ve kendilerinin sorgulanabileceği bir değişimin yaşanmadığı Türkiye'ye... Şimdi bu şartlar altında öyle ya da böyle bir ortak geçmişi paylaşmak, bir cemaat oluşturmak demektir. 3 bin yıl boyunca Yahudi genini taşıyan insanlar kanıtlamıştır ki, dünyada hiçbir azınlık İsrailoğulları kadar kendi benliklerini koruyabilme yeteneğine sahip olamamıştır. Yeryüzünde böyle bir örnek yoktur. Bunca sürgüne, aşağılanmaya rağmen 3 bin yılda asimile olmayan bir kavmin çok özel bir kavim olduğu hiç şüphe götürmez.

• *Peki bu insanların ruh durumu nasıldır?*

İsrailoğulları kökeninden geldiğinde şüphe bulunmayan Sabetayların yaşanan bu dönmelik travması yüzünden bir takım ruhsal sorunlar yaşamaları kaçınılmaz değil midir? Ruh sağlığı dengede olan insan böyle uzun erimli bir takiyeyi sürdüremez. Mesela bunun için hep derim ya, bir casus katiyen sağlıklı bir ruh hali içinde ömrünü geçiremez. Niye? En yakınındaki insanlardan dahi gerçek kimliğini ve görevini gizleme zorunluluğu, birlikte olduğu insanlara kaçınılmaz biçimde daima oyun oynama mecburiyeti bir sapıklıktır. Ruhsal bir sapkınlıktır. Sonuçta insanı ruhsal çöküşe götürecek bir felakettir.

Sabetaylarımızın çok güçlü bir lobi oluşturmakla beraber aynı zamanda çok da çürük bir marazi yapıya sahip olduklarını düşünüyorum. Türkiye devlet olmadığı için Sabetay kurnazlıklarına ve işbirliğine tavizler vermektedir. Böyle bir yapıda oldukları için istisnaları hariç genellikle küresel oyuncularla çok kolay işbirliği kuruyorlar.

• *Bizde Sabetay kökenli çok önemli şirketler var. Sizin dediğinizden şu çıkar: Türkiye'deki bazı şirketler küresel sermayeyle bağlantılı.*

Küresel sermayenin bunları bir şekilde bağımlı hale getirmek için herhalde çok zorlu olmayan bir takım yöntemleri vardır. Bunlardan iyice büyüyenleri öncelikle kredi almaya mahkûm ederler. Türkiye içinde bunları ya ortak olarak ya da krediler yoluyla bir şekilde işbirliğine sevk etmek zorundadırlar. Zaten küresel sermayenin bir takım örgütlenmeleri vardır. Türkiye'de Sabetay olup olmadığı tartışmalı veya Sabetay olmadığını düşündüğümüz pek çok firma da küresel sermayenin güdümündedir. Kökeni Kürt olabilir, Türkmen olabilir, Yörük, Çerkez veya Sabetay olabilir. "Ya kredi kullanarak bana bağımlı hale geleceksin veya küçük ortaklarımdan biri olacaksın" dayatmasıyla sindirilirler.

• *Bizdeki bazı şirketlerin bu tür ortaklıklarını buna mı bağlıyorsunuz?*

Örnek olarak veriyorum... Doğuş grubu, Fox News grubunun Türkiye şubesi gibi bir televizyonculuk yapıyor.

• *CNBC-E, NTV ve National Geographic'i kastediyorsunuz?*

Evet. Bana göre vahim olanı National Geographic'in bilimsellik görüntüsü içinde insanlara maymundan geldikleri duygusunu aşılamayı bir tür küresel misyon edinmiş olması, bunun da Türkiye sponsorluğunu Doğuş grubunun yapmasıdır. İnsanların maymundan geldiği inancının yaygınlaşması ancak ve ancak Siyonist projeye hizmet eder. Kesin kanaatim bu. Dolayısıyla Doğuş Grubu, bilerek veya bilmeyerek Siyonist projeye hizmet etmektedir.

• *Siyonizm'e nasıl hizmet edecek?*

Şöyle hizmet edecek: Siyonizm'in ilkelerine göre her Yahudi Tanrı'nın seçilmiş kuludur. Onun böyle bir iman sorunu yoktur. Dolayısıyla milyarlarca insanı tanrıtanımaz hale getirmek, Tanrı'dan koparmak Siyonizm'in Dünya Krallığı hayaline yol açabilecek gelişmelerden biridir. O yüzden National Geographic kanalına bir bakın... Öyle bir üslupla belgesel yayını yapıyor ki, bilim sanki insanoğlunun maymundan türediği, iki kere ikinin dört ettiği kadar kesin bir şekilde belgelenmiş gibi. Allah'a ister inanın ister inanmayın, o belgeselleri izleyince bir evrim düzeneğinin olmasını doğal bulursunuz. Yani Darwin'in evrim teorisine inanmanın, bütün semavi dinlerin inancını çöpe atar korkusuyla bunları söylüyor değilim. Pazılın unsurlarını bir araya getiriyorum. Fox News kimindir?

• *Rupert Murdoch'un...*

Kimdir bu Rupert Murdoch? Avustralya Yahudi'si... Ne Avustralya Yahudi'si olmak, ne de başka bir yerin Yahudi'si olmak elbette bir kusur, bir eksiklik, bir suç değildir. Sorun Siyonist olmasındadır. Yahudi ile bir derdimiz yok, Sabetay'la da olmadığı gibi. Ama Rupert Murdoch'un 150 kadar gazetesi, 70-80 tane televizyonu var dünya üzerinde. Bu organların tamamı Irak savaşını bir proje olarak sahiplenmiş ve en başta Amerikan kamuoyunu bu savaşın lehinde şartlandırmıştır. O zaman Türkiye'den herhangi bir grubun böyle bir grupla ilişkisine çok makul ve masum bir yerli-yabancı işbirliği gözüyle bakamam. O halde sorgularım bu adam Sebatay mı, değil mi diye? Yoksa adam Sabetay da olabilir, başka bir kökenden Marksist de. Türkiye büyük bir ülke ve her türlü inanışta olan insanların yaşayabileceği ve eşit şartlarda vatandaşlık hukukundan yararlanabileceği bir ülkedir. Bunu da geçmişiyle en güçlü şekilde ispatlamıştır. Türkiye etnik olarak arınsın, din ayrımı bakımından homojen bir ülke

olsun diye hayal güden biri değilim. Ama Siyonist projeyi çok tehlikeli buluyorum.

• *Niçin?*

Bugünlerde Irak'ın üçe bölünmesi fiilini yaşıyoruz. 1982 yılında İsrail'in dışişlerine hizmet veren resmi bir yayın organında İsrailli bir stratej aynen şunu söylüyordu: "Irak üçe bölünmelidir: Güney doğusunda Şii devleti, güney batısında Sünni-Arap devleti, kuzeyinde de Kürt devleti kurulmalıdır." Bu proje bugün hayata geçmiştir. Birçok İsrail yayınında bu vardır ve iş orada bitmiyordur. 'Suriye ve Lübnan da beş ülkeye bölünmelidir' diye devam ediyor. Suudi Arabistan bile bunun içindedir. Türkiye'nin ille de bölünmesi gerekmiyor onlar için. Türkiye, Konya dahil Siyonist projenin hedefidir...

• *Bu projeyi gerçekleştirmek için ne gibi oyunlar oynanıyor?*

Kürt kartı, Ermeni kartı, Pontus kartı oynanıyor. Fakat şunu biliyoruz ki, bir Siyonist proje vardır ve maalesef Evangelistlerin çoğu da bu proje doğrultusunda ikna edilmiştir. Katolik dünyasının da birçok sebepten ötürü elleri ve kolları bağlı bulunuyor. Türkiye'deki şu ya da bu grubun küresel sermayeyle işbirliği başka bir açıdan da tehlikelidir: Serbest ticaret damgası altında ticaretin tamamen özgürleşmesi, gümrük kapılarının kalkması küresel sermayenin dayattığı sözde eşitlikçi, ama yeryüzünün en masum görünümlü, en alçak sömürü projesidir. Çünkü serbest ticaret ahlâksız bir yaftadır. Şöyle düşünelim: Kotaları kaldırıyoruz, kayıt koymuyoruz; "Herkes, her yere, her türlü malını götürebilir" diyoruz. İyi, ama sen benden 300 yıl önce sermaye birikimini tamamlamışsın. Ne yapmış da tamamlamışsın... Çok çalışarak, çok tasarruf yaparak mı tamamlamışsın yoksa dünyayı talan ederek mi? Maya'yı, Aztek'i yağmalayarak bir gasp servetiyle sermayeni tamamlamışsın. Gayet rahat bir şekilde çok dü-

şük maliyetli krediler kullanarak pazarlama yapabileceksin ve çok sermayen olduğu için insanları alçakça aldatan reklâm mekanizmasını suiistimal edeceksin. Benim on kuruşluk sermayemle senin kalitende ürettiğim ürünü senin milyonda birin kadar reklâm bütçesi ayıramadan aynı pazarda satacağım. Ne güzel eşitlik, ne güzel serbest ticaret, değil mi? Bu korkunç yalan maalesef anlı şanlı profesörlerimiz tarafından da tedavülde tutuluyor, sanki dünya doğal bir teknolojik gelişmeyi benimsemeye çağrılıyor gibi. Bu tıpkı aynı mindere, aynı boyda, aynı kiloda iki adam çıkarıyoruz, ama bir tanesinin eli bağlı. Neyle bağlı? Karşı tarafın büyük sermaye birikimi sayesinde reklâmla bağlı. Baktığın zaman Siyonist proje küresel sermayeyle eşdeğer hale geliyor. Yani Yahudi Dünya Krallığı kurulacak, insanların tamamı ister istemez tabi olacaklar. Huzur içinde yaşayacaklar ama köle olmak şartıyla. Küresel sermaye herkese bolluk vaat ediyor, ama "Patron benim. Herkesin malını ben üreteceğim. GAP'ı maliyetini sen ödedin, ben alacağım. Patronu ben olacağım. Sen orada işçi olacaksın" demeyi de ihmal etmiyor. Serbest ticaret bu...

• *Orhan Pamuk sizce AB meselesinde kullanılıyor mu? AB içindeki güçler ona Nobel ödülü vaat ederek Türkiye ile ilgili projelerinden faydalanıyor olabilir mi?*

Ayrıca Orhan Pamuk'un Amerika'da da bir kurs aldığını biliyoruz. Orhan Pamuk aynı zamanda Sabetay ve hayatının en önemli olgularından bir tanesi alkol. Alkolle başı bayağı dertte... Orhan Pamuk hakkında aslında söyleyeceğim şudur: İlk romanlarından "Sessiz Ev"i okumuştum. Kendisinde iyi bir romancı kumaşı olduğunu düşünmüştüm. Bu yeteneği diğer çalışmalarında da görülüyor. Fakat onlar güdümlü çalışmalardır. Yani özgür bir yazarın çalışmaları değil, içine sinsice ideoloji sokuşturulmuş birer popüler üründür. Bu öyle çok da masum bir ideoloji değildir. Nasıl bir ideolojidir? Dünya vatandaşlığından ibaret de-

ğildir. Mesela "Benim Adım Kırmızı"da bir sanatçı var. O sanatçı görünürde Müslüman'dır. Fakat hayatı boyunca tek tatil günü cumartesidir. Nereden çıkıyor bir Müslüman'ın sadece Cumartesi günü tatil yapması? Şifre gibi koyuyor bir şeyleri. Cumartesi Yahudi'lerin tatili... Görünürde Müslüman olan sanatçı aslında Yahudi demeye geliyor. Yani böyle şeylere alet olabilecek bir hale gelmiştir. Özgür bir yazar olmaktan çıkmış ve ısmarlanan yazar haline gelmiştir neredeyse. Konuşmaları vs ile artık bir müddet sonra da Türkiye'nin dünyadaki bütün hasımları tarafından kullanılabilir hale gelmiştir.

• *Kendisine Nobel imal edilmiş olabilir mi?*

Nobel ima edilmiştir, "Biz destekleyeceğiz seni" denilmiştir. Fakat Amerika da katıldığı bir kurs vardır. Bu önemlidir orada. Yetenekli yazarlar altı aylık bir kurstan geçirilir. Bildiğiniz gibi aynı şeyi Amerikalılar askerlere de yaparlar.

• *Bizim muvazzaflarımız da kurmay eğitimini orada alıyorlar?*

Kurmay olarak gidenler de vardır. Fakat Amerikalılar bir müddet sonra kurmay subaylarda parlak kariyeri olabileceğini düşündüklerine hemen, "Gel seni filan kulübe üye yapalım" diye çağrıda bulunurlar. En önemli uygulamalardan bir tanesi budur. Tabii Orhan Pamuk küresel locaların bir yerine takılmıştır o kurs sırasında. Artık proje memurudur. Bu projenin içinde eğer bir gün Ermeni kartını oynamak gerekiyorsa, bu arkadaşımız, "Bir milyon Ermeni'yi öldürdük" diyecektir. Bir gün güneydoğudaki Kürt kartını Türkiye'nin aleyhine oynamak isterlerse, "30 bin Kürdü öldürdük" diyecektir. Bu vatandaşın başörtüsü meselesinde sureti haktan gözükmesi gerekebilir, bu yüzden İslami kesimlerde özgür demokrat fiyakasını sürdürebilmek için bunu söyleyecektir. Orhan Pamuk küresel çetelerin güdümüne girerek birinci sınıf olabilecek bir romancıya, yani kendisine ya-

zık etmiştir bana göre. "Cevdet Bey ve Oğulları" da fena bir roman değildir.

• *Ilgaz Zorlu Türkiye'de bazı Sabetaycıların kendi kimliklerini çok ciddi bir şekilde gizlediğini ve bir oyun içinde olduklarını söyledi. Kimliğini saklayan bazı aileleri ve isimleri açıkladı. İpekçioğlu ailesi bunlardan bir tanesi. Bu durumu nasıl yorumluyorsunuz?*

Burada iki noktaya bakıyorum. İki tane adam var: Birisi İsmail Cem İpekçi, diğeri de Abdi İpekçi. Abdi İpekçi öldürüldüğü zaman İsmail Cem fanus içine alınarak koruma altına alınmış ve dışarıya gönderilmişti. Onun da başına bir şey gelmesinden korkulmuş. Açık söyleyeyim, benim kanaatim şudur: Bu iki İpekçinin kendilerini Türkiye Cumhuriyeti'nin samimi bir unsuru olarak algıladıklarını düşünüyorum. Her ikisinin de gizliden gizliye Sabetay Sevi ayinleri yapacak insanlar olmadıklarını sanıyorum. Nitekim bunu Abdi İpekçi'nin kızında da görüyoruz. Yani bir müddet sonra herhangi bir kökenden gelmiş bir insanın kendisini "etnik" anlamıyla değil 'kültürel' anlamıyla Türk hissetmesi gibi Abdi İpekçi'nin de, İsmail Cem İpekçi'nin de böyle algıladığını düşündüm hep. Abdi İpekçi, öldürüldüğü sıralarda benim yakın durduğum siyasi parti MHP'ye son derece düşmanca bir tavır içindeydi. Fakat bugün baktığımda böyle bir tavrı anlayabiliyorum. Sabetaycı bir insanın kendisinin samimi olarak Türkiye Cumhuriyeti'nin hayrı, bütünlüğü ve esenliği için çalışan biri konumunda görmesine rağmen aynı iddialarda bulunan MHP'yi aşırı hayallerin kadrosu olarak görüp ırkçılığından şüphelenerek kaygılanması normaldi. Bunu anlamak zor değil. Fakat bu onun MHP'lilerden farklı bir şekilde Türkiye'nin esenliğini istediğini gizlemez, istemediğini göstermez. O yüzden gazeteci olmam sebebiyle Abdi İpekçi hakkında samimi kanaatimi ifade ediyorum. Katılmadığım pek çok siyasi kanaatine rağmen

ülkesine sadık bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıdır ve onu öldürten bana göre de ABD'dir, CIA'dir. Tetiği çekenlerin şu ya da bu kişi olması hiç önemli değildir. Öldürten güç, Türkiye'nin 12 Eylül ihtilaline sürüklenmesini sağlayan gizli servistir. Çünkü 12 Eylül ihtilaline Türkiye'yi götürmenin ana sebeplerinden Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadına dönmesiydi. Sivil iktidarda da bunu yapacak niyet ve takat yoktu. Abdi İpekçi'den akıl hocası olduğu Ecevit'i bu konuda ikna etmesi gerektiğinin istendiğini zannediyorum. Fakat zannımca o tam aksi yönde bir tavır sergiledi, böyle bir işbirliğine girmedi.

• *İsmail Cem İpekçi hakkında neler söyleyeceksiniz?*

İsmail Cem İpekçi'nin de Abdi İpekçi gibi kendisini ve çocuklarını sonsuza kadar Türkiye Cumhuriyeti'nin bir unsuru olarak tanımladığı düşüncesindeyim. Yani İsmail Cem İpekçi'nin, kendisine ve çocuklarına Türkiye dışında herhangi bir istikbal tasarladığını sanmıyorum. Belki Sabetaylar için Türkiye'de sıkıntılı bir süreç yaşanması ihtimaline karşılık sığınabileceği bir yerler tasarlamış olabilir. Fakat bu onun Türkiye'yi birincil vatan olarak benimsemediğini göstermez. Bir olayı anlatmam gerekiyor: Bugün Kıbrıs meselesinde bu hükümetin de yaptığı ve yapmak zorunda da kaldığı pek çok yanlışı hazırlayan önemli tavizlerden biri 1999 yılındaki Helsinki Zirvesi'nde bizim Rum yönetiminin AB üyeliğine ilişkin çekincemizi kaldırmamız oluşturmuştur. Bu çekinceyi Ecevit, Bahçeli ve Mesut Yılmaz'ın bilgisi dâhilinde Türkiye kaldırmıştır. Dönem başkanı olan Finlandiya Başbakanı'nın hiçbir geçerliliği olmayan, "Rum yönetimi size karşı veto kartını kullanmayacaktır" gibilerden bir mektubu ile Türkiye AB'nin Kıbrıs Rum Kesimini üye almasıyla ilgili çekincesini kaldırmıştır. Türkiye o çekinceye kaldırınca ne oldu? Kıbrıs Rum Kesimini tanımak zorunda kaldı. AB'de bugün bize, "Kıbrıs Rum Kesimi'ni tanıyın, yoksa müzakerelerin sürmesini beklemeyin" demiyor mu?

• *İsmail Cem'in Kıbrıs meselesinde rolü ne olmuştur?*

Kıbrıs'ın resmi devleti olarak Rum kesimini tanıyacaksınız dendi. Bu ne demek? Kıbrıs Rum yönetimini tanımanız KKTC'yi reddetmeniz demektir. Peki o çekinceyi kaldırmamış olsaydık biz ne diyecektik AB'ye? "Arkadaş, barış anlaşması yapılmadan Rumları üyeliğe alırken biz size, bunun kötü sonuçları olacağını söyleyerek çekincemizde ısrar etmiştik..." AB'nin bize müzakere sürecinin yürümesi için şart koştuğu Rum tarafını tanıma dayatmasıyla şimdi baş edebilecektik. O gün İsmail Cem İpekçi, yalvar yakar bizim koalisyon ortaklarını ikna etmeye çalıştı. Sakın bu çekinceyi kaldırmayalım diye. Şimdi, "Kim daha fazla Türkiye'ci, daha vatansever?" diye sormaz mısınız? Koalisyon ortakları mı, İsmail Cem mi? Hangisi? Kim Türkiye adına daha çok milliyet kaygısı taşıyabiliyor? Öyle anlaşılıyor ki İsmail Cem, Dış İşleri Bakanı olarak bugün içine düştüğümüz açmazı o zamandan görmüş veya bu yönde bir kısım diplomatlar tarafından uyarılmış. Yılların kurdu Ecevit bunu anlamadı. "AB'nin yolu Diyarbakır'dan geçer" diyen sevgili hemşerim Mesut Yılmaz anlamadı, görmedi veya gördüğü halde bu tavizin verilmesini benimsedi. Ama İsmail Cem direndi. Doğrusu benim için yeterli nottur. Ha, çok şüpheci iseniz; özellikle Sabetay kökenli insanlara güven konusunda çok tereddütlü iseniz gayet tabii şöyle de bir bağlantı da kurabilirsiniz: Yani İsmail Cem Sabetay diye için davranışını Türkiye'cilikle açıklamaya katılmak istemiyorsanız, "İsrail'in Kıbrıs'la ilgili emelleri vardır da ondan" dersiniz. Kıbrıs ENOSİS veya benzeri yöntemle sadece Rumların eline geçerse İsrail'in hesabı bozulur. Bu yüzden Sayın İsmail Cem, Rumların tek başına Kıbrıs'a sahip olma yolunu açacak olan Türkiye'nin çekincesini kaldırmasını önlemek isterken, "Türkiye'yi değil, İsrail'in beklentilerini kollamıştır" diyebilirsiniz. Fakat ben bu yoruma ancak küçücük bir ihtimal payı tanıyabilirim.

• *Sabetaycılık meselesini şöyle bir özetlersek...*

Sabetaycıların psikolojik şartları dolayısıyla kaçınılmaz bir biçimde özel çıkarlarını Türkiye'ye tercih etme durumunda kalabileceklerini kabul ederim. Fakat Abdi İpekçi, Cemil İpekçi, İsmail Cemil İpekçi gibi öyleleri de vardır ki, Türkiye'de gelebildikleri konuma başka hiçbir ülkede kolay kolay gelemezler. Pek çok Sabetay'ın Türkiye'de İslam diniyle sorunları olabilir. Fakat Türkiye'yle, Türkiyeli olmakla bir sorunları yoktur. Belki "Türk milliyetçileri güçlü şekilde iktidara gelip etnik temizlik yapabilirler" diye MHP'den korkabilirler; onu geriletmek, yıpratmak, toplum gözünde çok kötü göstermek Sabetaycıların işlerine gelebilir. Aynı şekilde "İslamcılık adı altında çok katı, köktenci siyaset yaygınlaşır da kendilerinin Türkiye içinde huzurlu bir hayat sürmeleri engellenir, hatta can güvenliği tehlikesi doğabilir" diye sistemli bir karşı hareket ve tavır içinde bulunabilirler. Bundaki savunma içgüdüsü payını anlamak lazım... Ama özellikle medyanın içindeki Sabetaycılar kendi kaygıları adına bir takım insanlarımızı olamayacakları kadar korkunç birer öcü gösterme çabaları içerisindedirler. Bunu ille bilinçli olarak bölgesel ya da küresel bir proje adına yapıyor olduklarını söyleyemeyiz. Fakat böyle süreçler eninde-sonunda bölgesel ve küresel dalaverecilerin işine yaramıştır ve yaramaktadır.

• *Son zamanlarda birçok internet sitesinde dolaşan bir iddia var. O iddiada şu anda Kara Kuvvetleri Komutanı olan ve 2006 Ağustos şurasında Genelkurmay Başkanı olmasına kesin gözüyle bakılan Yaşar Büyükanıt'ın Sabetay olduğu söyleniyor. Sizce Sabetay olup olmaması o kadar önemli mi?*

Bu çalışmamız okur elinde dolaşıma çıktıktan kısa bir süre sonra büyük bir ihtimalle Yaşar Büyükanıt Genel Kurmay Başkanlığı görevinde olacaktır. Benim açımdan burada Paşa'nın kökeninden çok, askerlik niteliği önemlidir. Türkiye çağdaş bir hu-

kuk devleti olma iddiasından vazgeçmediği sürece kimse, şu veya bu kişinin etnik kökeni dolayısıyla herhangi bir makama gelmesine karşı çıkamaz. Çıkan olsa da hukuki bir mesnedi olamaz. İmparatorluklar kurmuş ve yaşatmış, dolayısıyla çok değişik kökenden insanları bir arada yönetebilmiş bir toplumun bugünkü nesilleri böyle bir hazımsızlığı kendi kendisine yakıştırmamalıdır. Onun için tekrarlamak durumundayım ki beni Yaşar Büyükanıt'ın kökeni değil, asker olarak çapı ilgilendiriyor. Mesela şahsen bir Türkmen olarak şeceresi önüme konsa ve görsem ki "Büyükanıt Paşa Sabetaycı değil de doğrudan doğruya Oğuz Kağan'ın bilmem kaçıncı göbekten torunudur" yine aynı ölçüyle bakarım. Mesele öncelikle kişinin o makama ehliyeti dolayısıyla gelip gelmediğidir. Zira otomatik yürüyen yöntemlere inanmam. Daha açık mı söyleyeyim? TSK'nın en üst makamına gelecek kişi, bir ölçüde bu görevin siyasi boyutu da olduğu için sadece iç teamüller doğrultusunda seçilmemelidir. Fakat bizde siyasetçinin önceliği ehliyete verme ahlakı olmadığı için TSK'nın üst makamları için hükümetlerin tasarruf payının sınırlı kalması, şimdiki şartlarda daha az zararlı görülebilir. Bu sistemi sistem olarak beğenmemekle beraber demokrasimizin ve sivil siyaset terbiyemizin bugünkü düzeyi açısından askerin kendi bildiği yöntemi sürdürmesini yeğliyorum. Ancak bu sistemin, TSK içindeki en iyileri yükselten, en ehil olanları sivrilten, tamamen mesleki değeri öne çıkarabilen bir düzen sağladığına hiç inanmıyorum. Neden inanmıyorum? Üst rütbelere yükselebilen komutanların her zaman "en iyiler" olduğunu göremiyorum. Sistem öncelikle kaliteyi yüceltecek bir mekanizma oluşturamıyor. Aksine çok iyi komutanlar zamansız şekilde emekliye ayrılabilirken çok vasıfsızlar yükselebiliyor... Böyle bir sistem, en mükemmeli olamaz. Ama dediğim gibi şimdilik ehven-i şerdir. Bu gözle değerlendirdiğim zaman Büyükanıt Paşa'nın "olabilecek en iyi Genel Kurmay Başkanı" sıfatıyla oraya gelebileceğini düşünmüyo-

rum. O çapta iyi bir asker olduğu kanaatini taşımıyorum. Gerçi değerlendirmelerine itimat ettiğim bazı dostlarım Büyükanıt Paşa'nın çapı hakkında çok olumlu beyanlarda bulunuyorlar ama şahsen uzaktan edindiğim izlenim bu kanaatleri paylaşmamı engelliyor. "Uslûb-u beyan, ayniyle lisan" demişler... Belki çok isabetli yargılara varamamış olabilirim, ama şahsen bir kişinin çalışılmış veya irticalen yaptığı konuşmalardan "çap" ölçebildiğimi düşünüyorum. Çalışılmış veya irticalen yapılmış konuşmaların çok iyi olması her zaman yüksek çapın teminatı değildir. Ama bütüncül bir bakışla konuşmayı, içerik, eda, tonlama gibi yönleriyle değerlendirdiğim zaman kişinin çapı hakkında, ancak kendimi bağlayan bir kanaate varabiliyorum. Büyükanıt için bu çerçevede kanaatim hiç de parlak değil. Bu geniş açıklamalardan sonra Paşa'nın Sabetaycılığı meselesini daha rahat değerlendirmeye çalışabilirim. Bir kere internetteki iddiaların doğruluğu ya da yanlışlığı konusunda kesin hükme varmamız zor. Ancak belirttiğim gibi ortada bir çap sorunu olduğuna inandığım için ister istemez 'acaba buralara kadar güçlü bir lobi desteğiyle mi gelmiştir?' diye sormaktan kendimi alamıyorum. Hele bir de Şemdinli iddianamesi gibi bir vakadan sonra 'iyi saatte olsunlar' ehlinin uzun elleri devrede mi, değil mi, düşünmek lazım.

• *Öncelikle Sayın Büyükanıt'ın bu görev için uygun çapta olmadığına inanıyorsunuz?*

Büyükanıt'ın Fenerbahçe'nin maçlarında takımı gol attığında nasıl sevindiğine dikkatinizi çekmek isterim. İsteyen bunu "Galatasaraylı olduğum için" özellikle önemsediğimi düşünenler çıkarsa söyleyecek sözüm yok. Kendimden eminim, ama kimsenin benden emin olmasını zorunlu göremem. Şunu söyleyeyim: Bir kuvvet komutanının hangi durumda olursa olsun tuttuğu takımın attığı gol üzerine çocuklar gibi sevinmesi bana mükemmel bir kurmayın verebileceği bir resim gibi görünmüyor.

Yüz yıl geçse de buna inanmam. Bu değerlendirmemin tuttuğu takımla ilgisi yok. Büyükanıt için söyleyeceğim bir şey daha var: Maç sırasında Fenerbahçe Başkanı Aziz Yıldırım'ın yanında otururken dışarıda bakan biri olsa Aziz Yıldırım'ı üst, Sayın Büyükanıt'ı ast zanneder. Paşa Aziz Yıldırım'a bir şeyler söylüyor, o da önüne bakarak burnundan kıl aldırmadan "lütfen" tasdik ediyor. Yerin dibine girdim bu resim yüzünden. Bir kulüp başkanı ülkemin kuvvet komutanı ile yanyana böyle azametli bir tavırla oturamaz. Böyle bir zat, benim için insanların en yücesi olan Muhammed Mustafa (SAV) soyundan gelse ne fark eder? O yüzden behemehal öncelikle kariyerin ve kalitenin derinliğine bakmak lazım. Ha, bu Türkiye'de sadece Silahlı Kuvvetler içinde gördüğümüz bir durum değildir. İstanbul Emniyet Müdürü ve İstanbul Valisi için de aynı şeyi söylüyorum. İstanbul gibi Türkçenin ulaştığı en yüksek kaliteyi üreten bir şehrin valisinin konuşmasını dinliyor musunuz? Sanki Türkçeyi ıkına sıkına sonradan öğrenmiş birinin testere ile kelime kesmesi gibi konuşan bir vali İstanbulluya, millete ve tarihe hakaret değil midir? Yine İstanbul'da bunca asayiş başarısızlığına rağmen vitrinde arz-ı endam eden, özellikle korsan yayının her türüne karşı İstanbul polisinin eli kolu bağlı durmasından sorumlu tuttuğum İstanbul Emniyet Müdürü makamını layıkıyla ve ehliyetle doldurabiliyor mu? Makam sahipleri önce nitelikleri ile güven vermeli, geldiği yeri doldurmalı ve basit kişileri, "Ben de oraya gelebilirim" diye heveslendirecek sıradanlıkta olmamalı.

• *Neticede Sabetayların güçlü olduğunu kabul ediyoruz.*

Kabul etmemek mümkün mü? Ama yeni nesil Sabetaycıların Ilgaz Zorlu'dan sonra bir ikilemle karşı karşıya kaldıklarını düşünüyorum. Ilgaz Zorlu gibi mi yapacaklar yoksa bundan önce alışılagelen yöntemi mi izleyecekler? Bundan önce izlenilen yöntem neydi? Çok belli belirsiz bir şekilde Müslüman görün-

mek ve Sabetay ayinlerini kısmen de olsa yaşamak, böylece ikili hayatı bütün açmazlarına rağmen sürdürmeye çalışmak. Yani Sabetaycı gençliğin 21. yüzyılda bu ikiyüzlülüğü sürdüreceğini pek sanmıyorum. Bunların bir kısmı muhtemelen samimi Müslüman'dırlar zaten. Müslüman'dan kastım her birinin mükemmel, İslami bir hayat yaşadıkları anlamında değildir. Bazıları da sonuna kadar ikili hayatı sürdürmeye çalışabilirler. Özellikle tanrıtanımaz Sabetaycılar için bu ikili hayat daha kolay sürdürülebilir görünüyor. Belki daha az bir kısmı da samimi birer Yahudi hayatı yaşamaya başlar.

• *Türkiye'de Yahudi cemaatini diğer etnik grup ya da dindeki insanlarla kıyasladığımızda daha iyi, daha samimi olduklarını görüyoruz.*

Görünüş öyle mi? Öyle gibi... Fakat görüntü ne kadar sağlıklı? İlle de şüphecilik öneriyor değilim. Aksine bu görüntü bana da gerçek gibi geliyor. Şunu anlamamız gerekir: Bu insanlar hakikaten Türkiye'yi bir vatan olarak görüyorlar... Böyle olması zor da değil. Fakat aynı zamanda İsrail'i de bir vatan olarak görmeleri kaçınılmaz. Yani etnik aidiyet, dini aidiyet var. Bu iki aidiyetin varlığına rağmen bunların ne demesini bekleyebiliriz? "İsrail devleti yıkılsın, benim zaten Türkiye Cumhuriyeti devletim var" diyebilirler mi? Sorun şuradadır: İsrail'le Türkiye'nin çıkarları çeliştiği zaman kimin safında yer alırlar? Evet hayati mesele budur. İsrail'le Türkiye'nin çıkarları çeliştiği zaman nerede yer alacaklarına kimse kesin bir hüküm getiremez. Şu anda İsrail daha güçlü göründüğü için Türkiye'ye nazaran her bakımdan İsrail'in yanında yer almaları daha kuvvetli bir ihtimal olabilir. Ama gün gelir Türkiye bölgenin gerçekten hak ettiği gibi lideri konumunda olur, o zaman kendi menfaatlerini Türkiye'nin yanında yer almakta bulabilirler. Uyanıklığı elden bırakmadan bunları anlamak lazım... Zira önümüzde önemli bir

örnek var: ABD'nin içindeki Yahudi Toplumu, ABD'nin zararına olacak şekilde İsrail için çalışabilmektedir. Bizdeki Yahudi toplumunun da, gerekirse bizim zararımıza olacak şekilde İsrail'e hizmeti öncelikle görev sayabilirler. Toplumumuzun önemli ve ilginç bir rengi olduğuna inandığım Yahudilerin içinde elbette Siyonist hayalleri benimseyenler de vardır. Olmaması imkânsızdır. O hayalleri dolayısıyla da bir gün "Dünya Yahudi Krallığı" kurulacak diye hesap tutan Türkiyeli Siyonistler neden olmasın. Mazbut, ortalama Yahudi vatandaşlarımız mistik bir beklenti olarak dünyaya hâkim olacaklarına dair inançlarını koruyor olsalar bile kendileri yine de bizim için ilginç bir renk ve boyut teşkil ederler. Başka kabul edilmez inanç umdeleri de vardır. Mesela bu kurallardan bir tanesi de "Gohim" dedikleri Yahudi olmayan kişilere yardım etmenin günah olduğu inanışıdır. Bu safsata değildir, İsrail'de resmi Başhahamlık inançlarının böyle gerektirdiği görüşündedir. Aynı inancın şu anda Türkiye'deki Yahudileri İsrail'deki Yahudiler kadar etkilediğini söyleyemem... Ancak bu kavmin üstünlük duygusunu her bireyine kutsal kaynağı ile şu veya bu derecede aşılayabildiği de hakikattir.

DÜNYAYI KİMLER YÖNETİYOR

Küresel İmparatorluğun Gizli Kurmayları

"Bütün gerçekler üç aşamadan geçerek sınanır. Önce komik bulunur, sonra şiddetli bir direnişle karşılaşır ve üçüncü aşamada kesin doğru olarak kabul edilir."

Arthur Schopenhauer, Filozof, 1788-1860

Soğuk Savaş sonrası Yeni Dünya Düzeni fikrini ortaya atanlar nasıl bir model öngörüyorlardı?

Uyuşturucu, eroin, organ nakli, kaçak insan ticareti, fuhuş gibi yasa dışı yollardan gelen kara paralar kimlerin kontrolünde?

Opus Dei ve Vatikan çok güçlü sermaye yapılarına rağmen, niçin dünyayı kontrol etmede etkin değiller?

Küresel sermaye ve büyük aileler medyayı nasıl istedikleri gibi manipüle ediyorlar?

Dünyayı yönetiminde etkin olduğu farz edilen gizli örgütler aslında sadece birer görüntüden mi ibaretler?

Küresel İmparatorluğun gizli kurmayları Türkiye üzerindeki emellerini gerçekleştirmek için kimleri kullanıyor?

Derin dünyanın politbüroları kimler?

ISBN 975-2654-22-9